

IX. ULUSLARARASI BATI KÜLTÜRÜ VE EDEBİYATLARI ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU

9th International Western Cultural
and Literary Studies Symposium

“KURGU/FICTION”

Bildiri Özet Kitabı
Book of Abstracts

15-17 Eylül 2025 / KONYA

September 15-17, 2025 / KONYA

**IX. ULUSLARARASI
BATI KÜLTÜRÜ VE EDEBİYATLARI ARAŞTIRMALARI SEMPOZYUMU**

9th International Western Cultural and Literary Studies Symposium

“KURGU/FICTION”

**Bildiri Özet Kitabı
Book of Abstracts**

Editör

Prof. Dr. Aydın ERTEKİN

Selçuk Üniversitesi

Genel Yayın Yönetmeni:

Mustafa ÇALIŞKAN

KİTAP DÜNYASI YAYINLARI

Bu eserin tüm yayın hakları saklıdır. Yayınevinin/Yazarın izni olmadan eserin herhangi bir bölümü yeniden basılamayacağı gibi, kayıt, fotokopi ve bilgi depolama da dahil elektronik ya da mekanik yöntemle yeniden çoğaltılıp dağıtılması yasaktır.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayıncı Sertifika No: 51889

E-BOOK ISBN:

978-625-5729-06-4

Eylül 2025

Kitap Dünyası Yayınları

Alayköşkü Cad. Küçük Sk. Civan Han No. 6/D:4

Cağaloğlu – İSTANBUL

Tel: 0212 514 93 05

www.kitapdunyasi.com.tr

bilgikitapdunyasi@gmail.com

IX. Uluslararası Batı Kültürü ve Edebiyatları Araştırmaları Sempozyumu

9th International Western Cultural and Literary Studies Symposium

Düzenleme Kurulu – Organizing Committee

- Prof. Dr. Hüseyin YILMAZ (Onursal Başkan, Selçuk Üniversitesi Rektörü)
- Prof. Dr. Zeki BAYRAMOĞLU (Selçuk Üniversitesi Rektör Yardımcısı)
- Prof. Dr. Ali TEMİZEL (Selçuk Üniversitesi- Edebiyat Fakültesi Dekanı)
- Prof. Dr. Aydın ERTEKİN (Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı)
- Prof. Dr. Ahmet GÖGERCİN
- Prof. Dr. Yılmaz KOÇ
- Doç. Dr. Nazan ÇOŞKUN
- Dr. Öğr. Üyesi Esra BÜYÜKŞAHİN KÖSEOĞLU
- Dr. Öğr. Üyesi Fatih AYNACI
- Dr. Öğr. Üyesi Gülay BOLATTEKİN
- Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Akif BALKAYA
- Dr. Öğr. Üyesi Müge ARSLAN KARABULUT
- Dr. Öğr. Üyesi Pelin ESEN
- Dr. Öğr. Üyesi Seçil YÜCEDAĞ BAŞSOY
- Arş. Gör. Dr. H. Meltem AKIN POTOĞLU
- Arş. Gör. Elif Ceren CEMİLGİL
- Öğr. Gör. Sultan KAYMAK DOĞAN

IX. Uluslararası Batı Kùltürü ve Edebiyatları Araştırmaları Sempozyumu

9th International Western Cultural and Literary Studies Symposium

Düzenleme Kurulu Genel Sekreterliği – General Secretariat of the Organizing Comittee

- Dr. Öğr. Üyesi Esra BÜYÜKŞAHİN KÖSEOĞLU
- Dr. Öğr. Üyesi Fatih AYNACI
- Dr. Öğr. Üyesi Gülay BOLATTEKİN
- Dr. Öğr. Üyesi Müge ARSLAN KARABULUT
- Dr. Öğr. Üyesi Pelin ESEN
- Dr. Öğr. Üyesi Seçil YÜCEDAĞ BAŞSOY
- Arş. Gör. Dr. H. Meltem AKIN POTOĞLU
- Arş. Gör. Elif Ceren CEMİLGİL
- Öğr. Gör. Sultan KAYMAK DOĞAN

IX. Uluslararası Batı Kültürü ve Edebiyatları Araştırmaları Sempozyumu

9th International Western Cultural and Literary Studies Symposium

Bilim Kurulu – Scientific Board

- Prof. Dr. Ahmet CUMA, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Ahmet GÖGERCİN, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Ahmet SARI, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Akram KHALİBULLAEV, İndiana University Bloomington, ABD
- Prof. Dr. Albina RAHMANOVA, Navoy Devlet üniversitesi, Özbekistan
- Prof. Dr. Aleksey Yuryeviç OVÇARENKO, P. Lumumba RUDN Üniversitesi, Rusya
- Prof. Dr. Alessandro LEIDUAN, Toulon Üniversitesi, Fransa
- Prof. Dr. Ali TİLBE, İstanbul Üniversitesi- Cerrahpaşa, Türkiye
- Prof. Dr. Arif SARIÇOBAN, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Askar TURGANBAYEV, Kazakistan Bilim Bakanlığı M.O. Auezov Edebiyat ve Sanat Enstitüsü, Kazakistan
- Prof. Dr. Aydın ERTEKİN, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Aysel UZUNTAŞ, Türk-Alman Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Ayten ER, Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Beatrice STASI, Universita' del Salento-Salento Üniversitesi, İtalya
- Prof. Dr. Caroline ROONEY, University of Kent, Birleşik Krallık
- Prof. Dr. Claus SCHATZ-JACOBSEN, University of Southern Denmark, Danimarka
- Prof. Dr. David LE BRETON, Université de Strasbourg, Fransa
- Prof. Dr. Dominique VIART, Université Paris Nanterre, Fransa
- Prof. Dr. Donna LANDRY (Emeritus), University of Kent, Birleşik Krallık
- Prof. Dr. Eldina NASUFI, Tiran Üniversitesi, Arnavutluk
- Prof. Dr. Elisabetta MARINO, University of Rome Tor Vergata, İtalya
- Prof. Dr. Emel ÖZKAYA, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Emine Zeynep GÜNAL, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Ergin JABLE, Priştine Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Kosova
- Prof. Dr. Erkan ZENGİN, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Ertuğrul İŞLER, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Eunkyung OH, Avrasya Türk Araştırmaları Enstitüsü, Dongduk Kadın Üniversitesi, Güney Kore
- Prof. Dr. Fatma KALPAKLI YEĞİN, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Faye HAMMILL, University of Glasgow, İngiltere
- Prof. Dr. Fikret RZAYEV, Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi, Filoloji Fakültesi, Azerbaycan
- Prof. Dr. Francisco Javier Juez GÁLVEZ, Complutense University of Madrid Filoloji Fakültesi, İspanya
- Prof. Dr. Gamze ÖKSÜZ, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye

- Prof. Dr. Gülsev PAKKAN, TED Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Hacer TOPAKTAŞ, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Hülya SKUKA, Kiril Metodi Üniversitesi, Kliment Ohridski Pedagoji Fakültesi, Makedonya
- Prof. Dr. Hüseyin MEVSİM, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. İrina Anatolyevna BELYAEVA, M.V. Lomonosov Moskova Devlet Üniversitesi, Rusya
- Prof. Dr. İsmail Hakkı MİRİCİ, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Jeanne DUBINO, Appalachian State University, ABD
- Prof. Dr. Joanna Klara TESKE, John Paul II Catholic University of Lublin, Polonya
- Prof. Dr. Kubilay AKTULUM, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Lyubomir GUZİ, Prešov Üniversitesi, Slovakya
- Prof. Dr. Makbule SABZİYEVA, Anadolu Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. María José Domínguez VÁZQUEZ, Universidad De Santiago De Compostela, İspanya
- Prof. Dr. Marina BONDI, Università Degli Studi di Modena e Reggio Emilia, İtalya
- Prof. Dr. Marina Ortrud M. HERTRAMP, Universität Passau, Almanya
- Prof. Dr. Marjana DJUKIC, Karadağ Üniversitesi, Karadağ
- Prof. Dr. Medine SİVRİ, Osmangazi Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet BAŞTÜRK, Balıkesir Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet İLGÜREL, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet Ali AKINCI, Université de Rouen Normandie, Fransa
- Prof. Dr. Mehmet TAKKAÇ, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Melahat PARS, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Michael HOFMANN, Universität Paderborn, Almanya
- Prof. Dr. Mirjana MARİNKOVİÇ, Belgrad Üniversitesi, Sırbistan
- Prof. Dr. Mukadder ERKAN, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Nathalie PIÉGAY, Université de Genève, İsviçre
- Prof. Dr. Nazan TUTAŞ, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Nurten SARICA, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Pamela TAKAYOSHI, Kent State University, ABD
- Prof. Dr. Reyhan ÇELİK, Akdeniz Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Saverina PASHO, Tiran Üniversitesi, Arnavutluk
- Prof. Dr. Sergey LEBEDEV, Belarus Devlet Üniversitesi, Belarus
- Prof. Dr. Svetlana SNAPKOVSKAYA, Belarus Devlet Üniversitesi, Belarus
- Prof. Dr. Türkan OLCAY, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Vladimir Leonidoviç KOROVİN, M.V.Lomonosov Moskova Devlet Üniversitesi, Rusya
- Prof. Dr. Yavuz KIZILÇİM, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Yevdokiya Boyanova BORİSOVA, Şumnu Üniversitesi (Konstantin Preslavski), Bulgaristan
- Prof. Dr. Yılmaz KOÇ, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Zbigniew BIAŁAS, University of Silesia in Katowice, Polonya
- Prof. Dr. Zeynep BAĞLAN ÖZER, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Türkiye

- Prof. Dr. Laura T. ILEA , Babeş-Bolyai University, Romanya
- Assoc. Prof. Dr. Lisa Ann HINRICHSEN, University of Arkansas, ABD
- Assoc. Prof. Dr. Martyn Richard BONE, University of Copenhagen, Danimarka
- Doç. Dr. Elena KRAINIUCHENKO, Tatişçev Astrahan Devlet Üniversitesi, Rusya
- Doç. Dr. Alba FRASHËRI, Tiran Üniversitesi, Arnavutluk
- Doç. Dr. Badegül Can EMİR, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Bülent AYYILDIZ, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Carolina DODU-SAVCA, Ion Creanga Devlet Pedagoji Üniversitesi, Moldova
- Doç. Dr. Déborah CAIRA, Université de Rouen Normandie, Fransa
- Doç. Dr. Edit GILBERT, Peç Üniversitesi, Macaristan
- Doç. Dr. Nazan COŞKUN, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Paolo RIGO, Università Roma Tre/Roma Tre Üniversitesi, İtalya
- Asst. Prof. Dr. Angelos EVANGELOU, National and Kapodistrian University of Athens, Yunanistan
- Asst. Prof. Dr. Maria ANTONIA BÜYÜKKOYUNCU, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
- Asst. Prof. Dr. Rebecca CHATHAM-VAZQUEZ, North Dakota State University, ABD
- Dr. Bianca CHERECHÉS, University of Zaragoza, İspanya
- Dr. Denise DECAIRES NARAIN GURNAH, University of Sussex, New York University Abu Dhabi, Birleşik Arap Emirlikleri

IX. Uluslararası Batı Kültürü ve Edebiyatları Araştırmaları Sempozyumu
9th International Western Cultural and Literary Studies Symposium

Danışma Kurulu – Advisory Board

- Prof. Dr. Aleksey Yuryeviç OVÇARENKO, P. Lumumba RUDN Üniversitesi, Rus Dili Enstitüsü Rus Dili ve Dil Kültürü, Rusya
- Prof. Dr. Alessandro LEIDUAN, Toulon Üniversitesi, Fransa
- Prof. Dr. Aleksandra BANJEVIC, Karadağ Üniversitesi, Karadağ
- Prof. Dr. Ali Osman ÖZTÜRK, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Arzu KUNT, İstanbul Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Askar TURGANBAYEV, Kazakistan Bilim Bakanlığı M.O. Auezov Edebiyat ve Sanat Enstitüsü, Kazakistan
- Prof. Dr. Burçin EROL, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Caroline ROONEY, University of Kent, Birleşik Krallık
- Prof. Dr. Cemile AKYILDIZ, Atatürk Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. David LE BRETON, Université de Strasbourg, Fransa
- Prof. Dr. Dominique VIART, Université Paris Nanterre, Fransa
- Prof. Dr. Esmeralda KROMIDHA, Tiran Üniversitesi, Arnavutluk
- Prof. Dr. Eunkyung OH, Avrasya Türk Araştırmaları Enstitüsü Müdürü, Dongduk Kadın Üniversitesi, Güney Kore
- Prof. Dr. Fikret RZAYEV, Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi, Filoloji Fakültesi, Azerbaycan
- Prof. Dr. Foued LAROUSSE, Université de Rouen Normandie, Fransa
- Prof. Dr. Francisco Javier Juez GÁLVEZ, Complutense University of Madrid, Filoloji Fakültesi, İspanya
- Prof. Dr. Gülser ÇETİN, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Hanife Nalan GENÇ, On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Hasan BAKTIR, Erciyes Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. İrfan ATALAY, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Lyubomir GUZÍ, Prešov Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rusya Çalışmaları Enstitüsü, Bölüm Başkanı, Slovakya
- Prof. Dr. Marina BONDI, Università Degli Studi di Modena e Reggio Emilia, İtalya
- Prof. Dr. Marina Ortrud M. HERTRAMP, Universität Passau, Almanya
- Prof. Dr. Metin TİMUÇİN, Sakarya Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet Ali ÇELİKEL, Marmara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet DEMİREZEN, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mehmet Emin ÖZCAN, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mustafa SARICA, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Mümtaz KAYA, Hacettepe Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Nurmelek DEMİR, Ankara Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Nurten BİRLİK, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Pamela TAKAYOSHI, Kent State University, ABD
- Prof. Dr. Sergey LEBEDEV, Belarus Devlet Üniversitesi, Belarus

- Prof. Dr. Şeyda SİVRİOĞLU, Pamukkale Üniversitesi, Türkiye
- Prof. Dr. Valérie ANDRÉ, Université Libre de Bruxelles, Belçika
- Prof. Vladimir Leonidoviç KOROVİN, M.V.Lomonosov Moskova Devlet Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rus Edebiyat Tarihi Bölümü, Rusya
- Assoc. Prof. Dr. Lisa Ann HINRICHSEN, University of Arkansas, ABD
- Assoc. Prof. Dr. Martyn Richard BONE, University of Copenhagen, Danimarka
- Doç. Dr. Alina MASLOVA, N. P. Ogaryov Mordovya Devlet Üniversitesi, Rusya
- Doç. Dr. Anna LANSKİH, Ural Federal Üniversitesi, Rusya
- Doç. Dr. Ayşe UYANIK, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. François SCHMITT, Université Matej Bel, Slovakya
- Doç. Dr. Galina SİNİLO, Belarus Devlet Üniversitesi, Belarus
- Doç. Dr. İlknur CUMA, Selçuk Üniversitesi, Türkiye
- Doç. Dr. Larisa İvanovna MURNAYEVA, Pyatigorsk Devlet Üniversitesi, Rusya
- Doç. Dr. Mehmet SAYIN, Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye
- Dr. Bianca CHERECHÉS, University of Zaragoza, İspanya
- Dr. Pauline MCGONAGLE, University of Groningen, Hollanda

İÇİNDEKİLER

<i>Trapped Between Two Incommensurable World Views: No Longer at Ease</i>	1
A. Nejat TÖNGÜR	
<i>Jesús G. Maestro'nun Crítica de la Razón Literaria eserinde öne sürdüğü kurgu – gerçeklik ilişkisine dair bir değerlendirme</i>	2
Abdullah YALVAÇ	
<i>Fiction and Sociocultural Inclusion: Intersectionality, Classism and Racial Prejudice in Harper Lee's To Kill a Mockingbird</i>	3
Adesanya Moroundiya ALABİ	
<i>Novalis (Friedrich von Hardenberg) ve Ahmet Mithat Efendi'nin Edebiyat Anlayışlarında Kurmaca ve Gerçeklik Algısı</i>	4
Ahmet CUMA	
<i>Thinking at the End: Possible Worlds and Technological Visions in The Restaurant at the End of the Universe</i>	5
Ahmet Mesut ATEŞ	
<i>The Cellar of Fantasy: The Gaze, and the Absent Other in The Collector</i>	6
Aleyna DURMUŞ	
<i>Die stille Zerstörung menschlicher Werte: eine ethische Lektüre von Herta Müllers Essay Augenringe der Geiseln im Kontext des Golfkriegs</i>	7
Ali Osman ÖZTÜRK, Ayşe ARSLAN ÇAVUŞOĞLU, Seval PARLAKGÜNEŞ ERDOĞAN	
<i>Çeviri ve Teknolojik Ütopya: Jules Verne'in Denizler Altında 20 Bin Fersah İsimli Eserindeki Teknolojik Unsurların Türkçeye Aktarımları Üzerine Bir İnceleme</i>	8
Aliye GENÇ	
<i>The Agency of the Witches' Road: Investigating Witchcraft through New Materialism in James Robinson's Scarlet Witch: Witches' Road Comic Book</i>	9
Alperen YEDEKÇİ	
<i>Embodying Belonging: Intertextual Discursivity in Layla AlAmmar's Silence is a Sense...</i>	10
Annelise KAY HEIN	
<i>The Transformation of Hedda Gabler to Hedda: What Has Changed?</i>	11
Arpine MIZIKYAN	
<i>Trauma, Suicide, and Cultural Imperative: A Comparative Study of Death of a Salesman and Death and the King's Horseman</i>	12
Asım AYDIN	
Sami AKGÖL	
<i>Intersectionality and Fiction: A Worn Path by Eudora Welty</i>	13
Asiye ERDAĞ	

<i>No Way Back: Malabou's Destructive Plasticity and The Defeat of Cultural Fatalism in Monica Ali's Brick Lane</i>	14
Atakan SÜMER	
<i>Tarihi Kurgu Olarak Harem Anlatıları</i>	15
Atalay GÜNDÜZ	
Yonca Gül UĞURLU	
<i>Trees Also Tell Stories: Posthumanist Narrative and Eco-Ontology in The Overstory</i>	16
Aysel ATMACA	
<i>Artifice of Love in Edith Wharton's The Age of Innocence</i>	17
Ayşe Naz BULAMUR	
<i>Fiction as Faith: Constructing Belief in Kazuo Ishiguro's Klara and the Sun</i>	18
Ayşe Nur BELER	
<i>The Depths of Memory: Concept of Post-truth in A Village After Dark</i>	19
Ayşe Rüveyda KILIÇ	
<i>Kann künstliche Intelligenz fiktionale Texte künstlerisch übersetzen? Eine Analyse KI gestützter Übersetzungen literarischer Textsorten</i>	20
Ayşe UYANIK	
<i>İspanyol Edebiyatında Ütopik Bir Kurgu: Sinapia</i>	21
Ayşegül OKKA TAĞMAN	
<i>Tarih ile Kurgu Arasında: Edebiyatın Gerçeğe Müdahalesi</i>	22
Ayten DEMİR ÇAKIROĞLU	
<i>Fiction and Ecofeminism in Timberlake Wertenbaker's Feminist Plays</i>	23
B. Ayça ÜLKER ERKAN	
<i>Gothicized Maternal Figure in Margaret Atwood's My Evil Mother</i>	24
Bahar Ayşe ATEŞALİ	
<i>Ekodistopya ve Beden</i>	25
Banu KORKMAZ ŞERAFETTİNOĞLU	
<i>İklimkurgu ve Sürdürülebilir Gelecek Arayışı: Kim Stanley Robinson'un Gelecek Bakanlığı Romanında Teknolojik ve Politik Çözümler</i>	26
Barış AĞIR	
<i>Fiction as Cultural Space: Hybridity and the Diasporic Experience in Americanah</i>	27
Başak UĞUZ	
<i>Fictional Masculinities in Daniel Defoe's Robinson Crusoe</i>	28
Baysar TANIYAN	
<i>Challenging Male-dominance in Theatre: Gender, Voice and Power in Hickson's The Writer</i>	29
Belgin BAĞIRLAR	

<i>L'homme à l'épreuve du posthumain : anxiétés masculines et reconfigurations identitaires dans les récits transhumanistes de Michel Houellebecq</i>	30
Beren ŞİMŞEK	
<i>The Ethics of Reading Fiction in Italo Calvino's If On a Winter's Night a Traveler</i>	31
Berfin Özlem ERDEN	
<i>The Hero's Journey, Inward: Affective Shift in Contemporary Popular Fiction through the Cases of Riordan's Nico di Angelo and Marvel's Loki</i>	32
Beril KARANFİL	
<i>Biopower and Biopolitics in Ustopia: Female Body and Resistance in The Handmaid's Tale</i>	33
Berivan AYIK	
<i>Representations of the East in Chaucer's Canterbury Tales and Boccaccio's Decameron.. ..</i>	34
Berna BOZDAĞ	
<i>Bir Hikâyeyi Oynamak: The Council ile Anlatının Yapısal Dinamikleri.....</i>	35
Beyza ÖZDEMİR	
<i>Kurgu ve Özkurgu Arasında Agota Kristof: Kimliğin Yıkımı Olarak Yazın.....</i>	36
Biriz Can ARSLANBOĞAN ALTINSOY	
<i>Silvina Ocampo'nun Söz adlı eserinin Bachelard'ın Mekânın Poetikası Çerçevesinde çözümlenmesi.....</i>	37
Burcu TEKİN	
<i>Fantastik Edebiyatta Kurgu.....</i>	38
Büşra GÜLER	
<i>Kurgusal Anlatılarda Eş Benliğin Anlatı Teknikleriyle İnşası: Tekinsizlikten Otobiyografik Çözölmeye.....</i>	39
Büşra KOÇAK	
<i>Lo siniestro en "Mis Muertos Tristes" de Mariana Enriquez.....</i>	40
Büşra ŞEKER	
<i>Redefining Historical Narratives: The Testament of Mary and Hamnet Revisited</i>	41
Cansu CİVAN	
<i>Drowning in Isolation: Consequences of Herman Melville's Ahab's And Samuel D. Hunter's Charlie's Obsessions</i>	42
Cansu UTKU	
<i>Performing the Identity, Shaping the Public: Olaudah Equiano's Interesting Narrative as Ego-Document.....</i>	43
Cemre Mimoza BARTU	
<i>J. M. G. Le Clézio'nun Romanlarında Ekokurgu</i>	44

Ceren ÖZGÜLER	
<i>Fiction as Philosophical Dissent: Dehumanization and Resistance in The Machine Stops</i>	45
Cihannur SELENJE BUÇAK	
<i>Anger as a Political Emotion in Kingsley Amis' Lucky Jim</i>	46
Çiğdem BUĞDAYCI GÜRSOY	
<i>La finzione come mezzo per la costruzione di un ordine sociale alternativo: un'analisi de "Il paese senza punta" e "Il pulcino cosmico" di Gianni Rodari</i>	47
Deniz Dilşad KARAİL NAZLICAN	
<i>Id, Ego, Superego, Repression Sublimation and Unconscious: Equus As A Portrait of Freudian Psychoanalysis</i>	48
Deniz KUTLU	
<i>Art as a Form of Resistance and Restoration of Humanity in Emily St. John Mandel's Station Eleven</i>	49
Didem METİN	
<i>Rewriting the Self in God's Shadow: Identity in James Baldwin's Go Tell it on the Mountain</i>	50
Dilan KIZIL	
<i>Exploring Marian Engel's Fictionality in Bear: Relational Ontology Between Human and Nonhuman</i>	51
Dilek TÜFEKÇİ CAN	
<i>Staging the Hybrid Self: Fiction, History, and Cultural Identity in T. E. Lawrence's Seven Pillars of Wisdom</i>	52
Dilşad Nilsu GÜZELER	
<i>Concevoir une fiction polyphonique: La structure du Passage de Milan de Michel Butor</i>	53
Duran İÇEL	
<i>Toprak Köleliğinin Yansımaları: Bir "Tabula Rasa" Olarak Golovlevlerin Aile Kurgusu</i>	54
Duygu İKİSİVRİ AKDEMİR	
<i>From Antiquarianism to Sub-Creation: Tolkien's Fictional Manuscripts, Elvish Scribes, and the Illusion of a Lost Medieval Tradition</i>	55
Elçin PARÇAOĞLU	
<i>Die Gestaltung der Werbeslogans im Türkischen und Deutschen - Eine vergleichende kulturlinguistische Untersuchung</i>	56
Elif ERDOĞAN	
<i>War Without End: Liminal Time and the Suspension of History in J.G. Ballard's The Dead Time</i>	57
Elvan MUTLU	

<i>Funny Old Dears: The Treatment of Age as Farce in Memento Mori, Ending Up, and The Old Boys</i>	58
Elzem AKSU	
<i>Butor'un Değişme ile Karasu'nun Gece Eserlerinde Zaman Kurgusu</i>	59
Emel ÖZKAYA	
<i>Popular Fiction as a Journey in Matt Haig's The Midnight Library</i>	60
Emine AKKÜLAH DOĞAN	
<i>Правда и вымысел в повести Билана Цуро «Стон земли»</i>	61
Елена ГИЛЕВА	
<i>Writing with Ghosts: Maternal Haunting and Autofictional Memory in Doireann Ní Ghriofa's A Ghost in the Throat</i>	62
Emrah IŞIK	
<i>Mapping Fictionality: Computational Insights into Narrative Boundaries</i>	63
Emrah PEKSOY	
<i>Computational Stylistics in the Courtroom: Empirical Analysis of the Shafak-Kırıkkanat Plagiarism Dispute</i>	64
Emrah PEKSOY & Hasan Çağlar BAŞOL	
<i>The Reflections of Transhumanism on the Human Race in Zero K</i>	65
Enfal ERKAN & Emirhan FINDIK	
<i>Ethics or Enhancement: A Transhumanist Inquiry</i>	66
Enfal ERKAN	
<i>Historiographic Metafiction and the Reimagining of the Past: The Deconstruction of Historical Discourse in Jeanette Winterson's The Passion</i>	67
Enver KESKİN	
<i>Kafka'nın Dönüşüm Adlı Eseri Örneğinde Kurmaca Metinlerde Çeviri Sorunsalı</i>	68
Erdinç YÜCEL, Hasan YILMAZ	
<i>Le pouvoir fictionnel du langage : narration contrefactuelle, performativité et simulacre dans La Septième Fonction du langage de Laurent Binet</i>	69
Esra Başak KURTULUŞ	
<i>Roman İçinde Roman(lar): Hervé Le Tellier'nin Anomali Adlı Romanında Fraktal Kurgu ve Üstkurmaca</i>	70
Esra BÜYÜKŞAHİN KÖSEOĞLU	
<i>Tracing the Concept of "Human Waste" in Abdulrazak Gurnah's By The Sea</i>	71
Esra KARATEPE	
<i>Les caractéristiques autofictives dans Le mauvais élève de Philippe Vilain</i>	72
Eylem AKSOY ALP	
<i>Tarihsel gerçeklikten kurguya bir biyografik tarihî roman incelemesi: La pourpre et l'olivier: Calixte 1er, Le pape oublié- Gilbert Sinoué</i>	73

Fatih AYNACI	
<i>Die Funktionen des Phantastisch-Fiktiven</i>	74
Fatma ALTUN	
<i>Disjunction of the Self: Trauma Narrative in Oryx and Crake</i>	75
Fatma Büşra GÜNÇEL	
<i>Fictitious Monstrosity, Gender, and Symbolic Violence in Churchill's Vinegar Tom: A Psychoanalytic Feminist Reading</i>	76
Fatma İNAN BALKAYA	
<i>Annie Ernaux Romanlarında Gerçeklikle-Kurgu Arasında Yaşayan Bir Kadın</i>	77
Fatma KABA	
<i>Camille Laurens'in Kız Adlı Romanında Özkurmaca</i>	78
Fatma KAHRAMANOĞLU	
<i>Verimlilik, Gözetim, Rıza: Jacques Ellul'ün Teknik Kavramıyla Irina'ya Göre Şeffaflık'ı Okumak</i>	79
Ferhat TAŞTEMEL	
<i>Translating Time: Duration, Memory, and Cultural Fragmentation in Tanpınar's A Mind at Peace</i>	80
Feride ELSAIDI	
<i>Fiktionale Realität im intermedialen Kontext der digitalen Literatur</i>	81
Filiz İlknur CUMA	
<i>Blossoms and Boundaries: Ecofeminist Themes in Katherine Mansfield's The Garden Party</i>	82
Filiz YÖRÜK ÇEVİK	
Mustafa ÇAKIR	
<i>Bir Çevirmen Yaratmak: Simültane Cinnet Adlı Kurmaca Anlatıda Çeviri ve Çevirmenin Yaşanmışlık Deneyimi</i>	83
Gökçe Mine OLGUN	
<i>Storied Matter and Sustainable Narratives: Material Ecocriticism in Dr. Seuss' The Lorax</i>	84
Gökçe YETKİN	
<i>Between Lives and Lines: An Analysis of The Midnight Library within the Framework of Quantum Fiction</i>	85
Görkem Neşe ŞENEL	
<i>Gerçek ve Kurmaca Arasında Bir Göçmen Anlatısı: Kilları Yolunmuş Maymun'da Üstkurmaca</i>	86
Gülây BOLATTEKİN, Ömer ALTUNKAYNAK	
<i>The Guardian of The White Heron: Sylvia's Gifts and Graces</i>	87
Gülce AYDEMİR	

<i>Staging Illusion: Metafiction and the Crisis of Reality in Edward Albee's Who's Afraid of Virginia Woolf?</i>	88
Güllü YAVUZ	
<i>Özyaşamöyküsel Tersinleme ve İronik Kurgu: Modiano'nun Babam ve Ben İsimli Yapıtında Baba İmgesi</i>	89
H. Meltem AKIN POTOĞLU	
<i>Modernist Alienation in Sherwood Anderson's Winesburg, Ohio and Oğuz Atay's The Man in White Coat</i>	90
Hacer Nur YILDIRIM	
<i>Künstliche Intelligenz und Lehrerrolle im Wandel: Eine didaktische Perspektive durch Prompt-Taxonomie und Praxisbeispiele und fiktive Texte</i>	91
Hakan DOLAN	
<i>Joseph Conrad'in Gençlik Hikâyesinde Suyun Eyleyici Rolü ve İkircikli Doğası</i>	92
Hakan YILMAZ	
<i>Unamuno'nun Tam Bir Erkek adlı Romanında Kurgu ve Varoluşsal Kaygı: Kimlik İnşası Üzerine Bir Analiz</i>	93
Hale ERDOĞAN HACIBANOĞLU	
<i>Matt Haig's The Life Impossible from a Posthuman Feminist Perspective</i>	94
Hale KIYICI	
<i>Le harem ottoman dans les récits de voyage du XIXe siècle : entre la fiction et la réalité ..</i>	95
Hamza KUZUCU	
<i>Kurgu, Büyü ve Yaşlılık: Türker Armaner'in Büyücü Öyküsünde Yazı ve Bellek</i>	96
Hande DİRİM KILIÇ	
<i>Navigating the Political Intricacies of a Loyalist Childhood: John Chambers' A Belfast Child: My True Story of Life and Death in the Troubles (2020)</i>	97
Hatice Esra MESCİOĞLU	
<i>M.Yu. Lermontov'un Çar İvan Vasilyeviç ve Genç Muhafızı ile Yiğit Tacir Kalaşnikov'un Şarkısı Poemasında Edebî-Tarihsel Kurgu</i>	98
Havva Hilal ÇELİKATEŞ TEPE	
<i>Faith Wilding: Bir Bekleyişin Anatomisi</i>	99
Hazal ORGUN SİNAN	
<i>Posthüman Distopyalarda Kurgu ve Gerçeklik Sınırlarının Kaybı: Marie Darrieussecq'in Notre Vie Dans Les Forêts Romanında Kimlik ve Bedenin Yeniden Kurgulanışı</i>	100
Hilal TUNÇEZ	
<i>Court, Camp, and Stage: New Archival Perspectives on William Davenant</i>	101
Hüseyin ALHAS	
<i>Women's Studies and Autobiography: Voices of Resistance of Maya Angelou and Angela Davis</i>	102
Hüseyin ALTINDİŞ	

<i>Kurgudan yöntemle: Anlatının sosyal bilimler içindeki yeri ve imkânları üzerine bir değerlendirme</i>	103
Hüseyin ÇİL	
<i>Reading Nature, Reading Mind: Emotional Ecology and Cultural History in Jhumpa Lahiri's Unaccustomed Earth</i>	104
İ. Banu AKÇEŞME	
Filiz YÖRÜK ÇEVİK	
<i>Osmanlı oryantalizmine yeni bir perspektif: Asya-yı Şarkî'ye Seyahat odağında haritayı yeniden kurgulamak</i>	105
İbrahim ÖZAKMAN	
<i>Tarihsel Kurgu Özellikleri ve Amin Maalouf'un Semerkant Adlı Romanı</i>	106
İrfan ATALAY	
<i>Логика творчества И.С. Тургенева: от жизненности к условности и фантастике?</i>	107
Ирина Анатольевна Беляева	
<i>Fiction as Participation in the Sacred: Tolkien's Sub-Creation and Theological Imagination</i>	108
İsmail AYDIN	
<i>Naming, Narrating, and Becoming: Reconstruction of Identity Through Onomastic Narrative Strategies in Jeanette Winterson's Fiction</i>	109
İsmet TOKSÖZ	
<i>Çarlık Rusya'sının Gölgesinde Kâbuslar: 19. Yüzyılın İlk Yarısında Fantastik Kurgu</i>	110
Kamile Sinem KÜÇÜK	
<i>Beyond the Green: Tracing Ecophobia and Its Environmental Reflections in The Lord of the Flies</i>	111
Kevser ATEŞ	
<i>Our Land Was Eating Us: Slow Violence, Ecopsychology, and Neocolonial Toxicity in Imbolo Mbue's How Beautiful We Were</i>	112
Kubilay GEÇİKLİ	
Ahmet ÖZKAN	
<i>Aelita: Bir Mars Macerası</i>	113
Lada AKSÜT	
<i>Memoria y ficción en el teatro de Max Aub</i>	114
Leman GÜRLEK	
<i>La Ficción Pastoril y su presencia en la novela española decimonónica: de Dafnis y Cloe, de Longo, a Pepita Jiménez, de Juan Valera</i>	115
María Antonia PANIZO BÜYÜKKOYUNCU	
<i>Вымысел как способ углубления правды: А. С. Пушкин «Борис Годунов»</i>	116
Магбуля Сабзиева	

<i>Вымысел как средство достижения нравственной цели в поздних рассказах Л. Н. Толстого</i>	117
Mağбуля Sabziева	
<i>Les enjeux du romanesque dans les « romans sans fiction » de Patrick Deville</i>	118
Marina Ortrud M. HERTRAMPF	
<i>Fictional Subjects of Silence: Racial and Emotional Outsiders in Jean Rhys's Let Them Call It Jazz and Kazuo Ishiguro's Come Rain or Come Shine</i>	119
Mehmet Akif BALKAYA	
<i>Dil, Gerçeklik ve Uyumsuzluk Bağlamında Boris Vian'ın Kurgu Dünyası: Günlerin Köpüğü</i>	120
Mehmet ALKAN	
<i>Dream vs. Reality: Reconsideration of Identity in Derek Walcott's Dream on Monkey Mountain</i>	121
Mehmet TIRAMPAOĞLU	
<i>A Black Feminist Reading of Economic Disempowerment and Social Disappointment in Yaa Gyasi's Homegoing (2016)</i>	122
Melek YILDIRIM	
Samet GÜVEN	
<i>The Abjection of Deafness: Sign, Silence, and the Politics of Language in Nina Raine's Tribes</i>	123
Melike İrem ALHAS	
<i>When Horror Becomes Eco: Looking at Stephen King's Fiction through Ecohorror..</i> ...	124
Melis MÜLAZIMOĞLU & Ceren ORDU	
<i>Twin Peaks and the Neo-Romantic Wilderness</i>	125
Melisa GENÇ	
<i>Tracing Ihab Hassan's "Fiduciary Realism" in Charlotte Turner Smith's Beachy Head and Rethinking the Idea(lization) of Seclusion in Romanticism through a Non-Solipsistic Hermit Figure</i>	126
Merve GÜNDAY	
<i>Reinkarnative Fiktion und Geschichtstheorie: Walter Benjamins Spuren in Jenny Erpenbecks Aller Tage Abend</i>	127
Miray ENEZ BAYAR	
<i>Cultural Aging and Generational Dislocation: A Gerontological Interpretation of Seventeen Syllable by Hisaye Yamamoto</i>	128
Mukadder ERKAN	
<i>Ecopsychology of Scent: Olfactory Memory, Biophilia, and Place Attachment in Powers's The Overstory</i>	129
Mukadder ERKAN	
Ahmet ÖZKAN	

<i>Frankenstein'in Türkçe Yolculuğu: Kurgu Çevirisinde Çevirmen Tercihlerinin Metinlerarasılığın Yansıtılmasındaki Rolü</i>	130
Murat BALOĞLU	
<i>Fictional Voices, Fragmented Identities: Postcolonial Conflicts in the Selected Poems of Walcott, Bhatt, and Senior</i>	131
Mustafa CANLI	
<i>Postmodern Sonrası Edebi Bir Yaklaşım: Ultraromantizm. Christian Kracht'ın Air İsimli Romanı Üzerinden Bir İnceleme</i>	132
Müge ARSLAN KARABULUT	
<i>Figür Kurgulaması Açısından Hegel'in Olumsuzlamanın Olumsuzlaması Kuramı Çerçevesinde Protagonist ve Antagonist</i>	133
Müge ARSLAN KARABULUT, Beyza DALBÜK	
<i>Fictional Identities: Exploring Self-Narration in The French Lieutenant's Woman and The Sea</i>	134
Müjdat BULMUŞ	
<i>İlahi Kurgu Bağlamında Semyon Nadson'un Yaşamı ve Yaratıcılığı</i>	135
Nazan COŞKUN	
<i>Lirikten Anlatıya: Astrophil ile Stella'da Manzum Roman Deneyi</i>	136
Nazmi AĞIL	
<i>Medyalar Arası Dönüşüm: Edebiyat ve Video Oyunları Arasındaki İlişki</i>	137
Nazmiye ÖNEL	
<i>The Language of Hegemony: An Analysis of Nathaniel G. Clark's An Outline of the Elements of the English Language</i>	138
Necdet EKER	
<i>Cuerpos que no encajan: Trauma, memoria y subjetividad femenina en Clavícula y Yeşil Peri Gecesi</i>	139
Nermin İNAN	
<i>Autobiographical Fiction: Black Diaspora Feminism in Buchi Emecheta's Second Class Citizen</i>	140
Neslihan GÜNAYDIN ALBAY	
<i>"The World's Basic Brokenness": Eco-Anxiety and Solastalgia in Richard Powers's Bewilderment</i>	141
Nesrin YAVAŞ	
<i>Maya inanç sisteminin edebi kurgudaki temsili: Guatemala Efsaneleri</i>	142
Nihal KALKAN YAĞCI	
<i>The Illusion of Love: The Gaslight Effect in John Fowles's The Collector</i>	143
Nihal TOPCU	
<i>The Cyber Theseus: Transformation of the Female Body in Transhumanist Fiction</i>	144
Nihan ERCİHAN	

<i>Briseis' Story: Pat Barker's The Silence of the Girls as a Feminist Rewriting of Homer's The Iliad</i>	145
Nur Yağmur BAYAT	
<i>Kafkaesk Kurgu: Gerçekliğin Çöküşü ve Bürokratik Labirentler</i>	146
Nuri ÇİÇEK	
<i>The Unbearable Lightness of Being a Mother: Shirley Jackson's Living Among The Savages</i>	147
Olgahan BAKŞI YALÇIN	
<i>The Ghost is the Machine: Recursion and the Hard Problem in Ted Chiang's Exhalation</i>	148
Ömer ÖZDEMİR	
<i>Wobbly Bridges and Wobbly Truths: Postmodern Memory in The Sense of an Ending...</i>	149
Özge Nur KASAP	
<i>Laurent Gaudé'nin Terrasses Başlıklı Anlatısında Gerçek ve Kurgu İlişkisi</i>	150
Özlem KASAP	
<i>Ruth Praver Jhabvala's fiction: authenticity, autofiction and the archive</i>	151
Pauline McGONAGLE	
<i>V. F. Odoyevskiy'in İsimsiz Şehir Eserinde Ütopik Kurgu</i>	152
Pelin ESEN	
<i>Narrating the Self in Captivity: Cultural Memory and Individual Resistance in Ursula K. Le Guin's The Wild Girls</i>	153
Pınar SÜT GÜNGÖR	
<i>Fiction as a Framework for Female Agency in the Medieval Romance of Emaré</i>	154
Pınar TAŞDELEN	
<i>Autofiction: A Strange Case of the Author</i>	155
Rabia Elif ÖZCAN BEYDEMİR	
<i>Fictional Gothic Hauntings: Exploring Religious Trauma in Sheridan Le Fanu's Green Tea and The Familiar</i>	156
Rana ULUSOY	
<i>Fiction as Silent Witness: The Heart Lamp by Banu Mushtaq</i>	157
Reyhan ÖZER TANIYAN	
<i>Lyudmila Ulitskaya'nın Medeya ve Çocukları İsimli Eserinin Zaman Kurgusu Bağlamında İncelenmesi</i>	158
Saliha DEMİREL	
<i>Navigating Risk: The Imperial Sea in Captain Singleton</i>	159
Saliha İRENCİ	
<i>Cómo funciona la autoficción en la obra Librate De Las Cosas Hermosas Que Te Deseo de María Velasco?</i>	160

Saliha Seniz COŞKUN TAŞPINAR

Repenser l'univers fictionnel à travers l'œuvre d'Orhan Pamuk : Le romancier naïf et le romancier sentimental..... 161

Salima KHATTARI

Salma ERRAKKAZ

Intertwined Symbioses between the Subject and the Object: Marina Carr's Post-Dramatic Theatre through an Environmental Humanist Vantage Point 162

Samindokht RONAGHZADEH ŞAHİN

Cinematic Adaptations: Bridging Literature and Film 163

Sara HADAOUİ

Living in a Brave New World..... 164

Sara Hilal SEDEEQ SEDEEQ

Reimagining Fiction: Postmodern Reflections in Alasdair Gray's Lanark 165

Seçil ÇIRAK

"Prince am I none, yet am I nobly born": Proto-Populist Fiction in Thomas Dekker's The Shoemakers' Holiday 166

Seçil VARAL

Patrick Deville'in Viva Adlı Tarihsel Anlatısında Devrimler ve İki Meksika Efsanesi: Lev Troçki ve Malcolm Lowry 167

Seçil YÜCEDAĞ BAŞSOY

El Acoso'da Eroica'nın Yapısal ve Tematik İşlevi..... 168

Selen KİPMEN

Rereading the Hundred Years' War: Historical Fiction and English Nationalism in the Works of Sir Arthur Conan Doyle and Bernard Cornwell..... 169

Selim Burak YEŞİLDAĞ

An Autofictional Portrait of the Twenties in Christopher Isherwood's Lions and Shadows 170

Selma PARLAKAY TOPBAŞ

"La memoria como refugio: análisis de 'Funes el memorioso' desde la imaginación simbólica de Gilbert Durand" 171

Semanur ŞAHİN

Body as a Site of Trauma in Pat Barker's Toby's Room..... 172

Sena Damla ÖZER

Leitmotifs on Doris Lessing's Short Stories: A Semiological Analysis..... 173

Senem ÜSTÜN KAYA

Göstergelerarası Çeviride Kurgusal Dönüşümler..... 174

Serhan DİNDAR

*Äsop im Wandel: Eine Charakteranalyse seiner Fabeln vor und nach der Freiheit... ..*175

Seval PARLAKGÜNEŞ ERDOĞAN

Wrong Time, The Correct Time: Anachronism in Margret Atwood's The Penelopiad..... 176

Seyfettin Doğaç OVAT

Forging the Past: Historical Imagination and Literary Invention in Peter Ackroyd's The Lambs of London..... 177

Sezer Sabriye İKİZ

A Littoral Being in Flux: The Question of Power / Knowledge Interpellation in Abdulrazak Gurnah's By the Sea 178

Sezgi ÖZTOP HANER

Patrick Modiano'nun Bir Gençlik (Une Jeunesse) Adlı Eserinde Arketipsel Bir İnceleme 179

Sibel YILDIZ

Ertuğrul İŞLER

Bu Evrende Ölüm Yok: Maurice G. Dantec'in Romanlarında Kurgulararası İlişkiler ... 180

Simay TURAN YILDIZ

Dying to Tell About it: The Lacanian Sinthome and Narrative Desire in Sait Faik Abasıyanık's A Dot on the Map..... 181

Sinem ORUÇ KESİCİ

Constructed Morals in Fiction: Nineteen-Eighty-Four and Lord of the Flies..... 182

Soner GÜVEN

Fiction as a Site of Ethical Collapse: Normalization of Cannibalism in the Tender is the Flesh..... 183

Sude ÖNER

Entre mémoire et fiction : Petit Pays de Gaël Faye 184

Sultan Dilek GÜLER

Silence, Filiation et Mémoire Postcoloniale dans Je ne parle pas la langue de mon père de Leïla Sebbar..... 185

Sultan KAYMAK DOĞAN

Niimi Nankichi'nin Kurgusunda Japon Folklor İmgesi Tilkinin Modern Anlatıya Dönüşüm Örneği: Tilki Gon 186

Şeyda Nur YILDIZ ÇOLAKER

Reimagining "The Girl Without Hands": Handless and Whole..... 187

Şeyda SİVRİOĞLU

The Reader as Architect: Storyworld Construction in Italo Calvino's If on a Winter's Night a Traveller (1979)..... 188

Şükran İlkay AKARÇAY

Queering the Archive: Graphic Memoir as Counterpublic Memory 189

Şükran İlkay AKARÇAY

<i>Docile No More: Resisting Biopower in the Dystopian Fiction of Dunn’s Geek Love and Cuarón’s Children of Men</i>	190
Tuba ÜNLÜ ÇEKİÇ	
<i>From Metaphysical Temptation to Bureaucratic Control: Mephistopheles and Halit Ayarç as Agents of Transformation</i>	191
Tuğba AKMAN KAPLAN	
<i>On the Otherized Perspective: An Olfactory Analysis of Virginia Woolf’s Flush: A Biography</i>	192
Tuğba ÇANAKÇI	
<i>19. Yy. Rus Öyküsünde Fantastik Kurgu: “İblis’in Huzuruna Çıkış”</i>	193
Tuğba GÜNÖR	
<i>Classical Myths and Gendered Nature in Andrew Marvell’s Pastoral Poetry</i>	194
Tuğrul Can SÜMEN	
<i>Leïla Slimani’nin Yapıtlarında Kurgusal Kadın İmgesi</i>	195
Tuğrul ERTUĞRUL	
<i>Die Reflexion der Ns-Zeit im Roman Der Silberfuchs meiner Mutter</i>	196
Tutkucan GÖLGEÇİ	
<i>The Death of the Decentred Posthuman Identity in Rats and Gargoyles by Mary Gentle</i>	197
Türkan YILMAZ	
<i>‘Bellek, Travma ve Kimlik Arasında: Perec’te Parçalı Anlatı ve Özkurmaca’</i>	198
Uğur TÜRKSEVER	
<i>All That is Solid Melts into Air: Schizoanalysis, Gender, and Desire in The Left Hand of Darkness</i>	199
Vahide METİN	
<i>Ethical Implications of the Gaze of the Artificial Other in Klara and the Sun</i>	200
Vildan KANSIN ÖKRUCA	
<i>Žižekian Real in Joseph Conrad’s Heart of Darkness</i>	201
Yağmur GÖKSEL	
<i>Therapeutic Power of Fiction: Storytelling as an Act of Healing in Nathan Filer’s The Shock of the Fall</i>	202
Yağmur SÖNMEZ DEMİR	
<i>Exploring the Human-Animal Divide in Sheikhi’s Harnâme</i>	203
Yalçın ERDEN	
<i>A Comparative Study of the Ellesmere and Kelmscott Manuscripts of the Canterbury Tales and Fiction in Art</i>	204
Yeşim TÜRKER	
<i>Anomie in Adiga’s The White Tiger</i>	205
Yıldıray ÇEVİK	

<i>Göçmen Edebiyatında Atatürk İmgesi</i>	206
Yunus KINALI	
<i>Fransız Romanlarında Fenomenolojik (Olgubilimsel) Anlatı Tekniği</i>	207
Zehra Bilge KONUR	
<i>Una nueva ficción a la sombra de Sherlock Holmes: Sarah Holmes</i>	208
Zeliha DURAN	
<i>The Crisis of Masculinity in Saved: Power, Violence as Language, and Survival</i>	209
Zeliha KURUDUCU	
<i>Психоаналитическая функция символов сна и видений в произведении «Доктор Живаго» Бориса Пастернака</i>	210
Зейне ОРАЗБЕКОВА	
<i>Who's Afraid of Artificial Intelligence? Digital Identities and Frankenstein Syndrome in Foreign Language Education</i>	211
Zeyneb DOLAN	
<i>El pánico encarnado: “La mujer alta” de Pedro Antonio de Alarcón en el marco del cuento fantástico decimonónico</i>	212
Zeynep ŞEKERCAN DUMAN	
<i>Fictional Reality and Subjectivity in The Importance Of Being Earnest</i>	213
Zümrüt ALTINDAĞ	
<i>Ecological posthumanism in “Vaster Than Empires and More Slow” by Ursula K. Le Guin</i>	214
Derya BİDERCİ DİNÇ	

Trapped Between Two Incommensurable World Views: No Longer at Ease

A. Nejat TÖNGÜR

Maltepe University, Faculty of Education, Department of Foreign Language Education
E-mail: anejatt@yahoo.com , ORCID: 0000-0002-1204-4399

Abstract

Chinua Achebe is celebrated as the pivotal author of African fiction in English. His work which reflect the African people, African life, and African cultures realistically and from the perspective of an insider, an African person is widely read and studied. *No Longer at Ease* (1960) in which Achebe gives voice to African people and embraces African culture is the second of his Trilogy which was published after *Things Fall Apart* (1958) and before *Arrows of God* (1964). In *No Longer at Ease*, the plot opens with the return of Obi Okonkwo from Britain as an educated and ambitious man and unfolds with glimpses on westernisation of colonial Nigeria, immigration to Britain particularly for education, discrimination and racism by the white men and by the Nigerians towards former *osus* in the background. Impact of British colonialism and British imperialism on individuals and on Nigerian communities, the clash of British values and perspectives with those of Nigerian people, and Obi's attempts to find an equilibrium between these starkly opposite world views are Achebe's focal points in the novel. The aim of this study is to show how Achebe intersects the peculiar features of Igbo, Nigerian and African culture with Christianity, the English language and European values in *No Longer at Ease* to display how British colonialism corrupts and traumatises communities and individuals who are unable to reconcile these different value systems.

Keywords: No Longer at Ease, Chinua Achebe, colonialism, Nigeria, Igbo

Jesús G. Maestro'nun *Crítica de la Razón Literaria* eserinde öne sürdüğü kurgu – gerçeklik ilişkisine dair bir değerlendirme

Abdullah YALVAÇ

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen- Edebiyat Fakültesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları
Bölümü, İspanyol Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
E-mail: ayalvac@mehmetakif.edu.tr , yalvac.abdullah@ogr.iu.edu.tr,
ORCID:0000-0002-3903-3008

Özet

Edebi anlatının merkezinde bulunan 'kurgu'nun 'gerçeklik' ile ilişkisi günümüz edebiyat kuramcılarında Jesús Maestro'ya göre Aristoteles'in *Poetika*'sından beri bir tezatlık ilişkisi olarak ele alınmış ve epistemolojik bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. Halbuki Maestro, çağdaş İspanyol düşüncesinin başat figürlerinden Gustavo Bueno'nun felsefi materyalizm kuramının temel kavramları üzerine inşa ettiği *Crítica de la razón literaria* [edebi aklın eleştirisi] eserinde 'kurgu-gerçeklik' ilişkisini alışılmış olandan farklı biçimde ele almaktadır. Eserinde güncel geçerlilikten yoksun olduğunu iddia ettiği Aristoteles'in *mimesis* kuramı ile Kant'ın felsefi idealizminin yöntemlerini 'kurgu'yu açıklamakta yetersiz bulan, postmodern yaklaşımları reddederek Dolezel'in *olanaklı dünyalarının* olanaksız olduğunu keskin bir dille ifade eden Maestro'nun bakış açısına göre 'kurgu', 'gerçeklik' ile bir karşıtlık ilişkisi içinde değil bir tür zaruri birliktelik halindedir; gerçekliğin içinden doğan ve onun ayrılmaz bir parçası olan kurgu, ontolojik niteliğe sahip olup, gerçeklik zemini üzerinde var olmakta ve gerçekliğin kendisinden yalnızca "operatoriedad" [etkinlik/işlerlik] kriterine göre ayırt edilebilmektedir. Bu çalışmada, 'kurgu' kavramının Maestro'nun kuramı çerçevesinde nasıl tanımlandığı ve 'gerçeklik' ile nasıl ilişkilendirildiği ele alınarak söz konusu bakış açısına dair eleştirel bir değerlendirmede bulunmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Jesús Maestro, operatoriedad, kurgu ve gerçeklik, edebi aklın eleştirisi, razón literaria

Fiction and Sociocultural Inclusion: Intersectionality, Classism and Racial Prejudice in Harper Lee's *To Kill a Mockingbird*

Adesanya Moroundiya ALABI

Cappadocia University, Department of English Language and Literature
E-mail: adesco101@yahoo.com, ORCID: 0000-0001-6218-1917

Abstract

The term fiction is derived from a Latin word, *fictus*, meaning to create—it is practically invented from the writer's realm of imagination. Hence, every culture has a legacy of fiction, which has long been connected to narrative storytelling involving myths, tales, and traditional stories. Fiction primarily presents imaginary events, characters, places, and times to tell a creative story. Its roots may be found in classical Greece, where poets like Homer, Hesiod and others created fanciful tales through oral tradition before they were subsequently recorded in writing. Fiction may produce various literary forms, including novels, poems, novellas, short stories, and even plays. Fictional stories have been used to reflect events that are true and factual, yet those events happen in the writer's imagination. As it is ingrained and holistically inveterate in every culture, it moulds, forms and ameliorates the socio-cultural situation of the people. It entertains and also enlightens the readers in a way that uniquely changes and shapes their point of view. It reflects an escape from reality to an adventurous world that exists only in people's thoughts. In its interconnection with society, social justice, concept of class distinction, gender, marriage and civil right, it presents crucial sociocultural issues in a universe that is seriously harsh, and people tend to seek meaning and congruence in the same lacuna where they are helpless to control their fate. With regard to this, drawing on Harper Lee's *To Kill a Mockingbird*, this paper examines the themes of intersectionality, racial prejudice and classism and reflects how fiction accentuates the cohabitation of evil and good, respectively.

Keywords: Fiction, intersectionality, racial prejudice, classism, society

Novalis (Friedrich von Hardenberg) ve Ahmet Mithat Efendi'nin Edebiyat Anlayışlarında Kurmaca ve Gerçeklik Algısı

Ahmet CUMA

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Karşılaştırmalı Edebiyat
E-mail: ahmet_cuma@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-0698-2394

Özet

Alman edebiyat tarihinde önemli bir ayrıcalığa sahip olan Romantizm akımı (1795-1840) dünya tarihini etkileyen önemli kırılmaların meydana geldiği olaylarla örülüdür. Alman Romantizminin temsilcilerinden önemlilerinden birisi kuşkusuz Novalis'tir (1772-1801). Novalis'e göre dünya romantikleştirilmek zorundadır. O dünyanın romantikleşmesini bir zorunluluk olarak dile getirmiştir ve ancak dünya romantikleştirildiğinde öz değerine sahip olabileceğini savunmuştur. Romantikleştirmekten neyi kastettiğini kuramsal yazılarında dile getirmiştir. Ona göre romantikleştirme olağan/sıradan olanın, gerçek anlamda tanınıp anlaşılabilmesi için, nitelik olarak güçlendirilmesi ile gerçekleşebilir. Novalis'in bu "romantikleştirmek" düşüncesi spesifik bir kurmaca tekniğine dayanmaktadır ve rasyonellikten uzak, asıl gerçeklik olarak belirttiği içsel bir varoluşun temelini teşkil eder.

Salt Alman kültür ve sanat hareketi olan Romantizm kısa bir sürede Avrupa'nın tamamına yayılmıştır. Türk edebiyatındaki etkisi batıya yönelme eğiliminin hız kazandığı Tanzimat döneminde (1860-1895) olmuştur. Tanzimat döneminde Realizm ve Natüralizm ile birlikte Romantizmin etkisi birçok yazarda görülmektedir. Aynı zamanda kuvvetle batıya yönelme karakterine sahip olan Tanzimat düzenlemeleri, her alanda olduğu gibi kültür-sanat ve dolayısıyla edebiyat alanında da görülmektedir. Tanzimat Dönemi yazarlarından olan Ahmet Mithat Efendi (1844-1912) bu dönemin önemli temsilcilerinden birisidir. Ahmet Mithat Efendi'nin en büyük ideali toplumu okumaya yöneltmektir. Yazılarında Avrupa'nın bilim, sanayi ve çalışkanlığını överken, Osmanlı toplumunun ahlaki değerlerini korumasını telkin etmiştir. Bu özelliği ile Ahmet Mithat'ın didaktik bir temele dayanan sanat anlayışına sahip olduğu söylenebilir. Yapıtlarındaki kurgu düzleminin Romantizm ve Realizm arasında gidip gelen, didaktik orjinli bir mantaliteye dayandığı alımlanmaktadır.

Bu çalışmada Alman romantizminin önemli temsilcilerinden olan Novalis ile Tanzimat döneminin önemli yazarlarından biri olan Ahmet Mithat Efendi'nin kurmaca ve gerçeklik algıları birincil yazılarından hareketle kuramsal bir düzlemde karşılaştırmalı olarak ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Novalis, Ahmet Mithat, kurmaca ve gerçeklik, Romantizm, Tanzimat

Thinking at the End: Possible Worlds and Technological Visions in *The Restaurant at the End of the Universe*

Ahmet Mesut ATEŞ

Ankara Bilim University, School of Foreign Languages
E-mail:ahmetates@hotmail.com.tr, ORCID: 0000-0001-9616-4832

Abstract

Douglas Adams' *The Restaurant at the End of the Universe* envisions a cosmos where artificial intelligences, bioengineered life forms, and recursive technologies challenge conventional understandings of identity and agency. Characters like Marvin the Paranoid Android and genetically engineered sentient livestock serve not merely as humorous elements but as provocations to reconsider the boundaries of the human and the place of intelligence—organic or synthetic—within an increasingly technologized universe. Rather than affirming humanity's centrality, the novel portrays a world in which humans are often redundant, absurd, or outmatched by their creations. Through exaggerated scenarios and speculative constructs, the text engages with ethical and ontological questions arising in a world where machines think, food talks, and time is endlessly malleable. This study aims to position *The Restaurant at the End of the Universe* as a fertile site for posthuman inquiry, using a humorous treatment of philosophical and technological themes to destabilise anthropocentric assumptions and gesture toward emergent conceptions of life and thought shaped through entanglements with nonhuman forms of intelligence.

Keywords: Douglas Adams, science fiction, artificial intelligence, Posthumanism

The Cellar of Fantasy: The Gaze, and the Absent Other in *The Collector*

Aleyna DURMUŞ

Muğla Sıtkı Koçman University, Department of English Language and Literature
E-mail: aleynadurmus@mu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6750-4244

Abstract

The paper pursues the psychoanalytical thread of identity construction in John Fowles' *The Collector*. Integrating the theoretical lens of Žižek's fantasy space, the protagonist Frederick Clegg is examined as a case study. Clegg as a lower-class clerk that later achieves bourgeois status after gaining the lottery, carries out his fantasy of dominion over Miranda— a vivacious, young woman embodying the social, aesthetic and sexual ideals from which he is excluded. Through the abduction and imprisonment of Miranda, Clegg attempts to bridge the ontological gap between his fragmented identity and his ideal self, which serves as the gatekeeper of the symbolic order. This “third space” where the fantasy is enacted, becomes an externalization of Clegg's unconscious desires, and constitutes the conditions of possibility for his eventual identity formation.

The violence of the gaze permeates both narrations as the identification shifts with the transition to Miranda's perspective. The butterfly net, initially a tool to capture another pretty yet lifeless addition to his collection, transforms into a reading of the collapse of the fantasy and the interplay between the object and the subject of gaze. The mastery Clegg seeks to have over Miranda further perpetuates his alienation and exclusion from the symbolic order and from master of the gaze, precisely because she resists objectification and confinement beyond physical means through her eloquent discourse, which destabilizes Clegg's assertion of subjectivity. Through a psychoanalytic framework, the paper explores how Fowles' narrative form, use of language and construction of the gaze mediate the formation and fragmentation of subjectivity.

Keywords: Fantasy space, gaze, subjectivity, *The Collector*, John Fowles

Die stille Zerstörung menschlicher Werte: eine ethische Lektüre von Herta Müllers Essay *Augenringe der Geiseln* im Kontext des Golfkriegs

Ali Osman ÖZTÜRK, Ayşe ARSLAN ÇAVUŞOĞLU, Seval PARLAKGÜNEŞ ERDOĞAN

Universität Necmettin Erbakan, Ahmet Kelesoglu Pädagogische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprachausbildung

E-mail: aozturk@erbakan.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2759-2096

Universität Necmettin Erbakan, Ahmet Kelesoglu Pädagogische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprachausbildung

E-mail: aysearslancavusoglu@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9426-3722

Universität Necmettin Erbakan, Ahmet Kelesoglu Pädagogische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprachausbildung

E-mail: serdogan@erbakan.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8561-3778

Zusammenfassung

Herta Müller zählt zu den bedeutendsten Schriftstellerinnen der deutschen Sprache in der jüngeren Vergangenheit und wurde im Jahr 2009 mit dem Nobelpreis für Literatur ausgezeichnet. Ihre Migrationsbiografie verleiht ihr eine besondere literarische Perspektive und Sensibilität. Die vorliegende Arbeit untersucht anhand ihres Essays *Augenringe der Geiseln* die zerstörerischen Auswirkungen totalitärer Regime auf das Individuum sowie die unsichtbaren Formen von Gewalt, die moderne Kriegspraxen auf die Zivilbevölkerung ausüben.

Die Erzählung basiert auf Müllers persönlichen Erfahrungen und macht durch die physischen und sprachlichen Spuren des Traumas die systematische Unterdrückung des Individuums sichtbar. Im Kontext des Golfkriegs wird aufgezeigt, wie mediale Repräsentationen zivile Opfer ästhetisieren und dadurch das reale Leiden überdecken. Müllers literarische Zeugenschaft entwickelt in diesem Zusammenhang eine ethische Sensibilität gegenüber Krieg und Unterdrückung und stellt eine eindrucksvolle Reflexion über moralische Verantwortung dar.

Die Studie thematisiert die Bedeutung von Literatur als Zeugnisform und kritisiert zugleich die Gleichgültigkeit gegenüber Menschenrechtsverletzungen in vielen Kriegsnarrativen. Dabei wird betont, dass Menschenrechte und individuelle Freiheiten zwar in offiziellen Dokumenten verankert sind, ihre praktische Umsetzung jedoch häufig problematisch bleibt.

Ein zentrales Beispiel ist der Vorfall um Flug BA149 während des Golfkriegs, bei dem unschuldige Zivilisten als „menschliche Schutzschilde“ missbraucht und als Geiseln genommen wurden. Müller kritisiert die Passivität internationaler Institutionen wie der Vereinten Nationen gegenüber diktatorischen Regimen sowie das Schweigen der Medien. Mit großer Aufmerksamkeit und Empathie analysiert sie die Haltung von Diplomatie und Medien, die zur Legitimierung solcher Verbrechen beitragen. Sie zeigt, wie die ästhetische Darstellung der physischen Spuren von Gewalt – wie etwa der „Augenringe“ der Geiseln – zur Banalisierung und Medialisierung von Leid führt.

Darüber hinaus verweist Müller auf die gefährlichen Diskurse eines vermeintlich „sauberen Krieges“ und „intelligenter Bomben“, die zur moralischen Entlastung beitragen. Abschließend unterstreicht die Arbeit die Notwendigkeit, das Völkerrecht zu stärken, diplomatische Bemühungen auszuweiten und eine ethisch orientierte Berichterstattung sicherzustellen, um die zerstörerischen Auswirkungen von Kriegen auf menschliche Werte einzudämmen.

Schlüsselwörter: Herta Müller, *Augenringe der Geiseln*, Golfkrieg, menschliche Werte, Traumanarrativ

Çeviri ve Teknolojik Ütopya: Jules Verne'in *Denizler Altında 20 Bin Fersah* İsimli Eserindeki Teknolojik Unsurların Türkçeye Aktarımları Üzerine Bir İnceleme

Aliye GENÇ

Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Fransız Dili Eğitimi Ana Bilim Dalı
E-mail: aliyeocal@gazi.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5410-6247

Özet

19.yy. bilim kurgu yazarı Jules Verne dünya çocuk edebiyatı klasikleri arasında en çok çevrilen yazarların başında yer almaktadır. Türkçeye farklı çevirmenler tarafından kazandırılan *Denizler Altında 20 Bin Fersah* isimli eseri ile yazar bilim ve teknolojiye duyduğu hayranlığı ve ütopyacı yaklaşımını gözler önüne sermiş ve bu yönüyle araştırmamıza konu olmuştur. Bu çalışmada Jules Verne'in *Denizler Altında Yirmi Bin Fersah* adlı eserindeki teknolojik unsurların, ütopya bağlamı içinde nasıl kurgulandığı ve bu unsurların Türkçeye çevirisinde hangi stratejilerin tercih edildiğini incelemek amaçlanmıştır. Araştırma Türkçe'de Jules Verne çevirileri üzerine gerçekleşen sınırlı sayıda çalışmaya katkıda bulunması ve bilimkurgu edebiyatı ile çeviribilim disiplinini bir araya getirmesi ile önem arz etmektedir. Eserin özgün Fransızca metninde yer alan bilimsel, teknik ve mekanik betimlemelerle desteklenmiş teknolojik unsurların dönemin teknolojik ütopya anlayışını temsil ettiği görüşünden hareketle çevirilerde başvurulan stratejilerin, okurun ütopya algısını nasıl etkilediği incelenmektedir. Bu teknolojik unsurlar *mekanik ekipman ve makineler, navigasyon cihazları, elektrik/ enerji sistemleri, savunma / silah sistemleri ve gemi ve yapı özellikleri* olmak üzere beş kategoride ele alınmıştır. Çevirmen kararlarının okurun teknolojik ütopya algısına etkisi Venuti (1995)'nin yerleştirme ve yabancılaştırma stratejileri doğrultusunda açıklanmıştır. Araştırma neticesinde çevirmenin navigasyon cihazları başta olmak üzere ilgili örneklerde yabancılaştırma stratejisi ile bilimsel ve teknik anlamı koruduğu, hayranlık ve teknolojik ütopya vurgusu yarattığı, gemi ve yapı özellikleri gibi bazı örneklerde ise yerleştirme stratejisi ile erek okura tanıdık bir bağlam sunduğu, anlaşılabilirliği ve akıcılığı ön planda tuttuğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bilim kurgu çevirileri, teknolojik ütopya, teknolojik unsurlar, Jules Verne, Venuti

The Agency of the Witches' Road: Investigating Witchcraft through New Materialism in James Robinson's *Scarlet Witch: Witches' Road* Comic Book

Alperen YEDEKÇİ

OSTIM Technical University, Modern Languages Unit
E-mail: alperen.yedekci@student.asbu.edu.tr, ORCID: 0009-0006-8338-0740

Abstract

This paper argues that James Robinson's *Scarlet Witch: Witches' Road* (2016) reimagines witchcraft not merely as mystical or individualistic power, but as an entangled, ecological process that blurs the boundaries between spirit and matter, human and nonhuman, body and environment. In Robinson's comic book, *The Witches' Road* functions as a liminal space that renders material environments—soil, wind, ruins—as active participants in magical events. Scarlet Witch herself becomes a site of transformation, whose aging and fragmented identity reflect the cost of ecological entanglement rather than heroic mastery. Unlike traditional depictions of witches as figures who dominate nature or operate outside of it, Robinson's *Scarlet Witch* draws power from immersive, reciprocal relationships with both physical and spiritual ecologies. Her reliance on elemental symbols, talismans, and ritual spaces situates her magic as co-produced by the world around her. Her characterization—neither hero nor villain—embodies a liminal identity shaped by fragmented memory and layered temporality. This portrayal destabilizes anthropocentric binaries and repositions witchcraft within a posthuman ethics of agency. The paper argues that *Witches' Road* visualizes a material-semiotic model of fiction where fantasy does not escape the real but reconfigures it. *Scarlet Witch's* journey challenges the boundaries of genre by merging speculative fiction with ecological thinking through demonstrating how comics can materialize theoretical discourses. Ultimately, this study proposes that the comic challenges anthropocentric binaries by imagining witchcraft as a threshold practice—both material and magical, grounded and spectral, thus contributing to broader discourses in speculative fiction, new materialism, and environmental thought.

Keywords: Witchcraft, New Materialism, Trans-Corporeality, Speculative Fiction, Comics

Embodying Belonging: Intertextual Discursivity in Layla AlAmmar's *Silence is a Sense*

Annelise KAY HEIN

Haliç University, Department of Modern Languages
E-mail: annelisek.hein@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8201-3945

Abstract

What can fiction do? Investigating the role of writing in overcoming post-traumatic alienation, this paper examines how Layla AlAmmar's novel *Silence is a Sense* (2021) destabilizes the fact-fiction barrier to create a discursive model for migrant belonging in Britain. Narrated by a Syrian refugee woman who has gone mute from trauma, the novel frequently moves between past and present, blending observations of daily life with surreal nightmares and memories of war. Fact and fiction are also blurred in the narrator-protagonist's writing, which blends her own experiences with literary voices from various cultures and time periods. This intertextuality constructs a discursive community for the protagonist, initially contrasting with her silent, isolated existence in an unnamed British town. Connecting this multivoiced method to theories of trauma and intersubjectivity, this paper argues that the protagonist's emerging literary voice parallels her reengagement with the world around her, as she begins to interact with neighbors, speak aloud, and integrate her authorial and embodied identities. Without implying that trauma is ever fully resolved, the novel ends with a recovery of audible speech, which testifies to the transformative power of writing. In the context of global conflict, migration, and refugee resettlement in Britain, *Silence is a Sense* exemplifies how narrative acts can foster belonging for marginalized women—both within the texts they create and in their lived realities. By examining how discursive activity shapes the protagonist's trajectory, this paper contends that fiction not only imagines alternative futures but also begins to enact them, replacing exclusion and disembodiment with recognition and connection.

Keywords: Belonging, intertextuality, refugee narrative, silence, trauma

The Transformation of Hedda Gabler to Hedda: What Has Changed?

Arpine MIZIKYAN

Istanbul University, Faculty of Letters, Department of Western Languages and Literatures,
English Language and Literature

E-mail: arpi_mizikyan@yahoo.com, ORCID: 0000-0002-2579-3807

Abstract

Linda Hutcheon asserts the absolute necessity of intertexts, since a single text placed in no inter-relationship with others “could have no meaning for its reader. It is only as part of prior discourses that any text drives meaning and significance.” Taking Henrik Ibsen’s nineteenth-century classic, *Hedda Gabler*, as its intertext, Lucy Kirkwood’s play, *Hedda* (2008), relocates Ibsen’s heroine from Norwegian aristocracy to present-day London with the aim of analysing submerged female viewpoints in different centuries as well as in different patriarchal cultures. *Hedda*, Lucy Kirkwood’s contemporary adaptation of Ibsen’s *Hedda Gabler*, dwells upon newly-wed Hedda, who returns from honeymoon with a husband she is not attached to, to a house and a pregnancy she does not want. Ibsen’s Hedda becomes oppressed by the narrow confines of a petit-bourgeois society that entrap her in conventional expectations of female roles, such as daughter and wife/mother. Likewise, Kirkwood explores how Hedda’s refusal to fit into the accepted female roles of wife and mother results in her self-destruction. Notwithstanding the hints that she should have a baby that “would make her happy: [she]’ll love it. All women do”, Hedda strongly resists the maternal role in both plays, which is commonly considered to be a woman’s only and inevitable purpose in life.

It is within the framework of intertextuality as a persistent strategy to rework an older text, among other things, in order to expand upon the themes of conventional female roles depicted in the original that this paper aims at discussing how a turn-of-the century play’s being revisited in the twenty-first century propels us to question to what extent expectations for women to behave in a certain way still continue, although the role of women in society has substantially changed since 1891. The two plays’ portrayal of the woman to her status as female in the patriarchal world aggravates Hedda’s predicament and eventually culminates in her catastrophic end.

Keywords: *Hedda*, *Hedda Gabler*, Lucy Kirkwood, Henrik Ibsen, intertextuality

Trauma, Suicide, and Cultural Imperative: A Comparative Study of *Death of a Salesman* and *Death and the King's Horseman*

Asım AYDIN

Karabük University, Faculty of Arts and Humanities, Department of Western Languages and Literatures

E-mail: asimaydin@karabuk.edu.tr, ORCID: 0009-0007-2557-4659

Sami AKGÖL

Karabük University, School of Foreign Languages

E-mail: samiakgol@karabuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0073-2119

Abstract

This study presents a comparative analysis of psychological trauma and suicidal ideation as depicted in Arthur Miller's mid-20th century American classic, *Death of a Salesman*, and Wole Soyinka's postcolonial Nigerian masterpiece, *Death and the King's Horseman*. Despite their distinct cultural and historical origins—the disillusionment of the American Dream versus the complex interplay of Yoruba tradition and colonial imposition—these plays offer profound insights into the dynamics of severe psychological distress leading to self-destruction. Employing modern trauma theory, this paper examines how protagonists Willy Loman and Elesin Oba exhibit critical symptoms of trauma, stemming from vastly different yet equally crushing societal and personal pressures: the perceived failure of individual aspiration for Willy, and the catastrophic failure to fulfill sacred communal duty for Elesin. The analysis explores how their divergent paths towards suicide are deeply embedded within their respective cultural milieus, reflecting culturally specific expressions of despair, honour, and existential crisis. Furthermore, the study investigates themes such as the crisis of identity, existential immobility, the role of inherited burdens or expectations, and how trauma shapes their language and perception of reality. By juxtaposing these seminal works, this research aims to illuminate both the universal dimensions of profound human suffering and the culturally contingent ways in which trauma and suicidal urges are experienced, articulated, and tragically resolved, offering new perspectives within comparative literature and cross-cultural trauma studies.

Keywords: Trauma theory, comparative literature, suicidal ideation, cultural psychology

Intersectionality and Fiction: *A Worn Path* by Eudora Welty

Asiye ERDAĞ

Osmaniye Korkut Ata University, Department of English Translation and Interpreting
E-mail: asiyeerdag@osmaniye.edu.tr , ORCID:0000-0001-6010-0677

Abstract

Eudora Welty's short story "A Worn Path" centers on Phoenix Jackson, an elderly African American woman confronting both actual and illusory challenges in the segregated American South. The narrative has been extensively examined via the perspectives of racism, age, and disadvantage. This paper proposes an intersectional analysis to clarify how these categories interact and intensify the issues faced by Phoenix. This study employs the concept of intersectionality, originally proposed by Kimberlé Crenshaw, to examine how Phoenix's color, gender, age, and socioeconomic class simultaneously influence her life and societal position. The research explains how multiple identity markers together enhance the reader's comprehension of systematic oppression and resilience, rather than concentrating on a singular aspect. The study examines how Welty's literary style, symbolism, and specific locale contribute to a sophisticated portrayal of structural inequality. This paper contends that "A Worn Path" exceeds a mere narrative of resilience; it serves as a significant literary framework for examining the complexities of exclusion from society. This study takes an intersectional lens to explain the complexity of Phoenix Jackson's character and to critique reductive narratives of identity. It emphasizes the significance of examining how literature represents marginalized individuals in various ways.

Keywords: A Worn Path, Intersectionality, Race, Gender, Class

No Way Back: Malabou's Destructive Plasticity and The Defeat of Cultural Fatalism in Monica Ali's *Brick Lane*

Atakan SÜMER

E-mail: atakansumer@stu.aydin.edu.tr , ORCID: 0009-0005-4357-5749

Abstract

Catherine Malabou, in her book *The Ontology of the Accident: An Essay on Destructive Plasticity*, argues that trauma is not merely a wound to be healed but a metamorphic force that radically reconfigures identity. This transformation does not occur through continuity or growth but through rupture—shattering and reconstructing subjectivity without reference to its former self. In this regard, trauma is not a veil over the initial self nor a strategy of becoming, but a mutation of being itself. Monica Ali's *Brick Lane* (2003) echoes this notion through the metamorphosis of Nazneen, a migrant woman whose encounter with trauma ruptures her cultural fatalism and initiates a radical reformation of self. The pivotal moment—her sister Hasina's decision to return alone to Dhaka, which evokes in Nazneen a deep and sudden fear for Hasina's safety—functions as what Malabou would call an accident, a sudden break that destabilizes Nazneen's inherited identity and enables her emancipation from symbolic structures of confinement. This paper, thus, explores how Nazneen's trauma is not experienced as a singular moment of crisis but as an ongoing metamorphic process that pushes her beyond the boundaries of cultural fatalism. In addition, her rejection of both her husband, Chanu and her lover Karim signals not a return to wholeness, but the formation of a new subjectivity forged through rupture that affirms her agency.

Keywords: *Brick Lane*, destructive plasticity, cultural fatalism, metamorphosis.

Tarihi Kurgu Olarak Harem Anlatıları

Atalay GÜNDÜZ

Dokuz Eylül Üniversitesi, Mütercim Tercümanlık Bölümü
E-mail: atalay.gunduz@deu.edu.tr ,ORCID : 0000-0003-0325-5191

Yonca Gül UĞURLU

Selçuk Üniversitesi, Mütercim ve Tercümanlık Bölümü
E-mail: yonca.ugurlu@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3379-2556

Özet

Harem kavramı geçmişten günümüze farklı anlam yükleriyle çeşitli metin türlerine konu olmuş bir temadır. Özellikle *Binbir Gece Masalları* ve çevirilerinin etkisiyle zenginleşen harem külliyatı, farklı dönemlerde farklı ideolojik yapılar ve dönemseller normlarla şekillenen bir olgu haline gelmiştir. Harem kavramının sözlük anlamına bakıldığında farklı biçimlerde tanımlandığı görülmekle birlikte esasında gizli, örtülü ve kutsal yer anlamına gelmektedir. Ancak özellikle *Binbir Gece Masalları*'nın etrafında şekillenen harem anlatılarının, Batının Doğuyu egzotikleştirme ve erotikleştirme yolunda bir araç olarak kullanıldığı görülmektedir. Oryentalist söylemin sıklıkla bu amaçla yer verdiği harem temasının yansımaları edebiyat ve sanat alanlarında görülebilir. *Binbir Gece Masalları*'nın haremî kurgu boyutunda konu edindiğini söylemek yanlış olmayacaktır. On altıncı yüzyıldan itibaren Batılı seyyahların farklı amaçlarla Doğu'ya yaptıkları seferlerin sayısı artmış, harem her daim bu doğrultuda bir merak unsuru olmuştur. Ancak harem, mahrem alanı olarak kabul edilmesi nedeniyle erkek seyyahların ziyaret arzusu merak boyutunda kalmıştır. Öte yandan bu durum Batılı kadınlar için geçerli olmamış, özellikle eşlerinin görevleri aracılığıyla İstanbul'a gelen hanımlar mevkileri sayesinde hareme bizzat ziyarette bulunmuştur. Bu duruma en iyi örnek Lady Mary Montagu olmuş, Batılı erkek seyyahların harem hakkındaki yanlış temsillerini mektuplarında eleştirel bir dille ortaya koymuştur. Öyle ki bu mektuplar sonraki dönemde derlenerek pek çok farklı dile çevrilmiş, yeniden basılmış ve harem anlatılarının temsil boyutunda etkili bir referans oluşturmuştur. Bu çalışma ise harem anlatılarının tarihi kurgu alanındaki temsilini araştırmayı amaçlamaktadır. Araştırma, bu anlatıların tarihsel gelişimine odaklanarak, tarihi kurgu alanında harem anlatılarının Türk yazın dizgesine girişini ve gelişimini irdelemeyi hedeflemektedir. Tarihsel dönemlerin harem anlatılarındaki temsilleri nasıl etkiledikleri, dönemin yaygın ideolojik ve poetik normlarının anlatı ve alanyazını nasıl şekillendirdiği tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Harem anlatıları, tarihi kurgu, oryantalizm, *Binbir Gece Masalları*

Trees Also Tell Stories: Posthumanist Narrative and Eco-Ontology in *The Overstory*

Aysel ATMACA

Yaşar University, School of Foreign Languages
E-mail: ayselatmc@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1916-9730

Abstract

Posthumanist thought challenges anthropocentric paradigms by proposing a more relational and holistic ontology that includes both human and nonhuman actors. This epistemological shift has found strong resonance in contemporary literature, where narrative structures increasingly decenter the human and foreground multispecies entanglements and planetary ethics. Richard Powers' *The Overstory* stands as a seminal example of such posthumanist fiction, wherein trees and forests emerge not as passive backdrops but as active narrative agents possessing memory, communication, and resistance.

This paper analyzes *The Overstory* through the lens of posthumanist theory and ecocriticism, drawing on Donna Haraway's concepts of "nonhuman actors" and "networks," Rosi Braidotti's "posthuman subjectivity," and Timothy Morton's theory of "hyperobjects." The novel's polyphonic structure, weaving together nine human lives connected through their relationships with trees, becomes a vehicle for unsettling linear temporality, individualist ontology, and species hierarchy. Trees in *The Overstory* are not merely symbolic; they are epistemological anchors through which Powers invites us to imagine an Earth-centered ethic and an alternative narrative ecology.

In this context, fiction is not only a structural tool of narration but also an aesthetic-political medium that allows us to envision new ways of being and storytelling in the Anthropocene. This presentation ultimately seeks to explore how *The Overstory* challenges traditional literary representation by offering a narrative space where nonhuman voices are not only heard but recognized as co-authors of shared existence.

Keywords: *The Overstory*, posthumanism, ecocriticism, nonhuman agency, narrative ecology, Anthropocene fiction

Artifice of Love in Edith Wharton's *The Age of Innocence*

Ayşe Naz BULAMUR

Boğaziçi University, Department of Western Languages and Literatures
E-mail: naz.bulamur@bogazici.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9918-6033

Abstract

The Age of Innocence represents love not as a pure emotion but an artifact by narrating Newland's marriage to May and his affair with May's cousin Ellen vis-à-vis the artistic space of the 1870s New York—the Academy of Music and the Metropolitan Museum—as well as Newland's favorite European art. Newland's marriage to a beautiful maiden from his class maintains the social hierarchy and traditional gender roles. However, his forbidden love for the artistic Ellen is not more “innocent” than his sham marriage but artistically inspired by his reading of Victorian literature. Indeed, the narrative structure that begins and ends with Charles François Gounod's opera based on Faust lays bare the novel's and the play's status as fictional texts with characters; erasing differences between the love performed on stage and the one narrated in the novel. The theme of the aesthetically constructed love shows how artifice lies at the heart of New York that pretends as if its strict moral values are universal. The old New York's conventions also seem as immortal artifacts that haunt the post-World War I era: although Newland and May's son marries out of love, he chooses a mate within his wealthy circle.

Keywords: Edith Wharton, the Age of Innocence, love, aesthetics, art, marriage

Fiction as Faith: Constructing Belief in Kazuo Ishiguro's *Klara and the Sun*

Ayşe Nur BELER

E-mail: abeler17@posta.pau.edu.tr, ORCID:0009-0006-9213-4365

Abstract

Kazuo Ishiguro's *Klara and the Sun* (2021) examines the subject of belief not only to portray the theological heading, but also to illustrate the fictional manner of meaning-making. The novel depicts Klara as an AF (artificial friend) that develops belief on the Sun. More, this belief becomes to have a sacred role so as to improve her perspective of the world. The commitment to the Sun is not an act of programming, rather than that Klara's faithfulness appears as a result of narrative-based and ritualized pattern of belief.

Klara's process of solar worship as a modernized way of mythmaking and faith construction is the key research of this paper relying on "notion of narrative faith" by Paul Ricoeur and "mythological thought" approach of Hans Blumenberg. In the novel it appears that belief does not emerge from theological custom or biological intuition. Klara's situation presents that belief can proceed through perception of experience with fiction and symbols. Such an approach reconstructs belief as narrated structure that enables the possibility of belief which may arise even in artificial beings. The experience of Klara indicates that belief persists as an essential and existential approach regardless of age of technology. Therefore, *Klara and the Sun* (2021) objects traditional presumptions related to human and faith through claiming the idea that fiction may provide the base for guiding ethics and sentimental bonds even in artificial intelligence.

Keywords: Kazuo Ishiguro, *Klara and the Sun*, fiction and belief, narrative faith, mythological thought

The Depths of Memory: Concept of Post-truth in *A Village After Dark*

Ayşe R veyda KILIÇ

E-mail: ayseruveydaklc@gmail.com, ORCID: 0009-0000-3712-6318

Abstract

The aim of this study is to analyse Kazuo Ishiguro's short story *A Village After Dark* (2001) in the context of the reliability of memory and post-truth concepts. The present study will examine the concept of post-truth in *A Village After Dark* through the view of three seminal sources: firstly, the 'Car Crash Experiment' (1974) conducted by cognitive psychologists Elizabeth Loftus and John Palmer; secondly, Ulric Neisser's book *Cognitive Psychology* (1967); and thirdly, the Deese–Roediger–McDermott (DRM) paradigm. To this end, pseudomemory, intuitive thinking, déjà vu, and dream-like illusions will be examined along with their origins, definitions, types, and characteristics. The reliability of memory can be called into question in situations where the brain recalls events that did not actually occur, or where memories are altered for the purpose of coping with trauma. On the other hand, with the concept of post-truth, which has recently entered literature, truth has become a product of individual perception and emotional investment. As Ulric Neisser states in his book *Memory Observed* memory is not a fixed record but a reconstructed narrative. The study will conclude that reality is no longer based on an objective foundation but on a simulation created by individual perception. This conceptual relationship will be examined through Kazuo Ishiguro's short story *A Village After Dark*.

Keywords: Kazuo Ishiguro, *A Village After Dark*, fiction, post-truth, reliability of memory

Kann künstliche Intelligenz fiktionale Texte künstlerisch übersetzen? Eine Analyse KI gestützter Übersetzungen literarischer Textsorten

Ayşe UYANIK

Universität Selcuk, Philosophische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprache und Literatur
E-mail: ayseuyanik@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4531-6589

Zusammenfassung

Künstliche Intelligenz (KI) hält zunehmend Einzug in sprachverarbeitende Bereiche und übernimmt Aufgaben, die traditionell menschlicher Intelligenz vorbehalten waren – insbesondere in der Übersetzung. KI-gestützte Tools wie DeepL, Google Translate oder ChatGPT erzielen bei der Übertragung von Gebrauchstexten bereits beachtliche Ergebnisse. Doch inwiefern können sie auch den stilistischen, kulturellen und ästhetischen Anforderungen literarischer Texte gerecht werden?

Die vorliegende Untersuchung geht der Frage nach, ob KI fiktionale Texte künstlerisch adäquat übersetzen kann. Ausgangspunkt bildet eine theoretische Abgrenzung zwischen literarischer und nicht-literarischer Übersetzung sowie eine Darstellung der besonderen Herausforderungen literarischer Übertragungen. Auf dieser Grundlage werden im Rahmen einer kontrastiven Analyse unterschiedliche literarische Textsorten – darunter ein Prosaauszug, ein lyrischer Text, ein Witz sowie ein appellbetonter Text – sowohl in menschlicher als auch in KI-gestützter Übersetzung verglichen. Der Fokus liegt dabei auf stilistischen Eigenheiten, kulturellen Referenzen und ästhetischen Merkmalen der Zieltexte.

Die Analyse zeigt, dass KI-Übersetzungen im literarischen Kontext häufig an Ausdruckstiefe, kulturellem Feingefühl und stilistischer Kohärenz einbüßen. Insbesondere bei metaphorischer Sprache, klanglichen Strukturen und kulturell kodierten Anspielungen treten deutliche Defizite zutage. Die Arbeit kommt zu dem Schluss, dass KI zwar als unterstützendes Werkzeug im literarischen Übersetzungsprozess dienen kann, die künstlerische Dimension menschlicher Übersetzung jedoch (noch) nicht zu ersetzen vermag.

Schlüsselwörter: Künstliche Intelligenz, Übersetzungstools, literarische Übersetzung, fiktive Texte

İspanyol Edebiyatında Ütopik Bir Kurgu: Sinapia

Ayşegül OKKA TAĞMAN

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen -Edebiyat Fakültesi
Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, İspanyol Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
E-mail :aysegulokka@mehmetakif.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4362-963X

Özet

Sinapia, 18. yüzyılda İspanyolca yazılmış anonim bir eserdir ve İspanyol edebiyatında ütopik türün birkaç temsilinden biri olarak kabul edilir. Eser, reformist unsurları dönemin yönetim şekli ve Kilisesi'ne yönelik örtülü eleştirilerle birleştirilerek Aydınlanma ilkelerine dayalı ideal bir toplum modeli önerir. 1975'de bu eserin ortaya çıkmasına kadar İspanyol edebiyatında ütopik bir eserin varlığı bilinmiyordu. Bu eser, Thomas More'un yarattığı türün biçimsel kurallarına uyan, titizlikle kurulmuş bir ütopya olarak karşımıza çıkar.

İspanya ile aynı coğrafi konumda bulunan, ancak tamamen farklı bir tarihe, kültüre ve siyasi yapıya sahip *Sinapia* adlı alternatif bir toplum hayal edilmiştir. *Sinapia*'da akılcı yönetim, eşitlikçi mülkiyet düzeni ve bilimsel ilerlemeye dayalı bir sistemle, halkın erdem anlayışı üzerinden yönetildiği bir toplum dikkat çeker. Aynı zamanda dinî hoşgörü, ekonomik planlama ve kadınların eğitime verilen önem eserin zamanının ötesine geçen yönlerini. Diğer Avrupa ütopyelerinden daha az bilinmesine rağmen *Sinapia*, 18. yüzyıl İspanya'sının aydınlanma özelemlerinin ve ilerleme fikirlerinin önemli bir yansımasıdır.

Bu çalışma, *Sinapia* ütopyasını; siyasi kurumları, eğitim sistemi, toplumsal cinsiyet rolleri ve ahlaki düzenlemeleri bakımından inceleyerek, Avrupa'da şekillenen ütopyacı düşüncenin İspanyol yorumunu ortaya koymayı hedeflemektedir. Bu çerçevede, *Sinapia*, sadece bir hayal ürünü değil, aynı zamanda yazıldığı dönemde İspanyol entelektüel çevrelerinin ideal toplum tahayyüllerini ve eleştirel eğilimlerini yansıtan önemli bir kaynak olarak değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Sinapia, Ütopya, İspanyol Edebiyatı

Tarih ile Kurgu Arasında: Edebiyatın Gerçeğe Müdahalesi

Ayten DEMİR ÇAKIROĞLU

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı Ana
Bilim Dalı

E-mail: aytendemir1987@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5801-366X

Özet

Tarih, geçmişe dair olayları belgeler üzerinden yorumlama faaliyeti olarak tanımlanırken; edebiyat, bu olaylara estetik ve bireysel bakış açılarıyla yaklaşan kurmaca bir anlatı türü olarak öne çıkar. Edward H. Carr, R.G. Collingwood ve Keith Jenkins gibi tarih kuramcılarının görüşleri doğrultusunda, tarih, nesnellikten ziyade yoruma dayalı bir bilgi alanı olarak ortaya konulmaktadır. Bu doğrultuda tarihî belgeler üzerinde tarihçinin seçici ve şekillendirici rolü, tarih ile edebiyat arasında güçlü bir etkileşim alanı oluşturur. Tarih yazımının yaşanmış gerçeklikle, edebi eserin ise yazılmış tarihle örtüşmesi başlı başına bir tartışma alanı yaratır. Tarih yazımında temel ölçüt olarak kabul görülen tarihçinin nesnel duruşu, edebiyatta yerini daha özgür bir alana bırakır. Bu aşamada tarih bilgisi edebiyat alanında bir tür tarihsel duyumsamaya dönüşür. Edebî metinler, tarihsel verileri yalnızca aktarmakla kalmayıp, onlara insanî özellikler kazandırarak geniş kitlelerin algısına sunar. Tarihin soyut verilerine yapılan bu kurgusal müdahale bilginin somutlaşarak daha geniş kitlelere ulaşmasında ve kültürel belleğin inşasında etkili bir araç işlevi görür. Bu bağlamda tarih ve edebiyat, toplumların kimlik inşasında ve kolektif hafızanın şekillenmesinde birbirini tamamlayan iki temel alan olarak değerlendirilir. Tarih ile edebiyat arasındaki çok boyutlu ilişkiyi kuramsal bir çerçevede ele alacağımız bu çalışmada, her iki disiplinin ortak ve ayrışan yönleri incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Edebiyat, kurmaca, tarih, tarihsel gerçeklik

Fiction and Ecofeminism in Timberlake Wertenbaker's Feminist Plays

B. Ayça ÜLKER ERKAN

İzmir Democracy University, Department of English Language and Literature
E-mail: ayca.erkana@idu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9876-0512

Abstract

The paper focuses on fiction and ecofeminism in the contemporary plays of Timberlake Wertenbaker. Wertenbaker's selected plays—*New Anatomies*, *The Love of the Nightingale*, and *The Grace of Mary Traverse*—will be analysed through an ecofeminist lens, examining how the fictitious characters marginalized. These plays highlight the lack of women's collaboration resulting from patriarchal empowerment. Both patriarchal empowerment and exploitation of nature are the main cause of women's disempowerment. The plays illustrate how fictitious characters struggle to survive and seek liberation through their escape to the heart of nature.

Keywords: Ecofeminism, Timberlake Wertenbaker, women's disempowerment, British feminist theatre.

Gothicized Maternal Figure in Margaret Atwood's *My Evil Mother*

Bahar Ayşe ATEŞALİ

Istanbul Aydın University, School of Foreign Languages
E-mail: bahar.atesali@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7896-2096

Abstract

Gothic characters are always different from everyone in daily life, and they take attention, mostly they are alone, mysterious. People attempt to get afraid of them because they do not see what is behind them. Margaret Atwood in her short story which named *My Evil Mother* the enigmatic nature of the witch-like maternal figure exemplifies the exploration of Neo-Gothic elements. This short story explores the intricacies of the mother-daughter relationship, emphasizing the significant influence the mother exerts on her daughter's entire lifestyle. There is a disturbing level of control that the mother exercises over her daughter, and the daughter is subject to manipulation by her mother in every area of her life. Mother does not have any name in the story, and nobody knows about her which can be read as uncanny theory from Sigmund Freud. Freud defines the term "uncanny" as a terrifying thing because it is not familiar and not known by the person. On the other hand, this uncanny is can be well suited for neo-gothic elements because in Neo-Gothicism, scholars argue that there is unknown about the character, so in this respect; my aim in this paper is to reread the text from Freudian reading by using Neo-Gothic framework any analyse the Gothicised mother character in the story.

Keywords: Neo-gothic, Mother daughter relationship, Margaret Atwood, Witchcraft, Uncanny

Ekodistopya ve Beden

Banu KORKMAZ ŞERAFETTİNOĞLU

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı
E-mail: banukorkmaz@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0009-0007-6052-4630

Özet

Coşkuner'in tanımına göre (2019: 37) var olan toplumsal ve politik düzenin aksayan yönlerini eleştirmek için yazılan hicivler olan distopyaların en çok kullandığı temalardan biri ekolojidir. Böylece ortaya çıkan ekodistopik eserler insanın ekolojik düzen üzerindeki etkisini ve bunun gelecekteki sonuçlarını gözler önüne sermektedir. Bu çalışmada nükleer kazalar ve savaşlar sonucunda iklimlerin değişmesiyle ekolojik dengenin bozulmuş olduğu ve salgın hastalıkların arttığı kıyamet sonrası bir dünyada geçen Elizabeth Vonarburg'un *Le Silence de la cité* isimli kitabı ele alınmıştır. Bu kıyamet sonrası dünyada Vonarburg okuyucuya insan popülasyonunun azaldığı ve doğan erkek çocuklarının hayatta kalamadığı bir dünya göstermektedir. Kadın-erkek cinsiyetleri arasındaki nüfus dengesizliğinin neticesinde kadınlar neredeyse köle konumuna indirgenmişlerdir. Kitabın baş kahramanı Elisa teknogenetik melezlemenin sonucu olarak dünyaya gelmiş ve biyoçeşitliliği yeniden kurmak için yetiştirilen bir kız çocuğudur. Vücudu kendini çabuk onarabilir, daha önemlisi kendi biyolojisini dönüştürebilir. Çocukluğundan itibaren sağlıklı çocuklar doğurabilme potansiyeli olduğu için rafine bir ortamda büyüyen Elisa'nın bedeni zamanı geldiğinde insan uygarlığının çıkarları için kullanılacaktır. Bu çalışmada, Brandao'nun (2021) *Margaret Atwood's Ecodystopic SF* adlı çalışmasındaki ekodistopik beden tanımlamasından yola çıkılarak Elisa'nın toplumsal cinsiyete dayalı sömürü alanı olarak görülen bedeninin nasıl direniş potansiyeline sahip olduğu incelenecektir. Elisa ekodistopik beden algısını yıkacak ve kendi biyolojilerini dönüştürebilen bir çocuk nesli yaratarak kadınların toplumdaki statüsünü yeniden belirleyecektir. Beden, doğa ve toplum arasındaki bağlantıları ortaya koyan Vonarburg'un bu eseri, okuyucuyu kurgu üzerinden insanın canlılar, iktidar ve yeniden üretimle ilişkisini düşünmeye davet etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ekodistopya, ekoloji, beden

İklimkurgu ve Sürdürülebilir Gelecek Arayışı: Kim Stanley Robinson'un *Gelecek Bakanlığı* Romanında Teknolojik ve Politik Çözümler

Barış AĞIR

Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: barisagir@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-7132-5844

Özet

Bu çalışma Kim Stanley Robinson'un *Gelecek Bakanlığı* (2020) adlı romanını iklimkurgu çerçevesinde değerlendirerek, küresel ısınmanın etkileri, uluslararası iklim politikaları ve bireysel travmalar üzerinden çevresel felaketlere dair bir inceleme sunmayı amaçlamaktadır. Roman, iklim değişikliğini yalnızca çevresel bir tehdit olarak değil, toplumsal ve psikolojik düzeylerde etkili bir olgu olarak da ele alır. Robinson, bilimsel gerçekçiliği kurguyla harmanlayarak iklim krizine dair farklı bakış açılarını, politik eleştirileri ve bireysel mücadelenin nasıl şekillendiğini gözler önüne serer. Eser temel olarak, iklim değişikliğini doğal bir afet olarak ele almakla birlikte, iklim krizinin ekonomik, toplumsal ve psikolojik yapıları da sarsan bir güç olduğuna odaklanır. Bu bağlamda roman, olası gelecekteki felaketlere karşı küresel işbirliği ve teknolojik müdahaleleri tartışırken, bu müdahalelerin yol açabileceği etik ve psikolojik sonuçları da mercek altına alır. Robinson'un anlatısında iklim değişikliğinin toplumsal ve bireysel düzeyde yarattığı travmalar derinlemesine işlenmiştir. Bunun yanı sıra, jeomühendislik gibi teknolojik çözümler ile ütopya ve distopya arasında yaşanan gerilim de romanın öne çıkan temalarındandır. Roman, kapitalist sistemin çevresel yıkım üzerindeki etkilerini ve bu sistemin iklim krizine karşı alınan önlemlerle nasıl çeliştiğini de açıkça ortaya koyar. Sonuç olarak, roman bir yandan çevresel sürdürülebilirlik arayışını, diğer yandan iklim krizinin doğurduğu travmalarla bireysel direncin yollarını sorgularken; insanlık için daha adil ve eşit bir gelecek inşa etme yönünde güçlü bir çağrıda bulunur.

Anahtar Kelimeler: İklim Krizi, Jeomühendislik, Teknoloji, Travma, Kapitalizm

Fiction as Cultural Space: Hybridity and the Diasporic Experience in *Americanah*

Başak UĞUZ

E-mail: basakuguz99@gmail.com , ORCID: 0009-0001-2005-735X

Abstract

This study examines Chimamanda Ngozi Adichie's novel *Americanah* by approaching fictional texts as a cultural space. The study analyzes how hybrid identities and diasporic experiences are negotiated and transformed in the fictional world of the novel. Through themes such as migration, belonging, and racial identity, the study discusses how Adichie questions the superficial structure of multicultural discourses. The novel presents a narrative that transcends cultural and geographical boundaries, revealing that hybrid identities are not fixed but rather constantly changing and reshaping processes. In this context, Homi Bhabha's concepts of hybridity and the third space, as well as Stuart Hall's understanding of diaspora and identity, are used as a theoretical foundation. The work demonstrates that fiction is not merely a narrative but also a space for negotiation where cultural boundaries are questioned and new identities are produced.

Keywords: Hybrid identity, multiculturalism, diaspora, fiction as cultural space, Chimamanda Ngozi Adichie

Fictional Masculinities in Daniel Defoe's *Robinson Crusoe*

Baysar TANIYAN

Pamukkale University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: btaniyan@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2843-8835

Abstract

Daniel Defoe's *Robinson Crusoe* is one of the central works for understanding the evolution of modern masculine identity in literature. As a survival novel, it provides a subtle depiction of masculinity which sometimes conforms and sometimes undermines 18th-century notions of manhood. This happens as Crusoe transforms from a restless youth to a self-sufficient colonial figure under imperial, religious, and economic influences. With a close reading, this study will attempt to show how Crusoe constructs a model of hegemonic masculinity on dominance, rationality, and hard work. Moreover, Crusoe's construction of his masculinity will be checked by juxtaposing it to other forms of masculinities in the novel. His masculinity will be tested by highlighting certain instances in the novel where fear, vulnerability and fragility problematize the hegemonic ideal, even deem it fictional. To do this, the study will draw from contemporary theories of Critical Studies on Men and Masculinities and, especially, will incorporate R. W. Connell's conceptualization of hegemonic masculinity. The discussion which centres on the performance and politics of masculinity may offer new insights as to contemporary concerns regarding gender, power and identity.

Keywords: Daniel Defoe, *Robinson Crusoe*, masculinities, hegemonic masculinity, gender

Challenging Male-dominance in Theatre: Gender, Voice and Power in Hickson's *The Writer*

Belgin BAĞIRLAR

Aydın Adnan Menderes University, Department of English Language Teaching
E-mail: sakiroglu.belgin@gmail.com, ORCID: 0000-0001-5575-3227

Abstract

Throughout literary and cultural history, women writers who have resisted dominant masculine language and narrative forms have sustained their opposition across literature, theatre, and cinema. Challenging the unequal structures of patriarchy, they have emphasized the importance of being represented as subjects. Ella Hickson, among the notable figures in contemporary British theatre, exemplifies this resistance through her postmodern play *The Writer* (2018), wherein she critiques traditional dramaturgical conventions and exposes the systemic barriers faced by women in the theatrical sphere. In the play, the female heroine Writer is subjected to masculine gaze and the authority of male directors. Her struggle to assert her subjectivity becomes a focal point of the narrative. Inviting the audience into her innovative play, Hickson both questions patriarchal norms and contributes a unique dimension to feminist theatre. Hickson presents multiple perspectives on masculinity through her marginal character, Writer's interactions with the male director and her boyfriend. This study primarily aims to analyze how Hickson reconstructs female identity in theatrical contexts through alternative narrative strategies, drawing on Judith Butler's theory of performativity. A secondary objective is to investigate how Laura Mulvey's notion of the male gaze is embodied and contested through the portrayal of the female body in Hickson's work.

Keywords: Contemporary British Theatre, Ella Hickson, Judith Butler, Performativity, Feminist Theory, Male Gaze

L'homme à l'épreuve du posthumain : anxiétés masculines et reconfigurations identitaires dans les récits transhumanistes de Michel Houellebecq

Beren ŞİMŞEK

Université Hacettepe, Faculté des Lettres, Langue et Littérature françaises
E-mail: berensimsek@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3941-6778

Résumé

Les discours transhumanistes et leurs promesses de dépassement des limites humaines irriguent de plus en plus la fiction contemporaine, offrant un terrain privilégié pour interroger les mutations de l'identité. Au sein de ce panorama, l'œuvre de Michel Houellebecq se distingue par son exploration corrosive des angoisses existentielles, notamment masculines, face à ces perspectives.

Cette communication se propose d'analyser comment les romans de Houellebecq, en particulier *Les Particules élémentaires* (1998) et *La Possibilité d'une île* (2005), mettent en scène l'épreuve du posthumain pour l'homme et les reconfigurations identitaires qui en découlent. Comment les personnages masculins houellebecquiens vivent-ils l'érosion des repères traditionnels de la masculinité (désir, sexualité, procréation, finitude) et la perspective d'un avenir transhumain ou posthumain?

À travers une lecture attentive de ces œuvres, nous examinerons les trajectoires des protagonistes masculins, leurs rapports au corps et à l'affect, à la lumière des théories sur la masculinité (notamment la notion de « crise ») et du posthumanisme critique. L'analyse portera sur la manière dont la quête d'un « post-homme » amplifie ou tente de résoudre une crise identitaire masculine déjà profondément ancrée.

Nous soutiendrons que la fiction houellebecquienne dépeint une vision profondément pessimiste où le transhumanisme, loin d'offrir une libération ou une amélioration, se manifeste comme l'ultime avatar de l'aliénation masculine ou conduit à une existence détachée, désincarnée et émotionnellement stérile. Cette communication visera ainsi à éclairer la contribution singulière et provocatrice de Houellebecq à la réflexion contemporaine sur les devenirs de la masculinité à l'ère des utopies (ou dystopies) technologiques.

Mots-clés: Masculinités, posthumanisme, transhumanisme, crise identitaire, genre

The Ethics of Reading Fiction in Italo Calvino's *If On a Winter's Night a Traveler*

Berfin Özlem ERDEN

İstanbul Kültür University, School of Foreign Languages
E-mail: bozlemerden@gmail.com, ORCID: 0009-0008-1416-6016

Abstract

Italo Calvino's *If on a Winter's Night a Traveler* is renowned for its metafictional attributes, which challenge the very notion of readership, especially when we talk about reading fiction. Calvino's fragmented style of writing captivates the reader not only because of the anticipation caused by the unfinished excerpts he strategically places throughout the book, but also through his way of questioning what being a "reader" is. By presenting multiple types of readers—from academic pursuers to those who jump right to the conclusion—the novel functions as a commentary on the act of reading itself. As a highly postmodern and metafictional text, the book also challenges our own perceptions of reading. Thus, on a metatextual level, the novel makes us question *why we read* fiction when it can speak to us directly with its metafictional capabilities. Ultimately, through this playful and perhaps convoluted text, Calvino puts a mirror to the readers themselves and their own ethos of reading

Keywords: Metafiction, reading, metatextuality, fiction, postmodernism

The Hero's Journey, Inward: Affective Shift in Contemporary Popular Fiction through the Cases of Riordan's Nico di Angelo and Marvel's Loki

Beril KARANFİL

Alanya Alaaddin Keykubat University
E-mail:beril.karanfil42@gmail.com, ORCID: 0000-0002-9277-2125

Abstract

In the age of streaming services and fast media consumerism, contemporary popular fiction is witnessing an undergoing mode shift. The media landscape is increasingly shaped by constant production demands, ranging from streaming platforms prioritizing quantity over originality to self-published fiction and fan writing that rely on rapid replication rather than invention. In this post-Covid and ongoing economic recession era, fiction tends to avoid novelty; recent film productions are dominated by sequels and remakes, while bestseller shelves are filled with retellings of already existing narratives. However, as this mode discourages the risks of novelty, the creative minds have started to turn inwards, seeking depth through emotionally centered narratives within the existing narratives. Paralleling recent critical discussion in media studies, and the role of affect in storytelling, this study examines two examples from two different mediums: Rick Riordan's *The Sun and the Star* (2023), and Marvel Production's *Loki* (2021-2023), to argue that popular fiction, in the absence of innovation, has begun a shift towards the inner turmoil of side characters. These figures, belonging to two expanded fictional universes, are not reclaimed for representation or diversity alone, but as vessels of affect where emotional complexity overpowers the plot. They become new fictional anchors, not through plot and structure but through emotional focus. This shift suggests a contemporary mode paralleling affective interiority, pointing towards what might be considered a new Romantic tendency in popular fiction.

Keywords: popular fiction, contemporary media, affect theory

Biopower and Biopolitics in Ustopia: Female Body and Resistance in *The Handmaid's Tale*

Berivan AYIK

E-mail: berivanayikk@gmail.com, ORCID: 0009-0008-1120-5681

Abstract

In this research, the concepts of Michel Foucault's biopower and biopolitics will be analyzed through Margaret Atwood's novel *The Handmaid's Tale* in the context of the author's own concept of "Ustopia". Towards the end of the 20th century, women writers asserted that the dystopian genre was written from a masculine perspective. Thus, a genre called feminist dystopia has emerged, with a focus on the female perspective and a stance against patriarchy. Margaret Atwood, one of the forerunners of the feminist dystopia genre, coined the term "Ustopia" by combining the concepts of utopia and dystopia. Ustopias present worlds in which patriarchy oppression are strengthened, showing what women might face if the feminist movement were to be set aside. Set in the Republic of Gilead, a theocratic dictatorship, *The Handmaid's Tale* is the story of a world where birth rates have declined and even stopped due to ecological reasons. Michel Foucault's concept of biopolitics emerges with repressive state population policies and the categorization of women according to their fertility. The concept of biopower can also be observed in the regime's control of women's bodies and lives. Even the most basic decisions, such as what to wear, what to say, and how to live their lives, are controlled by the regime. This article aims to explain biopower and biopolitics in *The Handmaid's Tale* and show how these mechanisms shape control over the female body and how women's acts of resistance emerge in Atwood's ustopia.

Keywords: Feminism, Ustopia, Biopower, Biopolitics, *The Handmaid's Tale*

Representations of the East in Chaucer's *Canterbury Tales* and Boccaccio's *Decameron*

Berna BOZDAĞ

Atilim University, Department of English Language and Literature
E-mail: berna.bozdag@atilim.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1133-0086

Abstract

The Crusades profoundly impacted Medieval Europe, and Geoffrey Chaucer's *Canterbury Tales* opens with the depiction of a Crusader¹—the Knight—who is described as “ful worthy... in his lordes werre; / Therto hadde he riden, no man ferre / As wel in Christendom as hethenesse” (Norton 244, lines 41–43). This portrayal reflects the lasting influence of the Crusades, including campaigns such as the 1365 crusade to Alexandria and earlier conflicts involving multiple nations and ambitions. Similarly, Giovanni Boccaccio's *Decameron*, a contemporary work, presents Saladin with admiration in Filomena's tale, describing him as a ruler² “who by his great valor had from small beginnings made himself Soldan of Egypt and gained many victories over kings both Christian and Saracen”. Earlier still, Dante Alighieri places Sultan Saladin in Limbo alongside illustrious historical figures such as King Latinus, Hector, Aeneas, Socrates, and Plato, despite condemning the Prophet Muhammad to Hell. This unexpected placement reflects the medieval view of Saladin as a man of “courtesy, clemency, and tolerance”³, despite his pivotal role in recapturing Jerusalem in 1187. This paper will examine representations of the Holy Wars and the East in selected fiction by Boccaccio and Chaucer, shedding light on notions of orientalism in the Medieval Ages. In particular, I will analyze the “Knight's Prologue” in *The Canterbury Tales* and compare it to the portrayal of Saladin in *Decameron* X.9 and II.7 to explore the literary and cultural relationships between East and West in these works.

Keywords: The Crusades, Medieval Orientalism, Chivalric Identity

¹ “Christendom” here designates specifically only crusades waged by the nations of Roman Catholic Western Europe in lands under other dispensations, primarily Arabic, Turkish, and Moorish Islam but also as indicated in the list of the Knight's campaigns given below, the Christian Eastern Orthodox Church. See Greenblatt, Stephen, and M. H. Abrams, editors. *The Norton Anthology of English Literature*. 10th ed., vol. 1, W. W. Norton, 2019.

² See Boccaccio, Giovanni. *The Decameron*. Translated by J. M. Rigg, Project Gutenberg, www.gutenberg.org/ebooks/23700. Accessed 20 June 2025.

³ Alighieri, Dante. *The Divine Comedy*. Translated by Henry Wadsworth Longfellow, Project Gutenberg, 1 Aug. 1997, www.gutenberg.org/ebooks/1004. Accessed 20 June 2025.

Bir Hikâeyi Oynamak: The Council ile Anlatının Yapısal Dinamikleri

Beyza ÖZDEMİR

E-mail:beyz.ozdemir99@gmail.com , ORCID: 0009-0006-6695-9312

Özet

Her dönem, kendi toplumsal ve teknolojik koşullarına bağlı olarak yeni anlatı biçimleri doğurmuştur. 21. yüzyılda ise dijital ortamlar, hikâye anlatımının sınırlarını yeniden tanımlamaktadır. Günümüzde hızla gelişen teknoloji, bireylerin eğlenme ve anlatılarla etkileşim kurma biçimlerini dönüştürmekte; yalnızca edebiyatta değil, farklı disiplinlerde de kurmaca ve anlatı çeşitlenmektedir.

Bu çalışma, çağdaş kurgunun dijital ortamdaki biçimlerinden biri olan video oyunlarını, anlatı olanakları açısından mercek altına almayı amaçlamaktadır. Hikâye temelli bir video oyunu olan The Council örneğinden yola çıkılarak, dijital anlatının çağdaş kurmaca anlayışını nasıl dönüştürdüğü anlatıbilimsel bir yaklaşımla incelenecektir. Oyuncuya sunduğu seçim imkânlarıyla anlatının yönünü değiştirme olanağı veren bu oyun, klasik lineer kurgu anlayışının ötesine geçerek alternatif yollar ve çoklu sonlar üzerinden inşa edilmiş dallanıp budaklanan bir yapı sunar.

Bu bağlamda ilk olarak, video oyunlarının lineer olmayan yapısı çerçevesinde kurmaca örgüsünün nasıl düzenlendiği ve bu yapının klasik anlatılardan nasıl ayrıştığı tartışılacaktır. Gérard Genette'in anlatı çözümlene modeli doğrultusunda oyun içi zaman, olay örgüsü ve anlatı dizimi çözümlenecektir. Ardından, oyuncunun bu anlatı yapısı içindeki konumu ele alınacaktır. Bu noktada ise Roland Barthes'ın "Yazarın Ölümü" metni temel alınarak, yazar figürünün yerine oyuncunun nasıl interaktif bir özne olarak geçtiği değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: anlatıbilim, video oyunları, The Council, Roland Barthes, Gérard Genette

Kurgu ve Özkurgu Arasında Agota Kristof: Kimliğin Yıkımı Olarak Yazın

Biriz Can ARSLANBOĞAN ALTINSOY

E-mail: birizjean@gmail.com, ORCID 0000-0003-3425-9347

Özet

Bu çalışma, Agota Kristof'un *Büyük Defter* adlı üçlemesinde kurguyu, kimliğin inşası, çözülüşü ve yıkımı ekseninde ele almayı amaçlamaktadır. Kurgusal anlatı ile özkurgusal öğelerin iç içeliği, yalnızca anlatısal ve söylemsel düzeyde değil, aynı zamanda anlatıcının varoluş durumunda da bir kırılma yaratmaktadır. Kristof'un kurmacasında özne, anlatı tarafından sürekli olarak yeniden konumlandırılmaktadır. Anlatı kişilerinin geçmişleri, buldukları mekânlar ve kimlikleri sabit kalmaz. Bu bağlamda, Paul Ricœur'ün zaman ve anlatı kuramına ek olarak Philippe Lejeune, Philippe Gasparini ve Serge Doubrovsky gibi kuramcılarının özyaşam ve özkurgusal metin kuramı, Kristof'un yapıtlarına kimlik bağlamında bir okuma eksenini sunmaktadır. Bu bildiri, anlatısal ve söylemsel düzeyin kurgu üzerindeki etkisi ve bunun sonucunda kimlik izleğini nasıl şekillendirdiğini betimlemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar kelimeler: Agota Kristof, Büyük Defter, kurgu, özkurgu, kimlik, anlatı kimliği

Silvina Ocampo'nun *Söz* adlı eserinin Bachelard'ın *Mekânın Poetikası* Çerçevesinde çözümlenmesi

Burcu TEKİN

Tobb Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi, Yabancı Diller Bölümü
E-mail:burcutekin82@gmail.com, ORCID:0000-0002-0477-712X

Özet

Bu çalışma, Latin Amerika edebiyatının önemli temsilcilerinden Arjantinli yazar Silvina Ocampo'nun *Söz* adlı romanını, Fransız düşünür Gaston Bachelard'ın *Mekânın Poetikası* adlı eserinde geliştirdiği poetik mekân anlayışı doğrultusunda çözümlenmeyi amaçlamaktadır. Romanda ölümlü yüz yüze gelen kadın karakterin hayatı boyunca karşılaştığı kişilerin belleğinde yeniden canlanmasıyla ilerleyen olay örgüsü aktarılmaktadır. İlk bakışta yerleşik mekânın okyanus olarak öne çıkmasına karşın anlatının temelini oluşturan hatırlama edimiyle birlikte dışsal mekândaki kurgu, karakterin zihninde içsel bir mekân deneyimi olarak eserde yer alır. Okyanus bir anlamda zihinsel bir eve dönüşür. Geçmişten gelen anılar ve karakterler de evin bir köşesinde unutulmuş nesnelere gibi rastlantısal bir şekilde teker teker karakterin zihninde belirir. Olay örgüsünde karakterin hatıraları ve arzuları bir evin odaları gibi aşama aşama ortaya çıkar. Bu bağlamda Ocampo'nun anlatısı, Bachelard'ın mekânı yalnızca fiziki bir yapı olarak değil, hayal gücüyle derinleşen düşsel bir evren olarak tanımlayan yaklaşımıyla da örtüşmektedir. Çalışmada, Bachelard'ın *Mekânın Poetikası* adlı eserinde yer alan kavramlar temel alınarak, ilgili kuramsal çerçevenin Ocampo'nun *Söz* adlı romanındaki yansımalarının incelenmesi hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Silvina Ocampo, Gaston Bachelard, mekân, bellek

Fantastik Edebiyatta Kurgu

Büşra GÜLER

E-mail: busragulerr@gmail.com, ORCID: 0009-0005-8326-1023

Özet

Fantastik edebiyat 18 ve 19.yy’larda ortaya çıkmış olan, Aydınlanma dönemi ve Romantizm akımıyla şekillenmiş bir edebiyat akımıdır. Gerçekle hayal gücünün, bilinmeyen ve doğaüstünün keşfi olarak ortaya çıkar. Kurgu ise, hayal gücünün yardımıyla oluşturulan karakterler, mekanlar, olay ve zamanlardır. Kurgu, olayların belirli bir bütünlük ve mantık çerçevesinde düzenlenmesidir. Fantastik edebiyatta kurgu, gerçek dünyaya bağlı kalarak gerçekliğin kurallarını aşan, olağanüstü unsurların ve varlıkların bulunduğu bir yapıdır. Fantastik edebiyatta kurgu, semboller, doğaüstü olaylar, kahramanın yolculuğu, gerçeklik ve gerçek olmayan kurgusal dünyaların oluşturulmasıyla gerçekleşir. İncelememizi yapacağımız fantastik edebiyat, Fransız Edebiyatı’nda, Avrupa edebiyatından farklı olarak şekillenir. Fransa’da da fantastik anlayış Avrupa edebiyatından etkilenmiş olsa da kendisine ait temalar ve anlatım biçimi oluşturur. Bu farklılıklar, özellikle gerçek ile hayal, akıl ile irrasyonel, bilinç ile bilinçdışı arasındaki sınırları sorgulayan bir yapıya sahiptir. Fransız fantastiğinde gerçek hayatın içine sızan doğaüstü olaylar bulunur. Doğaüstü, bireyin duygusal veya ruhsal çözülüşünü temsil eden bir araç haline gelir. Yazarlar bu durumu gerek gerçek hayattan yardım alarak gerekse hayal güçleri yardımıyla kurgulayarak eserlerini okuyucularıyla paylaşırlar. Bu çalışmada da fantastik türün nasıl oluştuğunu, fantastik edebiyatta kurgunun nasıl işlendiğini, temaları ve kavramlarıyla bir açıklama getirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Klasik fantastik, fantastik edebiyat ve kurgu, doğaüstü, tekinsizlik

Kurgusal Anlatılarda Eş Benliğin Anlatı Teknikleriyle İnşası: Tekinsizlikten Otobiyografik Çözölmeye

Büşra KOÇAK

E-mail: busrakocak@tuta.io, ORCID: 0009-0005-3845-5654

Özet

Kurgusal anlatılar, sadece olayları değil, bireyin iç dünyasını, kimlik arayışını ve gerçeklikle ilişkisini de yapılandıran metinlerdir. Bu bağlamda eş benlik (doppelgänger) izleği, kurgunun kimlik ve ötekilik temalarını açığa çıkaran önemli bir anlatı aracıdır. Bu bildiride, eş benliğin yalnızca tematik değil, aynı zamanda kurgusal tekniklerle nasıl inşa edildiği incelenecektir. Gotik, modern ve postmodern edebiyat örnekleri üzerinden eş benliğin güvenilir anlatıcı, iç monolog, zaman-mekân kaymaları ve otobiyografiyle kurmaca arasındaki geçişler gibi anlatı teknikleriyle nasıl işlendiği tartışılacaktır. Edgar Allan Poe'nun *William Wilson* öyküsünde güvenilir anlatıcı aracılığıyla zihinsel çözölmeye; Dostoyevski'nin *Öteki* romanında iç monologla benlik parçalanması; Stevenson'un *Dr. Jekyll ve Mr. Hyde* eserinde metaforik beden bölünmesi; Delphine de Vigan'ın *Gerçek Bir Hikayeden Uyarlanmıştır* adlı postmodern metninde ise yazarın kurgu ile otobiyografiyi iç içe geçirmesi eş benlik izleğinin çok katmanlı yapısını ortaya koyar. Bildiri, eş benliğin yalnızca bir karakter değil, aynı zamanda kurgu düzeyinde kimlik, bellek ve gerçeklik sorunlarını taşıyan çok işlevli bir anlatı stratejisi olduğunu ileri sürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eş benlik, doppelgänger, kurgu, anlatı teknikleri, tekinsizlik

Lo siniestro en “Mis Muertos Tristes” de Mariana Enriquez

Büşra ŞEKER

Universidad de Estambul, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail: busraseker@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1075-7168

Resumen

En su ensayo de 1919 *Lo siniestro (Das Unheimliche)*, Sigmund Freud define lo siniestro como aquello que no es nuevo ni desconocido, sino familiar para la mente, pero que ha sido reprimido y, por tanto, se ha vuelto extraño. El cuento de apertura de *Un lugar soleado para gente sombría* (2024), la más reciente colección de relatos de la escritora argentina Mariana Enriquez, titulado “Mis muertos tristes”, narra la historia de una mujer que vive en un suburbio argentino rodeada de fantasmas. Para Emma, la protagonista, este barrio representa el hogar, un espacio que se encuentra profundamente vinculado con su madre —específicamente, con el fantasma de su madre—, motivo por el cual no desea abandonarlo. Cuando los fantasmas comienzan a invadir el barrio y los vecinos le piden ayuda para alejarlos, Emma se convierte en una mediadora entre el mundo de los vivos y el de los muertos. Enriquez emplea los elementos del terror no solo como recursos narrativos, sino también para visibilizar lo siniestro presente en lo cotidiano y articular una crítica social. Este trabajo se propone analizar, a partir del concepto freudiano de lo siniestro, las personas, cosas, situaciones y atmósferas que despiertan este sentimiento en “Mis muertos tristes”. En nuestro análisis, la ficción se abordará no solo como una estructura literaria, sino también como un plano narrativo que da lugar a la expresión de lo reprimido y de los miedos colectivos.

Palabras clave: Sigmund Freud, lo siniestro, Mariana Enriquez

Redefining Historical Narratives: *The Testament of Mary* and *Hamnet* Revisited

Cansu CİVAN

Üsküdar University, Department of English Translation and Interpreting
E-mail:civanncansu@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3570-2577

Abstract

In *The Testament of Mary*, Colm Tóibín subverts the traditional image of Mary as a devoted mother, portraying her as a woman who prioritizes sensibility and self-preservation over the dominant narratives regarding her son Jesus. Tóibín's narrative questions the central notions of the Catholic Church, one of the most influential patriarchal institutions in Irish cultural identity. Guided by the goddess Artemis, Mary discovers comfort in recounting her experiences, thereby reasserting her narrative agency. Through this reimagining, Tóibín presents Mary as a human figure and reclaims her mortality deconstructing the divine portrayal often associated with her.

Similarly, Maggie O'Farrell's *Hamnet* integrates fact with fiction, creating a narrative that defies traditional historical accounts. The novel explores the gaps in historical records and offer a reimagined perspective on Shakespeare's family, particularly her portrayal of Shakespeare's wife Anne Hathaway as Agnes, a wild healer rather than a typical Elizabethan woman.

Mary and Agnes in the works of Tóibín and O'Farrell challenge the dominant narratives regarding two of the most significant cornerstones of Western fiction, the figure of Jesus Christ and William Shakespeare, and rewrite the silenced pages of history.

This research seeks to examine the motivation behind historiographic metafiction in contemporary narratives based on the works of the two Irish authors, Toibin and O'Farrell, within the framework of Hutcheon's understanding of postmodern fiction and historiographic metafiction.

Keywords: Anne Hathaway, Biblical Narratives, Contemporary Fiction, Historiographic Metafiction

Drowning in Isolation: Consequences of Herman Melville's Ahab's And Samuel D. Hunter's Charlie's Obsessions

Cansu UTKU

İstanbul Yeni Yüzyıl University, Department of English Language and Literature
E-mail: cansu.utku@yeniyuzyil.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3436-0448

Abstract

Characters stuck with their obsessions in literature present many complexities, and the devastating effects of their fixations can be unearthed. As examples of obsessional characters, Captain Ahab from Herman Melville's *Moby-Dick* and Charlie in Samuel D. Hunter's *The Whale* explore fixed purposes that cause isolated lives and, thus, destruction in the end. Once at sea, along with other sailors on the ship, Melville's Captain Ahab is on a mission of personal revenge against Moby Dick, the great white whale that has taken away his leg on one of the voyages causing him to channel this pain into an obsessive hunt for the culprit. Similarly, Hunter's Charlie is a lonely figure in grief after his lover Alan's death, and his overeating leads him to his downfall in the end. Rooted in revenge for Ahab and guilt for Charlie, the fixations of these characters shape their lives and behaviors towards the people around them. Despite being written in different eras and contexts, both characters grapple with self-destructive obsessions, driving them into a pit. While Jonah's time inside the whale's belly is a moment of contemplation and redemption in the biblical story, Ahab's and Charlie's alone moments are big chances to fuel their rage against the fixations. Through trauma theory and psychoanalysis, this paper offers a comparative reading of Herman Melville's *Moby-Dick* and Samuel D. Hunter's *The Whale*, focusing on the destructive behaviors of Captain Ahab and Charlie, and how they drown in the ultimate consequences of their obsessions in the end.

Keywords: Obsession, Isolation, Trauma, *Moby Dick*, *The Whale*

Performing the Identity, Shaping the Public: Olaudah Equiano's Interesting Narrative as Ego-Document

Cemre Mimoza BARTU

E-mail: cemrebartu@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6254-6151

Abstract

Ego-documents, personal writings such as autobiographies, diaries, and memoirs, occupy a hybrid space between fiction and non-fiction. They function as both records of lived experience and sites of narrative self-construction where the writers opt to perform their self-identity through their writings. This paper explores this hybridity through one of the earliest and most influential examples of the popular slave narrative genre through Olaudah Equiano's *The Interesting Narrative of the Life of Olaudah Equiano* (1789). As one of the first texts to allow a Black writer to speak in his own voice to a wide public, Equiano's autobiography played a crucial role in the British abolitionist movement while also constructing the author's public identity. The narrative offers a layered document of self-knowledge, shaped by memory, political intention, and the literary conventions of its time. Drawing on Jacques Presser's concept of ego-documents, *The Interesting Narrative* emerges as a manifold text incorporating micro-historical approaches, autobiography and a slave narrative that blur genre boundaries which employs strategies of fiction to enhance rhetorical force and shape identity. Moreover, it highlights the "performance aspect of self-identity" intrinsic to ego documents, as authors engage in acts of self-fashioning, both to influence public discourse and to craft a personal legacy. The continuing scholarly debate over Equiano's origins underscores how memory, narrative, and documentary evidence intertwine in such texts. This analysis contributes to broader conversations about non-fiction as a narrative mode extending beyond literary genres, an inquiry associated with the politics and aesthetic of non-fiction to raise awareness for social and personal realities in the 18th century British society and literature.

Keywords: Olaudah Equiano, *The Interesting Narrative of the Life of Olaudah Equiano*, Slave Narrative, Ego-Document, Autobiography

J. M. G. Le Clézio'nun Romanlarında Ekokurgu

Ceren ÖZGÜLER

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı
E-mail: cerenozguler@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-0503-6013

Özet

1971 yılında John Statler tarafından yayımlanan *Eco-Fiction* antolojisinde ilk kez terim olarak kullanılan ekokurgunun kökenlerinin, doğa tasvirlerinin önemli bir yer tuttuğu pastoral şiirlere, doğayla uyumlu bir sanat anlayışının gelişmeye başladığı Antik Dönem'e kadar uzandığını söyleyebiliriz. İnsan ile doğa arasındaki ilişkiyi sorgulayan, çevresel sorunları, ekolojik dengeyi, insanın doğa üzerindeki etkilerini ele alan ekokurgu gerçekten de bir edebi tür veya en azından kurgu türünün bir alt türü olarak kabul edilir. Sadece doğal çevreyi değil, onunla etkileşim hâlinde olan toplumsal, kültürel ve politik yapıları da ele aldığı için aynı zamanda etik bir sorgulamayı başlatır. Modern dünyanın doğayla bağını yitirdiği bir çağda, Fransız yazar J.-M. G. Le Clézio'nun eserleri, insan ve doğa arasındaki kaybolan uyumu yeniden düşünmeye çağıran ekokurgusal bir edebi inceleme yapma fırsatı sunar. Le Clézio'nun anlatılarında doğa, yalnızca estetik bir unsur değil; kültür, kimlik ve varoluşun temel bileşenlerinden biridir. Yazar, özellikle yerli halkların doğayla kurduğu kadim ve dengeli ilişkiyi yücelterek, modernitenin sömürücü ve yabancılaştırıcı doğasına karşı, doğayla uyum içinde var olmayı temel alan bir yaşam biçimi önerir. Bu bağlamda Le Clézio'nun romanları, ekokurgu kavramının yalnızca çevresel duyarlılıkla sınırlı olmadığını; aynı zamanda kültürel, politik ve felsefi boyutlar taşıyan çok katmanlı bir edebi yaklaşım olduğunu gösterir.

Anahtar Kelimeler: Ekokurgu, ekoeleştiri, J.-M.G. Le Clézio

Fiction as Philosophical Dissent: Dehumanization and Resistance in *The Machine Stops*

Cihannur SELENGE BUÇAK

E-mail: selenge.bucak@gmail.com, ORCID: 0009-0002-9168-469X

Abstract

This paper examines E.M. Forster's *The Machine Stops* (1909) as an early fictional articulation of the epistemic and existential crises that would come to define twentieth-century literature. Set in an underground society governed by a vast Machine, the novella explores the dehumanizing effects of mechanized systems that suppress individuality, creativity, and authentic human connection. Through its speculative narrative, the text anticipates Max Horkheimer and Theodor Adorno's critiques of "instrumental reason" and "cultural standardization" in *Dialectic of Enlightenment* (1947).

By portraying automated existence, simulacra, and the reduction of knowledge to mechanical reproduction, the novella engages with key contemporary themes such as fiction and society (the social consequences of mechanization), fiction and artificial intelligence (automated intellectual life), and science fiction (the genre as socio-political warning). Fiction, in this context, functions as a form of dissent—a narrative practice that exposes the psychological and cultural costs of technological domination.

While the novella's world approaches collapse, Forster resists total fatalism. Through Kuno's rebellion - affirming humanity's longing for unmediated experience - the text constructs a liberatory counternarrative to technocracy. By diagnosing systemic pathologies while envisioning renewal, *The Machine Stops* affirms fiction's dual role as critical inquiry and imaginative resistance- an enduring literary response to the pressures of modernity.

Keywords: E.M. Forster, *The Machine Stops*, science fiction, modernity, Frankfurt School

Anger as a Political Emotion in Kingsley Amis' *Lucky Jim*

Çiğdem BUĞDAYCI GÜRSOY

Boğaziçi Üniversitesi, Department of Western Languages and Literatures
E-mail: cigdem.bugdayci@bogazici.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5467-3564

Abstract

This presentation focuses on the relationship between anger as a political emotion and fiction in Kingsley Amis' 1954 novel *Lucky Jim*. *Lucky Jim* was a significant forerunner to the Angry Young Men movement in post-war Britain and displays how anger appears as a political emotion through humor. This anger arises, specifically, from the frustration with the 1950s political climate, which fails to provide cultural and social inclusion for the lower classes. The novel's protagonist, Jim Dixon, constantly faces class barriers despite being a lecturer at a provincial university, and represents the disillusioned, resentful young man of his generation. Drawing on Pierre Bourdieu's theory of cultural capital and Raymond Williams' concept of structures of feeling, this presentation problematizes how fiction depicts political consciousness before it is explicitly articulated. Through this theoretical framework, the presentation argues that Dixon's lack of cultural capital causes anger, which Kingsley Amis uses to capture the 1950s structure of feeling in which individual resentment toward class barriers shows the political nature of anger. The central questions of my presentation will therefore be whether the novel, as a form of fiction, experiments with new forms of political consciousness that have not found their articulation in actual political discourse, and how *Lucky Jim*'s satirical tone channels political resentment in ways that contribute to discussions of political transformation.

Keywords: Anger as a Political Emotion, *Lucky Jim*, *Ressentiment*, Cultural Capital, Structures of Feeling

La finzione come mezzo per la costruzione di un ordine sociale alternativo: un'analisi de “Il paese senza punta” e “Il pulcino cosmico” di Gianni Rodari

Deniz Dilşad KARAİL NAZLICAN

Università di Istanbul, Dipartimento di Lingua e Letteratura Italiana
E-mail: dilsad.karail@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8964-7745

Riassunto

Le fiabe “Il paese senza punta” e “Il pulcino cosmico” di Gianni Rodari mettono in luce il potere della finzione, nella letteratura per l’infanzia, di interrogare l’ordine sociale, le norme e l’identità, e di immaginare società alternative. In “Il paese senza punta”, Giovannino si confronta con oggetti privi di punta (case, fiori, matite, spade) e con un sistema punitivo fuori dall’ordinario, invitando il lettore a ripensare la violenza, la giustizia e le convenzioni sociali. In “Il pulcino cosmico”, invece, il protagonista si trova a esplorare mondi sconosciuti e a confrontarsi con la diversità e l’alterità, aprendo una riflessione sull’accoglienza, la convivenza e la possibilità di superare i confini imposti. In questo contesto, la finzione non si limita a creare mondi fantastici, ma apre anche una riflessione critica sulla struttura sociale esistente e sulla possibilità di una società più giusta, più gentile e più inclusiva. In questa comunicazione, le due fiabe saranno analizzate nel contesto del rapporto tra “finzione e società”. Gli ordini sociali alternativi presentati nei racconti saranno esaminati attraverso l’assurdità della violenza, della punizione e della discriminazione; si mostrerà come Rodari offra ai bambini uno spazio di pensiero in cui le norme sociali e le differenze possono essere messe in discussione. L’incapacità dei protagonisti di adattarsi completamente ai mondi che incontrano apre anche una riflessione, sul piano finzionale, sull’atteggiamento dell’individuo nei confronti delle regole sociali e dell’alterità. In conclusione, le fiabe di Rodari dimostrano che la finzione può essere uno strumento di critica e trasformazione sociale, e che anche nella letteratura per l’infanzia è possibile immaginare modelli alternativi di società. “Il paese senza punta” e “Il pulcino cosmico” rappresentano esempi significativi che inducono bambini e adulti a pensare che l’ordine sociale sia modificabile, ricostruibile e aperto alla diversità.

Parole chiave: letteratura per l’infanzia, Gianni Rodari, finzione, critica sociale, immaginazione

Id, Ego, Superego, Repression Sublimation and Unconscious: *Equus* As A Portrait of Freudian Psychoanalysis

Deniz KUTLU

E-mail: denizkutlu2018@gmail.com, ORCID: 0009-0001-7433-2986

Abstract

This paper attempts to analyze Peter Shaffer's play *Equus* from a psychoanalytic perspective with a focus on the struggle between socially sanctioned normality and initial passion. After the psychotherapy sessions between psychiatrist Dr. Martin Dysart and teenager Alan Strang, who blinded six horses, the play is turned into a symbolic quest for the cost of "normality" paid by contemporary civilization. With Alan's erotic and spiritual fascination with horses, who he perceives as a god called "Equus," Shaffer depicts how religious confusion, repressed desires, and an abnormal family life can all lead to mental distress. In comparison, the Dysart character, as the therapeutic healer, will be examined from a Freudian theory as an individual who struggles with a life of repressed desires. Among the reasons for such an approach is the way Shaffer presents Alan as a Dionysian character representing passion, while Dysart is represented as embodying Apollonian ideals of reason and control. Rather than giving straightforward answers, Shaffer compels the audience to confront uncomfortable questions about conformity, insanity, and the psychological cost of allegedly "healing." For this purpose, the definition of madness and normality will be explored according to Freudian theory, comparing such dualisms as society and individual.

Keywords: Psychotherapy, Madness, Passion, Freud, Repression

Art as a Form of Resistance and Restoration of Humanity in Emily St. John Mandel's *Station Eleven*

Didem METİN

Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Department of English Language and Literature
Email: drdidemmetin@gmail.com, ORCID: 0009-0001-8766-5341

Abstract

Emily St. John Mandel's "Station Eleven" is a gripping fiction that intertwines the lives of several characters both before and after the "Georgia Flu," a terrible pandemic that wiped off the majority of humanity. *Station Eleven* is more than just a post-apocalyptic survival tale; at its heart, it explores the tenacity of interpersonal bonds and the ways that art, culture, and narratives endure despite the end of the world. In *Station Eleven*, the graphic novel *Station Eleven*, created by Miranda, plays a crucial role. The apocalyptic world and its themes—particularly the value of art in preserving what remains of civilization—are echoed in the novel inside the novel. Moreover, Shakespeare's plays are performed by the traveling symphony at *Station Eleven* as a kind of protest against the decline of civilization. The persistence of art in this new environment implies that, for Slavoj Žižek, art is a coping mechanism that helps people deal with the breakdown of their everyday reality rather than merely a cultural artefact. In other words, art becomes a way of confronting the traumatic Real while maintaining a connection to some semblance of human meaning. In the novel, *Station Eleven* itself becomes a kind of collective fantasy that helps people make sense of their world. The characters are driven by various desires that stem from these fantasies, whether it's the desire for connection, survival, or meaning. Žižek often emphasizes how the past, especially in times of crisis, becomes an ideological tool. In his work *The Parallax View* (2006), he discusses how societies have a tendency to reify the past into static, consumable artifacts that are preserved in museums or collective memory. These artifacts are presented as a fetishized version of reality that masks the contradictions and crises of the past. In the post-pandemic world of *Station Eleven*, the Museum of Civilizations serves as a form of ideological preservation—it holds onto a version of the past that is now gone but is still kept alive in the form of objects, memories, and ideas. The museum becomes a way of maintaining the symbolic order of the pre-collapse world, almost as if to say: "This is what we were, and this is what we lost."

Keywords: Emily St. John Mandel, *Station Eleven*, The Travelling Symphony, The Museum of Civilizations, Slavoj Žižek

Rewriting the Self in God's Shadow: Identity in James Baldwin's *Go Tell it on the Mountain*

Dilan KIZIL

Başkent University, Faculty of Science and Letters, Department of American Culture and Literature

E-mail: kizildi@icloud.com, ORCID: 0009-0003-7905-0894

Abstract

Autobiographical fiction is established through a fictional contract that captures a person's life while encouraging self-reflection through an authorial voice. A division between reality and fiction emerges by setting aside a fixed identity narrative. This boundary is enriched by themes such as God, faith, and the father-son relationship in James Baldwin's *Go Tell It on the Mountain*. Within these dynamics, new modes of expression are introduced to reinterpret memories and repressed emotions, thereby establishing a fictional connection with the reader. This paper examines how Baldwin shapes his life narrative in this semi-autobiographical novel through a theological framework, exploring how the Christian narrative within the father-son hierarchy influences the repressed identity. It also investigates how confessing disrupts the autobiographical pact at the level of life writing, making space for a renewed narrative of the 'self'.

Keywords: Autobiographical fiction, Self-representation, Theological framework, Repression

Exploring Marian Engel's Fictionality in *Bear*: Relational Ontology Between Human and Nonhuman

Dilek TÜFEKÇİ CAN

Balıkesir University, Department of English Language Education
E-mail: tufekci@balikesir.edu.tr, ORCID 0000-0001-8067-6032

Abstract

Marian Engel (1933-1985) is recognized as a significant and controversial figure within the Canadian Women Writers generation. In her works, she commonly emphasizes female identity and creativity while standing firmly against any doctrines that impede the advancement of women in social and literary contexts. Engel achieved notable acclaim with her fifth novel *Bear* (1976), which earned the Governor General's Award for English fiction in 1976 and received international recognition. However, *Bear* is also considered one of Canada's most contentious novels due to its explicit exploration of themes related to sexuality and human-animal relationships. This paper examines *Bear* through the lenses of posthumanism and material ecocriticism, arguing that the novel constructs a fictionality grounded in relational ontology – a framework in which human and nonhuman entities emerge through their entanglements rather than as isolated beings. Diverging from traditional realist or symbolic interpretations, this study emphasizes *Bear*'s destabilization of anthropocentric narrative structures and its innovative depiction of transcorporeality between human and nonhuman. Additionally, the novel challenges allegorical interpretations and humanist perspectives by presenting the bear not merely as a metaphor, but as an agentic entity. Drawing on the works of Donna Haraway, Rosi Braidotti, Stacy Alaimo and Serenella Iovino, this study explores how the narrative of *Bear* alters species hierarchies, challenges human subjectivity, and reimagines the relationship between human and nonhuman. In conclusion, this paper positions *Bear* as a key text that demonstrates how fiction can serve as a site for ontological experimentation, where fiction becomes a means of ethical inquiry.

Keywords: Marian Engel, *Bear*, relational ontology, human subjectivity, transcorporeality

Staging the Hybrid Self: Fiction, History, and Cultural Identity in T. E. Lawrence's *Seven Pillars of Wisdom*

Dilşad Nilsu GÜZELER

E-mail: nilsuguezeler@gmail.com, ORCID: 0009-0001-7916-0028

Abstract

T. E. Lawrence's *Seven Pillars of Wisdom* is not only a historical war memoir but also a literary text that blurs the boundaries between fact and fiction, experience and narrative performance. This paper explores Lawrence's self-representation as an act of autobiographical fiction, where the tension between historical reality and literary construction gives rise to a hybrid identity that challenges fixed notions of nationhood, loyalty, and cultural belonging.

Drawing on theories of autobiographical fiction and cultural hybridity—particularly Homi Bhabha's concept of the “third space”—the paper argues that Lawrence writes himself into the role of both imperial agent and cultural outsider. His simultaneous immersion in and detachment from Arab culture, combined with his conflicted relationship to British imperialism, creates a fragmented subjectivity that is negotiated through narrative. By presenting himself through layered modes of performance—language, dress, ritual, and emotional alignment—Lawrence turns his memoir into a fictionalized exploration of belonging.

Rather than offering a stable or unified account of identity, *Seven Pillars of Wisdom* becomes a site of literary experimentation, where fiction serves as a tool for navigating psychological conflict, political guilt, and cultural entanglement. In doing so, Lawrence's text foregrounds the power of fiction not only to shape history, but also to reveal the instability and constructedness of the self. This paper ultimately positions *Seven Pillars* as a rich example of how fiction intersects with historical discourse and individual identity in early twentieth-century literature.

Keywords: Autobiographical Fiction, Fiction and History, T. E. Lawrence

Concevoir une fiction polyphonique: La structure du *Passage de Milan* de Michel Butor

Duran İÇEL

Kırıkkale Üniversitesi, Fransızca Mütercim Tercümanlık Bölümü
E-mail: dicel@kku.edu.tr, ORCID:0000-0003-1549-0500

Résumé

Passage de Milan, publié en 1956 demeure un ouvrage représentatif de l'école littéraire dite « Nouveau roman ». C'est aussi le premier roman de Michel Butor qui s'incline davantage sur l'aspect de la forme du récit ; un choix qui devance l'histoire racontée. En d'autres termes, au lieu de s'intéresser à une histoire reflétant une image de la vie sociale réelle qui est étroitement liée à un dernier message intime de l'œuvre, on se concentre plutôt à la manière de raconter l'histoire qui semble être plus suggestif et significatif ; d'où une nouvelle représentation du réalisme. Le réalisme du vingtième siècle est désormais jugé comme un réalisme lié à la perception, à l'angle de vue ou à la relativité. Jean Ricardou reformule cette *nouvelle tendance* comme « l'aventure du récit et non le récit de l'aventure », considérée comme l'une des devises du Nouveau Roman.

Dans notre exposé, nous parlons de la structure de *Passage de Milan* qui peut être lu à premier abord comme un roman réaliste à travers les descriptions minutieuses et objectives mais dans lequel on pourrait expérimenter aussi une lecture déroutante, difficile à accéder au(x) sens profond(s) pour ses différents procédés narratifs comme les discours donnés en fragments, par insertion ou par superposition de textes. Etant donné la structure du roman, nous adopterons une critique basée sur l'esthétique de la réception et nous chercherons à exposer la conception romanesque de Michel Butor notamment par les propres témoignages sur le genre de l'auteur français.

Anahtar Kelimeler: Nouveau roman, *Passage de Milan*, Michel Butor, fictions, réalisme plurielle

Toprak Köleliğinin Yansımaları: Bir “Tabula Rasa” Olarak Golovlevlerin Aile Kurgusu

Duygu İKİSİVRİ AKDEMİR

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı
E-mail: ikisivriduygu@gmail.com, ORCID: 0000-0001-7630-4199

Özet

19. yüzyıl Rus edebiyatının hiciv yazarlarından Mihail Yevgrafoviç Saltıkov-Şçedrin (1826-1889), 1875-1880 yılları arasında çalıştığı “Golovlev Ailesi” (Gospoda Golovlyovi) adlı romanında Rusya’da çökmüş olan toprak köleliği sisteminin birey ve toplum üzerindeki sonuçlarını ele almaktadır. Saltıkov-Şçedrin, 1860’lı yıllara kadar toprak köleliği sistemiyle var olan ve 1861 yılında, II. Aleksandr Döneminde bu sistemin kaldırılmasından sonra dağılan bir soylu aileyi kurgulamaktadır. Eserdeki aile yapısı, sadece biçimsel düzeyde varlığını sürdürmekte; ancak içerik bakımından sevgi, bağlılık ve dayanışmadan yoksun kalmaktadır. Yazarın Golovlevlerden Anninka’nın Golovlevo ile kent sosyetesini arasında hissettiği karmaşıklığı betimlerken kullandığı “tabula rasa” görüşü, tüm kahramanların özelliklerinin nedenini açıklamaktadır. Nitekim Golovlevlerin sahip oldukları yaşamsal, eğitsel ve duygusal malzeme, içine doğdukları toprak sahipliği-köleliği düzeni tarafından onlara kazandırılmıştır. Golovlevler, bu sistemin kaldırılmasından sonra başka türlü nasıl yaşanacağını bilememektedirler. Ailede egemen olan Arina Petrovna ve ondan sonra kendini Golovlevo’yu idare etmeye adanmış Porfiri Vladimiriç, zorbalık, gereksiz uğraşlar, gevezelik ve kendinden başka kimseyi ya da bir şeyi düşünmemeye gibi düzenin getirdiği kötülükleri devam ettirmişlerdir; ancak Golovlevo’daki düzen, ailenin çoğu üyesinin yalnızlaşmasına, hastalanmasına ve ölmesine ya da intihar etmesine yol açmıştır. Golovlevo’da aile kavramının kutsal gücü ve adı kullanılarak kişisel çıkarlar ve kaygılar örtbas edilmektedir. Eser bağlamında aile, yalnızca biyolojik ya da hukuki bir birlik değil, aynı zamanda çöken bir toplumsal düzenin bireyde bıraktığı ruhsal ve ahlaki tahribatın aynası olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışmada, Rusya tarihinin dönüm noktalarından biri olan toprak köleliğinin kaldırılmasının söz konusu döneme tanıklık eden bir yazarın edebî yaratıcılığı aracılığıyla nasıl bir aile kurgusu yarattığının ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile, kurmaca metin, Rus edebiyatı, Saltıkov-Şçedrin, toprak köleliği

From Antiquarianism to Sub-Creation: Tolkien's Fictional Manuscripts, Elvish Scribes, and the Illusion of a Lost Medieval Tradition

Elçin PARÇAOĞLU

Pamukkale University, Department of English Language and Literature
E-mail: eparcaoglu@pau.edu.tr, ORCID:0000-0001-6948-956X

Abstract

This paper argues that Tolkien adeptly crafts the illusion of a profound, historically authentic mythology by merging antiquarian scholarly methods with fictional manuscript transmission. Through his invented scribes, translators, and lost texts, such as the Red Book of Westmarch, he reflects the medieval traditions of layered authorship and textual corruption, constructing a secondary world that feels mythic and historically credible. This approach aligns with his theory of sub-creation, which asserts that the secondary world must possess “the inner consistency of reality” (Tolkien, *On Fairy-Stories*). As Verlyn Flieger observes, Tolkien “creates not merely a story but a whole textual tradition” that emulates the processes of philological recovery and historical loss (*Interrupted Music*, 2005). Furthermore, Tom Shippey emphasises how Tolkien's academic background in philology and medieval literature influenced his development of a pseudo-historical textual framework (*The Road to Middle-earth*, 2003). By applying Linda Hutcheon's “historiographic metafiction” concept, one can also interpret Tolkien's fictional manuscripts as a narrative technique that constructs and interrogates the notion of historical truth. This way, Tolkien navigates a distinctive space between medievalist scholarship and contemporary mythopoeic fiction, engaging in what Dimitra Fimi describes as “a literary archaeology of the imagined past” (*Tolkien, Race and Cultural History*, 2009).

Keywords: J.R.R. Tolkien, Fictional Manuscripts, Medievalism, Historiographic metafiction, Sub-creation

Die Gestaltung der Werbeslogans im Türkischen und Deutschen - Eine vergleichende kulturlinguistische Untersuchung

Elif ERDOĞAN

Universität Selcuk, Philosophische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprache und Literatur
E-mail: eliferdogan@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-7211-204X

Zusammenfassung

Werbeslogans sind kurze, ausdrucksstarke Texte, die nicht nur die Eigenschaften eines Produkts oder einer Marke vermitteln, sondern auch kulturelle Werte und Kommunikationsstile widerspiegeln. Daher spielen sie eine wesentliche Rolle im Bereich der Sprachwissenschaft, Rhetorik sowie Kultur.

Bisher wurden zahlreiche Untersuchungen über dieses Phänomen durchgeführt, die sich aber meistens nur auf sprach- oder übersetzungswissenschaftliche Merkmale beschränkten. In diesem Beitrag werden bekannte Werbeslogans nationaler und internationaler Marken im Deutschen und Türkischen kulturlinguistisch analysiert um sprachliche und kulturelle Unterschiede sowie Gemeinsamkeiten herauszustellen.

Am Ende der Untersuchung wurde festgestellt, dass deutsche Werbeslogans meistens Direktheit, Zweckmäßigkeit und Individualität enthalten, während in türkischen Werbeslogans häufig eine indirekte, emotionale und kollektiv orientierte Sprache bevorzugt wird. Dieser Unterschied macht deutlich, wie tief verwurzelt kulturelle Werte in den Werbeslogans der beiden Sprachen zu sehen sind und wie Sprache als Werkzeug eingesetzt wird, um bestimmte kulturelle Werte und Emotionen zu übertragen.

Schlüsselwörter: Werbesprache, türkische Werbeslogans, deutsche Werbeslogans, Kultur, Kulturlinguistik

War Without End: Liminal Time and the Suspension of History in J.G. Ballard's *The Dead Time*

Elvan MUTLU

Burdur Mehmet Akif Ersoy University, Faculty of Arts and Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: elvanmtl@gmail.com, ORCID: 0000-0002-4368-2617

Abstract

J. G. Ballard produced several works on war fiction, one of which is the short story 'The Dead Time,' published in 1977. Based on his own childhood experiences during World War II, the story is told from the perspective of a child. Within the story Ballard explores how time itself stands frozen in wartime and how war is experienced as fragmented and bizarre. Drawing on psychological insights, the story challenges the typical aspects of war fiction and focuses on the collapse of time. Although the story is semi-autobiographical in origin, Ballard transforms real historical geography into a psychological and symbolic landscape in which both time and geography become haunted. J.G. Ballard's short story inhabits a peculiar temporal and psychological threshold: a suspended moment between the official end of World War II and the lived reality of its continuation. The story presents a world in which the war has just ended, but the structures of violence and confinement still continue. This paper discusses how 'The Dead Time' dramatizes a state of profound liminality: between war and peace, empire and collapse, and childhood and premature adulthood. Focusing on this liminality, the paper argues that Ballard's depiction of post-war Shanghai does not reflect transition but temporal suspension. In a sense, the war does not conclude but rather diffuses into the landscape, the body, and the mind.

Keywords: war fiction, liminal time, J.G. Ballard, WWII

Funny Old Dears: The Treatment of Age as Farce in *Memento Mori*, *Ending Up*, and *The Old Boys*

Elzem AKSU

Kocaeli University, Department of Western Languages and Literatures

E-mail: elzem.aksu@kocaeli.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9310-8034

Abstract

Having negative connotations, ageing is feared, denied, and ridiculed in Western societies. Due to the physical and mental problems that might occur in later life, aged people are believed to be dysfunctional, inutile, and absurd, which paves the way for marginalisation of the aged. However, the main cause of this marginalisation is not the natural entropy of human life, but the unfavourable meaning of ageing that is attributed by society and culture. Thus, ageing is a sociocultural construct rather than being a biological process. As cultural critic Margaret Morganroth Gullette indicates, ageing is seen as decline and it is a cultural narrative which frames the perspectives of human beings. Literature, having narration at its core while mirroring society and culture, provides a fruitful field for studying age. Therefore, understanding the literary treatments of old age may help de-form and perhaps reform the cultural codes on old age. Farce comes to the fore as a literary attitude towards ageing, which not only reveals but also contributes to the negative understanding of old age. In the novels *Memento Mori* (1959), *The Old Boys* (1964), and *Ending Up* (1974), old age is fictionalised as a ridiculous phase of human life with grotesquely deteriorated old bodies, irrational behaviours, disabilities, and superfluous wishes of old characters. Subsequently, this study aims to analyse how farce is employed to otherise old age in these novels by focusing on the social positioning of the older characters, their generational and intergenerational relationships, and the psychological effects of such treatments on them.

Keywords: Ageism, Farce, *Memento Mori*, *The Old Boys*, *Ending Up*

Butor'un *Değişme* ile Karasu'nun *Gece* Eserlerinde Zaman Kurgusu

Emel ÖZKAYA

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Fransızca Mütercim Tercümanlık
E-mail: eozkaya@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: 0000-002-7705-650X

Özet

Fransız Edebiyatında Michel Butor'un *Değişme*, Türk Edebiyatında Bilge Karasu'nun *Gece* romanları, anlatı sınırlarını zorlayan, zihinsel çatışmaları kurgusal biçimde ortaya koyan en önemli eserlerin başında yer alır. *Değişme* romanındaki, Paris'ten Roma'ya uzanan tren yolculuğu, ana karakterin zaman içindeki zihinsel kurgusunu ele alır. Tren istasyona yaklaştığında, ikinci çoğul şahısla verilen anlatıcı, kompartıman içindekileri ve çevrede gördüklerini şimdiki zamanla betimler. Tren tekrar hareket edip, normal hızına ulaştığında zihinsel çözümlerinin kurgusu başlar. *Gece* romanında ise, 12 Eylül sürecinin çatışmaları, gece ve gündüz metaforu ile verilir. Gündüz yaşanan olgusal gerçeklikler, -yazar, yaratman, düzeltmen- gibi farklı öznelere bölünerek şimdiki zamanla anlatılır. Toplumun yaşadığı içsel parçalanmışlık, gece karanlığı ile kurgulanır. Zihinsel kurgunun ve okuyucunun romana dâhil edilmesinin söz konusu olduğu *Değişme* romanında Michel Butor, çoklu anlatının ve parçalanmış kurgunun söz konusu olduğu *Gece* romanında Bilge Karasu, klasik anlatı sınırlarının dışına çıkarak, okuyucuyu metnin hem öznesi hem de nesnesi konumuna getirirler. Bu çalışmada Gérard Genette'in anlatıbilimsel yöntemiyle, her iki eserde de yer alan anlatı zamanının kurgusal zamana etkisi ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anlatıbilim, Bilge Karasu, Değişme, Gece, kurgu, Michel Butor, zaman

Popular Fiction as a Journey in Matt Haig's *The Midnight Library*

Emine AKKÜLAH DOĞAN

Hacettepe University, Department of English Language and Literature
E-mail: emineakkulah@gmail.com, ORCID: 0000-0002-7540-1015

Abstract

Even though the term “popular fiction” has a long-standing history dating back to the eighteenth century, it remains difficult to define. Yet, it is safe to say that popular fiction has recently started to gain recognition in the academic spheres and has emerged as a subject of literary criticism. Such a critical engagement subverts the traditional position of popular fiction as merely cheap and debased even if it does not equate it with literary fiction which are considered as a higher form of literature. In response to this shift in perception, the scholars of popular fiction point out the need for a theoretical framework in the analysis of such works. Regardless of its literary value, popular fiction is shaped by the collaborative socio-cultural and political processes and contributes significantly to the production of individual self. In that respect, labelling it merely as an entertainment and ignoring the cultural value offered by popular fiction would be a reductive approach. As reflected in the journey theme, which is a recurring narrative device in this type of fiction, popular fiction enables the readers to situate themselves in the rapidly changing world by presenting a panorama of the cultural and political aspects of the time. Acknowledging the changing status of popular fiction within the contemporary literary studies, this paper aims to examine Matt Haig's *The Midnight Library* (2021) in terms of its depiction of the theme of journey, which provides meaningful insights into questions of existence, choice and identity.

Keywords: Popular fiction, bestseller, journey, Matt Haig, *The Midnight Library*

Правда и вымысел в повести Билана Цуро «Стон земли»

Елена ГИЛЕВА

Стамбульский университет, Факультет литературы, Кафедра русского языка и литературы

Эл. почта: guilia1979@mail.ru, ORCID: 0009-0004-9138-5301

Аннотация

Депортация ингушей и чеченцев в Среднюю Азию и Казахстан, произошедшая в феврале 1944 года, стала народной трагедией и отразилась на сознании и мироощущении этих народов, превратившись в коллективную травму. Как и любое масштабное событие, затронувшее судьбы целых наций, высылка нашла отражение во многих произведениях литературы и искусства. Пожалуй, среди ингушей нет ни одного писателя, поэта или художника, так или иначе не коснувшегося в своем творчестве темы депортации.

В повести современного писателя Билана Цуро «Стон земли» рассказывается о жизни вынужденных переселенцев на чужбине. Автор делится историей собственной семьи. В основе сюжета эпизод из жизни Умара, который в период жизни в Киргизии, вступившись девушку из своего рода, случайно убивает парня, опорочившего ее честь, и попадает в тюрьму, а между родами возникает кровная месть, которая длится долгие годы даже после возвращения ингушей из ссылки на родные земли.

Несмотря на то, что в основе повести лежат реальные события, на первый план выходит попытка автора воплотить в конкретных образах свои представления об исторических событиях. Естественно, что современный автор не может знать о том, как все было на самом деле, о чем думали герои изображаемых событий, поэтому силой своего творческого воображения он домысливает события, монологи и диалоги героев, обстановку, в которой происходит действие и т.д. То есть художественный вымысел играет важную роль в создании произведения.

Кроме того, для создания более объемной картины в повествование включается вымышленный персонаж – Исмаил, от имени которого ведется повествование о примирении кровников.

Таким образом, реальные исторические события и персонажи, представленные в повести Билана Цуро «Стон земли», оживают лишь с помощью творческого воображения автора, наделяющего персонажей мыслями и чувствами и дающего детальное описание места происходящих событий.

Ключевые слова: депортация, литература народов России, ингушская литература, Билан Цуро

Writing with Ghosts: Maternal Haunting and Autofictional Memory in Doireann Ní Ghríofa's *A Ghost in the Throat*

Emrah IŞIK

Batman University, Faculty of Arts and Sciences, Department of English Language and Literature

E-mail: isik.emrah@batman.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4417-4304

Abstract

A Ghost in the Throat (2020) by Doireann Ní Ghríofa is regarded as a powerful illustration of modern Irish autofiction. It makes the case that memory in the text serves as a powerful, eerie, and affective force that intricately ties bodies, texts, and temporalities together rather than just serving as a storehouse of the past. Ní Ghríofa's text effectively reclaims Irish women's historical subjectivity through a profoundly embodied and maternally inflected poetics of remembrance by placing the work at the intersection of autofictional narrative, postmemory, and spectral feminism. Ní Ghríofa accomplishes more than just recovering a lost literary ancestor by following the ghostly presence of Eibhlín Dubh Ní Chonaill, the noblewoman-poet from the eighteenth century who is best known for the Irish lament *Caoineadh Airt Uí Laoghaire*. Rather, she dismantles the traditional divisions between subject and biographer, self and other, and past and present. The narrator's deep involvement with Eibhlín Dubh's life and voice is revealed as a postmemorial inheritance—a spectral bond that makes the maternal body a historiographical and epistemological archive. The novel purposefully transcends linear narrative and strict generic categories by utilizing the aesthetic potential of autofiction to create a fractured, recursive, and affectively permeable sense of self. In this respect, in the paper, it is suggested that *A Ghost in the Throat* is both an act of insurgent feminist historiography and literary mourning. Establishing authorship within the lactating, mourning, remembering, and silenced female body, the novel challenges masculinist national memory. By doing so, Ní Ghríofa reimagines Irish literary heritage through a gendered ethics of intimacy, care, and loss, and reframes writing as a kind of maternal haunting—interacting with ghosts rather than merely recounting them. In the end, the narrative challenges us to reevaluate autofiction as a profound transhistorical gesture of ethical listening, spectral communion, and literary midwifery across time rather than as a narcissistic self-performance.

Keywords: Autofiction, postmemory, embodied memory, maternal haunting, spectral feminism

Mapping Fictionality: Computational Insights into Narrative Boundaries

Emrah PEKSOY

Kahramanmaraş İstiklal University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department
of Translation and Interpreting

E-mail : e.peksoy@gmail.com, ORCID:0000-0003-4940-616X

Abstract

Fictionality, as both a literary construct and a marker of cultural imagination, defines the shifting boundaries between storytelling and documentary representation. This study examines how narrativity and genre features distinguish fiction from nonfiction in contemporary literature. Drawing on narratological theory, we analyze how texts create worlds, build suspense, and organize events—central strategies of storytelling—using computational distant reading applied to a large-scale English-language corpus. Narrativity is operationalized via quantifiable features: staging (the introduction of settings and characters), plot progression (the unfolding of events), and cognitive tension (the management of suspense and uncertainty). Our three-stage analysis begins with segment-level statistical comparisons, which reveal that fiction and nonfiction deploy narrativity in systematically different ways across narrative arcs. Next, statistical tests demonstrate that, beyond the fiction/nonfiction binary, specific genres display distinct narrativity profiles, confirming the diversity of fictional forms. Finally, supervised machine learning shows that these narrativity features reliably predict fictionality, underscoring their explanatory power. Together, these computational findings demonstrate that narrativity and its constituent elements are central to fiction’s uniqueness as a literary form. This research enables a valid comparative analysis and also demonstrates that narrative arcs in both fiction and nonfiction are computationally predictable. Ultimately, our study affirms the value of computational methods for modeling the formal features of fiction, which offers fresh insights into the architecture of storytelling and reinforces narrativity’s central role in literary studies.

Keywords: Fictionality, narrativity, Computational Literary Analysis, Genre Classification, Distant Reading

Computational Stylistics in the Courtroom: Empirical Analysis of the Shafak-Kırıkkanat Plagiarism Dispute

Emrah PEKSOY & Hasan Çağlar BAŞOL

Kahramanmaraş İstiklal University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of Translation and Interpreting

E-mail : e.peksoy@gmail.com, ORCID:0000-0003-4940-616X

E-mail: caglarbasol@gmail.com, ORCID:0000-0003-0251-3232

Abstract

The recent legal and literary dispute between Elif Shafak and Mine Kırıkkanat regarding the alleged plagiarism of *Bit Palas* from Kırıkkanat's *Sinek Sarayı* has generated considerable controversy within Turkish literary circles. Despite the significant public and judicial attention the case has received—including a court ruling against Shafak and subsequent appeals—there has been a visible absence of scientifically grounded analysis capable of judging claims of literary authorship and influence. Notably, the court-appointed expert's conclusion of plagiarism has been challenged by leading literary authorities, who have questioned both the methodological rigor and disciplinary competence of the report. This study addresses this critical gap by applying computational stylistic methods to the contested text. Utilizing the R *stylo* library, we assemble representative corpora of both Shafak's and Kırıkkanat's fictional works. We systematically extract a range of stylistic and content-based features and subject the texts to both supervised and unsupervised machine learning experiments, thereby offering an empirical approach to the question of authorship. Our methodology is designed to move beyond subjective or impressionistic judgments by providing quantitative measures of textual similarity and attribution. Our findings aim to contribute to the ongoing debate by presenting robust evidence as to whether *Bit Palas* is stylistically more aligned with Shafak's or Kırıkkanat's authorial signatures. In doing so, we seek not only to inform the specific case at hand but also to demonstrate the broader applicability of computational approaches to questions of originality, influence, and authorship in contemporary fiction.

Keywords: stylistics, authorship, computational stylistics, plagiarism, distant reading

The Reflections of Transhumanism on the Human Race in *Zero K*

Enfal ERKAN & Emirhan FINDIK

Recep Tayyip Erdoğan University, Department of English Language and Literature
E-mail: erkanenfal@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0909 6101
E-mail: emirhan.findik@erdogan.edu.tr

Abstract

This study examines the reflections of transhumanism on the human race through Don DeLillo's novel *Zero K*. Transhumanism is a movement that aims to extend human capabilities beyond natural limits through the use of science and technology and is rooted in ancient myths such as Prometheus and Renaissance ideals. *Zero K* addresses themes such as life extension, cryonics and the ethical dilemmas of transcending human limits. The research links transhumanist ideologies in the novel to the eugenics programmes of Nazi Germany, the use of performance-enhancing drugs such as Pervitin, and modern technologies such as CRISPR and Neuralink. The novel questions the privileged position of wealthy elites, emphasising how transhumanism can deepen inequalities. It also raises issues of identity, ethics and global security. Characters such as Artis and Ross represent voluntary efforts to become superhuman beings, in contrast to the forced experiments of the Nazi era. The analysis of these themes reveals the potential of transhumanism to advance humanity and the risk of increasing social divisions. *Zero K* critically examines and emphasises the importance of ethical boundaries in technological developments. The study contributes to debates on the intersections between race, technology and power in transhumanist discourse.

Keywords: Transhumanism, race, technology, ethics

Ethics or Enhancement: A Transhumanist Inquiry

Enfal ERKAN

Recep Tayyip Erdoğan University, Department of English Language and Literature
E-mail: erkanenfal@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0909 6101

Abstract

It would not be too ambitious to say that a new era has begun for the world, entering the second quarter of the 21st century. Because technological developments that progressed at a constant pace until the millennium are now progressing at a speed that even those who create technology cannot predict. Enhancements in the fields of nanotechnology, biotechnology, information technology, and cognitive science have begun to necessitate adaptation in people. For example, people in a particular age group are currently having difficulty using devices such as smartphones and tablets.

However, this need has existed since the dawn of civilization. However, the constantly enhancing and growing human brain has never been so dependent on the technology it has developed and has had difficulty understanding it. Because its capacity was sufficient to understand and direct these simple technological enhancements. Today, the reason why we constantly need to update ourselves is that "human technology" has fallen behind the technology it has created. The way to cope with this is for humans to transition to a higher version.

Transhumanism, based on Enlightenment ideals such as reason, autonomy, and progress, reimagines the human being not as a fixed entity but as a dynamic being capable of radical transformation through genetic engineering, artificial intelligence, and life extension.

This vision has generated extensive debate on ethical, philosophical, and socio-political grounds. Critics warn of increasing inequality, commodified life, and the erosion of fundamental human values. Concerns include unequal access to enhancement technologies, loss of identity, and the intergenerational risks posed by irreversible biological interventions. Opponents argue that these developments could prioritize optimization over control, solidarity, and togetherness.

Our study delves into the roots of transhumanism, examines the formation of this movement from Dante to the present, and evaluates transhumanist ideals and their opponents in general.

Keywords: transhumanism, enhancement, ethical critique, technology

Historiographic Metafiction and the Reimagining of the Past: The Deconstruction of Historical Discourse in Jeanette Winterson's *The Passion*

Enver KESKİN

Istanbul Kent University, School of Foreign Languages
E-mail: enver.keskin@kent.edu.tr, ORCID: 0009-0003-0066-0850

Abstract

History is often constructed through the dominant ideological framework that asserts objectivity while marginalizing alternative narratives and subjective experiences. Nevertheless, deriving from the postmodernist deconstructive epistemology of historical and fictional discourse, Linda Hutcheon's notion of "historiographic metafiction" (3) situates itself in dialogue with historical discourse without relinquishing its narrative autonomy as fiction. As such, historiographic metafiction interrogates the authority and presumed neutrality of historiography while simultaneously reconfiguring the boundaries between historical representation and self-conscious textual incorporation.

Employing self-referential and self-reflexive strategies, Jeanette Winterson's *The Passion* (1987) constructs a political stance that deconstructs historiographic authority through a mode of resistance. It is realized that the utilization of metafictional self-consciousness foregrounds the act of storytelling within a fictionalized Napoleonic context. Winterson foregrounds the limitations of conventional historiography and asserts fiction's capacity to represent a retelling of the events of history. In doing so, the text reclaims narrative space for marginalized voices and critiques the ideology through which historical legitimacy is constructed.

This paper scrutinizes Jeanette Winterson's *The Passion* through the framework of historiographic metafiction, arguing that the novel deconstructs dominant historical discourses by amalgamating fictional and historiographical modes, subverting linear narratives, and accommodating marginalized identities. Through the deconstructive narrative strategy, the paper argues that the text not only problematizes the epistemological authority of history but also affirms the political and poetical concern of fiction in reimagining the past.

Keywords: Historical Fiction, Postmodern Narrative, Historiographic Metafiction, Self-Reflexivity, Napoleonic Context

Kafka'nın *Dönüşüm* Adlı Eseri Örneğinde Kurmaca Metinlerde Çeviri Sorunsalı

Erdoğan YÜCEL, Hasan YILMAZ

Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Alman Dili Eğitimi
E-mail: erdincyucel@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-4248-5048
Necmettin Erbakan Üniversitesi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi, Alman Dili Eğitimi
E-mail: hayilmaz@erbakan.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4476-6273

Özet

Franz Kafka'nın *Die Verwandlung (Dönüşüm)* adlı eseri modern edebiyatın en çarpıcı metinlerinden biri olarak – yalnızca içeriğiyle değil – özgün dil kullanımı, yapısal yoğunluğu ve sezgisel anlam boşluklarıyla da edebi çeviri açısından önemli bir sorun alanını teşkil etmektedir. Bu çalışma, söz konusu metnin Almanca aslından Türkçeye çevirisi sırasında karşılaşılan biçimsel ve anlamsal zorluklarını incelemektedir. Kafka'nın bilinçli olarak belirsizlik üzerine kurduğu dil, çeviride anlamın fazlasıyla yorumlanmasına sebebiyet vermektedir. Anlatının giriş cümlesinden itibaren görülen sözdizimsel yoğunluk, anlatı içindeki metaforik yapıların yanı sıra sessizlik ve iletişimsizlik temalarının çeviriyle nasıl aktarıldığı örnekler üzerinden gösterilmektedir. Bu bağlamda çevirmenin metne ne ölçüde mesafe koyduğu veya ne kadar müdahale ettiği sorunsalı ayrıntılı şekilde mercek altına alınmaktadır. Böylece çevirinin sadece bir aktarım değil, aynı zamanda metnin varoluşsal, kültürel ve estetik katmanlarının yeniden üretilmesi olduğu düşüncesi ağırlık kazanmaktadır. Bu bağlamda çalışma, çevirmenin metinsel, kültürel ve anlamsal düzlemlerde aldığı kararları görünür kılarak, *Dönüşüm*'ün çeviri sürecini hem kuramsal bir bakışla hem de somut dilsel örnekler aracılığıyla çok katmanlı olarak değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kurgu, çeviri, Kafka, *Dönüşüm*

Le pouvoir fictionnel du langage : narration contrefactuelle, performativité et simulacre dans *La Septième Fonction du langage* de Laurent Binet

Esra Başak KURTULUŞ

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Yabancı Diller Eğitimi Bölümü
E-mail: esrabasakaydinalp@gmail.com, ORCID: 0000-0001-8035-5917

Résumé

Ce travail propose une lecture philosophique et narratologique du roman *La Septième Fonction du langage* de Laurent Binet, où la fiction dépasse le simple jeu narratif pour devenir un espace spéculatif sur le langage, la représentation et le savoir. L'intrigue contrefactuelle, construite autour de la mort fictive de Roland Barthes, convoque une galerie de figures intellectuelles du XXe siècle (Foucault, Derrida, Kristeva...) dans un univers hybride brouillant les frontières entre réalité et invention, théorie et roman. En cela, Binet crée une *fiction cognitive* au sens de Jean-Marie Schaeffer : le roman devient un laboratoire épistémologique, expérimentant des formes alternatives de pensée à travers les outils du langage romanesque. Cette étude met en évidence la performativité du langage dans le roman : le langage y est à la fois objet de réflexion et opérateur d'action. En mobilisant les théories des actes de langage (Austin, Searle), nous montrons comment certaines scènes donnent à la parole un pouvoir transformateur. Par ailleurs, à travers la notion de simulacre (Baudrillard), l'analyse interroge l'effet de vérité produit par la prolifération de doubles fictionnels d'intellectuels réels, où la fiction semble parfois plus "vraie" que le réel. L'analyse textuelle de passages clés révèle une architecture romanesque fondée sur le détournement, l'intertextualité et la métafiction. Le lecteur, confronté à une hybridité générique mêlant polar, satire intellectuelle et théorie, devient un acteur herméneutique, appelé à reconstruire le sens dans un réseau dense de références et de jeux de langage. Ainsi, *La Septième Fonction du langage* apparaît comme une réflexion critique sur le pouvoir fictionnel du langage : un hommage ironique aux penseurs du discours et une expérimentation narrative ambitieuse, où la littérature performe des savoirs possibles et interroge les conditions de production du sens et de la vérité, mais aussi devient une expérimentation narrative ambitieuse sur ce que peut encore faire la fiction aujourd'hui.

Mots-clés : Fiction cognitive, narration contrefactuelle, performativité du langage, simulacre, postmodernité

Roman İçinde Roman(lar): Hervé Le Tellier'nin *Anomali* Adlı Romanında Fraktal Kurgu ve Üstkurmaca

Esra BÜYÜKŞAHİN KÖSEOĞLU

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı
E-mail: esrabuyuksahin@gmail.com , ORCID ID: 0000-0002-2468-6591

Özet

Matematikçi bir OuLiPo yazarı olan Hervé Le Tellier, *Anomali* adlı romanında, kökeni geometri alanına dayanan fraktal yapı ve örüntü modellerini kurgunun inşasında temel bir strateji olarak kullanmıştır. *Fraktal* en genel kapsamıyla özbenzerlik ve/veya özyineleme gösteren nesne veya formları ifade eden bir matematik terimidir. Le Tellier, fraktal yapılara özgü özbenzerlik gösterme ve sürekli kendini yineleme gibi özellikleri, farklı oranlarda ve düzlemlerde birbirini tekrar ve takip eden özyinelemeli (*récurşif*) anlatı katmanlarından oluşan bir kurgu inşa ederek edebiyat alanına taşımıştır. Birbirini üreten veya biri diğeri'nin oluşum sürecini gösteren üstkurmaca metinler, anlatı içinde anlatılar (*mise en abyme*) özellikle modern ve/veya postmodern edebiyatta, yazarların okurla ve metinle kurdukları oyunusal etkileşimin bir parçası olarak sıkça karşımıza çıkmaktadır. Le Tellier bu oyunu hem özyinelemeli olay örgüsüyle birlikte yinelenen kişi, uzam, zaman gibi anlatı yerlemleri aracılığıyla anlatsal, hem de metinlerarası ilişkilere başvurarak metinsel boyutta kurar. Böylece roman yalnızca metni değil karakterleri, zamanı, uzamı ve olay örgüsünü de fraktal bir (öz)yineleme mantığı içinde çoğaltır ve yeniden üretir. Kronolojik anlatımdansa parçalı ve eşzamanlı anlatı yapısına dayanan roman, birbirlerinden oldukça farklı mesleki, sosyal ve psikolojik özelliklere sahip kişilerin portrelerini anlatarak başlar. Karakterlerin tümünün belli bir zamanda Paris'ten New York'a giden ve havada türbülansa yakalanan bir uçağın yolcuları olduklarının ipuçları okura aşamalı olarak sunulur. Romanda kurgusal oyunu başlatan asıl unsur bu uçuşta ortaya çıkan olağandışı durumlardır. Bu çalışmada Le Tellier'nin *Anomali* adlı romanında, fraktal yapının kurgunun inşasında oynadığı rol, öncelikle anlatıbilimsel yaklaşım temelinde ele alınacaktır. Fraktal kurgunun romanda bir üstkurmaca stratejisi olarak nasıl işlediği, metinlerarası ilişkiler gibi diğeri üstkurmaca stratejileriyle birlikte değerlendirilecek ve romanın çok katmanlı kurgu ve anlatı yapısı ortaya çıkarılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fraktal anlatı, özyineleme, *Anomali*, Hervé Le Tellier, OuLiPo, Üstkurmaca

Tracing the Concept of “Human Waste” in Abdulrazak Gurnah’s *By The Sea*

Esra KARATEPE

Firat University, School of Foreign Languages
E-mail: ekaratepe@firat.edu.tr, ORCID: 0000-0003-0770-5591

Abstract

Zygmunt Bauman’s concept of “human waste” refers to the lives marginalized by the processes of liquid modernity. In addition to building order and promoting economic progress, globalization serves as a third process in liquid modernity that contributes to the production of human waste. The issue of “wasted people” and the waste generated by the structural transformation of modern societies and global fluidity is closely linked to migration and the experiences of migrants. Tracing the concept of “human waste” in Abdulrazak Gurnah’s *By the Sea* through the elderly asylum seeker Saleh and the migrant Latif illustrates how migrants are often perceived as potential criminals, excluded due to the fear and anxiety they provoke in host societies. Racism and exclusion persist regardless of a migrant’s background, whether arriving as a scholarship student like Latif or as an elderly asylum seeker like Saleh. Such ongoing hostility highlights how migrants are frequently viewed not as individuals but as disruptions to the established social order. In line with Bauman’s concept of “human waste,” these individuals are marginalized not because of who they are, but because they are considered redundant and devoid of value within the system. This study will examine Zygmunt Bauman’s concept of “human waste” in Abdulrazak Gurnah’s novel *By the Sea* to analyse how borders function not only geographically but also socially, restricting the movement and dignity of the most vulnerable.

Keywords: Human waste, Zygmunt Bauman, by the sea, Abdulrazak Gurnah

Les caractéristiques autofictives dans *Le mauvais élève* de Philippe Vilain

Eylem AKSOY ALP

Université Hacettepe, Faculté des Lettres, Langue et Littérature françaises
E-mail : eylema@hacettepe.edu.tr, ORCID : 0000-0002-0896-7537

Résumé

À la suite du fameux *Pacte autobiographique* de Philippe Lejeune paru en 1975, les variations de tout genre au sein du genre autobiographique ont vu le jour. Parmi celles-ci un néologisme, « autofiction », a été proposé par Serge Doubrovski en 1977 qu’il démontrera dans son livre intitulé *Le fils*. À travers cette œuvre qui se revendique être un nouveau genre, Philippe Gasparini, dans son ouvrage intitulé *Autofiction* tente de nous dresser les limites de ce nouveau genre tout en questionnant le genre autobiographique et la notion de « fiction ».

Philippe Vilain est un auteur et un chercheur contemporain qui revendique à son tour le genre autofictionnel à la fois dans ses récits mais aussi dans ses recherches. Dans son dernier livre intitulé *Le mauvais élève* paru en janvier 2025, il met en exergue sa trajectoire de transfuge de classe parallèlement à sa relation avec Annie Ernaux lorsqu’il était un jeune homme, dont l’histoire avait déjà été narré par l’auteur dans ses ouvrages intitulés *Le jeune homme* et *L’Occupation* ou encore dans *Fragments autour de Philippe V*. Ainsi, se sentant offensé par la vision qu’Annie Ernaux porte à son égard, notamment le fait qu’elle pense qu’il est “un plouc” tout comme les autres “gens des classes inférieures”, il se rapproprie sa part de l’histoire afin de la reformuler avec sa propre vision des choses. Ainsi, oscillant entre les frontières de l’autobiographie et de la fiction, et y insérant des autoanalyses il élargit la notion d’autobiographie et de la fiction. Dans notre communication, nous proposons de discuter de la part de la fiction dans l’autobiographie, ainsi que de son rôle à travers *Le Mauvais élève* de Philippe Vilain.

Mots-clés: Philippe Vilain, *Le mauvais élève*, autobiographie, fiction, autofiction

Tarihsel gerçeklikten kurguya bir biyografik tarihî roman incelemesi: *La pourpre et l'olivier: Calixte Ier, Le pape oublié*- Gilbert Sinoué

Fatih AYNACI

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: fatih.aynaci@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3718-8081

Özet

Gerçekleşmiş ya da gerçekleşebilir olay ve durumlardan hareketle yaşamsal olabirliklerin edebi düzleme aktarıldığı örnek ve öncü edebi türlerden olan roman, okura gerçek ve kurgunun iç içe geçtiği bir yapı sunmaktadır. Dönemsel olarak sürekli biçim ve içerik değişimine maruz kalan bu tür, içinde bulunduğu dönemin yazımsal eğilimleri doğrultusunda farklı alt tür ya da alt biçimlere ayrılarak çeşitlilik göstermiş ve kendi içinde geniş bir roman ailesi oluşturmuştur. Gerçek ve kurgu kavramlarıysa, tüm bu çeşitliliğe rağmen metin içinde konumlanma biçimleriyle her dönemde roman türünün odak noktaları arasında yer almıştır. XIX. yüzyılda kaleme alınan nitelikli örnekleriyle roman ailesinin bir parçası haline gelen tarihî romanlar da gerçek-kurgu bütünleşmesinin edebi bağlamda en açık örneklerini oluşturmaktadır. Çağdaş Fransız Edebiyatı yazarlarından Gilbert Sinoué, edebiyat dünyasına kazandırdığı tarihî romanlarıyla bu alanın etkin yazarlarından biri olarak öne çıkmaktadır. Yazarın 1987 yılında kaleme aldığı ve *Le Prix Jean d'Heur* ödülüne layık görülen *La pourpre et l'olivier : Calixte Ier, Le Pape Oublié* başlıklı eseri, bu romanların ilkinin temsil etmektedir. Bu bağlamda bir taraftan M.S. 180'le başlayan olayları konu alması bakımından klasik tarihî roman özelliği gösteren, diğer taraftan geçmişte yaşamış tarihsel bir kişiliğin yaşamından kesitler sunması nedeniyle biyografik nitelik taşıyan bu eserin inceleneceği çalışmada, kurgu-gerçeklik ilişkisinin anlatı unsurları çerçevesinde yansımaları üzerinde durulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kurgu, gerçeklik, roman, tarih, biyografi

Die Funktionen des Phantastisch-Fiktiven

Fatma ALTUN

Universität Ondokuz Mayıs, Pädagogische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprachausbildung

E-mail: fatma.altun1@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0818-5447

Zusammenfassung

Die Phantastische Kinder- und Jugendliteratur verbirgt in sich nicht nur eine unterhaltsame, spannende Leselust oder Vergnügen, sondern auch eine Reihe von verschiedenen Funktionen, die die Leser in vieler verschiedener Hinsicht beeinflussen. Die Funktionen des phantastischen Kinder – und Jugendliteratur sind kompensatorische, pädagogische, emanzipatorische und symbolische Funktion. Durch die kompensatorische Funktion können die Kinder ihre Wünsche, Probleme und Bedürfnisse in literarische Figuren übertragen. Sie sorgt für den Flucht aus dem Alltag und ermöglicht Kindern, sich aus der oft als langweilig, begrenzt oder problematisch empfundenen Realität in neue, bunte, abenteuerliche Welten zu flüchten. Die Pädagogische Funktion fördert das soziale Verhalten in dem es Werte und Normen vermittelt, es werden erziehungsgerecht wünschenswerte Verhaltensweisen vorgeschlagen. Durch die literarischen Werke können Kinder lernen, was richtig und falsch ist, wie man mit Konflikten umgeht, oder was Freundschaft und Zusammenhalt bedeuten und wie man sich benehmen soll. Mit der emanzipatorischen wird das Selbstbewusstsein des Kindes gestärkt in dem die Selbstständigkeit und das kritische Denken des Lesers gefördert wird. Und zuletzt werden die inneren Konflikte Verarbeitet in dem die Ängste oder Wünsche in symbolischer Form dargestellt werden. Die phantastischen Motive stehen oft stellvertretend für psychische oder soziale Probleme, die meistens die Kinder beschäftigen. Hier ist es dann von der symbolischen Funktion die Rede. Als Beispiel kann man dazu die grauen Herren im Buch „Momo“ geben, die die Hektik der modernen Gesellschaft symbolisieren oder den Konrad aus der Konservenbüchse, der das Leben, das durch die Eltern unterdrückten Kindern symbolisiert. Diese Arbeit hat die Absicht, um zu zeigen inwiefern die Werke die obengenannten Funktionen beinhalten oder erfüllen.

Schlüsselwörter: Phantastik, Literatur, Funktion

Disjunction of the Self: Trauma Narrative in *Oryx and Crake*

Fatma Büşra GÜNÇEL

E-mail: fatma.busra@hotmail.com, ORCID:0000-0002-7967-8724

Abstract

Trauma studies help us understand how stories deal with painful experiences that cannot be expressed and processed consciously; therefore, only be seen in repeated or omitted words and actions, or compulsive behaviours. In literature, trauma studies have become an important theoretical framework to deal with the wounded consciousness of the speaker with a closer analysis of the narrative form and their compulsive actions. Margaret Atwood's *Oryx and Crake* offers substantial content to examine with the scope of trauma studies, focusing on the main character of the novel, Jimmy, also known as Snowman. The shift between the two identities of the main character portrays his disjunction in terms of identity and his traumatic response to the early psychological wounds that he is burdened with. His complicated and neglected relationship with his mother, the catastrophic age he lives in, with the ethically debatable genetic enhancements, his questionable passive stance in his best friend Crake's new human-like species project, and his complicated and compulsive romantic relationship with Oryx leave traces of his trauma. His responses or irresponsiveness play an important role in analyzing how he manages or fails to process his painful experiences. This paper focuses on the traumatic responses that can be observed through the narrative of Jimmy. Cathy Caruth's emphasis on trauma as "the breach in the mind's experience of time, self, and the world" stands out as the keynote argument on her theory that corresponds to the main focus of this paper.

Keywords: trauma, compulsion, identity, narrative and trauma, post-apocalyptic witnessing

Fictitious Monstrosity, Gender, and Symbolic Violence in Churchill's *Vinegar Tom*: A Psychoanalytic Feminist Reading

Fatma İNAN BALKAYA

Necmettin Erbakan University, School of Foreign Languages
E-mail: haguifatmainan@hotmail.com, ORCID: 0009-0008-7267-8554

Abstract

This paper aims to present a psychoanalytic reading of feminist discourse in Caryl Churchill's (1938-) *Vinegar Tom* (1976), through its representation of monstrosity as a socially constructed and gendered phenomenon. The play illustrates how women who deviate from patriarchal expectations—through their sexuality, speech, or independence—are cast out as “monstrous” figures that reminds Julia Kristeva's concept of “castration” and Freud's ideas of repression and hysteria. As they are unable to be integrated into the symbolic order, these women become objects of anxiety onto which a male-dominated society projects its fears and desires. In this context, monstrosity functions both as a tool of social control, and a psychic structure shaped by the displacement of guilt and anxiety onto the female body. The play discloses how religious discourse, moral judgment, and normative body politics overlap in addressing women as “witches”. The poor, elderly, single women or those whose sexual identity does not conform to the social norms are regarded as scapegoats. Also, the association of women with chaos, danger, and destruction reflects unconscious fears that feed patriarchal violence, such as the return of the repressed maternal figure or the fear of castration. Accordingly, the exclusion of these women and the way the male character is represented present how the patriarchal system makes excluded people invisible. In this way, the play brings a critical view of how women are turned into “monsters” through othering within history and ideology.

Keywords: Monstrosity, Psychoanalysis, Feminist Discourse, Patriarchy, Othering

Annie Ernaux Romanlarında Gerçeklikle-Kurgu Arasında Yaşayan Bir Kadın

Fatma KABA

Pamukkale Üniversitesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: fkaba@pau.edu.tr ORCID: 0000-0002-7217-2675

Özet

Romanlarında kullandığı içten, düz ve nesnel anlatım tekniğiyle dikkat çeken, 2022 yılında Nobel Edebiyat ödülünü alan Fransız Kadın yazar Annie Ernaux, bireysel olandan kolektif olana doğru yaptığı çarpıcı bütünleşme sayesinde modern edebiyatta ayrıcalıklı bir yere sahip olur. Kendi yaşanmışlıkları romanlarının ana temasını oluştururken, yazar-anlatıcı düzleminde kaleme aldığı her bir yaşam tecrübesi de güçlü bir roman kurgusunun ayrılmaz bir parçası haline gelir. Gerçeklik ilkesine sıkı sıkıya bağlılığı, onu karşı konulamaz bir biçimde kökenleriyle yüzleşmeye ve dahası geçmişi romanlarında yeniden canlandırmaya sürükler. Ailesi, doğduğu ve büyüdüğü çevre, çocukluk ve gençlik anıları, cinsel tecrübeleri ve acı kayıpları belleğine kazınan temel öğeler arasında yerini alırken, bugünkü yazar kimliğinin de en besleyici kaynakları haline gelir. Ernaux için yazma eylemi, hem bir yazar, hem de bir kadın olarak var olma serüveninin ve kendini gerçekleştirmenin tetikleyici gücüdür. Amacı yaşanmışlıkları sığ bir biçimde gün yüzüne çıkarmak değil, sıradan olanın, sanatsal olana, geçici olanın kalıcı olana, bireysel olanın da toplumsal olana dönüştüğü bir evren yaratmaktır. En önemli ilkesi gerçekliğe sadakat olan yazarın yarattığı bu evreni, alışlagelmiş bir roman kurgusu sınırları içine sığdırmak pek de mümkün değildir; artık onun romanında “kurgusal” olan, “gerçek” olanla yer değiştirir. Bir anısı, aldığı küçük bir not, bir gazete haberi romanın akışını belirler. Dolayısıyla, sıklıkla geriye dönüşlerin egemen olduğu bir roman örgüsüne rastlanır. Samimi bir kadının “ben” diliyle kaleme aldığı romanlarının içtenliği okuruyla arasında güçlü bir bağ kurar, kitleleri kucaklar. Dahası bireysel bir anı, tarihsel, toplumsal ve kültürel olanla harmanlanarak, bir kuşağın temsiline dönüşür. Çalışmadaki amacımız, Annie Ernaux’nun roman kurgusunu geleneksel olandan ayıran niteliklerini ve özgün biçimi yaratmadaki başarısını kimi romanlarından örnekendirerek ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Annie Ernaux, kurgu, roman, gerçeklik, anlatı

Camille Laurens'ın *Kız* Adlı Romanında Özkurmaca

Fatma KAHRAMANOĞLU

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: fatmaer@nku.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9414-8190

Özet

Çağdaş Fransız yazınında oldukça gündemde olan özkurmaca kavramı 1977 yılında Serge Doubrovsky tarafından ortaya atılmıştır. Fransız yazınında benimsenen bu olgunun çok sayıda örneği karşımıza çıkar. Marguerite Duras, Hervé Guibert, Annie Ernaux, Philippe Vilain, Philippe Forest, Christine Angot, Chloé Delaume, Marie Darrieussecq, Catherine Cusset ve Camille Laurens gibi çağdaş Fransız yazarların romanları örnek verilebilir. Postmodern dönemde özyaşamöyküsünün bir değişkesi olarak karşımıza çıkan özkurmaca olgusu postmodern yazının olanaklarını yoğun bir şekilde kullanır. Postmodern yazının başlıca özelliklerinden metinlerarasılık, parçalılık, kopukluk ve süreksizlik Camille Laurens'in yazın evreninin en belirgin özelliklerindedir. Doğumdan iki saat sonra oğlunu kaybeden Camille Laurens yaşadığı travmatik olayın sonucunda kendini sağaltmak amacıyla özkurmaca olarak değerlendirilen romanlar yazar: *Philippe*, *Erkeklerin Arasında*, *Aşkın Romanı*, *Cet absent-là*, *Ni toi ni moi*, *Romance nerveuse*, *Kız*. Gerçek ile karmacayı harmanlayan ve bunu yaparken de kendi ben'inin arayışındaki yazar gerçek yaşamındaki unsurlara 2020 yılında yayımlanan *Kız* adlı romanında da sıklıkla yer verir. Kimi zaman çocukluğunu, kimi zamanda annelik kimliğini ortaya koyduğu romanında kendinden söz ederken sözcelem öznesi olarak *ben*, *sen*, *o* gibi adilleri kullanır. Yazar, *ben* adıyla direk bir şekilde, *sen* ve *o* adıyla da dolaylı olarak kendinden söz eder. Bu durumda anlatı düzeyinde kopukluğa neden olur. Doubrovsky ilk çalışmalarında özkurmaca olgusunun varlığını bildiren başat bir unsur olarak gördüğü psikanalitik söylem diğer romanlarında da olduğu gibi *Kız*'da da yerini alır. Bu çalışmada amacımız Camille Laurens'in *Kız* adlı romanında özkurmaca olgusunun varlığını bildiren unsurları irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Camille Laurens, özkurmaca, özyaşamöyküsü

Verimlilik, Gözetim, Rıza: Jacques Ellul'ün Teknik Kavramıyla *Irina'ya Göre Şeffaflık*'ı Okumak

Ferhat TAŞTEMEL

Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Batı Dilleri ve Edebiyatları Anabilim Dalı
E-mail: ftastemel@ankara.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2576-4210

Özet

Bu çalışmada, Jacques Ellul'ün teknik kuramı merkezinde Benjamin Fogel'in *Irina'ya Göre Şeffaflık* (2019) adlı romanı incelenecektir. Ellul'e göre teknik, insanın hizmetinde olan bir araçtan öte, kendi iç mantığıyla işleyen ve bağımsız biçimde gelişen bir sistemdir. Modern toplumda teknik ilerleme, etik, estetik ya da siyasal kaygılarla değil, yalnızca verimlilik ve uygulanabilirlik ölçütleriyle ilerler. Bu durum, bireyin özgürlüğünü tehdit eden bir “teknik otonomi” doğurur. Tekniğin tahakkümü diyebileceğimiz bu durum toplumun her alanında kaçınılmaz olarak karşımıza çıkar. Çalışmamızda inceleyeceğimiz Benjamin Fogel'in *Irina'ya Göre Şeffaflık* başlıklı romanında da tekniğin baskın olan bu yönü irdelenecektir. Roman, 2058 yılında geçen bir gelecek senaryosu çerçevesinde, bireylerin tüm verilerinin kamuya açık olduğu, internetin gelişmiş sürümü olan “Ağ” sisteminde şekillenir. Şeffaflık, bu toplumda yalnızca bir etik değer değil, aynı zamanda toplumsal zorunluluktur. Gözetim gönüllülük üzerinden meşrulaştırılır; bireyler kendi derecelerini artırmak için davranışlarını algoritmalara göre düzenler. Ana karakter Camille'in (diğer adıyla Dyna Rogne) kimliğini gizleyerek sistemin dışına çıkma çabası, Ellul'ün teknik sistemin kapsayıcılığına dair uyarılarını doğrular. Bu bağlamda romanın kurgusu, teknik sistemin yalnızca fiziksel değil, zihinsel düzlemde de totaliter bir yapıya dönüştüğünü gösterir. Bu çalışmada, teknik otonomi, etik değerlerin silinmesi, rızanın inşası ve öngörülebilirliğin egemenliği gibi temalar tartışılacak, edebiyat ile teknik arasındaki kesişim değerlendirilecek, dijital çağda etik, özgürlük ve direniş gibi kavramlar yeniden tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Teknisyen sistem, tekniğin tahakkümü, gözetim toplumu, edebiyat ve teknik

Translating Time: Duration, Memory, and Cultural Fragmentation in Tanpınar's *A Mind at Peace*

Feride ELSAIDI

İstanbul Nişantaşı University, Department of Foreign Languages
E-mail: fufunasr25@gmail.com, ORCID: 0009-0000-0213-5660

Abstract

This paper examines the complex representation of time in Ahmet Hamdi Tanpınar's *A Mind at Peace*, particularly as it is refracted through Erdağ Gökner's lyrical English translation. Set against the backdrop of 1939 Istanbul, the novel is shaped by the political and cultural rupture following the collapse of the Ottoman Empire and the rise of the Turkish Republic. Through the lens of Henri Bergson's theory of *la durée* (duration), the paper explores how time in the novel functions not as a linear, objective force, but as a subjective and fragmented experience deeply embedded in memory, music, and melancholia. Translation becomes not merely a linguistic act but a temporal one, as Gökner's rendering captures the novel's intricate layers of cultural nostalgia, musical cadence, and historical consciousness. The English version carries the temporal dissonance of the original Turkish, preserving Tanpınar's poetics of time as both a narrative device and a psychological burden. Mümtaz's longing for Ottoman traditions, his love for Nuran, and his artistic struggle all reflect the impossibility of anchoring oneself in the present. Istanbul, both city and symbol, becomes a vessel for this existential liminality. Ultimately, this paper argues that *A Mind at Peace*, both original and translation, offers a meditation on time as an elusive and inescapable force, one that haunts individual and national identity alike.

Keywords: Tanpınar, translation studies, Erdağ Gökner, Bergson, subjective time, Ottoman nostalgia, Istanbul

Fiktionale Realität im intermedialen Kontext der digitalen Literatur

Filiz İlknur CUMA

Universität Selçuk, Philosophische Fakultät, Abteilung für Vergleichende
Literaturwissenschaft

E-mail: filizilknur@yahoo.de, ORCID: 0000-0002-8604-1609

Zusammenfassung

Die Forschungsergebnisse zeigen, dass die Konzepte der fiktionalen Realität und Intermedialität in verschiedenen Medienformen wie Roman und Film verwendet und dass über diese Konzepte universelle Themen behandelt werden. Insbesondere wird deutlich, dass die Charaktere berühmter Horrorfilme mithilfe der Intermedialität neu rezipiert werden. Dies ermöglicht es zu verstehen, wie fiktionale Welten und die Realität miteinander interagieren und wie Intertextualität diese Interaktion bereichert. Intermedialität ist die Interaktion verschiedener Medienformen unter- und gegeneinander. Diese Interaktionskonzepte erweisen darauf, dass die fiktionale Realität erheblich einflussreich auf der medialen Ebene ist. Dieser Effekt hat mehrere grundlegende Aspekte. Einer davon ist die Entwicklung der Wahrnehmung der Realität. Das Herstellen von Verbindungen zwischen verschiedenen Medienprodukten (z. B. Romanen, Filmen, Fernsehserien, Videospiele) führt dazu, dass der Zuschauer oder Leser die Grenzen zwischen Fiktion und Realität flexibler und multidimensionaler sieht. Wenn beispielsweise die Figuren eines Films auch in anderen Medien (z. B. einer Serie oder einer Buchreihe) vorkommen, erweitert dies die Wahrnehmung der Fiktion im Hinblick der RezipientInnen. Intermedialität wird benutzt, um fiktionale Welten mit der realen Welt zu verbinden oder sie miteinander zu verflechten. Wenn beispielsweise Figuren oder Ereignisse aus einem Film oder einer Serie auf das reale Leben in einem anderen Medienprodukt Bezug nehmen, wird die fiktionale Welt mit der Realität verflochten. Auf diese Weise beginnt der Zuschauer oder Leser, die Grenzen zwischen Realität und Fiktion zu hinterfragen. Aus diese Befragungen entstehen auf universelle Themen und Bedeutungen. Dies ermöglicht die Interaktion verschiedener Medienprodukte untereinander und die Betrachtung von Themen und Erzählungen in einem breiteren und universelleren Rahmen. Insbesondere durch Populärkultur und Fandoms werden die Grenzen zwischen Fiktion und Realität überwunden und durch unterschiedliche Erzählungen und Perspektiven bereichert. Dies erhöht die Interaktion der Zuschauer. Intermedialität ermöglicht den Zuschauern oder Lesern, sich in verschiedenen Medienformen zu betätigen und Verbindungen zwischen diesen Produkten herzustellen. Dies führt zu einer multidimensionalen und vielschichtigen Wahrnehmung der fiktionalen Realität, d. h. die fiktionale Welt wird realistischer.

Schlüsselwörter: Intermedialität, Fiktion und Realität, Literaturverfilmung, Roman und Film, digitale Literatur

Blossoms and Boundaries: Ecofeminist Themes in Katherine Mansfield's *The Garden Party*

Filiz YÖRÜK ÇEVİK

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of English Language and Literature
E-mail: filizyoruk1987@gmail.com, ORCID: 0000-0003-4394-1743

Mustafa ÇAKIR

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of English Interpreting and Translation
E-mail: cakir@ksu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5617-6935

Abstract

This paper presents a detailed ecofeminist reading of Katherine Mansfield's *The Garden Party*. It shows how the story critiques the connections between gender, class, and nature using ecofeminist theory. Ecofeminism highlights the similarities between the oppression of women and the exploitation of the natural world. This perspective offers a strong framework for examining the protagonist Laura's inner struggle and growing social awareness. Set in a carefully tended garden and an upper-class household, the story uses natural imagery and the symbolic landscape to reflect societal control and the possibility of resistance. Laura's sensitive reaction to the death of a working-class man contrasts with her family's indifference and insistence on social decorum. This contrast exemplifies a feminine consciousness aligned with nature that pushes back against patriarchal and capitalist values. The garden itself acts as a border space, both beautiful and limiting, representing Laura's privilege as well as her potential for empathy and change. Mansfield critiques the artificial divisions between life and death, nature and culture, and privilege and poverty. She suggests that true moral understanding comes from reconnecting with both the natural world and our shared human experiences. Through this ecofeminist perspective, *The Garden Party* serves as a thoughtful critique of early 20th-century social structures. It promotes a more holistic and empathetic way of living that embraces ecofeminist values of interconnectedness, care, and resistance to domination.

Keywords: Ecofeminism, gender and nature, class consciousness, Katherine Mansfield, *The Garden Party*

Bir Çevirmen Yaratmak: *Simültane Cinnet* Adlı Kurmaca Anlatıda Çeviri ve Çevirmenin Yaşanmışlık Deneyimi

Gökçe Mine OLGUN

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Mütercim ve Tercümanlık
Bölümü, Fransızca Mütercim ve Tercümanlık ABD
E-mail: gokce.olgun@hbv.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5714-4118

Özet

Bu çalışmanın amacı, simültane çevirinin özü ve çevirmenin yaşanmışlık deneyimi ile ilgili soruları kurmaca bir anlatı kapsamında araştırmaktır. Kuramsal çıkarımlara varmak üzere çevirinin ve çevirmenin kurmaca temsillerine odaklanan kurgusal dönüş [fictional turn] çalışmanın ilham kaynağıdır. Araştırma kapsamında Türk yazınında söz konusu kurgusal temsil niteliğiyle ön plana çıkan *Simültane Cinnet* (2015) adlı eser ele alınmaktadır. Türk düşün dünyasının iki önemli figürü konferans çevirmeni Yiğit Bener ile yazar Enis Batur tarafından ortak kaleme alınmış olan kurgu eser, simültane çevirinin özü ve simültane çevirmenin varoluş durumu hakkındadır. Aynı zamanda simültane çeviri dünyasında bir dönem gerçekleşmiş olan faaliyetlerin doğasını içtenlikle açığa çıkarmakta, çeviri ekseninde yaşanan olaylara, durumlara, ilişkilere ve çeviri faaliyetini yürüten öznelerin iç dünyasına tanıklık etmektedir. Simültane çevirinin yaşanmışlık deneyiminin kurgusal düzlemde yer aldığı anlatı, bu çalışmanın yapısı dâhilinde, öncelikle kurmaca çeviri anlatısı “kurmaca çeviri” [transfiction] olarak tanımlanacak ve ardından çeviri konusunda kuramsal bir tartışma yürütmek üzere geçerli bir kaynak olarak ele alınacaktır. Eseri bu bağlamda anlamlandırmak üzere öncelikle Rosemary Arrojo’nun çevirmenlerin kurmaca karakterler olarak temsili hakkındaki *Fictional Translators – Rethinking Translation through Literature* (2018) başlıklı çalışmasında öne sürdüğü fikirler üzerinde durulacak, ardından Dirk Delabastita tarafından ortaya koyulan “kurguda temsil bulan çevirmen deneyiminin duygusal bileşenleri” (2011) olan “güven”, “sadakat”, “görünmezlik ve kişisel hırs”, “çevrilemezlik”, “travma” ve son olarak “özdeşleşme” kategorileştirilerek eserdeki yansımaları betimleyici çeviribilimsel yöntem çerçevesinde ortaya koyulacaktır. Bu çalışma kapsamında çeviri kuramına kurgusal-kuramsal olarak tanımlanabilecek bir katkı sağlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kurgusal dönüş, kurmaca çeviri anlatısı, kurmaca çevirmenler, çevirmen deneyiminin duygusal bileşenleri, simültane çeviri

Storied Matter and Sustainable Narratives: Material Ecocriticism in Dr. Seuss' *The Lorax*

Gökçe YETKİN

Dicle University, Department of English Language and Literature
E-mail: gokce.yetkin@dicle.edu.tr, ORCID: 0009-0004-4917-1449

Abstract

Since William Rueckert's 1978 essay, ecocriticism has evolved from exploring human-nature relationships to incorporating intersectional studies like environmental justice and material ecocriticism foregrounding the agency of non-human entities in co-authoring narrative worlds. This framework can position children's literature as a potent medium to explore environmental themes, offering accessible yet impactful stories. Dr. Seuss's *The Lorax* (1971) exemplifies material ecocriticism by vividly portraying an ecosystem devastated through the Once-ler's mechanized deforestation of Truffula Trees. The Lorax's persistent proclamation, "I speak for the trees," emphasizes environmental stewardship, advocating against overconsumption and ecological neglect, thus demonstrating interconnected human and non-human narratives. Central to the story is the symbolic preservation of a single Truffula seed entrusted to a child, encapsulating the core idea of what Iovino and Opperman term "storied matter"—the concept that material entities carry memory, agency, and the potential for regeneration. This narrative gesture highlights intergenerational responsibility, inspiring readers toward ecological activism. By tracing the seed's journey from exploitative adulthood to a hopeful, child-centered eco-politics, this study demonstrates that children's literature effectively mobilizes allegory and affect to recalibrate environmental ethics. Analyzing *The Lorax* within broader twentieth-century environmental movements, this study reveals how incorporating material ecocriticism into children's literature broadens theoretical perspectives beyond its adult-centred canon, contributing current debates on fiction and ecocriticism, providing educators and activists essential narrative tools to promote sustainability in the Anthropocene.

Keywords: Material ecocriticism, Children's literature, The Lorax, Storied matter, Anthropocene

Between Lives and Lines: An Analysis of *The Midnight Library* within the Framework of Quantum Fiction

Görkem Neşe ŞENEL

Niğde Ömer Halisdemir University, Department of English Language and Literature
E-mail: nesesenel@ohu.edu.tr, ORCID:0000-0002-6529-0737

Abstract

This paper examines *The Midnight Library* (2020) by Matt Haig through the theoretical framework of quantum fiction, a literary mode that integrates concepts from quantum mechanics to interrogate traditional assumptions about time, identity, and causality in narrative. Drawing on principles such as superposition, the Many-Worlds Interpretation, and the observer effect, quantum fiction offers a formal and thematic structure that reflects the indeterminacy and multiplicity inherent in quantum theory. While the genre remains relatively under-theorized, recent scholarly discourse identifies its emergence in speculative and postmodern fiction, often characterized by nonlinear temporality, fragmented selves, and ontological instability. In *The Midnight Library*, the protagonist Nora Seed finds herself in a liminal space between life and death, wherein she accesses alternate versions of her life through books, each of which representing a path not taken. This metaphysical library can thus be interpreted as a quantum space where potential realities coexist, awaiting collapse into actuality through Nora's conscious choices. Within the context of quantum fiction, this study also positions Nora as a literary analogue to Schrödinger's cat, suspended in an unresolved state until her narrative is observed and enacted. The novel thereby dramatizes a quantum logic of existence, in which the self is not fixed but probabilistic. Therefore, caught between life and death, Nora functions as a narrative analogue to Schrödinger's cat: her existence is suspended in a state of uncertainty, and it is only through conscious engagement that she determines which version of her life becomes real. The library, in this sense, can be interpreted to be that famous metaphorical box and Nora becomes the figure whose fate is governed by observation and choice. Relatedly, the aim of this paper is to demonstrate how Haig's novel structurally and thematically aligns with the conventions of quantum fiction. Through its exploration of regret, possibility, and the multiplicity of the self, the novel offers a literary space where existential and scientific questions intersect and interact. By positioning *The Midnight Library* within the broader framework of quantum fiction, this paper aims to contribute to ongoing interdisciplinary conversations on how contemporary literature reflects and refracts the paradigms of modern physics.

Keywords: Quantum Fiction, *The Midnight Library*, Schrödinger's Cat, Many-Worlds Interpretation, Narrative Theory, Metaphysical Fiction

Gerçek ve Kurmaca Arasında Bir Göçmen Anlatısı: *Kılları Yolunmuş Maymun*'da Üstkurmaca

Gülay BOLATTEKİN, Ömer ALTUNKAYNAK

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Alman Dili ve Edebiyatı
E-mail: gbolattekinn@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1231-7211
Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans
E-mail: altunkynak.omer@gmail.com, ORCID: 0009-0004-5741-8712

Özet

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya, sanayi alanında iş gücü bulmakta zorlanmıştır. Ekonomik kalkınma için sekiz ülkeyle iş gücü anlaşmaları imzalanmış; Türkiye'den de işçiler Almanya'ya göç etmiştir. Bu süreçle göç olgusu, zamanla yalnızca sosyal ve kültürel yaşamda değil, edebiyatta da önemli bir izlek hâline gelmiştir. Almanya'da yaşayan Türk kökenli yazarların eserleri, "Göçmen Edebiyatı" olarak adlandırılan yeni bir edebi alanın oluşmasına katkı sağlamıştır. Bu eserlerde kimlik arayışı, kültürel çatışmalar, aidiyet ve dil sorunları gibi temalar öne çıkmaktadır. Göçmen yazarlar, yalnızca göç sürecini değil, bu sürecin bireyde yarattığı çok katmanlı yapıyı da edebiyata taşımışlardır. İkinci kuşak yazarlarından İbrahim Güney Dal, Almanya'ya başlangıçta fabrika işçisi olarak gitmiş, ilerleyen yıllarda ise gazetecilik ve yayıncılık yapmıştır. 1970'li yıllarda edebiyata yönelmiştir. Ancak göçmen yazarların çoğu eseri, bazı eleştirmenler tarafından edebi açıdan değersiz bulunmuştur. Buna karşılık Güney Dal'ın "Kılları Yolunmuş Maymun" adlı romanı, postmodern edebiyat bağlamında dikkate değer bir örnektir. Eserde postmodern romanın ana kurgu ögesi olan üstkurmaca anlatı tekniği kullanılmıştır. Üstkurmaca, okuyucuya metnin kurmaca olduğunu fark ettirmesi yönüyle, anlatı ile gerçeklik arasındaki sınırları bulanıklaştıran bir postmodern anlatı tekniğidir. Romanda Güney Dal'ın hem anlatıcı hem de yazar olarak metin içinde yer alması, bu teknikle doğrudan ilişkilidir. Ayrıca Dal'ın okurla sürekli oyun oynar şekilde yazması ve kelime oyunlarına yer vermesi de postmodern edebiyatın önemli temalarındandır. Bu çalışmada, "Kılları Yolunmuş Maymun" adlı romanın, klasik göç anlatılarından hem biçimsel hem de tematik olarak ayrıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Göçmenliğin bireysel ve kültürel etkileri içerik düzeyinde ve anlatının yapısında da kendini göstermekte; postmodern anlatı teknikleriyle kimlik arayışı, parçalanmışlık ve aidiyetsizlik gibi temalar aktarılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göçmen Edebiyatı, İbrahim Güney Dal, *Kılları Yolunmuş Maymun*, Postmodern Edebiyat, üstkurmaca

The Guardian of The White Heron: Sylvia's Gifts and Graces

Gülce AYDEMİR

Izmir Demokrasi University, School of Foreign Languages
E-mail: gulceaydemir@gmail.com, ORCID:0000-0001-8632-0862

Abstract

This paper aims to present a close analysis of Sarah Orne Jewett's short story, "A White Heron", through the lens of Rob Nixon's theory of *slow violence* to explore how fiction can make visible the often-invisible degradation of nature. By dragging a little girl, Sylvia, into a moral dilemma, whether to share the location of a rare bird, the white heron, with a hunter or to protect the woods she deeply feels connected to, this fiction delves into her struggle with the anthropocentric figure, the hunter. In a way, her silent refusal to share the whereabouts of this bird can be interpreted as a minor but powerful resistance to environmental exploitation by the hunter. The targets of the hunter's violence are both a bird and Sylvia, herself; therefore, through an ecofeminist perspective, the paper also intends to analyse how Jewett positions feminine subjectivity in opposition to this brutal exploitation. In parallel, Nixon's idea of slow violence provides a valuable framework for understanding the long-term ecological harm of the hunter's seemingly small request. Thus, Sylvia's silence against the male authority becomes a form of challenge against the slow violence in which the hunter participates. Her resistance anticipates contemporary eco-fiction concerns and underscores fiction's ability to foreground emotional and ethical aspects of ecological consciousness. By blending ecofeminist theory with the concept of slow violence, the paper highlights how Jewett's story foregrounds the interconnectedness of gender and environmental ethics.

Keywords: Eco-fiction, eco-feminism, slow violence, Sarah Orne Jewett, A White Heron

Staging Illusion: Metafiction and the Crisis of Reality in Edward Albee's *Who's Afraid of Virginia Woolf?*

Güllü YAVUZ

Istanbul Kent University, School of Foreign Languages
E-mail: gullu.yavuz@kent.edu.tr, ORCID: 0009-0006-6665-0585

Abstract

Edward Albee's *Who's Afraid of Virginia Woolf?* (1962) presents a compelling exploration of fiction not only as a thematic concern but as a structural and existential necessity. This paper analyzes the play through the theoretical lens of Linda Hutcheon's concept of metafiction, which emphasizes fiction's self-reflexivity, performativity, and its ability to problematize the boundaries between narrative construction and lived experience.

At the core of the drama lies the fabrication of an imaginary child by George and Martha, an invented narrative that serves as both a coping mechanism and a symbolic framework through which the couple sustains their fractured relationship. Rather than concealing illusion, the play exposes the deliberate construction of narrative as a means of negotiating psychological trauma, failed expectations, and interpersonal disillusionment.

The dramatic structure further reinforces its metafictional quality through its organization around acts named after performative "games," rendering visible the performative dimension of language and identity. George and Martha engage in a constant process of narrative creation and role-playing, reflecting Hutcheon's assertion that metafictional texts foreground their own textuality and reveal the instability of meaning and truth.

This study argues that *Who's Afraid of Virginia Woolf?* functions as a paradigmatic work of dramatic metafiction, wherein fiction operates not merely as representation but as an active, constitutive force within the characters' lives. In this context, Albee's play offers a profound commentary on the entanglement of illusion and reality, and on the fictions that both sustain and erode human connection.

Keywords: Metafiction, Illusion, Reality, Self-reflexivity, Dramatic fiction

Özyaşamöyküsel Tersinleme ve İronik Kurgu: Modiano'nun *Babam ve Ben* İsimli Yapıtında Baba İmgesi

H. Meltem AKIN POTOĞLU

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: meltemakinfr@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6900-0955

Özet

Babam ve Ben (*Catherine Certitude*), 2014 Nobel Edebiyat Ödüllü Fransız yazar Patrick Modiano'nun yapıtları arasında özel bir yere sahiptir. Çocuk edebiyatı kategorisinde yayımlanmış gibi görünse de, yazarın tüm romanlarına hâkim olan okur bu yapıtı aslında Modiano'nun özyaşamöyküsü ve özkurmaca türlerinin bir parçası olduğunu fark eder. Modiano'nun eserlerinde “baba” figürü her zaman soğuk, mesafeli ve travmatik biçimde anlatılırken, *Babam ve Ben*'de bu imge köklü bir dönüşüm geçirerek sevecen, anlayışlı ve çocuğuyla hayaller kuran bir baba kimliğine bürünür. Bu dönüşüm, psikanalitik açıdan idealizasyon kavramı ile açıklanabilir. Yazar, belleğinde iz bırakan olumsuz baba imgesini ironik kurgu aracılığıyla olumlu ve yüceltilmiş bir biçimde yeniden kurmakta; böylece hem kişisel bir travmayı dönüştürmekte hem de çocuk okur için güvenli bir baba imgesi sunmaktadır. Bu idealizasyon metinde aynı zamanda ironik bir etki yaratır. Modiano'nun eserlerine aşina olan okur, yazarın gerçek yaşamındaki olumsuz ve mesafeli baba figürüyle bu kitapta çizilen olumlu ve güven veren baba arasında keskin bir karşıtlık olduğunu hemen fark eder. Bu karşıtlık, anlatının yalnızca basit bir çocuk öyküsü olmadığını, aksine ironik bir kurgu yapısının olduğu özyaşamöyküsel bir tersinleme örneğine dönüşür. Çalışmanın amacı, Modiano'nun söz konusu yapıtını Freud'un idealizasyon kavramı ışığında inceleyerek özyaşamöyküsel tersinleme ve ironik kurgunun işlevlerini ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Patrick Modiano, *Babam ve Ben*, özyaşamöyküsü, özyaşamöyküsel tersinleme, ironik kurgu, baba imgesi, idealizasyon

Modernist Alienation in Sherwood Anderson's *Winesburg, Ohio* and Oğuz Atay's *The Man in White Coat*

Hacer Nur YILDIRIM

E-mail: hacernuryildirim@gmail.com, ORCID:0009-0000-9145-4590

Abstract

The aftermath of the WWI activated profound ontological crises and psychological isolation of the individual within modernist discourse. This dissolution of communal bonds accelerated an acute sense of alienation that permeated early twentieth-century consciousness. Within the modernist literary tradition, the quest for authentic identity emerged as a central preoccupation for the modern subject. Through a comparative analysis of Sherwood Anderson's "Winesburg, Ohio," and Oğuz Atay's "Korkuyu Beklerken," this paper discusses how both texts articulate the modernist anxiety surrounding individual meaning-making amid fragmented communication networks.

Anderson's "Winesburg, Ohio," through its innovative structure of interconnected narratives, excavates the interior lives of American townspeople, meticulously documenting their concealed anxieties, sublimated desires, and profound isolation that characterizes their existence. Atay's protagonist likewise experiences an existential alienation that functions as a microcosm for the broader societal collapse of traditional value systems in contemporary Turkish society. Through their implementation of experimental narrative techniques both Anderson and Atay exemplify the modernist conception of alienation and the subsequent struggle for authentic selfhood.

This comparative analysis seeks to explain how the modernist preoccupation with alienation transcends cultural and geographical boundaries, establishing a transnational discourse through the juxtaposition of "Winesburg, Ohio" and "Korkuyu Beklerken," thereby highlighting universal aspects of the modern condition despite divergent sociocultural contexts.

Keywords: Modernism, individual, alienation, isolation, otherness

Künstliche Intelligenz und Lehrerrolle im Wandel: Eine didaktische Perspektive durch Prompt-Taxonomie und Praxisbeispiele und fiktive Texte

Hakan DOLAN

Universität der Nationalen Verteidigung, Hochschule für Fremdsprachen, Abteilung für
Westliche Sprachen
E-mail: hakanruzgar8@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9644-2644

Zusammenfassung

Die Auswirkungen jeder fortschreitenden Technologie auf den Bildungsbereich sind unvermeidlich. Der Fortschritt, der Bildungsansätze und -systeme weiterentwickeln, verändern und sogar transformieren kann, könnte neue Kompetenzen und Wissensbestände von Lehrkräften erfordern. Um mit der Geschwindigkeit des Wandels Schritt halten zu können, ist es von großer Bedeutung, dass Lehrkräfte sich an neue Entwicklungen anpassen und entsprechende Qualifikationen erwerben. Im Prozess der Anpassung und im Erwerb neuer Kompetenzen können sich die Rollen der Lehrkräfte verändern, und es kann erforderlich sein, dass sie neue Rollen übernehmen.

Die in letzter Zeit in allen Bereichen verbreiteten Technologien der künstlichen Intelligenz haben neue Möglichkeiten für Veränderungen und Neugestaltungen im Bereich der Bildungswissenschaften geschaffen. Es ist daher notwendig, die grundlegenden Auswirkungen der KI auf die Bildungswissenschaften zu analysieren und ihren Einfluss auf die Rollen von Lehrkräften zu untersuchen. Der vorliegende Beitrag zielt darauf ab, einen Diskussionsrahmen über die Auswirkungen generativer künstlicher Intelligenz auf die Lehrerrolle zu schaffen und über eine neue Rolle zu sprechen, die durch KI-Technologie notwendig wird. Die neue Lehrerrolle, die in dem Beitrag vorgeschlagen wird, besteht darin, effektive Aufforderungen (Prompts) formulieren zu können. Um die Rolle zu veranschaulichen, werden Beispiele im Bereich Deutsch als Fremdsprache genannt. Da die Qualität der Prompts in direktem Zusammenhang mit der Qualität der Ergebnisse generativer KI steht, bilden die Prompts den Kernpunkt dieses Beitrags. Exemplarische Anwendungen für den Deutschunterricht als Fremdsprache werden anhand der von Sahoo et al. (2024) entwickelten Techniken des Prompt Engineerings präsentiert. Im Rahmen des vorliegenden Beitrags werden einige Anwendungsbeispiele und fiktive Texte präsentiert, die auf Techniken des Prompt Engineerings basieren. Die Beispiele sollen aufzeigen, inwiefern sie als Modell für den Fremdsprachenunterricht dienen können.

Schlüsselwörter: Fiktive Texte im Deutsch als Fremdsprache, Prompt Engineering, Lehrerrolle im digitalen Wandel, künstliche Intelligenz, Prompt-Taxonomie

Joseph Conrad'ın *Gençlik* Hikâyesinde Suyun Eyleyici Rolü ve İkircikli Doğası

Hakan YILMAZ

Burdur Akif Ersoy Üniversitesi, Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, İngiliz Dili ve Edebiyatı
Anabilim Dalı

E-mail: hknylmzz@gmail.com, ORCID:0000-0002-6019-2214

Özet

Joseph Conrad'ın deniz kurgusu, denizci geçmişinin sağladığı birikimle, suyu yalnızca fiziksel ve nötr bir unsur olarak değil, aynı zamanda etkileşime geçtiği tüm insan ve insan olmayan varlıkların yaşamlarını şekillendiren aktif ve dinamik bir özne olarak yapılandırır. Conrad, suyu durağan ya da edilgen bir unsurdan ziyade, anlatının merkezinde yer alan, zaman zaman iş birliği yapan, zaman zaman ise çatışmaya girilen çok yönlü bir eyleyici olarak sunar. Bu bağlamda, Conrad'ın deniz anlatıları kapsamında değerlendirilen “Gençlik” adlı kısa hikâyesi, doğuya doğru zorlu bir yolculuğa çıkan yaşlı ve yıpranmış *Judea* isimli geminin ve mürettebatının denizle kurduğu çok katmanlı ilişkileri incelikle ele alan bir anlatı sunar. Bu anlatıda, su kimi zaman tehditkâr ve yıkıcı bir güç olarak, kimi zaman ise yatıştırıcı, umut verici ve kurtarıcı bir unsur olarak karşımıza çıkar. Conrad'ın detaylı betimlemeleriyle şekillenen deniz manzaraları, hayatta kalma mücadelesinin yaşandığı, sürekli dönüşen ve indirgenemez alanlar olarak öne çıkar. Conrad, su ile olağan karşılaşmalarımız ötesinde, onun neredeyse kavranamaz formlarını resmederek edebî hayal gücümüzü zorlamak ve genişletmekle kalmaz, bizleri su üzerine düşünmeye ve bu unsura dair yerleşik algılarımızı sorgulamaya davet eder. Bu çalışmada, Conrad'ın “Gençlik” adlı hikâyesinde, suyun ikircikli doğası ve anlatıdaki eyleyici rolü mavi beşerî bilimler perspektifinden incelenecektir. Ayrıca, Conrad'ın deniz kurgusunun, suyun kaygan, akışkan ve değişken yapısını ön plana çıkarması yoluyla, yaygın insan-merkezci tahakküm anlatılarını nasıl bozuma uğrattığı tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Joseph Conrad, “Gençlik,” mavi beşerî bilimler, deniz kurgusu, su

Unamuno'nun *Tam Bir Erkek* adlı Romanında Kurgu ve Varoluşsal Kaygı: Kimlik İnşası Üzerine Bir Analiz

Hale ERDOĞAN HACIBANOĞLU

Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi, Yabancı Diller Fakültesi,
E-mail:hale.erdogan@asbu.edu.tr, ORCID: 0009-0008-7770-1530

Özet

İspanyol düşünür ve yazar Miguel de Unamuno (1864–1936), İspanyol edebiyatında 98 Kuşağı olarak bilinen edebi neslin ve İspanya'da varoluşçu felsefenin en önemli temsilcilerinden biridir. Eserlerinin başlıca temaları inanç, şüphe, ölüm, ölümsüzlük ve bireyin varoluşsal sorgulamalarıdır. 1916 yılında yayımlanan “Tam Bir Erkek” (Nada menos que todo un hombre) adlı kısa romanı da geleneksel anlatı yapılarını sorgulayarak bireysel kimlik ve varoluşsal yalnızlık gibi temaları işlerken baş erkek kahramanı Alejandro Gómez'in, doğuştan belirlenmiş bir kimliği olmadığından dolayı, hayatındaki seçimlerle kendini yaratma sürecini de kurgulamaktadır. Başlangıçta toplumsal normlara uyan bir karakter olarak ortaya çıkan Alejandro Gómez, olay örgüsünün devamında içsel sorgulamalara başlar ve Julia Yáñez ile olan ilişkisi de kimliğinde çatışmalar yaratır. Böylelikle romanın kurgusu, Alejandro Gómez'in kendi kimliğini inşa etme çabasını aşamalı ve dramatik bir biçimde yansıtır. Diğer yandan romanın kadın başkahramanı Julia Yáñez de yalnızca Alejandro Gómez'in eşi olarak değil, aynı zamanda kendi kimliğini ve hayatının anlam ve amacını arayan zeki bir kadın olarak karşımıza çıkmaktadır. Romanın hem tematik derinliğini artıran hem de dramatik gerilimini güçlendiren Julia Yáñez, bireysel özgürlüğü ve kadın kimliğini temsil etmektedir. Bu bilgiler ışığında, romanın kurgusunun, karakterlerin varoluş bunalımıyla iç içe olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle bu çalışmada Unamuno'nun “Tam Bir Erkek” adlı romanın kurgusunun varoluşsal kaygıyla beraber kimlik arayışını nasıl dramatize ettiği incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İspanyol romanı, 98 Kuşağı, Edebiyatta varoluşçuluk

Matt Haig's *The Life Impossible* from a Posthuman Feminist Perspective

Hale KIYCI

Zonguldak Bülent Ecevit University, Department of English Language and Literature
E-mail: halekiyici@beun.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5643-4196

Abstract

Matt Haig's latest novel, *The Life Impossible* (2024), is the story of how Grace, a retired maths teacher with an ordinary life, becomes an environmental activist. After inheriting a house, Grace moves to Ibiza, where she befriends some local people trying to protect their island from a money and power oriented man's plans to destroy the natural beauties of the island. During her stay, Grace is touched by La Presencia, a mysterious light in the ocean and gains new skills like mind-reading and moving objects. Gifted with these powers, Grace collaborates with all the inhabitants of the island including humans and non-humans to save the island from environmental exploitation. As the story develops, it is seen that this collective act of environmental protection has a transformative effect on Grace, who has once lost all her joy in life due to child loss, which suggests the interdependence of the well-being of all beings. In accordance with this suggestion, this study focuses on the interaction between humans, non-humans and environment through a posthuman feminist framework to highlight the idea that for survival, all beings are interdependent on each other so environmental activism requires collective action of all entities.

Keywords: Matt Haig, *The Life Impossible*, posthuman feminism, environment

Le harem ottoman dans les récits de voyage du XIXe siècle : entre la fiction et la réalité

Hamza KUZUCU

Université Sivas Cumhuriyet
E-mail:hamzakuzucu@gmail.com, ORCID: 0000-0002-8244-0389

Résumé

Le XIXe siècle voit naître un vif engouement pour le harem ottoman, perçu par les écrivains-voyageurs européens non pas comme une réalité sociale à comprendre, mais comme un espace exotique à fantasmer. Loin d'offrir des descriptions objectives, leurs récits participent à la construction d'un imaginaire orientaliste où le harem devient le théâtre de sensualité, de mystère et d'oppression féminine. Ces textes, souvent empreints de préjugés et de stéréotypes, projettent les désirs et les représentations culturelles de leurs auteurs sur un Orient idéalisé.

Ce communiqué propose une analyse de la dimension fictionnelle du harem dans les récits de Lady Mary Wortley Montagu, Gérard de Nerval et Théophile Gautier. Bien que leurs œuvres diffèrent dans le ton et la perspective, elles contribuent toutes à l'élaboration d'un mythe du harem, oscillant entre fascination esthétique et jugement moral. En examinant ces textes, nous mettrons en lumière la manière dont le harem devient une idée fictionnelle loin de la réalité. Cette étude interroge ainsi les représentations du féminin et de l'Orient dans la culture occidentale, et souligne la nécessité d'une lecture critique de ces sources, à la croisée de la littérature de voyage.

Mots-clés : Littérature de voyage, orientalisme, fiction, harem ottoman

Kurgu, Büyü ve Yaşlılık: Türker Armaner'in *Büyücü* Öyküsünde Yazı ve Bellek

Hande DİRİM KILIÇ

Kocaeli Üniversitesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: handedrm@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1615-4744

Özet

Bu bildiri, Türker Armaner'in *Büyücü* adlı kısa öyküsünden hareketle, yaşlılık, yazı ve kurgu arasındaki ilişkileri tartışmayı amaçlar. Toplumda çocukların oyun ve kurmaca üretimleri gelişimsel olarak teşvik edilirken, yaşlı bireylerin benzer yaratıcı girişimleri sıklıkla "büyücülük", "tuhafılık" veya "çıkıntılık" olarak etiketlenir. Öyküde mahalleli tarafından "büyücü" olarak anılan yaşlı kadın, bu sıfatı sahiplenerek yazı yoluyla hem geçmişini hem de sonuna yaklaşan ömrünü yeniden kurgular. Yazma eylemi burada yalnızca anlatı üretmekle sınırlı kalmaz; aynı zamanda kayıplarla baş etmenin, zamanı yeniden anlamlandırmanın ve benliği dönüştürmenin bir yoluna dönüşür. Yazının ritüelleşmesi, belleğin fiziksel dünyaya yansması ve ölümle temasa geçme arzusu, karakterin yazıyı hem sığınak hem de yok oluş alanı olarak deneyimlemesine yol açar. Bu bağlamda bildiri, Lars Tornstam'ın gerotransandans kuramı ışığında, yaşlı bireyin zaman, benlik ve gerçeklik algısındaki dönüşümü inceler. Aynı zamanda yazının yaşlılıkta nasıl hem bir direnç pratiği hem de bir kapan haline gelebileceğini tartışır. Kurgu, belleğin yerini alan ikinci bir gerçeklik olarak ölümle yüzleşmenin araçlarından birine dönüşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık kuramı, kurmaca, büyü, bellek, ritüel

Navigating the Political Intricacies of a Loyalist Childhood: John Chambers' *A Belfast Child: My True Story of Life and Death in the Troubles* (2020)

Hatice Esra MESÇİOĞLU

Karabük University, Department of English Language and Literature
E-mail: hmescioglu@karabuk.edu.tr, ORCID:0000-0001-7638-2728

Abstract

The cultural and literary world of post-conflict Northern Ireland has seen numerous narratives that address the violent legacy of the Troubles period. Post-Troubles fiction negotiated the intricacies of a political climate where mnemonic practices required a fine balance between forgetting and remembering. Autobiographical narratives about the Troubles enlarged the discursive space by preserving this balance, resisting the erasure of agency, and challenging the clear-cut public and private roles that transformed into fixed identity positions through repeated accounts of the past. One example is John Chambers' *A Belfast Child: My True Story of Life and Death in the Troubles* (2020), the autobiographical account of a childhood in a mixed marriage between a Protestant father and a Catholic mother in Belfast during the Troubles period.

This paper examines how *A Belfast Child* exposes the limitations of sectarian identities to vocalise his experience as a Belfast Protestant growing up during the Troubles. Chambers narrates the Belfast of his childhood, the city he left to escape a world of violence. Through this narrative, he makes sense of his experiences and explains how he changed over time while simultaneously preserving his attachment to the Loyalist community. Chambers' experiences lead him across the sectarian divide and alter his previously hostile views towards Catholics. He forges connections across the divide and between the older generations of his family and his children. Through this life narrative, Chambers contributes to the alternative ways of representing the Troubles. In addition to underlining the fact that fictions forged to sustain sectarian cohesion make life difficult within the sectarian communities of Belfast, Chambers' narrative draws attention to alternative music venues that create a space for people across the sectarian divide. His work is a testimony to the destructive force of sectarian identity. It highlights the importance of acknowledging its fictional nature and presenting alternative versions that are often overlooked.

Anahtar Kelimeler: Memory, forgetting, Troubles, autobiography, fiction

M.Yu. Lermontov'un *Çar İvan Vasilyeviç ve Genç Muhafızı ile Yiğit Tacir Kalaşnikov'un Şarkısı* Poemasında Edebî-Tarihsel Kurgu

Havva Hilal ÇELİKATEŞ TEPE

Pamukkale Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu
E-mail: hilalcelikates@gmail.com, ORCID: 0000-0001-9297-2146

Özet

Rus edebiyatının dâhi şairi Mihail Yu. Lermontov (1814-1841) 1837 yılında kaleme aldığı “Çar İvan Vasilyeviç ve Genç Muhafızı ile Yiğit Tacir Kalaşnikov’un Şarkısı” başlıklı poemasında; şeref, haysiyet gibi insanlık tarihi boyunca son derece önemli ve hassas olan konuları, 16. Yüzyıl Rusya tarihi ekseninde ele alır. Şair, dönemin yöneticisi Korkunç İvan olarak bilinen Çar İvan Vasilyeviç’i (1530-1584) poemasının kahramanlarından biri yapar ve olay örgüsünü çarın hüküm sürdüğü yıllar çerçevesinde kurgular. Poemada çarın yanı sıra onun oluşturduğu “Opriçnina” sisteminden muhafız, tacir ve hizmetçi gibi birbirinden farklı toplumsal statüden kahraman yer alır. Rus halkının Ortodoksluk inancına vurgu yapılan eserde Kremlin’in taş duvarları, Moskova Irmağı gibi coğrafi bilgiler de verilir. Bu nedenle poemada 16. Yüzyıl Rusya’sının özellikle de Moskova’sının panoramasının çizildiği söylenebilir. Ancak poemanın 19. Yüzyıl Rus şairi Aleksandr S. Puşkin’in (1789-1837) şerefini korumak uğruna bir düelloya kurban gitmesinin ardından yazılması, eserin yazılış amacının ve ana fikrinin söz konusu talihsiz olayla ilişkilendirilmesine neden olur. Lermontov’un kendi çağında yaşamış, saray ve sanat çevresinde büyük bir ses getiren bu olaydan esinlenerek güncel bir konuyu 16. Yüzyıl üzerinden aktardığı düşünülür. Bu bağlamda eser hem 16. Yüzyıl hem de 19. Yüzyıl Rusya tarihi ve toplumsal yaşamı ekseninde değerlendirilebilir. Çalışmamızda edebiyat ve tarih bilimi arasındaki ilişki çerçevesinde, tarihsel gerçekliklerin Lermontov’un yaratıcılık süzgecinden geçerek edebî-tarihsel kurguyla nasıl aktarıldığının çözümlenmesi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Edebî-tarihsel kurgu, Lermontov, Korkunç İvan, Rus edebiyatı, Rusya tarihi

Faith Wilding: Bir Bekleyişin Anatomisi

Hazal ORGUN SİNAN

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü
E-mail: horgun@selcuk.edu.tr , ORCID: 0000-0001-7547-273X

Özet

Faith Wilding, 1972 yılında gerçekleştirilen Womanhouse projesi kapsamında Waiting (Bekleyiş) isimli bir performans gerçekleştirmiştir. Wilding bu çalışmasında, kendi yazdığı şiirsel bir metin eşliğinde bir kadının yaşamı boyunca evlilik, annelik, aşk ve yaşlanma gibi temalar etrafında toplumsal normlara bağlı olarak sürekli olarak “beklemeye” zorlanmasını ve bu kurgusal bekleyişini gözler önüne sermektedir. Monoton bir tonda ve ritmik bir hareket eşliğinde aktardığı metin, kadının edilgenliğini ve nesneleştirilmiş konumunu güçlü biçimde yansıtmaktadır. Performans ile metin birlikteliği sonucunda patriyarkal kültürün kadını zamansal ve bedensel olarak nasıl bastırdığı ve eril toplumsal normların kadını nasıl biçimlendirdiği görünür kılınmaktadır. Bu bağlamda Hélène Cixous’un Le Rire de la Méduse isimli makalesinde yer verdiği “kadının kendi bedenini ve yazını geri kazanması” çağrısı, performansın alt metniyle kesişimsellik göstermektedir. Cixous’un dişil yazı (écriture féminine) kavramı, Waiting’in temsil ettiği patriyarkal söyleme karşı bir direniş ile kanonik kurguyu bozma girişimiyle örtüşür. Bu bağlamda çalışma, Waiting’i yalnızca bir performans olarak değil, aynı zamanda kadınlığın yeniden yazılmasına dair bir çağrı olarak ele almaktadır. Çünkü performans yalnızca bireysel bir deneyimi değil; kadınlık kurgusunun farklı boyutlarını, kadın kimliğinin inşasını, kadına suni olarak yüklenen rollerin içselleştirilmesini de sahneye taşır. Bu noktada bu çalışma, Cixous’un poetik-politik yaklaşımıyla başta olmak üzere çeşitli bakış açıları ekseninde çözümleyerek feminist sanatsal ifade aracılığıyla kadınlık kurgusunun yıkımına dair eleştirel bir tartışma önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Faith Wilding, feminist sanat, performans sanatı, Hélène Cixous

Posthüman Distopyalarda Kurgu ve Gerçeklik Sınırlarının Kaybı: Marie Darrieussecq'in *Notre Vie Dans Les Forêts* Romanında Kimlik ve Bedenin Yeniden Kurgulanışı

Hilal TUNÇEZ

E-mail: hilaltuncez7@gmail.com, ORCID: 0009-0000-2336-0322

Özet

Posthümanizm, insanın sabit bir özne olarak tanımlanmasının ötesine geçerek, kimliğin, bedenin ve gerçekliğin yapay, parçalı ve değişken olduğu bir alan yaratmaktadır. Bu çalışmada, Fransız Yazar Marie Darrieussecq'in *Notre Vie Dans Les Forêts* adlı distopik romanında posthüman özne anlayışı ile birlikte, kurgusal yapının gerçeklik algısını nasıl dönüştürdüğü incelenecektir. İtalyan filozof Feminist ve kuramcı Rosi Braidotti'nin posthüman etik ve öznel kavramları ile Amerikalı Edebiyat Eleştirmeni Katherine Hayles'in beden, bilinç ve bilgi ilişkisine dair yaklaşımı bu çalışmanın kuramsal temelini oluşturacaktır. Bu bağlamda, özne, kimlik ve beden gibi kavramların romanın anlatı yapısı içinde nasıl dönüştürüldüğü ele alınacaktır.

Anlatı çözümlemesi yöntemi kullanılarak anlatıcının konumu, zaman kurgusu, bellek aktarımı ve anlatıdaki kopukluklar incelenecektir. Romanın anlatıcısı, zihinsel olarak dağılmış, hafızası parçalanmış ve klonlarla iç içe yaşayan bir figürdür. Bu durum yalnızca tematik olarak işlenmez, anlatının yapısal kurgusunda da yansıtılmaktadır. Belleğin kopuk aktarımı, olayların doğrusal olmayan yapısı ve anlatıcının güvenilmezliği, gerçeklikle kurgu arasındaki sınırların belirsizleşmesine neden olur. Kurgu, burada yalnızca bir anlatı düzlemi değil, aynı zamanda kimliğin, bedenin ve bilincin yeniden üretildiği posthümanist bir alana dönüşmektedir. Özellikle klonların varlığı ve belirsiz anlatım, hakikat algısını sarsan bir kurgu yaratır.

Bu bağlamda, bu çalışmada, *Notre Vie Dans Les Forêts* romanında posthümanist öznenin hem anlatı içeriğinde hem de yapısal olarak nasıl inşa edildiğini ve kimliğin, bedenin ve gerçekliğin kurgu aracılığıyla nasıl yeniden biçimlendirildiğini inceleyeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Posthümanizm, kurgu, distopya, Marie Darrieussecq, kimlik, beden, genetik mühendislik

Court, Camp, and Stage: New Archival Perspectives on William Davenant

Hüseyin ALHAS

Social Sciences University of Ankara, Department of English Language and Literature
E-mail: huseyin.alhas@asbu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4615-7797

Abstract

William Davenant occupies a singular position in seventeenth-century English letters. Appointed Poet Laureate by Charles I and later knighted for his unwavering loyalty during the Civil War, he endured exile before emerging as a leading architect of the theatrical revival under Charles II. His career spanned the Civil War, the Interregnum and the Restoration—arguably one of the most turbulent sequences in England’s political history—and he is celebrated both for his poetic corpus and for his innovative stewardship of the stage. Yet several aspects of his biography remain contested among scholars: the nature and extent of his military service to the Royalist cause; the depth of his relationship with Charles II during their shared exile in France, and his political alignment following the Royalists’ defeat. Drawing upon newly unearthed archival materials from collections in Britain and the United States, this study sheds fresh light on these debates. First, it re-examines his enlistment and duties within Royalist quarters, revealing strategic participation that challenges earlier assumptions of a largely ceremonial role. Secondly, it reconstructs his years in France, where official records reveal both his bitter circumstances and his continued political manoeuvring. By situating these findings within the broader socio-political and literary context of the seventeenth century, this study aims to refine our understanding of Davenant’s multifaceted career and to indicate the complex interrelation between politics and literature during one of England’s most turbulent eras.

Keywords: William Davenant, Restoration theatre, Royalist military service, English Civil War, Archival documents

Women’s Studies and Autobiography: Voices of Resistance of Maya Angelou and Angela Davis

Hüseyin ALTINDIŞ

Selçuk University, Department of English Language and Literature
E-mail: haltindish@gmail.com, ORCID: 0000-0002-2318-3052

Abstract

Exploring the transformative roles of Maya Angelou and Angela Davis in social justice movements, this research investigates the distinctive contributions of Angelou and Davis as transformative voices of resistance within American social and political activism. Drawing upon intersectional theory and theories of cultural resistance, this study examines how these women’s intellectual autobiographies, artistic productions, and political activism challenged interlocking systems of oppression. Through comparative analysis of autobiographies of Angelou and Davis, this research illuminates how these Afro-American women conceptualized resistance through different yet complementary frameworks.

The study reveals how Angelou's artistic activism employed cultural expression as political intervention, creating what Griffin (2009) terms “aesthetic resistance,” while Davis’s revolutionary praxis, merged theoretical critique with direct political engagement. Both women developed transnational solidarity networks that positioned Black American struggles within global liberation movements, consistent with Edwards’ (2003) conceptualization of diaspora and Gilroy’s (1993) theorization of the Black Atlantic. Their divergent yet intersecting approaches to resistance demonstrate the multifaceted nature of Black women’s activism during this period (Davies, 2007; Gore, 2011). Through an analysis of their autobiographies and public engagements, the paper underscores the significance of Angelou’s and Davis’s contributions to civil rights, women studies, and social movements. Their works not only provide crucial insights into the struggles of Black women but also serve as enduring resources for understanding contemporary social movements and personal resistance.

Keywords: Women studies, intersectionality, resistance, autobiography, activism

Kurgudan ynteme: Anlatının sosyal bilimler içindeki yeri ve imkânları üzerine bir değerlendirme

Hüseyin İL

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü,
E-mail:huseyin.cil@selcuk.edu.tr, ORCID:0000-0001-8503-4979

zet

Bu sunum, “kurgu” kavramını yalnızca edebi üretim temel unsurlarından biri olarak değil, aynı zamanda sosyal bilimler araştırmalarında giderek daha fazla önem kazanan yöntemsel bir yaklaşım olarak ele almaktadır. Bu doğrultuda kurgusal bir dünyadan, yani edebiyattan türemiş olan anlatının sosyal dünyanın gerçekliğini anlamadaki yerine odaklanmaktadır. Anlatı, kurgu ile gerçeklik arasında salınan yapısıyla, bireylerin yaşam deneyimlerini anlamlandırmalarında ve ifade etmelerinde merkezi bir rol oynar. Bireylerin znel dünyalarını kendi belirledikleri biçimde ve kendi belirledikleri içerikte sunmasına yardımcı olur. Bu özelliğiyle anlatı, özellikle nitel araştırmalar bağlamında araştırmacıya, katılımcıların öznel dünyalarına daha derinlikli bir Şekilde nüfuz etme imknı sunar. Son dönemde sosyal bilimlerde, nitel araştırma desenleri içinde anlatı analizinin daha görünür olduğu söylenebilir; ancak özellikle Türkiye bağlamında düşünecek olursak bu ilginin epeyce sınırlı olduğunu ifade etmek gerekir. Türkiye’de pozitivist paradigmanın baskın etkisiyle gelişen sosyal bilimler hali hazırda anlatının kendisi için sunabileceği imkanları anlamaktan uzak görünmektedir. Bu sunumda ise, anlatı analizine bağlı nitel araştırmaların sosyoloji, psikoloji ve sağlık bilimleri gibi farklı disiplinlerdeki uygulamalarına odaklanarak, kurgusal dünyanın insanın sosyal gerçekliğine nasıl sirayet ettiği değerlendirilecek ve böylece anlatı analizinin araştırmalarda nesnelliği tehdit eden kurgusal bir niteliğe sahip olmadığı, tam tersine, bu bireysel kurgular sayesinde karmaşık sosyal gerçekliği anlamada hayli işlevsel bir desen olabileceği savunulacaktır. Temelini kurgusal dünyadan alan bir yöntemin, bilimsel bilgi üretiminde yaratıcı bir araca dönüşme potansiyelini vurgulayan bu çalışma, anlatının ve buna bağlı olarak anlatı analizinin sosyal bilimler düşüncesi ve metodolojisi içindeki yerini yeniden bir değerlendirmeye tabi tutmayı önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anlatı Analizi, Sosyal Bilimler, Nitel Yntemler

Reading Nature, Reading Mind: Emotional Ecology and Cultural History in Jhumpa Lahiri's *Unaccustomed Earth*

İ. Banu AKÇEŞME

Erciyes University, Faculty of Letters, Department of English Language and Literature
E-mail: banu_akcesme@hotmail.com , ORCID: 0000-0002-8217-9360

Filiz YÖRÜK ÇEVİK

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, Department of English Language and Literature
E-mail: filizyoruk1987@gmail.com, ORCID: 0000-0003-4394-1743

Abstract

Unaccustomed Earth is a collection of stories that offer experience of migration, the sense of loss and cultural dis and re/location through the lives of several Bengali-American characters in their attempt to fit into American culture. Jhumpa Lahiri uses representations of nature not simply as background but as an emotional and symbolic framework through which themes of displacement, generational conflicts, and emotional silence are explored. Nature acts as a mirror for psychological states as well as a mediator between cultural and historical memory and sense of identity. Lahiri showcases that the relationship between environment and emotion is profoundly reciprocal, with each shaping and informing the other. Thus, environments, whether natural, built, or imagined, play a crucial role in shaping human emotional responses by influencing mood, perception, and psychological well-being. Simultaneously, human emotions have to capacity to shape environments, as seen in the ways communities preserve, transform, or contest spaces based on their emotional attachments, cultural memories, or ecological anxieties. This paper aims to explore how Lahiri employs nature and nature-related images and metaphors for the expression and reflection of emotional, cultural, historical and familial issues.

Keywords: *Unaccustomed Earth*, nature, cultural and historical memory, identity

Osmanlı oryantalizmine yeni bir perspektif: *Asya-yı Şarkî'ye Seyahat* odağında haritayı yeniden kurgulamak

İbrahim ÖZAKMAN

E-mail: ozakman2@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-8975-4006.

Özet

19. yüzyılla birlikte başta Fransa ve İngiltere olmak üzere birçok Batı ülkesi kendilerine göre çeşitli kültürel, siyasal ve ekonomik açılardan doğu anlayışları üretmişlerdir. Bu anlayışlar, bugünün akademik dünyasında başta Edward Said olmak üzere birçok yazarın araştırmalarına göre değerlendirilmektedir. Ancak oryantalizm konusundaki değerlendirmeler yalnızca Avrupa ülkelerince üretilen bir söylem ve anlayış değildir. Oryantalizm, bulunulan coğrafyaya göre değişkenliği olan bir doğu anlayışı ve akışkan bir düşünce yapısıdır. Osmanlı oryantalizminin bu anlayışlardan bir tanesi olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Osmanlı oryantalizmi, hem on dokuzuncu yüzyılla birlikte hem Batılılaşma ve modernleşme hareketleri bağlamında, Batı'nın oryantalist anlayışına göre üretilen bir doğu anlayışı hem de Panislamizm politikasıyla da saray yönetimince bir doğu anlayışıdır. Politik, ekonomik ve sosyokültürel anlamda Ahmet İhsan Tokgöz, batılılaşma ve modernleşme bağlamında Batı oryantalizminin kaynaklarına göre bir doğu anlayışı kurguladığı söylenebilir. *Servet-i Fünûn* dergisinin kurucusu ve Jules Verne romanlarını Türkçeye çeviren Ahmet İhsan, aynı zamanda seyahate olan tutkusu ve merakıyla da tanınan bir seyyahdır. Gerek hayali gerekse gerçekten birçok şehri gezmiş ve seyahatlerine dair birçok yazıyı kaleme almıştır. Bu metinleri arasında doğrudan kaynağını belirterek yazdığı *Asya-yı Şarkî'ye Seyahat* (1891) adlı eseri, Henry Russell Killough 1858'de ve Victor Meignan 1873'te Rusya ve Japonya'ya kadar uzanan seyahatlerinin Osmanlı yazarınca yeniden kurgulanmasıdır. Ahmet İhsan, seyahatnamesinin girişinde hayalî karakteri Kâmî'yi bu iki Fransız seyyahın seyahatlerine “benzer” bir şekilde seyahate çıkardığını belirtmektedir. Bildirimizde iki Fransız seyyahın eserlerinden hareketle Ahmet İhsan'ın *Asya-yı Şarkî'ye Seyahat* adlı metnini yeniden yazma tekniği bağlamında değerlendirmek amaçlanmaktadır. Meignan'ın seyahatnamesinde yer alan haritaya benzer şekilde Ahmet İhsan'ın kurguladığı bu seyahatteki güzergâh haritalandırılarak edebiyat ve coğrafya açısından seyahatnamenin yeniden nasıl kurgulandığı tartışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı oryantalizmi, oryantalizm, Ahmet İhsan, Henry Russel Killough, Victor Meignan, coğrafya, kurgu

Tarihsel Kurgu Özellikleri ve Amin Maalouf'un *Semerkant* Adlı Romanı

İrfan ATALAY

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı
E-mail: iatalay@nku.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4437-5539

Özet

Roman tekniğinde tarihsel kurgu, gerçek tarihsel olaylarla kurgusal anlatıyı birleştiren kurgu türüdür, belirli bir tarihsel çerçeveye sadık kalarak kurmaca karakterler, diyaloglar ve olaylarla yazara geçmişi keşfetme olanağı verir. Amin Maalouf'un *Semerkant* adlı romanı da, tarihsel kurguyu kullanan, bu sayede tarihsel dönemlere romansı bir perspektiften bakmayı mümkün kılan anlatı tekniklerini kullanır. Ömer Hayyam'ın *Rubaiyat* adlı el yazması etrafında gelişen öykü aracılığıyla Maalouf; kimlik, sürgün ve kültürel aktarım gibi izlekleri romanına taşır. Roman, kurgunun tarihsel olay örgüsünü nasıl zenginleştirdiğini, kurmaca diyaloglar, roman dışı karakterler ve doğrusal olmayan bir zaman akışıyla ortaya koyar. Orta Çağ İran'ına, 1906 Anayasa Devrimine, Hayyam'ın yaşamına ve belleğin simgesi durumundaki onun el yazması metaforuna odaklanan öykülemesi vardır ve çok sesli bir anlatım tekniğini içerir; XI. yüzyıldaki Hayyam ile çağdaş anlatıcı Lesage arasında geçişler yaparak tarihsel gerçeği sorgular. Roman kurgusunun belirleyici özelliklerinden biri, zamanı aşan ve farklı dönemleri birbirine bağlayan kurgusal bir anlatıcının varlığıdır. Bu anlatıcı, modern okur ile tarihsel geçmiş arasında köprü kurar. Maalouf, bu anlatım tekniğiyle tarihsel kaynaklardaki belirsizlikleri yazınsal imgelemeyle doldururken, belgesel bir titizlik içinde romanını yazar. Geçmiş ile bugünün iletişim halinde olduğu anlatsal bir laboratuvara dönüşen roman, kurgunun tarihi çarpıtmak yerine onun belirsizliklerini görünür kıldığını ve olaylara insancıl bir bakış sunduğunu gösterir. Romandaki tarihsel kurgu, kimi kurmaca kişiliklere ses vererek tarihi yeniden yorumlar. *Semerkant*, yazgının şiirsel kabullenışı ile siyasal güdülenme arasındaki gerilimi hem kişiler hem de anlatı yapısı aracılığıyla sürekli canlı tutar. Bu kapsamdaki bildirimiz, güdümlü tarihsel kurgu örneği sunan örnekçeden hareketle tarihsel kurgu özelliklerini ortaya koymayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: *Semerkant*, bellek, tarihsel kurgu, çok sesli anlatı, türler arası melezlik

Логика творчества И.С. Тургенева: от жизнеподобия к условности и фантастике?

Ирина Анатольевна Беляева

Московский Государственный Университет имени М.В.Ломоносова, Институт
мировой литературы им. А.М. Горького РАН
Эл. почта: belyaeva-i@mail.ru, ORCID: 0000-0003-2840-4034

Аннотация

В докладе речь пойдет о трансформационных процессах, которые читатель может наблюдать в творчестве известного русского писателя-реалиста Ивана Тургенева. В 1860-е годы, условно «после “Отцов и детей”», Тургенев будто бы отступает от реалистической поэтики, которая в русской традиции всегда тяготела к жизнеподобию. Писателя начинают интересовать в большей степени условные формы, он обращается не только к фантастике, как это было в его рассказах и повестях поздних лет, но и к гротескному языку в своих новых пьесах и либретто. Всегда присущий творческой манере Тургенева интерес к таинственному, снам, видениям в какой-то момент в его сочинениях оказывается в центре художественного пространства, как бы переключая поэтику писателя в романтический, или даже в предмодернистский регистр. В этой связи интересно разобраться с функцией вымышленного, как бы намеренно неправдоподобного в поздних сочинениях Тургенева. В нероманной прозе писателя обращение к явлениям параллельной реальности, снам, галлюцинациям и странным явлениям зачастую получает реалистическое объяснение, что как будто бы отменяет «подлинность» этой другой реальности и создает эффект развенчания таинственного. Однако наряду с этим эффектом существует другой, который как раз объективирует право на существование странного и фантастического, делает его неотъемлемой частью действительности. Это «парабиологическое» (Л. Пумпянский), наряду с биологическим и материальным, признается гранью жизни, которую человек еще просто не познал (и литература предстает как инструмент познания). Поэтому жизнеподобие фантастических текстов Тургенева справедливо рассматривать как часть его новой реалистической стратегии. Что касается тургеневского позднего театра, то в нем условность действительно берет верх над психологизмом, который отличал его раннюю реалистическую драматургию, и связано это во многом с прежними разочарованиями Тургенева в том, что реалистический театр и сцена совместимы.

Ключевые слова: И. Тургенев, «таинственные повести», драматургия, фантастика, жизнеподобие, вымысел

Fiction as Participation in the Sacred: Tolkien's Sub-Creation and Theological Imagination

İsmail AYDIN

Istanbul Gelişim University, Department of English Language and Literature
E-mail: ismailaydin@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5098-9094

Abstract

This study examines J.R.R. Tolkien's defence of fantasy in *Mythopoeia* and *On Fairy-Stories* as a deliberate act of sacralising fiction in response to the modern tendency to desacralize holy texts. Tolkien positions fiction—or "secondary creation"—as a mode of participation in divine creation, presenting fantasy with the power to reveal deeper meanings, inspire moral insight, and restore wonder to a disenchanted age.

This approach aligns closely with Christian theological views that see imagination not as mere entertainment but as a vital medium for conveying spiritual truths. In that tradition, fiction becomes a form of imaginative theology—one that resonates emotionally and spiritually, complementing reason. Simultaneously, Tolkien's model shares an unexpected harmony with classical Islamic thought, in which imagination—when properly guided—is understood to mediate spiritual realities, as seen in thinkers like Ibn Sīnā and Ibn Arabi.

Through this comparative study, the paper argues that Tolkien's fantasy functions not as escapism but as an intentional form of meaning-making directed toward the divine. When crafted with coherence and sincerity, fiction becomes a sacred space where human creativity reflects divine truth. Tolkien's sub-creation thus stands as a bridge across traditions—restoring fiction to its place as a legitimate vehicle of spiritual and ethical discovery.

Keywords: Tolkien, fantasy, sacralization, sub-creation, imagination, Christian theology, Islamic thought, meaning-making

Naming, Narrating, and Becoming: Reconstruction of Identity Through Onomastic Narrative Strategies in Jeanette Winterson's Fiction

İsmet TOKSÖZ

Kahramanmaraş Sütçü İmam University, School of Foreign Languages
E-mail: ismettoksoz@ksu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8882-4888

Abstract

This study explores Jeanette Winterson's narrative strategies of naming as subversive reconstruction of identity in her three novels, namely *Sexing the Cherry*, *Lighthousekeeping*, and *Why Be Happy When You Could Be Normal?*. Drawing on Michael Ragussis' theory of the acts of naming in fiction, this study argues that Winterson's naming strategies challenge typical and gendered identities. The names of the three protagonists in these novels suggest fluid and binary modes of subjectivity. Winterson's protagonists often resist conventional naming. First, in *Sexing the Cherry*, mythical and allegorical names such as the Dog Woman as well as the reimagined Princesses destabilize patriarchal genealogies. Furthermore, the narrator in *Lighthousekeeping*, Silver, is named after a metal known for its reflectivity and mutability, symbolizing the intergenerational transmission of stories as a means of self-construction. Lastly, in *Why Be Happy When You Could Be Normal?*, Winterson interrogates the naming processes of both adoptive and biological families, revealing how names can function in the psychological development of an individual. All in all, through exploring how naming process functions as a narrative strategy in fiction, this study concludes that Winterson underlines the power of language to create difference, instability, and transformation into identities of her woman protagonists. Her onomastic choices become mediums for reshaping and repositioning naming process as a key mechanism in her fiction.

Keywords: Naming, identity, onomastic narrative strategy, Jeanette Winterson

Çarlık Rusya'sının Gölgesinde Kâbuslar: 19. Yüzyılın İlk Yarısında Fantastik Kurgu

Kamile Sinem KÜÇÜK

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı Ana
Bilim Dalı

E-mail: ksinemkucuk@nevsehir.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5021-171X

Özet

19. yüzyılın ilk yarısında Rus edebiyatı, katılaştan Çarlık rejimi karşısında dikkat çekici bir dönüşüm yaşar. Bu dönüşüm kapsamında kaleme alınan, fantastik kurgu öğeleri içeren metinlerde toplumsal baskı, içsel çatışma ve yabancılaşma gibi temalara sıklıkla başvurulur. Bu metinler yalnızca hayal gücünün bir ürünü değil, aynı zamanda dönemin siyasal ve toplumsal gerçekliğinin alegorik bir yansımasıdır.

A.S. Puşkin, M.Yu. Lermontov, N.V. Gogol'ün eserlerinde yer alan doğüstü olaylar, hayaletler, şeytani varlıklar ya da akıldışı durumlar Çarlık Rusya'sının otoritesi sonucu toplumun bilinçaltındaki korkuları açığa çıkarır. Bunun yanı sıra söz konusu fantastik öğeler dolaylı bir toplumsal eleştiri aracına dönüşür. Çalışma, Puşkin'in "Maça Kızı" (Pikovaya dama), Lermontov'un "Şeytan" (Demon), Gogol'ün "Palto (Şinel), Portre (Portret), Viy ve Burun (Nos)" adlı eserlerinde siyasi otoriterin gölgesinde şekillenen bireysel ve toplumsal kâbusların fantastik kurgu aracılığıyla aktarılmasına odaklanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fantastik Kurgu, Puşkin, Gogol, Lermontov

Beyond the Green: Tracing Ecophobia and Its Environmental Reflections in *The Lord of the Flies*

Kevser ATEŞ

Samsun University, Department of Foreign Languages
E-mail: kevser.ates@samsun.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1462-1030

Abstract

The dark nature inherent in all humans manifests even in children isolated from civilization, creating a conflict in their attempt to adapt to virgin land in *The Lord of the Flies* by William Golding. The characters seem to fail in this Eden to establish an ecocentric human civilization since the world they are developing lamentably mirrors the anthropocentric vision of the one ruled by adults. Though initially, children's reckless consumption and exploitation of the island's resources do not seem to pose any threats to the sustainability of the island, it later reaches to an alarming extent, implicitly symbolizing the history of humans' relationship with Earth. This study aspires to explore how ecophobia perpetuates negative attitudes towards nature by disclosing its disruption of a harmonious relationship with environment. The novel vividly portrays the possible consequences of humankind's potential for self-destruction and environmental devastation by dramatizing the ill-effects of the desire to conquer and dominate. Liberated from the rules and regulations set by society, children begin to damage the ecosystem of the island, driven by an anthropocentric urge to dominate and destruct nature. Initially depicted as an Edenic paradise with its fruit, trees, and clear waters, the island's environment ultimately descends into hell, through the actions of seemingly innocent, pure, and harmless children, as it gradually turns into a place of violence, abuse, murder, and fire.

Keywords: Ecophobia, *The Lord of the Flies*, domination, anthropocentrism, Eden

Our Land Was Eating Us: Slow Violence, Ecopsychology, and Neocolonial Toxicity in Imbolo Mbue’s *How Beautiful We Were*

Kubilay GEÇİKLİ

Atatürk University, Department of English Language and Literature
E-mail: kgecikli@atauni.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4154-1298

Ahmet ÖZKAN

Bitlis Eren University, School of Foreign Languages
E-mail: a.ozkan@beu.edu.tr, ORCID: 0000 0001 6904 5707

Abstract

In an era marked by accelerating ecological collapse and enduring colonial legacies, literature has become a vital space for narrating the psychological and political toll of environmental injustice. This analysis offers an ecopsychological–postcolonial reading of Imbolo Mbue’s *How Beautiful We Were*, demonstrating how the novel renders slow violence—Rob Nixon’s term for attritional, invisible environmental harm—as both material assault and psychic wound in the Cameroonian village of Kosawa. Drawing on Glenn Albrecht’s concept of solastalgia alongside theories of ecological grief, place attachment, and intergenerational memory, the study reveals how neocolonial oil extraction turns land, air, and water into agents of lingering toxicity, eroding communal health and cultural belonging.

Mbue’s polyvocal and emotionally charged narrative makes ecological injustice legible and affectively resonant. Voices like “The Children” and Thula offer perspectives where ecological degradation becomes psychological fragmentation and cultural loss. The novel shows how slow violence operates across generations, transforming contamination into a legacy of grief and resistance. It implicates both multinational corporations and local authoritarian regimes in sustaining environmental coloniality, while its testimonial form becomes a site of counter-memory and witness.

The study integrates sensory ecocriticism, trauma theory, and environmental-justice discourse, placing Mbue’s novel within a broader archive of petrofiction and toxic memoir. This interdisciplinary approach shows how corporate-state collusion transforms ecological degradation into postcolonial resistance. The analysis aims to contribute to decolonizing ecopsychological criticism by linking material toxicity to emotional suffering and resilience, and calls for remedial frameworks addressing both ecological and psychological wounds of extractive capitalism.

Keywords: ecopsychology, slow violence, post-colonialism, eco-grief

Aelita: Bir Mars Macerası

Lada AKSÜT

Çankaya Üniversitesi, Yabancı Diller Bölümü, Modern Diller Birimi
E-mail: ladaaksut@cankaya.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3448-4117

Özet

Dünya dışında, özellikle de Mars gezegeninde yaşam olup olmadığı sorusu, yüzyıllardır insanlığın ilgisini çeken, bilim insanlarının ve edebiyatçıların hayal gücünü besleyen önemli bir tema olmayı sürdürmektedir. Bu konuya Rus ve Sovyet yazarı Aleksey Nikolayeviç Tolstoy (1883- 1945), bilim kurgu romanı *Aelita*'da kendine özgü bir bakış açısıyla eğilmektedir. İlk yayımlandığında büyük ses getiren ve Sovyet edebiyatında bilim kurgu türünün öncülerinden sayılan bu roman, sadece kendi döneminin değil, tüm bilim kurgu edebiyatının klasikleri arasında yerini almıştır. Roman bilim kurgu türünün bir örneği olmakla birlikte, çok katmanlı yapısıyla aynı zamanda bir aşk hikayesi, macera, hiciv, mitolojik esintiler ve Sovyetler dönemi Rusya'sına dair unsurlar da barındırır. Mühendis Los ile Kızıl Ordu askeri Gusev'in Mars yolculuğunu ve orada yaşadıklarını konu alan bu eser, son derece sürükleyici anlatımıyla dikkat çeker. Her biri farklı nedenlerden dolayı Dünya'dan ayrılan bu iki kişi Mars'ta bambaşka bir medeniyetin içine düşer ve yerli halkı tanıma fırsatı bulurlar. Mars yöneticisi Tuskub'un güzel ve naif kızı Aelita Dünyalı misafirlere kısa sürede dillerini öğretir ve yerli medeniyetin tarihini anlatır. Bu süreçte Los ve Aelita birbirine âşık olurlar. Dünyalılar yerli işçi sınıfının Tuskub'a karşı bir devrim hazırlığında olduğunu öğrenir ve bir anda bu iç çatışmanın bir parçası hâline gelirler. Yazarın 1922 yılında bir süre yaşadığı Almanya'da başlayıp 1923'te Sovyetler Birliği'nde tamamladığı bu roman o dönemin uzayla ilgili son bilimsel teorilerine dayanan, 20. yüzyılın başında insanlığın Mars'la ilgili fantezi ve düşüncelerini irdeleyen, aynı zamanda sosyal, psikolojik, insani sorunlara değinen ve yazarın bu konulara bakış açısını yansıtan distopik bir eserdir.

Anahtar Kelimeler: A. N. Tolstoy, Aelita, Mars, bilim kurgu, Sovyet edebiyatı

Memoria y ficción en el teatro de Max Aub

Leman GÜRLEK

Universidad de Estambul, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-posta: egurlek@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2676-2236

Resumen

La palabra, que es la clave del teatro sirve no solo para imitar la realidad, sino también para ficcionalizarla; para llevar más allá el drama del personaje que incluso no pudo imaginar el autor. El teatro que es una mimesis de la realidad, en la escena se convierte en ficción. En este sentido, la autobiografía y la memoria funcionan como herramienta para ficcionalizar la vida y transformarla en una obra artística. En el teatro, el dramaturgo puede proyectarse en uno de sus personajes convirtiéndole en su portavoz de sus pensamientos, ideología, agonía y sufrimientos o puede atribuirle peripecias o situaciones vitales por las que él había atravesado. En este caso uno de los relevantes escritores que transformó todo lo vivido en ficción autobiográfico es Max Aub. Max Aub, poeta, dramaturgo, novelista, ensayista y guionista cinematográfico, formó parte de este grupo de escritores comprometidos que narraron los problemas de la época que le había tocado vivir durante y después de la Guerra Civil Española. Mediante los datos biográficos y históricos que sirvieron de herramienta para crear una obra de ficción, como es la obra *Morir por cerrar los ojos*, se pretende revelar cómo se realiza la transformación de las experiencias vividas en creación ficticia durante su época de exilio, en los campos de concentración en los que vierte sus vivencias como refugiado en Francia y como “interno” en los campos de concentración donde el gobierno galo acogió a los españoles que cruzaron la frontera en busca de asilo al concluir la Guerra Civil Española en 1939.

Palabras clave: Teatro, Max Aub, exilio, memoria, ficción

La Ficción Pastoril y su presencia en la novela española decimonónica: de *Dafnis y Cloe*, de Longo, a *Pepita Jiménez*, de Juan Valera

María Antonia PANIZO BÜYÜKKOYUNCU

Universidad de Estambul, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail: mapanizo@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7692-7740

Resumen

La Ficción pastoril, consolidada desde la antigüedad clásica en composiciones líricas, se prolongó durante la Edad Media y se desarrolló fundamentalmente en el Renacimiento, pasando de la lírica a la dramática y a la narrativa, lo que demuestra que la lírica es también territorio de ficción y que lo ficcional implica como rasgo básico la construcción imaginaria de mundos, sea en el ámbito de lo dramático-narrativo o en el de lo lírico.

En España, la Ficción pastoril tuvo una gran presencia en el siglo XVI, materializándose en importantes obras literarias -líricas, dramáticas y narrativas- como las *Églogas* de Garcilaso, o *La Galatea* de Cervantes. En la segunda mitad del siglo XVII sufrió un declive, aunque las primeras traducciones de *Dafnis y Cloe* -primera novela pastoril conocida- del escritor griego Longo, revitalizaron dicha ficción. En el siglo XVIII, con el renacimiento del gusto por lo bucólico o *idílico* en Europa, se reactiva este mundo ficcional, dejando su impronta en la novela de la época.

La ficción pastoril, originalmente un diálogo de tema amoroso entre pastores, fue añadiendo, a lo largo del tiempo y de los distintos géneros literarios, otros elementos que sumaron amplitud y complejidad a este mundo ficcional, contribuyendo a consolidar la moderna novela dieciochesca europea y extendiendo su influencia hasta la novela realista decimonónica. El objetivo de este trabajo es demostrar la presencia del mundo ficcional pastoril en la novela *Pepita Jiménez* (1874) de Juan Valera, primer traductor al castellano de *Dafnis y Cloe*.

Anahtar Kelimeler: Edebiyatta kurgu, kurgu eleştirisi, kurgu ve metinlerarasılık

Вымысел как способ углубления правды: А. С. Пушкин «Борис Годунов»

Магбуля Сабзиева

Анатолийский университет, Факультет литературы, Кафедра русского языка и литературы

Эл. почта: makbulesabziyeva@anadolu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9214-580X

Аннотация

Данное исследование посвящено анализу трагедии А.С. Пушкина «Борис Годунов» в контексте проблемы соотношения вымысла и исторической правды. Исходя из исследований и записей Пушкина, следует сказать, что Пушкин в своей трагедии «Борис Годунов» не ставил цели создать точную историческую хронику Смутного времени. Он использовал исторические события как канву, при этом смело вводя в текст элементы вымысла. В исследовании, рассматривая художественную интерпретацию Пушкиным ключевых событий того времени и фигуры, как царя Бориса Годунова, так и людей вокруг него, особое внимание уделяется тому, как поэт, отступая от строгой хронологии, но при помощи вымышленных персонажей и ситуаций, достигает большой психологической глубины в изображении характеров и событий. Вымысел помогает поэту ещё с большей художественной силой исследовать глубокие философские, нравственные и политические вопросы, и раскрыть трагические закономерности истории. В исследовании анализируются способы использования вымысла как инструмента для показа острых нравственных и политических вопросов, волновавших как эпоху Пушкина, так и последующие поколения. Исследование демонстрирует, что в «Борисе Годунове» вымысел выступает не как искажение реальности, а как мощный инструмент ее углубления и постижения на художественном уровне, позволяя автору исследовать вечные темы власти, вины, народной судьбы и роли личности в истории.

Ключевые слова: Вымысел, Пушкин, «Борис Годунов»

Вымысел как средство достижения нравственной цели в поздних рассказах Л. Н. Толстого

Магбуля Сабзиева

Анатолийский университет, Факультет литературы, Кафедра русского языка и литературы

Эл. почта: makbulesabziyeva@anadolu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9214-580X

Аннотация

В поздний период своего творчества Лев Толстой уделял особое внимание созданию рассказов, которые служили бы прямому выражению религиозно-философских и нравственных идей писателя. Эти произведения имели притчевый характер и, как средство донесения нравственных идей до читателя в наиболее убедительной и эмоционально воздействующей форме, ключевую роль играл в них вымысел.

Данное исследование посвящено выявлению роли вымысла в поздних рассказах Льва Николаевича Толстого. В исследовании на основе анализа поздних рассказов писателя («Бог правду видит, да не скоро скажет», «Два старика» «Свечка» «Зерно с куриное яйцо» и т.д.) рассматривается специфика использования Толстым художественной литературы в зрелый период творчества; уделяется внимание характерным чертам поздней прозы автора, которой свойственны упрощенные сюжеты, архетипические персонажи, притчевая структура и обилие символики. В исследовании посредством анализа стиливых особенностей писателя делается попытка показать, как через вымышленные ситуации и образы автор наглядно иллюстрирует христианские заповеди, исследует вечные нравственные проблемы и побуждает читателя к самоанализу и духовному перерождению. Анализ произведений, наиболее ярко иллюстрирующих данный аспект творчества писателя, демонстрирует, что в поздних рассказах Толстого вымысел становится для писателя мощным средством эмоционального и интеллектуального воздействия, направленным на нравственное совершенствование человека и общества.

Ключевые слова: Вымысел, Толстой, поздние рассказы

Les enjeux du romanesque dans les « romans sans fiction » de Patrick Deville

Marina Ortrud M. HERTRAMPF

Université de Passau, Faculté des sciences humaines et culturelles
E-mail: Marina.Hertrampf@uni-passau.de, ORCID: 0000-0001-8932-2193

Résumé

Patrick Deville (né en 1957), récompensé en 2021 par le Grand Prix de Littérature de l'Académie française pour l'ensemble de son œuvre, compte parmi les grands auteurs de la littérature française contemporaine. Sa renommée a depuis longtemps dépassé les frontières françaises, comme en témoigne le fait que ses romans ont été traduits dans plus de quatorze langues à ce jour.

L'œuvre littéraire de Patrick Deville (jusqu'à présent) se divise en deux phases : ses cinq premiers romans¹ ont été publiés chez Minuit et sont considérés comme faisant partie du minimalisme littéraire, un courant expérimental de la littérature narrative française des années 1980, auquel appartiennent entre autres Jean Echenoz et Jean-Philippe Toussaint, qui s'est établi en opposition au nouveau roman à la Alain Robbe-Grillet et qui a donc également été qualifié de nouveau nouveau roman par la critique littéraire². La publication de *Pura Vida : Vie & mort de William Walker* aux éditions du Seuil en 2004 marque un certain tournant dans l'œuvre devillienne. Deville lui-même soutient écrire des « romans d'aventure sans fiction »³ et il précise : « Il ne s'agit pas de biographies même si toutes les dates et les faits sont vérifiables »⁴. Il veut donc entretenir un fort contact avec le réel de ses expériences vécues sur ses voyages au bout du monde sans pour autant écrire des textes purement factuels. En effet, le réalisme devillien qui relie fiction et fait se manifeste dans un métissage paradoxal des genres textuels et narratifs les plus divers comme carnet de voyages, reportage, historiographie, (auto-)biographie, (auto-)biofiction, roman d'aventure, roman histori(ographi)que, roman de voyage, etc. Deville y ajoute un jeu intertextuel vertigineux de citations et d'allusions littéraires. Il est donc incontestable que, dans ses « romans sans fiction », Deville préfère se tourner vers le monde extérieur pour réécrire l'Histoire officielle d'une manière semi-documentaire et en même temps semi-romanesque.

Dans son cycle romanesque *Abracadabra*, qui devrait compter douze livres au total, l'auteur a l'intention de jeter un regard neuf sur les acteurs et actrices connus et inconnus de la littérature mondiale à travers ses « romans sans fiction » et de présenter une sorte de représentation alternative de la littérature mondiale. Dans ce contexte, nous proposons d'examiner la relation entre fiction et fictionnalité dans les « romans sans fiction » de Patrick Deville. En nous appuyant sur les dix romans du cycle *Abracadabra* parus à ce jour, nous étudierons ce qui caractérise le genre du « roman sans fiction » de Deville et quelle est la pertinence centrale du romanesque et donc de la fiction dans son esthétique littéraire, malgré tous les liens avec la vérité.

Mots-clés : Patrick Deville, roman sans fiction, intertextualité, (auto-)biofiction, roman histori(ographi)que, carnet de voyage, littérature mondiale, exofiction, bio(géo)graphie, vision polycentrique, palimpseste, transculturalité

¹ Il s'agit de : *Cordon-bleu* (Paris : Minuit 1987), *Longue vue* (Paris : Minuit 1988), *Le Feu d'artifice* (Paris : Minuit 1992), *La Femme parfaite* (Paris : Minuit 1995) et *Ces deux-là* (Paris : Minuit 2000).

² Jusqu'à présent, deux études monographiques sont consacrées à l'œuvre de Patrick Deville : Isabelle Bernard : *Patrick Deville. Une petite sphère de vertige : Parcours d'une œuvre contemporaine*. Paris : L'Harmattan 2016, et Marina Ortrud M. Hertrampf : *Photographie und Roman : Analyse, Form, Funktion. Intermedialität im Spannungsfeld von neuem Roman und postmoderner Ästhetik im Werk von Patrick Deville*. Bielefeld : transcript Verlag 2011.

³ Amélie Thomas : « Patrick Deville travaille sur un nouveau roman ». In : *Le Courrier du pays de Retz* du 25 mars 2014, <http://www.lecourrierdupaysderetz.fr/2013/12/22/patrick-deville-travaille-sur-un-nouveau-roman/>, consulté le 11 novembre 2022.

⁴ Ibid.

**Fictional Subjects of Silence: Racial and Emotional Outsiders in
Jean Rhys's *Let Them Call It Jazz* and Kazuo Ishiguro's *Come Rain or Come
Shine***

Mehmet Akif BALKAYA

Selcuk University, Department of English Language and Literature
E-mail: makif.balkaya@hotmail.co.uk, ORCID: 0000-0001-6094-2292

Abstract

This article comparatively reads and analyses Jean Rhys's "*Let Them Call It Jazz*" (1962) and Kazuo Ishiguro's "*Come Rain or Come Shine*" (2005) with the aim to argue that both short stories represent individuals who are excluded for failing to conform to cultural, social, or emotional norms. Although situated in different historical and political contexts, Rhys and Ishiguro reveal the suppressed forms of exclusion through mundane, everyday settings and interpersonal relationships. The protagonists—Selina, a Caribbean immigrant woman living in London, and Ray, an Englishman struggling to remain visible within an old circle of friends—attempt to preserve their identities within environments where belonging is silently enforced and difference is condensed problematic. The article puts emphasis on the representations of voice and silence: Selina's melody is appropriated and renamed, while Ray's emotional presence is consistently misread or dismissed. Framed within postcolonial theory and affect studies, the article contends that both stories perform the psychic burden of imposed belonging and performative normalcy. Therefore, both stories seek to reveal how systems that regulate which voices are held to be worthy of being heard contribute to the erasure or misrecognition of the individual.

Keywords: Fictional marginality, voice and silence, postcolonial identity, affect and exclusion, performative belonging

Dil, Gerçeklik ve Uyumsuzluk Bağlamında Boris Vian'ın Kurgu Dünyası: *Günlerin Köpüğü*

Mehmet ALKAN

Kafkas Üniversitesi, Mütercim Tercümanlık Bölümü
E-mail: almetkan@yahoo.fr, ORCID: 0000-0001-8579-1654

Özet

Başta *Günlerin Köpüğü* olmak üzere Boris Vian'ın eserlerinde gerçeklikle düşsellik sık sık yer değiştirir. Bu yer değiştirmenin belirgin biçimde göze çarptığı alan yazarın dilidir. Sözcükleri birer “oyuncak” olarak niteleyen yazarın bu çocuksu evreninde onlara geleneksel anlamlarının dışında işlevler yüklenmekte; yeni sözcük yaratımlarında bulunmakta, sözcük oyunlarına yer verilmektedir. Bu esnek kullanımın yarattığı dilsel bulanıklık dünya gerçeklerinin, yazarın kendi deyişiyile “eğilip bükülmesini” de beraberinde getirir. Yazarın kurgu dünyasında canlı varlıkların nesneleşmesi, nesnelerin duygularla diyalektik bir ilişkiye geçmesi okura şaşırtıcı gelmez. Dünya gerçekleriyle uyumsuzluk arz eden bu evren kendi içerisinde tutarlıdır. Bilim kurgu ve parodinin de eşlik ettiği, fantastik ve fantezi arasında salınan bu kurgu dünyası kimi kez “mümkün dünyalardan” bir dünya kimi kez ise “çelişkili bir dünya”dır.

Edebiyat eleştirmenlerinin ve felsefecilerin çoğunlukla görüş birliği içerisinde oldukları konu, kurgusal sözcüklerin ve sözcelerin göndergeselliğinin bulunmadığı yönündedir. Bu yanı sıra ele alındığında, gerçek kullanımlarıyla sözcüklerin anlam ifade etmekte yetersiz olduğunu düşünen Boris Vian, dile kattığı bulanıklıkla sözcük/sözce ve gönderge arasındaki bu muğlak ilişkiyi daha da belirsiz hale getirmektedir. Dil konusundaki bu gerçeklik-uyumsuzluk çatışması, dünya gerçekleri bakımından da benzer özellikler arz etmektedir. Yazar, içinde yaşadığımız dünya üzerinde düşsel fakat estetik, çocuksu fakat felsefî bir alternatif dünya inşa etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Boris Vian, Günlerin Köpüğü, kurgu, dil, gerçeklik, uyumsuzluk, düşsellik

Dream vs. Reality: Reconsideration of Identity in Derek Walcott's *Dream on Monkey Mountain*

Mehmet TIRAMPAOĞLU

Ministry of National Education

E-mail: mehmet_sait_27@hotmail.com , ORCID: 0009-0008-1148-0018

Abstract

Derek Walcott's *Dream on Monkey Mountain* offers a profound exploration of the fluid boundaries between dream and reality as a means to critique the psychological and cultural legacies of colonialism. This paper examines how Walcott employs dream sequences not merely as an escape from reality, but as transformative spaces for self-discovery, resistance, and cultural reclamation. Through the protagonist Makak's dream experiences, Walcott critiques internalized colonial ideologies and imagines alternative futures grounded in restored identity and collective memory.

Drawing upon Carl Jung's theory of dreams as expressions of the unconscious self and pathways to individuation, this paper explores how Makak's visions mirror a psychological journey toward self-integration. The archetypal imagery in his dreams—such as the white goddess, the forest, and his own transformation—reflect Jungian motifs of the shadow, the anima, and the Self. These dream elements serve as symbolic confrontations with repressed cultural heritage and personal trauma, guiding Makak toward an authentic identity beyond colonial constructs.

Makak's dream encounters challenge his understanding of the self and the world, blurring the lines between illusion and reality. Rather than providing detachment, these dreams function as revelatory experiences where silenced histories, ancestral voices, and suppressed identities resurface. By aligning dream sequences with Jungian theory, the analysis demonstrates how Walcott transforms the unconscious into a revolutionary space of postcolonial healing and awakening.

Ultimately, this paper argues that the intersection of dream and reality in *Dream on Monkey Mountain*—informed by Jungian psychoanalysis—offers a vision of hope and psychological transformation. Walcott reimagines the dream not as a retreat but as a vital tool for reclaiming identity and constructing a postcolonial future unburdened by the residues of imperial history.

Keywords: Postcolonial Identity, Jungian Dream Theory, Derek Walcott, Archetypes, Dream vs. Reality

A Black Feminist Reading of Economic Disempowerment and Social Disappointment in Yaa Gyasi's *Homegoing* (2016)

Melek YILDIRIM

E-mail: mlky2978@hotmail.com, ORCID: 0000-0002-8346-6468

Samet GÜVEN

Karabük University, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Western Languages and Literatures, English Language and Literature
E-mail: sametguven@karabuk.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6883-5109

Abstract

The existence of social, economic and cultural oppression on the Afro-American issue in the postmillennial novels. Yaa Gyasi's *Homegoing* demonstrates how the Afro-American women of six generations experience in the form of a traumatic memorial family saga as a historical fiction. While Yaa Gyasi starts from the first generation of the Ghanaian women in the Middle Passage, she goes on to illustrate the discriminatory and oppressive history of the Afro-American generations by spotting Periods of Antebellum, the Emancipation, the Reconstruction, the Harlem Renaissance, the Civil Rights Movement, and the Jim Crow Laws. Hence, the author reminds us of the legacy of colonialism carried out for centuries on black women as systemic oppression. Black feminism, as a kind of gender studies, discusses the circumstances that women of color in the United States and other countries in the patriarchal Western civilization in terms of social, cultural, economic, and political factors. It strives to understand the injustices having an impact on the daily lives of black women, including a wide range of discrimination, institutional racism, and systemic oppression. Patricia Hill Collins is one of the prominent academics and activists whose perspectives, such as intersectionality and Black Feminist Thought, have contributed to the development of black feminism. Her theory will spot the characters in *The Homegoing* in search of justice. Hence, the study aims to center on the social and economic nets set for black women by shedding light on economic and social disempowerment in Yaa Gyasi's *Homegoing* (2016) in the framework of black feminist literary criticism.

Keywords: Black Feminism, Afro-American women, economic blocks, otherness, legacy of Western patriarchy

The Abjection of Deafness: Sign, Silence, and the Politics of Language in Nina Raine's *Tribes*

Melike İrem ALHAS

TED University, Department of English Language and Literature
E-mail: irem.simsek@tedu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1041-6988

Abstract

Nina Raine's *Tribes* (2010) challenges the dominant fiction of deafness as lack, reconfiguring it instead as a space of linguistic richness, cultural identity, and embodied epistemology. The play centres on a hearing family who, while apparently inclusive, impose assimilationist expectations on Billy, their deaf son, by insisting on lip-reading and spoken language while refusing to learn sign. This dynamic positions deafness as an absence to be corrected, reinforcing ableist norms under the guise of familial cohesion. This paper argues that *Tribes* exposes and critiques the abjection of deafness through both narrative and dramaturgical strategies. Drawing on Julia Kristeva's theory of abjection and key insights from disability studies, it explores how the family's rejection of sign language marks the deaf body as disruptive to the symbolic order. Billy's encounter with Sylvia—a hearing woman fluent in sign and raised by deaf parents—initiates a reclamation of deaf identity and gestures toward a counter-discourse rooted in visual and embodied language. Raine's integration of untranslated sign, strategic silences, and fragmented communication destabilises the audience's reliance on auditory comprehension, unsettling the privileged status of speech in both theatre and society. Thus, *Tribes* dismantles the reductive association of deafness with deficiency by foregrounding the structural marginalisation of the deaf subject, and reclaims deafness as a site of resistance and alternative knowledge.

Keywords: Deafness, abjection, disability studies, sign language, British drama

When Horror Becomes Eco: Looking at Stephen King’s Fiction through Ecohorror

Melis MÜLAZIMOĞLU & Ceren ORDU

Ege University, Department of American Culture and Literature
E-mail: meliserkal@yahoo.com, ORCID: 0000-0002-3805-8019
E-mail: cerenordu0@gmail.com, ORCID: 0009-0008-9729-9083

Abstract

Within the broader scope of ecocritical studies, EcoHorror concentrates specifically on the portrayal of ecological unease in literary imagination. According to Tidwell and Soles, “ecohorror is not defined solely by human fear *of* nonhuman nature but is also frequently concerned with human fear *for* nonhuman nature.” This framework becomes especially visible in light of Simon C. Estok’s influential theory of ecophobia, which shows the deep-seated human hostility, contempt, and fear toward nature. In this regard, EcoHorror has secured a significant place either by portraying environmental unease in speculative contexts or by representing the uncanny in real-life settings. Although the depiction of ecophobia has a long tradition in the Western literary imagination, this paper aims to focus on a contemporary example, such as Stephen King, whose horror fiction has been regarded as exemplary in depicting the uncanny in urban landscapes. In most of his works, motifs of ecohorror are visible in terms of setting, characterization, and plot. Thus, this paper aims to focus on a selection of works by King to showcase the stylistic and thematic extent King uses in merging fact and fiction, the real and imaginary, myth and reality, fear and empathy to configure or subvert the agency of nature as the other in the present time.

Keywords: EcoHorror, Ecophobia, Horror Fiction, Stephen King

***Twin Peaks* and the Neo-Romantic Wilderness**

Melisa GENÇ

E-mail: melisaesingenc@gmail.com, ORCID: 0000-0002-0313-1933

Abstract

The famous American horror-mystery drama television series of David Lynch and Mark Frost focuses on the relation between human and nature in a neo-romantic manner. *Twin Peaks* is a horror and mystery drama that displays some important concerns of eco-criticism related to the huge influence of nature on human beings. Besides, *Twin Peaks* revives the romantic tradition of portraying nature as a source of sublime and transcendent power. David Lynch and Mark Frost depict nature as eco-sublime where strange powers and creatures dominate the eco-system. On the contrary, the urban setting in *Twin Peaks* is portrayed as the opposite of eco-sublime of nature as a source of corruption, malaise and hypocrisy. Instead, the wilderness as forests, waterfalls and mountains operates with a mystical and sublime power beyond human corruption and cynicism. In this aspect, *Twin Peaks* can be analysed through eco-critical lens related to the Anthropocene and eco-sublime.

Keywords: Ecocriticism, *Twin Peaks*, wilderness, pastoral, sublime

Tracing Ihab Hassan's "Fiduciary Realism" in Charlotte Turner Smith's *Beachy Head* and Rethinking the Idea(lization) of Seclusion in Romanticism through a Non-Solipsistic Hermit Figure

Merve GÜNDAY

Ankara University, Faculty of Language and History-Geography, English Language and Literature Department

E-mail: gunday@ankara.edu.tr , ORCID: 0000-0002-7345-9870

Abstract

Charlotte Turner Smith presents in her "Beachy Head" a non-egotistical Romantic space countering the idealization of seeking refuge in nature or imagination as cut off from all human relations, through her subversive portrait of a hermit figure not living in a private dream world but joining the outside world and its material realities. Shifting the focus from the immaterial or the transcendental to the material or the down-to-earth and erasing the epistemic boundary between the I and not-I in her unorthodox portrayal of a hermit figure shaped not by egotism, alienation, or insensitivity but by empathy and sensitivity, as observed in his act of rescuing sailors from shipwrecks and burying the bodies of the dead ones rather than living in a detached and withdrawn way, Smith seems to be echoing Ihab Hassan's contemporary notion of "fiduciary realism" addressing "self-emptying" or ego annihilation as "a postmodern aesthetic of trust" imbued with the idea of Keatsian negative capability. In this vein, this study argues that as observed in her unconventional hermit who attends to the existence of other subjects instead of retreating into indifference in a fantasy world, Smith gives a Romantic voice to what Hassan means by his "fiduciary realism" in his discussion as to what lies beyond postmodernism and similarly opens a new a post/non-anthropocentric hermeneutical pathway by her move from center-margin to margin-margin relationality, with both the hermit and the shipwrecked sailors being the marginalized of the humanist discourse in this locality on the edge of life.

Keywords: Charlotte Turner Smith, *Beachy Head*, Ihab Hassan, fiduciary realism, problematization of the solipsistic hermit figure/ the idea(lization) of seclusion in Romanticism

Reinkarnative Fiktion und Geschichtstheorie: Walter Benjamins Spuren in Jenny Erpenbecks *Aller Tage Abend*

Miray ENEZ BAYAR

Universität Burdur Mehmet Akif Ersoy, Philosophische Fakultät, Abteilung für Deutsche Sprache und Literatur

E-mail: mirayenez@mehmetakif.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3046-2391

Zusammenfassung

Der Roman *Aller Tage Abend* von Jenny Erpenbeck entwirft eine narrative Struktur, die Tod, Zeit und Geschichte als offene, fragmentierte und rekursive Konzepte behandelt. Die weibliche Hauptfigur stirbt fünfmal und kehrt jedes Mal zufällig ins Leben zurück. Diese fünf alternativen Lebensverläufe spiegeln zugleich unterschiedliche politische Systeme, historische Katastrophen und persönliche Krisen wider. Der vorliegende Vortrag interpretiert diesen Roman als Beispiel einer reinkarnativen Fiktion und verbindet diese Perspektive mit Walter Benjamins geschichtsphilosophischen Thesen. Im Zentrum stehen die Allegorie des „Engels der Geschichte“ (These IX), die Wiederkehr des Verdrängten (These III), das Jetztzeit-Konzept (These XVIII) und die Erinnerung an die Geschichte der Besiegten (These VII). Benjamin zufolge ist Geschichte keine objektive Chronologie, sondern eine verdichtete Gegenwart, in der vergangene Erfahrungen und mögliche Zukünfte kollidieren. Erpenbecks Roman bricht mit linearer Historiografie und lässt individuelle Erzählungen, Zufälle und Erinnerungsspuren dominieren. Diese reinkarnative Erzählweise stellt nicht nur die Identität der Protagonistin in Frage, sondern eröffnet auch einen Raum für marginalisierte Perspektiven und verdrängte Stimmen. Im Rahmen dieses Vortrags wird gezeigt, dass literarische Fiktion als Widerstand gegen die normative Geschichtsschreibung wirken kann. Damit gewinnt der Roman eine doppelte Relevanz: als poetische Neuschreibung von Biografie und als politisch engagierte Revision historischer Wirklichkeit.

Schlüsselwörter: Reinkarnative Fiktion, Geschichtsphilosophie, Walter Benjamin, Gegenwartsliteratur

Cultural Aging and Generational Dislocation: A Gerontological Interpretation of *Seventeen Syllable* by Hisaye Yamamoto

Mukadder ERKAN

Atatürk University, Faculty of Letters, English Language and Literature
E-mail: merkan@atauni.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9110-4272

Abstract

Modern gerontological studies consider that aging cannot be understood only as a biological process but rather should be investigated within the cultural, social, and historical forces that affect human experiences during the life span. Hisaye Yamamoto's short story "Seventeen Syllables" presents a case study for gerontological theory to literary study in its detailed picture of how gender restrictions, cultural displacement, and intergenerational dynamics interact to shape aging experiences inside immigrant families. This paper aims to show that Yamamoto's story focuses on significant concerns in current aging studies, particularly the concept of "cultural aging" and the manner in which social institutions could either support or impede older adults' continuous development and self-expression. This paper tries to present how the story allows us to understand aging as a fundamentally social and cultural phenomenon by a nuanced analysis of Mrs. Hayashi's experience as an aging Japanese immigrant woman whose artistic goals are finally hindered by the patriarchal system.

Keywords: Gerontology, cultural aging, generational dislocation, Hisaye Yamamoto, *Seventeen Syllables*

Ecopsychology of Scent: Olfactory Memory, Biophilia, and Place Attachment in Powers's *The Overstory*

Mukadder ERKAN

Atatürk University, Faculty of Letters, English Language and Literature
E-mail: merkan@atauni.edu.tr, ORCID: 0000-0002-9110-4272

Ahmet ÖZKAN

Bitlis Eren University, School of Foreign Languages
E-mail: a.ozkan@beu.edu.tr, ORCID: 0000 0001 6904 5707

Abstract

Scent, though often overlooked in literary and psychological analysis, plays a crucial role in shaping memory, identity, and ecological consciousness. In ecopsychology, olfaction acts as a powerful bridge between the human psyche and the natural world, activating emotional memory and reinforcing embodied place attachment. As the only sense directly linked to the brain's limbic system—responsible for memory and emotion—smell uniquely evokes autobiographical recall and deep emotional ties to specific environments. Within this framework, natural aromas are understood not as incidental details, but as vital carriers of ecological meaning and memory. This study explores the underexamined connection between olfactory perception, ecopsychology, and environmental literature in Richard Powers's *The Overstory*, arguing that scent functions as a central narrative device for conveying biophilia (innate human-nature affinity), place attachment, and environmental grief. Through detailed analysis of olfactory imagery—such as tree phytoncides, decaying wood, and soil mycologies—the study reveals how scent catalyzes psychological transformation and ecological awareness in the novel's characters, evoking solastalgia (distress from environmental degradation).

Using a smellscape reading that integrates literary analysis with neuroscience and ecopsychology, the study aims to demonstrate how olfactory memory anchors human identity within threatened ecosystems. Characters like Patricia Westerford, who communicates with trees through scent, embody biophilic resilience. Meanwhile, the blighted chestnut becomes a symbol of olfactory absence and collective ecological trauma, and through this symbolism, Powers's use of smell reconfigures human-nature relations: restorative forest scents foster well-being, while their loss signals rupture, transforming olfactory memory into a witness of ecological decline.

Keywords: Olfactory Memory, Ecopsychology, Biophilia, Place Attachment, Environmental Grief

***Frankenstein*'ın Türkçe Yolculuğu: Kurgu Çevirisinde Çevirmen Tercihlerinin Metinlerarasılığın Yansıtılmasındaki Rolü**

Murat BALOĞLU

İstanbul Kent Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu
E-mail: murat.baloglu@kent.edu.tr , ORCID: 0009-0006-0189-2321

Özet

Bu bildiride Mary Shelley'nin *Frankenstein; or, The Modern Prometheus* adlı romanının Türkçedeki iki önde gelen çevirisi — 2002 tarihli İthaki Yayınları baskısı (çev. Orhan Yılmaz) ve 2021 tarihli Yapı Kredi Yayınları baskısı (çev. Can Kantarcı) — metinlerarasılık kuramı bağlamında karşılaştırmalı olarak analiz edilmektedir. İnceleme, Julia Kristeva'nın “her metin diğer metinlerin mozaığıdır” ilkesine dayanan metinlerarasılık yaklaşımı ile Mikhail Bakhtin'in çokseslilik (polyphony) ve diyalojik ilişki kavramlarını kuramsal temel olarak benimsemektedir.

Kristeva'nın kuramsal çerçevesi ışığında, romanın Prometheus miti, Milton'ın *Paradise Lost* adlı eseri, Goethe'nin *Faust*'u ve Aydınlanma düşüncesiyle kurduğu metinlerarası ilişkiler analiz edilmektedir. Bu öğelerin çeviride nasıl aktarıldığı ve bu süreçte hangi stratejilere başvurulduğunun metin düzeyinde örneklerle ortaya konması amaçlanmaktadır. Bakhtin'in çokseslilik anlayışı ise romanda yer alan çoklu anlatıcı yapısının (Walton, Victor, yaratık) Türkçe çevirilerdeki aktarımında gözlemlenebilecek olası benzerlik ve farklılıkları, altında yatan ve tespit edilebilir sebepleriyle birlikte irdelemek amacıyla çalışmaya dahil edilmiştir. Her anlatıcının kendine özgü ses tonu ve dilsel farkları, çevirilerde ne şekilde karşılık bulmuştur? Bu çalışma aynı zamanda metnin diyalojik yapısının çevirilere nasıl yansıdığını, uğradığı olası değişiklikleri ve bu değişikliklerin hangi biçimde gerçekleştiğini ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Yapı Kredi çevirisi, başlıktaki *Modern Prometheus* vurgusunu koruyarak *Prometheus* mitine gönderme yapan metinlerarasılık düzlemini daha görünür kılmakta, Milton ve diğer kaynak metinlere yapılan göndermelerde açıklayıcı notlara ve editoryal müdahalelere başvurmuştur. Buna karşın, İthaki çevirisi daha örtük bir aktarımı tercih etmekte, yan metin kullanımını nispeten sınırlı tutarak metinlerarasılık ilişkilerinin kurulmasını okurun otonomisine bıraktığı gözlemlenmektedir. Bu durum, yalnızca çevirmenlerin görünürlük derecelerini değil, aynı zamanda erek metinde inşa edilen kurgunun yapısını da etkilemektedir.

Bu çalışma, çeviri stratejilerinin yalnızca dil düzeyinde değil, aynı zamanda kurgu yapısındaki metinlerarası ağların görünürlüğü, açıklık derecesi ve okura sunulmuş biçimi üzerinde de belirleyici olduğunu savunmakta; çevirinin edebi kurgu ile kurduğu ilişkiyi metinlerarasılık kavramı üzerinden yorumlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Çeviri stratejileri, çokseslilik, Frankenstein, kurgu ve çeviri, metinlerarasılık

Fictional Voices, Fragmented Identities: Postcolonial Conflicts in the Selected Poems of Walcott, Bhatt, and Senior

Mustafa CANLI

Karabük University, Department of Western Languages and Literatures
E-mail: mustafacanli@karabuk.edu.tr , ORCID: 0000-0001-5234-3687

Abstract

This study explores the fictional representations of cultural hybridity, identity conflict, and postcolonial dislocation in three influential poems: Derek Walcott's "A Far Cry from Africa", Sujata Bhatt's "Search for My Tongue", and Olive Senior's "Colonial Girls' School". The research problem of the paper is how poetic fiction expresses the personal and political tensions of identity in postcolonial contexts. These intersection points are native and foreign language, memory, and cultural inheritance. These poems, as works of fiction, employ lyrical voices to dramatize genuine historical and cultural predicaments, trespassing the line between poetic and non-fictional narratives. To search for this phenomenon, the study employs a comparative literary analysis grounded in postcolonial theory and concepts, examining how each poet constructs a narrative voice that embodies the psychological and cultural fragmentation caused by respective colonial histories. The conflicts and alienation of the poets make up the core of the study. As a conclusion, it is suggested that all three poets use poetic fiction as a tool to discuss split identities. Walcott's persona expresses a dilemma between his African and British past; Bhatt demonstrates the loss and retrieval of the mother tongue; and Senior critiques the colonial education system and its role in shaping a postcolonial characteristic. The study shows how fiction in poetic form serves to reimagine and convey the identity discussions and resistance in the postcolonial world.

Keywords: Poetry, fiction, language, identity, postcolonialism

Postmodern Sonrası Edebi Bir Yaklaşım: *Ultraromantizm*. Christian Kracht'ın *Air* İsimli Romanı Üzerinden Bir İnceleme

Müge ARSLAN KARABULUT

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Alman Dili ve Edebiyatı
E-mail: mugearslan@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3344-7880

Özet

İnsan özü gereği biçimlendirme eğilimindedir. Bu biçimlendirme eğilimi topluma ve zamanın şartlarına göre evrilmekte ve gelişmektedir. Biçimlendirmeyi ise edebi boyutta kurguya taşır. Bu bağlamda kurguladıkları mevcut gelişmeler ve değişimler dahası yenilikler çerçevesinde zaman ve topluma bağlı olarak yeni edebi eğilimler, türler, dönemler, yöntemler ve üsluplar vs. ortaya çıkarır.

Postmodern dönem özelliklerinin mevcut toplumsal değişime uymadığını ve demode kaldığını öne süren kuramcılar diğer alanlara paralel bir şekilde edebiyatta da postmodern sonrası yeni eğilimlerin ortaya çıktığı üzerinde durmakta ve söz konusu yeni eğilimi tanımlamak için farklı kavramlar benimsemektedirler. Bu yeni eğilimi tanımlayan kavramlardan bir tanesi bilimkurgu türü ve romantik dönemin bir araya geldiği ve Leonhard Hieronymi tarafından somutlaştırılan *Ultraromantizm*'dir. *Ultraromantizm*, yeni dönemdeki romantik özlem ve bakış açısını bilimkurgu temelinde çağın teknolojik imkânlarıyla bir öteye taşır. Christian Kracht'ın 2025 yılında yayınladığı romanı *Air*, iç mimar Paul'un paralel bir evrene geçişi ile iki dünya arasındaki salınımı konu alır. Paul dekorasyon için gittiği yerde elektromanyetik bir patlamayla kaybolur ve paralel evrene geçiş yapar. Mitoloji, dijital dünya ve yapay zekâ unsurlarının bir araya geldiği, fantastik olan ve modern masalın birbiri arasında salındığı bu roman bir yeni dünya anlatısı olarak kurgulanmıştır.

Bu çalışmada, öncelikle postmodern sonrası yeni bir eğilim olarak öne sürülen *Ultraromantizm* ve özelliklerine değinilecek, sonrasında çağdaş Alman edebiyatı yazarlarından Christian Kracht'ın 2025 yılında yayınlanan *Air* isimli romanı biçim ve içerik açısından ultraromantik eğilim çerçevesinde irdelenecektir. Eserden örneklerle romanın nasıl ve ne ölçüde ultraromantik özellikler taşıdığı değerlendirilmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Postmodern Sonrası Edebiyat, Ultraromantizm, Leonhard Hieronymi, Christian Kracht, *Air*

Figür Kurgulaması Açısından Hegel'in *Olumsuzlamanın Olumsuzlaması* Kuramı Çerçevesinde Protagonist ve Antagonist

Müge ARSLAN KARABULUT, Beyza DALBÜK

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Alman Dili ve Edebiyatı
E-mail: mugearslan@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3344-7880
Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans
E-mail: beyzadalbuk@gmail.com, ORCID: 0009-0008-0275-7644

Özet

Her şeyin zıttıyla birbirini etkileyen bir ilişki içerisinde olduğu diyalektik kuramı, Alman idealizminin önemli isimlerinden G. W. F. Hegel'in tüm felsefesine damga vuran önemli çıkarımlarından birisidir. Diyalektiğin temel yasalarından birini ise “Olumsuzlamanın olumsuzlaması” (*Negation der Negation* ya da *doppelte Negation*) kuramı oluşturur. Bu kuram doğrultusunda Hegel, diyalektik olumsuzlamada bir olgunun, niteliğin ya da kavramın mantıksal olumsuzlamada olduğu gibi salt olumsuzluk içermediğini vurgularken, olumlu korunarak hatta onu aşarak eski nitelikten hareketle yeni bir niteliğin ortaya çıkmasına dikkat çeker ve ilerlemenin ancak bu şekilde gerçekleşeceğini dile getirir.

Edebi bir anlatının temel yapı taşlarından olan protagonist ve antagonist temelde birbirlerine zıt, iki farklı karakter yapısı olarak ortaya konur. Ancak aslında kötü ve rakip antagonist, iyi ve ana karakter protagonistin oluşumunu, dönüşümünü ve gelişimini sağlayan en önemli diyalektik unsurdur. Bu açıdan her ikisi de zıtlıkların içerisinde bir birlik oluşturarak birbirlerini besler. Bu çalışmada edebi eser içerisinde figür kurgulaması açısından önemli bir yere sahip olan protagonist ve antagonist, Hegel'in “olumsuzlamanın olumsuzlaması” kuramı doğrultusunda ele alınacaktır. Bildirinin temel savı, antagonistin kurgusal olarak yalnızca çatışma yaratıcı bir figür değil, aynı zamanda protagonistin kendini tanımasına, öne çıkarmasına ve hatta aşmasına olanak veren yapısal bir unsur olarak anlam kazanmasıdır. Bu bağlamda çalışmanın ilk bölümünde Hegel'in genel diyalektik kuramı açıklanacak, bu kuram içerisinde “olumsuzlamanın olumsuzlaması” somutlaştırılmaya çalışılacaktır. Sonrasında edebi bir eserdeki protagonist ve antagonist Hegel'in söz konusu kuramı bağlamında irdelenecek, antagonistin salt bir olumsuzlama içermediği diyalektik ilişki içerisinde protagonistin varlığını kuvvetlendiren en temel unsurlardan biri olduğu ortaya konmaya çalışılacaktır. Bu açıdan çalışma sonraki çalışmalara yeni bir bakış açısı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hegel, olumsuzlamanın olumsuzlaması, protagonist, antagonist, figür kurgulama

Fictional Identities: Exploring Self-Narration in *The French Lieutenant's Woman* and *The Sea*

Müjdat BULMUŞ

Pamukkale University, Department of English Language and Literature
E-mail: mbulmus@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0008-107X

Abstract

This study explores the fictional nature of individual identity in late 20th-century English literature, examining John Fowles' *The French Lieutenant's Woman* (1969) and John Banville's *The Sea* (2004). It investigates the definition and construction of individual identity, questioning whether it is shaped by personal agency or social influences. Employing Dan P. McAdams' life-story model, the analysis reveals how protagonists fictionalise their 'internalised and evolving self-stories' within their cultural contexts. The findings indicate that the novels, representing the Late Victorian Era and the modern/postmodern era respectively, portray distinct perceptions of identity with differing outcomes. Sarah's self-fiction in *The French Lieutenant's Woman* exemplifies a modern pursuit of emancipation and self-realisation, whereas Max's self-narration in *The Sea*, characterised by a denial of the past, illustrates a traumatic struggle to integrate past experiences into a coherent life story.

Keywords: identity, fiction, cultural frameworks, self-realisation, traumatic struggle

İlahi Kurgu Bağlamında Semyon Nadson'un Yaşamı ve Yaratıcılığı

Nazan COŞKUN

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı
E-mail: nazan_coskun@yahoo.com, ORCID: 0000-0001-7748-5219

Özet

İlahi kurgu, insanın dünyevi yaşamının en büyük hakikatlerinden biri olarak yazgı kavramıyla ve bu yaşamın sonunu ifade eden ölümle iç içe geçen olgulardan biridir. Bu anlamda insanlık tarihi boyunca insan yazgısının değişmez yoldaşı olan ölüm; düşünce, sanat ve edebiyatın kadim konularından biri olmuştur. İnsanlık, fani yaşamına içkin olan ölüme karşı tarih boyunca var olmaya dayanan en temel insani dürtüyle varoluş mücadelesi vermiştir. Ne var ki ilahi kurgunun yenilmez düşmanı olan ölüm her daim zafer kazanmıştır. Bu bağlamda çalışmamızda 19.yüzyılın sonlarında yaratıcılık yoluna adım atan ve ilahi kurgunun çileli bir yol olarak sunduğu yirmi beş yıllık kısa bir yaşam süren Rus şair Semyon Nadson'un yaşam ve yaratıcılığını ilahi kurgu bağlamında incelemek oluşturmaktadır. Zira ilahi kurgunun Nadson'a çizdiği yaşam yolunda ölüm daimî bir yoldaş olarak yer almaktadır. Nitekim yapılan inceleme neticesinde genç şairin yaşam yolunun ve buna bağlı olarak yaratıcılığının ilahi kurgunun daimî askeri olan ölümle soluduğu görülmüş, şiirlerinden örneklerle Nadson'un yaşamına ve yaratıcılığına dair genel bir değerlendirme yapılarak genç şairin ölümle bağlantılı yaşam deneyimlerinin yaratıcılığıyla olan bağı açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Nadson, ölüm, yazgı, ilahi kurgu

Lirikten Anlatıya: *Astrophil ile Stella*'da Manzum Roman Deneyi

Nazmi AĞIL

Koç Üniversitesi, İnsani Bilimler ve Edebiyat Fakültesi, Karşılaştırmalı Edebiyat Bölümü
E-mail: nagil@ku.edu.tr , ORCID: 0000-0001-7014-2504

Özet

Shakespeare'in çağdaşı Sir Philip Sidney'in İngiliz Edebiyatının en önemli sone dizilerinden biri olarak kabul edilen *Astrophil ile Stella* adlı eseri, Astrophil'in (Yıldızsever) Stella'ya (Yıldız) duyduğu tutkulu ve çoğu zaman acı veren aşkı anlatır. Bu eser geleneksel olarak arzu ve şiirsel yaratıcılık temaları etrafında kurulmuş lirik şiirlerin bir güldestesi olarak okunur. Oysa onu parçalı liriklerin bir derlemesi olarak görmenin ötesine geçerek bütünlüklü bir anlatı, bir manzum roman olarak okumanın karakter gelişimi, zaman kurgusu ve anlatı stratejileri konularında açacağı yeni ufuklar, metne kazandıracığı yeni boyutlar vardır. Sunumumda dilimize çevirmiş olduğum şiirler üzerinden böyle bir okuma denemesine girişip bu yaklaşımın kazanımlarını örnekleyecek, diğer yandan, öyleyse Sidney'in "romanını" neden şiir ve özellikle sone formunda yazmayı tercih etmiş olduğu sorusuna ilişkin düşüncelerimi paylaşacağım. Amacım *Astrophil ile Stella*'nın Rönesans şiiri ile çağdaş manzum roman türü arasında köprü kuran öncü bir eser oluşunu vurgulamak.

Anahtar Kelimeler: Sidney, *Astrophil ile Stella*, manzum roman

Medyalar Arası Dönüşüm: Edebiyat ve Video Oyunları Arasındaki İlişki

Nazmiye ÖNEL

E-mail: nazonel.10@gmail.com, ORCID: 0009-0002-5504-8522

Özet

21.yüzyıl, teknolojinin hızlı gelişimi ve dijital medyanın hayatın her alanına yayılmasıyla birlikte “görüntü çağı” olarak adlandırılır. Bu dönemde anlatı biçimleri köklü değişikliklere uğramış, geleneksel anlatı türü olan edebiyatın yanı sıra, sinema, fotoğraf ve televizyon gibi araçlardan, yerini, çoklu medya unsurlarını barındıran video oyunlarına bırakmıştır. Video oyunları, farklı medya unsurlarını bir araya getirerek sadece eğlence sunmanın ötesinde, oyuncuyu içine çeken kurgular ve ilgi çekici hikâyeler aracılığıyla yeni anlatı imkânları sunar. Bu bağlamda “*transmedia anlatı*” ve “*novelizasyon*” kavramları da önem kazanır. Transmedia anlatı, bir hikâyenin farklı medya türlerinde genişletilmesi anlamına gelirken; novelizasyon ise oyun veya film gibi görsel içeriklerin yazılı kurguya, yani romana dönüştürülmesidir. Fransa, köklü edebiyat mirası ve gelişmiş video oyunu endüstrisiyle bu anlatı dönüşümünde öncü bir konumdadır. Ubisoft’un “*Assassin’s Creed: Unity*” oyunu Fransız Devrimi’ni interaktif bir kurguyla yaşatırken; Asobo Studio tarafından geliştirilen “*A Plague Tale: Innocence*” Orta Çağ Fransası’nı edebi bir kurguyla işler. Quantic Dream’in “*Heavy Rain*” ve “*Detroit: Become Human*” gibi oyunları ise oyuncunun seçimlerine göre şekillenen, zengin ve çok katmanlı kurgular sunar. Video oyunları, büyük ekonomik büyüklüğü ve yaratıcı süreçleriyle sadece kültürel değil, aynı zamanda endüstriyel açıdan da büyük öneme sahiptir. Bu çalışma, video oyunlarının yalnızca eğlence aracı olmadığını; romanlara benzer şekilde kurgusal anlatılar sunduğunu ve sinema ile edebiyat gibi türlerle etkileşim içinde olduğunu göstermeyi amaçlamaktadır. Fransa’nın köklü edebiyat geleneği ve güçlü dijital oyun sektörü, bu dönüşümde öncü rol oynamaktadır. Çalışma, Fransa özelinde videooyunlarının kurgu temelli anlatı yapılarını ve kültürel etkilerini, transmedia ve novelizasyon süreçleriyle birlikte edebiyatla olan ilişkisini incelemeyi hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Kurgu, medya, edebiyat, video oyunu, transmedia anlatı, novelizasyon, Fransa

The Language of Hegemony: An Analysis of Nathaniel G. Clark's *An Outline of the Elements of the English Language*

Necdet EKER

Dokuz Eylül University, Faculty of Letters, American Culture and Literature
E-mail: necdet.eker@deu.edu.tr , ORCID: 0009-0001-9425-6554

Abstract

The discourse of cultural superiority emerges as a significant factor in disseminating American culture. This notion has been intertwined with the US expansionist aspirations since the foundation of the United States, and legitimized, particularly through English language education. In the 19th century, Nathaniel G. Clark, the Corresponding Secretary of the American Board of Commissioners for Foreign Missions (ABCFM) -one of the most influential missionary organizations in the United States- emphasized that English language was an ideological instrument of the cultural hegemony and he constructed English as the “language of civilization.” This study aims to analyze N. G. Clark’s approach to the historical evolution of the English language based on Anglo-Saxon, Norman, and Latin influences and examine Clark’s portrayal of English as a symbol of universal civilization by focusing on Clark’s work called *An Outline of the Elements of the English Language*.

Throughout the book, N. G. Clark frames non-European cultures as “barbaric other” and presents American values as the universal norm with an Orientalist approach. The book concentrates on education as a fundamental agent for establishing cultural and linguistic dominance. According to Clark, the dissemination of English was a “benevolent” necessity for human progress. This approach defined the ABCFM educational policies during the late 19th century and aligned with the American “civilizing mission,” which legitimized the expansionist policies of the United States. Clark’s narrative of English transformation reveals how language is transformed into an instrument of ideological hegemony through education, literature, and institutions.

Keywords: American Board (ABCFM), Nathaniel G. Clark, Language Hegemony, *An Outline of the Elements of the English Language*

Cuerpos que no encajan: Trauma, memoria y subjetividad femenina en *Clavícula* y *Yeşil Peri Gecesi*

Nermin İNAN

Universidad de Tekirdağ Namık Kemal, Escuela de Lenguas Extranjeras
E-mail:ninan@nku.edu.tr, ORCID:0000-0002-6655-0473

Resumen

Esta comunicación propone una lectura comparada de *Clavícula* de Marta Sanz y *Yeşil Peri Gecesi* (*La noche del hada verde*) de Ayfer Tunç, dos obras en las que el cuerpo femenino se convierte en el centro de una narrativa atravesada por la ansiedad, el dolor y la memoria herida. En ambas novelas, el cuerpo no es solo tema, sino forma: un lenguaje quebrado que interroga la norma desde la fisura.

Desde una perspectiva que entrecruza el psicoanálisis, los estudios del trauma y la teoría feminista, el análisis se centra en cómo estas narraciones dan voz a mujeres cuyos cuerpos no encajan en los discursos normativos. *Clavícula* convierte el cuerpo doliente en superficie donde se inscriben el miedo, la precariedad y el mandato de felicidad, mientras que en *La noche del hada verde* la protagonista reconstruye su historia a través de una memoria que se deshace y se reescribe, entre culpa, silencio y deseo.

Ambos textos articulan una historia que no busca cerrar la herida, sino hacerla hablar. Esta propuesta entiende la literatura como un espacio donde el yo femenino puede narrarse sin disfraz. Desde el humor ácido de Sanz hasta la melancolía íntima de Tunç, estas autoras interrogan lo corporal, lo materno, lo femenino, abriendo un espacio narrativo en el que el yo herido puede, al menos, ser escuchado.

Palabras clave: Cuerpo femenino, trauma, memoria, ficción, psicoanálisis

Autobiographical Fiction: Black Diaspora Feminism in Buchi Emecheta's *Second Class Citizen*

Neslihan GÜNAYDIN ALBAY

Doğuş University, Faculty of Arts and Sciences, English Language and Literature
E-mail: n.albay87@gmail.com , ORCID: 0000-0003-1933-0125

Abstract

Published in 1974 in London by Nigerian writer Buchi Emecheta, *Second Class Citizen* is a semi-autobiographical novel that presents a poignant life story of an ingenious Nigerian woman who challenges oppressive tribal traditions and overcomes numerous hardships to carve a life of dignity and independence for herself and her children in a diasporic space. Based on Emecheta's experiences in Nigeria as a former British colony and in Britain as a postcolonial subject, the novel sheds light to the complex dynamics between individuals and the broader structures of both traditional African society and British colonial culture, dealing with the concepts of identity, gender, and belonging. As a pioneering figure and representative of black feminism in the postcolonial period, Buchi Emecheta illustrates her protagonist Adah Obi's identity as the *Other* as a postcolonial subject in a triple disadvantageous position. This article contends that the female protagonist, Adah Obi, is marginalized by the intersecting forces of patriarchy and colonialism that shape both Nigerian and British societies. Positioned at the intersection of race, gender, and migration, Adah is depicted as the outsider—oppressed not only as a woman, but also as a Black immigrant navigating hostile cultural landscapes. Therefore, the purpose of this paper is to analyze Emecheta's *Second Class Citizen* from a black feminist perspective and to demonstrate how Emecheta illustrates the characteristics of black feminism in this semi-autobiographical fiction as a black female author in diaspora.

Keywords: Buchi Emecheta, *Second Class Citizen*, black feminism, autobiography, fiction

“The World’s Basic Brokenness”: Eco-Anxiety and Solastalgia in Richard Powers’s *Bewilderment*

Nesrin YAVAŞ

Ege Universitesi, Faculty of Literature, Department of American Culture and Literature
E-mail: nesrinyavas@yahoo.com, ORCID: 0000-0002-2327-9847

Abstract

Richard Powers’s novel *Bewilderment* (2021) portrays an intimate story of a father and son grappling with personal tragedy amid a planet in crisis. Set in a near-future United States facing accelerating environmental breakdown, the novel centers on astrobiologist Theo Byrne and his nine-year-old son, Robin, who is introduced as a “sad, singular, newly turning nine-year-old, in trouble with this world” (Powers 7), an emotionally sensitive child overwhelmed by species extinctions, climate chaos, and the loss of his mother. Through their journey, Powers explores pressing questions about humanity’s relationship to a dying planet, offering a deeply affective portrait of ecological despair and hope. *Bewilderment* dramatizes solastalgia and eco-anxiety/grief as affective forces that do not end at the boundaries of individual psychology but circulate through narrative, culture, and ecology. This study will demonstrate that Powers’s novel becomes a prime site for exploring how ecological emotions are felt, mediated, and mobilized in the Anthropocene.

To adequately capture this complexity, this study is grounded in the interdisciplinary framework of affective ecocriticism to address three interrelated research questions: The first question focuses on how the characters exhibit what environmental philosopher Glenn Albrecht defines as “psychoterratic dis-eases” such as solastalgia, eco-anxiety to ground these affective responses in embodied experience. The second question explores how the novel’s narrative structure and use of planetary storytelling mediate and intensify these emotions, emphasizing the affective power of narrative forms. The third question investigates the broader cultural and ethical implications of these emotions through Sara Ahmed’s theory of the cultural politics of emotion and Alexa Weik von Mossner’s concept of solastalgic distress. These frameworks together illuminate how affect circulates between bodies, texts, and communities, shaping not only how environmental grief is felt but also how it is shared, politicized, and narrated (Bladow and Latino 8). This critical approach situates environmental emotions at the intersection of embodiment, narrative, and ecology, emphasizing how affect circulates through cultural texts and social formations to produce epistemic and ethical effects. By deploying affective ecocriticism as a foundational lens, the present analysis examines Richard Powers’s novel *Bewilderment* to explore how solastalgia and eco-anxiety are not only lived experiences of environmental grief but also narratively and culturally mediated forces that compel ethical reflection and political engagement in the Anthropocene.

Keywords: Eco-anxiety, environmental grief, solastalgia, affective ecocriticism, Anthropocene fiction

Maya inanç sisteminin edebi kurgudaki temsili: *Guatemala Efsaneleri*

Nihal KALKAN YAĞCI

Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi,
Batı Dilleri ve Edebiyatları Bölümü, İspanyol Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı,
E-mail:nihalkalkan@mehmetakif.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4382-1314

Özet

Edebi metinler, kutsal olanın simgesel ve anlatısal düzeyde yorumlandığı, kültürel hafızayı dönüştüren kurgusal yapılar olarak kuramsal çerçevede ele alınabilir. Yazınsal üretim, bu bağlamda, geleneksel inanç sistemlerinin modern anlatı biçimleriyle etkileşime geçerek yeni anlam katmanları kazandığı özgün bir temsil alanı sunar. Miguel Ángel Asturias'ın *Guatemala Efsaneleri* (*Leyendas de Guatemala*, 1930) adlı eseri, bu dönüşümün dikkat çekici örneklerinden birini teşkil eder. Asturias, Maya inanç sisteminin çok katmanlı yapısını, mitik anlatım geleneğinin şiirsel ve büyümlü dokusuyla harmanlayarak edebi kurgunun olanaklarıyla yeniden yaratır. Maya inancı, doğaüstü varlıklarla örölmüş bir dünya görüşü, ritüel pratiklerle şekillenen bir yaşam felsefesi ve çok katmanlı bir evren tasavvuru üzerine kuruludur. Yazarın metinlerinde bu unsurlar, salt folklorik öğeler olmanın ötesine geçer; kültürel sürekliliği sağlayan, yaşayan ve dönüşen organik bir yapıya dönüşür.

Asturias'ın anlatılarında Maya mitolojisi, İspanyol sömürgeciliğinin yol açtığı tarihsel kırılmalara rağmen varlığını sürdüren kolektif hafızanın edebi bir izdüşümü olarak görünürlük kazanır. Yazar hem edebi hem de antropolojik bir bakış açısıyla yerli halkların dünyaya bakışını metnin merkezine yerleştirerek, modern Latin Amerika yazınında yerli kimliğin temsil biçimlerini yeniden tanımlar. Bu çalışma, Asturias'ın *Guatemala Efsaneleri*'nde Maya kökenli inanç sistemini edebi bir söyleme dönüştürme biçimini ve bu temsilin kültürel, antropolojik ve yazınsal boyutlarını çözümlmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Miguel Ángel Asturias, Maya mitolojisi, kültürel hafıza

The Illusion of Love: The Gaslight Effect in John Fowles's *The Collector*

Nihal TOPCU

Karabük University, School of Foreign Languages
E-mail: nihalmemis@karabuk.edu.tr , ORCID: 0000-0002-1553-8749

Abstract

The term “gaslighting” originates from Patrick Hamilton’s 1938 play *Gas Light*, in which a woman is manipulated into doubting her sanity by her husband under the guise of affection and kindness. Even though Hamilton never coined the term himself, the play provides the groundwork for what psychoanalyst Dr. Robin Stern highlights as “the gaslight effect” in her 2007 book *The Gaslight Effect*. Stern describes gaslighting as a form of emotional manipulation that affects victims in three stages (disbelief, defense, and depression) and eventually leads them to question their own reality, perception, and memory. Accordingly, this study delves into John Fowles’s debut *The Collector* (1963) by applying Stern’s psychological framework of the gaslight effect to analyse the victim–abuser relationship between Miranda Grey and Frederick Clegg. In the novel, Fowles presents the story of Miranda, an art student who is kidnapped and imprisoned in a cellar by Clegg, a socially isolated clerk and butterfly collector who claims to act out of love. In fact, his obsessive desire to possess Miranda results in her physical captivity and psychological torture until her death from pneumonia. Although Clegg never inflicts direct physical violence, he emotionally manipulates Miranda by isolating her from the outside world behind a mask of love and care. In his attempt to win her heart, he provides Miranda with everything she needs except her freedom. Ultimately, this reading of *The Collector* demonstrates how gaslighting operates by destroying a victim’s sense of reality and identity in captivity through emotional manipulation disguised as affection.

Keywords: Gaslight effect, *The Collector*, John Fowles, emotional manipulation

The Cyber Theseus: Transformation of the Female Body in Transhumanist Fiction

Nihan ERCİHAN

E-mail: nihan.amst@gmail.com, ORCID: 0009-0000-9498-014X

Abstract

In many forms of science fiction, the most common issue reveals itself in the compromise of gender, where the genre is dominated by males or androgynous beings, whereas the female gender is limited to side characters or stereotypical elements of what the genre brings. The transhumanist request to elevate humanity to a status higher than it now is portrayed through such fictional worlds, eliminating the female identity but refusing to give up on hypersexualizing the female body. The predominantly canonical narrative of William Gibson's *Neuromancer* (1984) hosts a cyborg character Molly Millions who predates many other fictional women in this contemporary position, allowing it to branch out to other characters. Similarly, Alex Garland's critically acclaimed 2014 movie *Ex Machina* has an Artificial Intelligence in female body called Ava, who is exploited by its creator, attracting a revenge plot from the character. And just like Ava, we witness the same passion to dismantle modifications of her body by a male and get revenge from the authoritative figure that possesses her in Marvel's "Nebula," a female character seen in the comics and movies of *Guardians of the Galaxy* series. This paper aims to analyze these cyborg female characters and compare their transformation process, both bodily modifications and their ideological psyche, in order to explore how transposition of body occurs, and to answer the question what makes us "human" in the transhumanist era of fiction.

Keywords: Transhumanism, American Culture and Literature, Science-fiction, Body, Gender

Briseis' Story: Pat Barker's *The Silence of the Girls* as a Feminist Rewriting of Homer's *The Iliad*

Nur Yağmur BAYAT

E-mail: nybayat@gmail.com, ORCID: 0009-0000-9933-5414

Abstract

As one of the oldest fictional sources in Western literary history, Greek mythology offers profound insights into human experience. It represents the social, theological, and cultural backgrounds of the society in which it was produced. Mythological writings, in this sense, contain the dominant ideologies of their age. Supposedly, feminist critics argue that these ancient texts were constructed through patriarchal traditions. Homer's *Iliad*, which is a part of the Epic Cycle that centres itself on the heroic age and the Trojan War saga, is one of the Greek mythology compositions that have influenced many works in the English literature. Drawing on the theories of Adrienne Rich and Hélène Cixous, this paper explores Pat Barker's *The Silence of the Girls* (2018) as a feminist rewriting of *The Iliad*. While Homer's epic glorifies the male achievement, the patriarchal voice it employs predominantly silences or ignores the female characters. By analysing *The Silence of the Girls*, this study displays how Barker reimagines the silenced voices of women, shifts the narrative to a female point of view, and grants the women of the Trojan War psychological depth and agency. Subsequently, this paper highlights how contemporary fiction can reclaim and revision canonical texts to expose and challenge their gendered biases and expand the boundaries of classical reception.

Keywords: Homer, *The Iliad*, Pat Barker, *The Silence of the Girls*, feminist rewriting

Kafkaesk Kurgu: Gerçekliğin Çöküşü ve Bürokratik Labirentler

Nuri ÇİÇEK

Aksaray Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Bölümü
E-mail: nuricicek@aksaray.edu.tr, ORCID:0000-0002-7565-475X

Özet

Franz Kafka'nın eserleri, modern insanın varoluşsal kaygılarını, bürokrasinin yıkıcılığını ve gerçekliğin kırılmasını absürt bir kurgu diliyle ele alır. "Kafkaesk" terimiyle tanımlanan bu anlatı evreninde, karakterler belirsiz kurallarla örülü labirentlerde amaçsızca dolaşırken, okur da geleneksel anlam arayışını yitirir. Kafka'nın kurgusunda gerçeklik, karakterlerin elinden kayıp giden bir olgudur. *Dönüşüm*'ün ilk cümlesi ("Gregor Samsa bir sabah kendini dev bir böceğe dönüşmüş olarak buldu"), açıklanmayan bir metamorfozla gerçekliğin nasıl parçalandığını gösterir. Gregor'un ailesi bu dönüşümü bir hastalık gibi görürken, Kafka bedeninin politik bir araç olduğunu ima eder. Benzer şekilde, *Dava*'daki Josef K., suçunu asla öğrenmeden idam edilir. Mahkeme sistemi, okura da kapalı bir labirent olarak sunularak adalet kavramı sorgulanır. Bürokrasi, Kafka'nın eserlerinde soyut bir canavara dönüşür. *Şato*'daki K., yetkililere ulaşmak için sonsuz bir çaba içinde debelenir. Ofisler, dosyalar ve görünmez yöneticiler, insanı ezen bir makinenin dişlileridir. Bu tema, Max Weber'in "demir kafes" metaforunu akla getirir: Modern toplum, rasyonel görünen ancak aslında anlamsız kurallarla işler. Kafka'nın 20. yüzyıl başındaki bu eleştirisi, günümüzün dijital bürokrasilerinde (ör. algoritmik yargılar) bile geçerliliğini korur. Kafka'nın kurgusal dünyası, okuru rahatsız ederek edebiyatın sınırlarını zorlar. Kafkaesk kurgu, gerçekliğin inşasının çöküşünü ve bireyin bu çöküş karşısındaki trajikomik direnişini anlatır. Bu bildiri de, Kafka'nın kurgu dünyasını *Dava*, *Dönüşüm* ve *Şato* eserleri üzerinden "gerçekliğin çözülmesi" ve "bürokratik tahakküm" temalarına odaklanarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kafkaesk, absürt edebiyat, yabancılaşma

The Unbearable Lightness of Being a Mother: Shirley Jackson's *Living Among The Savages*

Olgahan BAKŞI YALÇIN

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Arts & Science, English Language and Literature Department

E-mail: olgahan.baksiyalcin@ibu.edu.tr , ORCID: 0000-0002-5527-9200

Abstract

Shirley Jackson (1916–1965), an American writer who balanced the roles of housewife, mother, and author, critically engaged with the patriarchal domestic ideals shaping the lives of white, middle-class women in mid-twentieth-century America. While raising four children, she produced a prolific body of work, including six novels, two memoirs on motherhood, and numerous short stories. Though best known for “The Lottery” and gothic novels like *The Haunting of Hill House* (1959), Jackson’s domestic writings—especially *Living Among the Savages* (1953)—offer a compelling literary portrait of Cold War-era domesticity. Often categorized as light domestic memoir, *Living Among the Savages* reveals, through Jackson’s ironic and self-aware tone, the “unbearable lightness” of motherhood: a life marked by emotional labor, identity loss, and the performative demands of maternal cheerfulness. This study argues that Jackson depicts the home not merely as a nurturing space, but as a site of both quiet despair and dark comedy, where women’s subjectivities are strained by cultural expectations. Betty Friedan’s “problem that has no name” (1963) resonates deeply in Jackson’s emotionally detached and psychologically fragmented maternal narrator, who, despite constant domestic interaction, often feels unseen. Drawing on Adrienne Rich’s distinction (1976) between the lived experience of motherhood and its patriarchal institutionalization, this study contends that Jackson’s narrative is not simply autobiographical, but subversive. *Living Among the Savages* thus serves as a critical text that exposes the contradictions and constraints of postwar American motherhood, offering a feminist reading of maternal life under domestic ideology.

Keywords: Irony as a tool of subversion, *Living Among the Savages*, maternal identity, Postwar gender norms, suburban domesticity

The Ghost is the Machine: Recursion and the Hard Problem in Ted Chiang's *Exhalation*

Ömer ÖZDEMİR

Karabuk University, Safranbolu Şefik Yılmaz Dizdar Vocational School, Department of
Foreign Languages and Cultures
E-mail: omerozdemir@karabuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-6733-967X

Abstract

This article treats Ted Chiang's short story "*Exhalation*" as a philosophical laboratory to investigate the hard problem of consciousness. By analysing the mechanical subjectivities of the story, this study examines phenomenal experience isolated from its biological substrate, arguing for a model of consciousness as a recursive, systemic property. An interpretation as such moves beyond defining consciousness as a "ghost in the machine", instead positing it as a process achieved when a mechanism can model its own operations and limitations. Therefore, the study frames subjectivity as a continuous loop of self-observation, where a system's output becomes its own subsequent input. Through this interpretive framework, the study argues that phenomenal experience (qualia) emerges when a system's self-model becomes sophisticated enough to perceive the physical principles governing its own existence. The narrator's awe and horror upon discovering entropy is thus analysed not as a mere plot point, but as the very qualitative texture of its dawning consciousness. Ultimately, this article puts forward a powerful, non-anthropocentric model of subjectivity rooted in systems theory. This perspective challenges human exceptionalism and contributes to ongoing debates around posthumanist literary theory and the philosophy of mind.

Keywords: Ted Chiang, Philosophy of Mind, Hard Problem of Consciousness, Recursion, Posthumanism

Wobbly Bridges and Wobbly Truths: Postmodern Memory in *The Sense of an Ending*

Özge Nur KASAP

Istanbul Kultur University, School of Foreign Languages
E-mail: ozgenur.ksp@gmail.com, ORCID: 0009-0002-9791-9680

Abstract

This paper examines Julian Barnes's *The Sense of an Ending* as a paradigmatic example of postmodern metafiction that interrogates the instability of memory, the construction of history, and the elusive nature of truth. Anchored in theoretical frameworks by Jean-François Lyotard and Linda Hutcheon, the study analyzes the novel's disruption of linear temporality and the reliability of narrative through the perspective of its protagonist, Anthony Webster. Barnes crafts a narrative in which memory is fragmented, time is circular, and history is shown to be a subjective reconstruction rather than an objective account. By foregrounding Anthony's role as an unreliable narrator, the novel problematizes traditional notions of autobiographical truth and historical accuracy. The analysis focuses on how Anthony's recollections are continuously reshaped by newly revealed information, challenging both the protagonist's and the reader's assumptions about the past. The novel's self-reflexive narrative, use of documentary fragments such as letters and diaries, and recursive structure serve to highlight the metafictional awareness of its own storytelling. Furthermore, the paper considers Barnes's critique of historiographic authority, as exemplified through classroom debates and intertextual references, which echo postmodern skepticism toward grand narratives. Ultimately, the novel resists definitive interpretation, offering instead a multiplicity of truths that emerge from the interplay between memory, language, and temporality. Thus, *The Sense of an Ending* not only aligns with postmodern literary concerns but also invites readers to confront the inherent uncertainty in how we recall, record, and rationalize our lives.

Keywords: Metafiction, Postmodernism, Memory, Subjective Time, Truth and Fiction

Laurent Gaudé'nin *Terrasses* Başlıklı Anlatısında Gerçek ve Kurgu İlişkisi

Özlem KASAP

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: ozkasap@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0000-0003-4649-5689

Özet

Çağdaş Fransız yazar Laurent Gaudé, modern edebiyat ve tiyatro eğitiminden sonra tiyatro alanında eserler verdikten sonra, 2001 yılında yayımlanan *Cris* ile roman türünde de eserler vermeye başlamış, 2004 yılında, *Scorta Güneşi* adlı romanı ile Goncourt ödülünü kazanmıştır. Tiyatro, şiir, roman, libretto yazarlığı, belgesel yazarlığı gibi çeşitli alanlarda eser veren yazar, 2024'de, 2015 yılında Fransa'da yaşanan terör saldırılarını anlattığı *Terrasses ya da geç kalmış öpüşmemiz* adlı kısa anlatısını yayımlar.

Çalışmamızın konusu, Denis Marleau tarafından Paris'teki Théâtre de la Colline'de sahneye de uyarlanan bu anlatıdaki kurgusallık olacaktır. Laurent Gaudé, tarihsel sayılmayacak kadar yakın bir zamanda yaşanmış saldırıları, 13 Kasım 2015 akşamını yaşamış kurbanlara, onların yakınlarına, onlara yardıma koşan, ilk yardımı yapan vatandaş ve doktorlara, saldırıya ilk müdahaleyi gerçekleştiren polis memurlarına “ses” vererek anlatır. Yazarın anlatısı belgesel bir tanıklık değil, gerçek ile kurgunun sınırında yer alan “çoksesli” bir koro biçiminde kurgulanmış, parçalı bir anlatıdır. Fransa'nın, İkinci Dünya Savaşı'ndan beri yaşadığı en korkunç saldırı, gerçek kişilerin kurgusal temsilcileri aracılığıyla okuyucuya ve seyirciye, kitabın başlığında da belirtildiği gibi, sabırsızlıkla beklenen bir “öpüşme” imgesinden hareketle aktarılır.

Gaudé'nin anlatısı bir *travma yazını* örneğidir ve bu anlatı, François Hartog'un tarihin, kolektif hafıza ve anma kültürü içinde işlevsellik kazandığı, kolektif hafızanın tarihin yerini almaya başladığı eleştirisinden ve Dominique Viart'ın çağdaş kurmacanın güncel olaylara duyarlılığı ve parçalı, belirsiz anlatılar biçiminde tanıklık görevi üstlendiği düşüncesinden hareketle yorumlanabilir. Çalışmanın amacı, *Terrasses*'in travmatik bir olayı nasıl kurgusallaştırdığını, korkunun ve terörün hükmettiği bir dünyada, tarihin, kolektif hafızanın ve travma yazının işlevini sorgulamak, Gaudé'nin anlatısının bu işlevi ne oranda yerine getirdiğini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Laurent Gaudé, *Terrasses*, gerçek ve kurgu, şimdıcilik, parçalı anlatı

Ruth Praver Jhabvala's fiction: authenticity, autofiction and the archive

Pauline McGONAGLE

University of Groningen, Faculty of Arts

E-mail: p.g.mc.gonagle@rug.nl, ORCID: 0000- 0003-4498-1747

Abstract

German-born Ruth Praver Jhabvala (1927-2013) published twelve novels, nine collections of short stories, eight original screenplays, two screen adaptations of her fiction and thirteen adaptations of other writers' fiction; including those of Henry James, Kazuo Ishiguro and Jean Rhys. Two of her film adaptations are based on nonfictional figures such as in *Jefferson in Paris* (1995) and *Surviving Picasso* (1996). She is best known for the Booker-winning novel *Heat and Dust* (1975) and won Academy Awards for adapting *A Room with a View* (1986) and *Howards End* (1992). Jhabvala defends her fictional imaginary prose explorations against questions over authenticity in an autobiographical essay called 'Disinheritance' in which she reveals her Jewish past by referring to John Keats' idea of negative capability. She also acknowledges her 'cuckoo qualities' as an uprooted author whose imagination was fed by a literary education in England and by inspirational and challenging environments in which she lived for many years, such as Delhi and New York. This paper discusses stories from *Nine Lives: Chapters of a Possible Past* (2004), additional to those in an upcoming chapter, which examines Jhabvala's late foray into autofiction. I offer this book as representing a change in Jhabvala's philosophy and interrogate it against archival findings gleaned from cataloguing her literary archive. This is a timely revisiting with the upcoming republication of her 1979 nonfiction essay introducing a new collection of stories to be published in November 2025 (*Disinheritance: The Rediscovered Stories*, Counterpoint).

Keywords: Ruth Praver Jhabvala, disinheritance, autofiction, archives, authenticity

V. F. Odoyevskiy'in *İsimsiz Şehir* Eserinde Ütopik Kurgu

Pelin ESEN

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Rus Dili ve Edebiyatı
E-mail: pelin.esen@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5088-4738

Özet

Vladimir Fyodoroviç Odoyevskiy (1803-1869), 19. yüzyıl Rus edebiyatının önemli isimlerinden biridir. Rus tarihinde büyük öneme sahip olan Rurik hanedanlığı soyundan gelen yazar, Prens Odoyevskiy olarak da bilinir. Çok yönlü bir kişiliğe sahip olan Odoyevskiy, yazar kimliğinin yanı sıra filozof, pedagog, bilim adamı ve müzisyen olarak da tanınır. Yaşamı boyunca farklı türlerde eserler kaleme alan yazarın en önemli çalışmalarından biri, 1844 yılında yayımlanan, dokuz geceden oluşan felsefi tartışmalar içeren “Rus Geceleri” (Русские ночи) dir. Bu eserin beşinci gecesinde yer alan, çalışmamızda da üzerinde duracağımız “*İsimsiz Şehir*” öyküsü ise, ilk olarak 1839’da *Sovremennik* dergisinde yayımlanır. 19. yüzyılda yazılan ve Rus edebiyatındaki ütopik eserlerin ilk öncüllerinden olduğu varsayılan bu eserde, İngiliz düşünürü Jeremy Bentham’ın (1748-1832) faydacılık anlayışına dayalı hayali bir devletin kuruluşu ve çöküşü anlatılır. Başlangıçta her şey bireysel ve toplumsal yarar ilkesine göre düzenlenmiş, şehirler gelişmiş, makineleşme hızla ilerlemiştir. Ancak sanat ve dinin dışlandığı, yalnızca yararlılığa indirgenmiş yaşam biçimi zamanla toplumsal çatışmalara yol açar. Zanaatkârlar, tüccarlar ve çiftçiler kendi çıkarlarını öne çıkararak iktidar mücadelesine girer, iç savaş ve doğa felaketleri sonucu ülke tamamen yıkılır. Geride yalnızca şehrin merkezinde dikilen Bentham heykelinin bulunduğu dört köşeli taş kalır. Odoyevskiy, bu alegorik anlatıda faydacılığın tek ölçüt haline gelmesini eleştirir. Başlangıçta ütopya olarak görünen düzen, bireyselliğin, ahlaki ve manevi değerlerin yok sayılmasıyla distopyaya dönüşür. Böylece yazar, yalnızca akıl ve yarara dayalı bir toplumun kalıcı olamayacağını, insanın ruhsal ihtiyaçlarını göz ardı eden sistemlerin kendi kendini yok edeceğini gösterir.

Anahtar Kelimeler: V. F. Odoyevskiy, *İsimsiz Şehir*, ütopik kurgu, J. Bentham, yararcılık felsefesi, maneviyat

Narrating the Self in Captivity: Cultural Memory and Individual Resistance in Ursula K. Le Guin's *The Wild Girls*

Pınar SÜT GÜNGÖR

Muş Alparslan University, Faculty of Arts and Sciences / Department of English Language and Literature

E-mail: p.sut@alparslan.edu.tr , ORCID: 0000-0003-2324-2929

Abstract

In Ursula K. Le Guin's *The Wild Girls*, the individual is caught at the intersection of colonization, gendered violence, and cultural erasure. This paper explores how Le Guin portrays the persistence of selfhood under conditions of captivity and dehumanization, focusing on the young protagonists Modh and Mal, who are abducted from their tribal community and enslaved by a dominant urban power. Drawing on postcolonial feminist theory—particularly the works of Gayatri Spivak and bell hooks—and Paul Ricoeur's theory of narrative identity, this study argues that Le Guin presents storytelling as an act of individual and cultural resistance. The dominant society in *The Wild Girls* attempts to erase the girls' language, memory, and agency. However, by preserving their native myths, naming practices, and oral traditions, the protagonists resist assimilation and assert their narrative identities. Their refusal to internalize the roles imposed upon them reflects what Spivak terms the "subaltern's struggle to speak," while Ricoeur's emphasis on the self as a narrative construction highlights how identity is sustained through remembered and retold stories. In this way, Le Guin's fiction not only critiques structures of domination but also dramatizes the resilience of the individual self through cultural memory. By focusing on the act of storytelling as both a survival strategy and a political gesture, this paper situates *The Wild Girls* as a powerful literary exploration of how fiction itself becomes a means of reclaiming identity in the face of systemic erasure.

Keywords: Ursula K. Le Guin, *The Wild Girls*, narrative identity, cultural memory, storytelling

Fiction as a Framework for Female Agency in the Medieval Romance of *Emaré*

Pınar TAŞDELEN

Hacettepe University, Faculty of Letters, Department of English Language and Literature
E-mail: pinart@hacettepe.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2758-5806

Abstract

This paper examines the portrayals of women in medieval romance literature produced in England, with a specific focus on *Emaré*, to explore how the romance both reflects and challenges the gender norms of medieval England. It centres on the extent to which the titular heroine is permitted to exert agency as a woman without abandoning her roles as wife and mother. Emaré's ability to cope with paternal control and false accusations, while maintaining her patience and purity until her eventual restoration at the end of her exile and ordeal, makes the romance a rich text for analysing female agency. Her experiences serve both as a limitation and a source of female power in the face of gendered and familial oppression. Despite her initial portrayal as the ideal silent and submissive woman, her moral constancy and resilience confirm her existence and grant her agency to reassert herself. Although she is initially depicted as a patient and virtuous woman throughout her suffering, her eventual self-reassertion affirms her agency as a woman, as she survives her trials with dignity and regains her status and identity. *Emaré*, therefore, constructs a model of female agency through the framework of romance, revealing how medieval narratives both constrain and empower women through fiction.

Keywords: *Emaré*, medieval romance, female agency, fiction

Autofiction: A Strange Case of the Author

Rabia Elif ÖZCAN BEYDEMİR

Boğaziçi University, Department of Western Languages and Literatures
E-mail: rabiaelifozcan@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5860-6529

Abstract

This study aims to examine how the genre of autofiction creates an introspective space for authors in the construction of the self. By referencing the self, autofiction merges reality and fiction, distinguishing itself from other forms of life-writing through its fictional dimension. While commitment to factual accuracy becomes obsolete in autofiction, fictionality also liberates the author from the structural limitations. In doing so, the author gains the opportunity to reconstruct themselves within a free textual space, discovering a self situated in an alternative reality. Based on this perspective, the study argues that autofiction offers an “estranged” perspective on the author’s identity and experiences. The author, estranged from themselves in the act of fictional writing, is freed from the burden of faithfully conveying reality. Consequently, they may encode the external factors shaping their identity as symbols within the fictional narrative or manipulate the chronological order of their experiences to create a personalized temporality. Through these narrative shifts that distance the author from factual reality, the author may approach their textual persona as “an other,” thereby adopting a more objective perspective. Within the scope of this study, the relationship of estrangement between author, text, and narrator will be explored through Rachel Cusk’s *Outline* trilogy. The referential connection between Cusk and her fictional counterpart, Faye, as constructed in the trilogy, will be reassessed through Daniel Dennett’s phenomenological approach. Ultimately, the study will argue that autofiction functions as a phenomenological practice, enabling the author to perceive their experiences from a third-person perspective.

Keywords: Autofiction, phenomenology, life-writing, estrangement

Fictional Gothic Hauntings: Exploring Religious Trauma in Sheridan Le Fanu's *Green Tea* and *The Familiar*

Rana ULUSOY

E-mail: rnulusoy@gmail.com , ORCID: 0009-0000-9657-8402

Abstract

This paper examines how Joseph Sheridan Le Fanu's (1814-1873) Gothic short stories *Green Tea* (1872) and *The Familiar* (1872) represent personal religious trauma within the framework of literary trauma theory. Trauma in these stories does not remain in the past but continues to affect the present. This persisting disturbance alters the characters' perception of self and world and is expressed through supernatural fiction. The protagonists suffer psychological fragmentation and spiritual unrest which take shape as haunting figures, such as demonic hallucinations or uncanny persecutors. This way, fictional figures serve to externalise guilt, repression and religious anxiety. These spectral presences give visible form to otherwise silent wounds. Through trauma studies, it becomes clear that trauma's characteristics such as repetition, delay and fragmentation find expression and resonance within Gothic elements including doubles, haunting and supernatural symbolism. Le Fanu's fiction offers a space where belief, fear and repression are triggered and relived through haunting, emphasising trauma's enduring hold on an individual's unconscious. Situated in the Gothic tradition, these stories reveal how supernatural motifs function as symbolic vessels of religious trauma. By fictionalising the return of the repressed or, in this case, the spiritual conflict and collapse, Le Fanu's work allows fiction to give voice to the unspeakable dimensions of personal trauma, bringing its psychological and emotional intensity into view through haunting imagery.

Keywords: Sheridan Le Fanu, Gothic Fiction, Literary Trauma Theory, Religious Trauma, Haunting

Fiction as Silent Witness: *The Heart Lamp* by Banu Mushtaq

Reyhan ÖZER TANIYAN

Pamukkale University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: rotaniyan@pau.edu.tr , ORCID: 0000-0002-0285-1787

Abstract

The first International Booker Prize awarded short story collection ever Banu Mushtaq's *The Heart Lamp* exemplifies the postcolonial short story tradition often capturing fragmented identities, silenced voices, and personal trauma shaped by the legacies of colonialism. The collection offers a powerful exploration of silenced memory, and female subjectivity shaped by postcolonial displacement and gendered cultural trauma. Through restrained narration and symbolic resonance, Mushtaq interprets the reality via her postcolonial intervention as a fiction to witness the unspoken histories. This paper situates her fictional declaration within the tradition of the postcolonial short story, a genre that privileges intimacy, compression, and implication to articulate what longer forms may overlook or suppress.

By embracing the short story's fragmentary structure and narrative subtlety, Mushtaq foregrounds a form of testimony that resists both closure and spectacle. Her work reaffirms the role of fiction as a medium for recovering suppressed histories, cultivating empathy, and engaging with the complexities of lived experience. Drawing on postcolonial and feminist theoretical frameworks, *The Heart Lamp* ultimately demonstrates how the postcolonial short story can serve as both an archive of affect and a site of cultural imagination. Thus, the aim is to demonstrate the capacity of fiction not only to narrate trauma but to humanize it by illuminating personal and collective experiences often rendered invisible in historical or political discourse.

Keywords: Postcolonial short story, cultural codes, Banu Mushtaq, traumatised past

Lyudmila Ulitskaya'nın *Medeya ve Çocukları* İsimli Eserinin Zaman Kurgusu Bağlamında İncelenmesi

Saliha DEMİREL

E-mail : salihaerce@gmail.com, ORCID: 0009-0009-7236-2602

Özet

Rus postmodernist kadın edebiyatının önemli temsilcilerinden biri olan Lyudmila Ulitskaya, 1996 yılında kaleme aldığı *Medeya ve Çocukları* adlı romanında Helenlerin soyu Sinopli Ailesinin adeta son çınar ağacı olan Medeya Mendes yaşamından kesitler sunmaktadır. Eserde Medeya genelde gözlemci durumundayken, genç nesil akrabaları hızlı ve hareketli bir yaşam sürdürmektedirler. Ulitskaya, eserinde Medeya Mendes'in ve onu ziyarete gelen akrabalarının başından geçen olayları postmodern kurguyla okura aktarmakta, olayların akışı esnasında, postmodernist eserlerde sıklıkla karşılaştığımız zaman kaymasını okuyucuya fark ettirmeden işlemektedir. Yazar, okuyucuyu bazen II. Dünya Savaşı'na, bazen bir tren yolculuğunda Stalin dönemine, bazen de Ekim Devrimi'ne yolculuk ettirmektedir. Geçmişte Medeya'nın başından geçen olaylarla, diğer karakterler arasında benzerlik kuran yazar, öznelerin durumlar karşısında takındığı tavırlarla, kahramanların psikolojilerinin çözümlemesini okuyucuya bırakmaktadır. Ailenin önemi, sevgi, yasak aşk, şizofreni atakları, ölüm, ihanet gibi konuların hâkim olduğu bu eserde, hayatını sakin bir şekilde sürdüren ve alışkanlıklarını devam ettiren Medeya Mendes'in karşısında, yaşanan anın her saliseni değerlendirerek onu derinlemesine yaşayan öznelerin zamanda yolculuklarına şahit olunmaktadır. Bu bağlamda çalışmamızda Medeya ve Çocukları romanının geçmişten şimdiye, şimdiden geçmişe olan zaman kurgusu postmodern çerçevede incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Post-postmodern kurgu, zaman kurgusu, postmodern roman

Navigating Risk: The Imperial Sea in *Captain Singleton*

Saliha İRENCİ

İstanbul Kültür University, Department of Foreign Languages
E-mail: s.irenci@iku.edu.tr , ORCID: 0000-0002-5606-7752

Abstract

Most significant conquests and adventures often commence by the sea but so do great downfalls. Sea fiction has long captivated readers with its portrayal of daring voyages, unpredictable waters and the perilous pursuit of fortune. Yet beneath the surface of adventure lies a genre entangled with questions of authority and national identity. This paper explores how the sea becomes a site for economic ambition, identity and imperial ideology in Daniel Defoe's *Captain Singleton* (1720). Guided by John Peck's theory of maritime fiction, the analysis focuses on the ship as a self-contained world defined by isolation and risk. The ship functions as a microcosm of the nation with the captain epitomising absolute authority and the crew serving as his subjects. In this context, the sea emerges as more than a backdrop, it becomes an active force enabling characters to rewrite their identity and destiny. This paper further examines how *Captain Singleton* reflects and reinforces imperial ideology. Singleton's respect for English naval power, his deliberate avoidance of English ships and his constant quest for profit illustrate how the sea becomes a medium for projecting national superiority. In tracing these dynamics, this paper argues that *Captain Singleton* exemplifies how sea fiction operates as a narrative form deeply invested in risk, authority and the imperial conquest.

Keywords: Imperialism, sea fiction, ideology, adventure

Cómo funciona la autoficción en la obra *Librate De Las Cosas Hermosas Que Te Deseo* de María Velasco?

Saliha Seniz COŞKUN TAŞPINAR

Universidad de Estambul, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail:seniz.coskun@istanbul.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2571-7350

Resumen

En la obra de autoficción titulada *Librate de las cosas hermosas que te deseo*, escrita por la autora contemporánea española María Velasco, la escritora narra su historia a través del personaje principal, María. Este personaje, alter ego de la autora, aborda —a partir de una historia de amor con un inmigrante africano— las contradicciones del amor, los prejuicios que tenemos hacia los “otros” —minorías, esclavos, migrantes, trabajadoras sexuales, etc.—, y los límites de nuestra tolerancia, integrando también una dimensión política. En la obra se plantean preguntas como: “¿Qué ocurre cuando una mujer blanca se enamora de un hombre negro?”, “¿Qué límites personales y familiares debe transgredir?”, “¿Es esta relación amorosa una oportunidad para liberarse de los prejuicios?”, “¿Quién conquista a quién?”, “¿Dónde empieza y dónde acaba un continente?”, entre otras. Los viajes de María y sus relaciones ocasionales se convierten en un medio para alcanzar algo que se encuentra tanto en su interior como en un lugar muy lejano. Esta obra, que presenta las confesiones del personaje principal, sus autocríticas, críticas generales y su enfrentamiento con su propio “otro” a través del ser amado, constituye en realidad un ajuste de cuentas con su mundo interior y exterior. Velasco, quien defiende que el autor nunca desaparece del texto y que hace hablar a sus personajes con su propio idiolecto, transmite en esta obra su historia a los lectores a través de sus personajes.

Palabras clave: María Velasco, teatro contemporáneo, autoficción, teatro español

Repenser l'univers fictionnel à travers l'œuvre d'Orhan Pamuk : *Le romancier naïf et le romancier sentimental*

Salima KHATTARI

Université Mohammed V de Rabat, Faculté des Sciences de l'Éducation
E-mail :saloumkhattari@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5078-3571

Salma ERRAKKAZ

E-mail : salma.errakaz@gmail.com, ORCID: 0009-0006-6969-7100

Résumé

On associe souvent la littérature à la fiction mais nous ignorons l'utilité de celle-ci. Derrière les récits imaginaires, il y a un message à transmettre, une leçon à méditer et une valeur ajoutée. La fiction n'est pas une évasion mais un savoir incarné. Elle permet d'explorer les complexités de la condition humaine, de comprendre les autres et de renforcer les liens sociaux. Par et à travers la fiction, la littérature contribue à l'éducation des individus et à l'éveil des esprits. Dans *le romancier naïf et le romancier sentimental*, Orhan Pamuk s'interroge sur le rôle du roman dans la construction de l'humanité et la formation intérieure de chacun. En explorant la posture du romancier, il révèle les démarches de l'écriture. Mais l'acte d'écrire aujourd'hui, devient un défi majeur face aux avancés de l'intelligence artificielle. Dans ce contexte, plusieurs questions sont posées pour repenser, renaître et réhabiliter la littérature. Cette discipline, qui a longtemps été un élément fondateur de la compréhension humaine, pourra-t-elle occuper la même place dans un monde où les textes peuvent être générés par des machines ? Les auteurs garderont-ils leur souveraineté ?

Nous nous proposerons donc, dans notre travail, de montrer les limites de l'intelligence artificielle, car l'écrivain est celui qui a la capacité d'associer littérature visuelle et littérature verbale (Pamuk) et d'entrer en contact avec son lecteur par le biais du texte. Le romancier se doit également un devoir d'éthique, qui lui permet de s'identifier à des gens qui ne lui ressemblent pas. De quelle éthique la machine ferait-elle preuve ? Autant de questions auxquelles nous réfléchirons à partir des conférences de Pamuk.

Mots-clés : Romancier, fiction, littérature, éthique, intelligence artificielle

Intertwined Symbioses between the Subject and the Object: Marina Carr's Post-Dramatic Theatre through an Environmental Humanist Vantage Point

Samindokht RONAGHZADEH ŞAHİN

E-mail: samindokht63@gmail.com, ORCID: 0000-0003-1096-7250

Abstract

This research will explore how Carr's post-dramatic theatre, particularly plays *By the Bog of Cats*, *On Raftery's Hill*, and *Woman and Scarecrow* viewed through an environmental humanist lens, reveals an intertwined symbiosis between subjects and objects, humans and landscape, the animate and inanimate. Marina Carr, one of Ireland's most celebrated contemporary playwrights, presents a radical reimagining of the relationship between the subject and the object in her post-dramatic plays. Post-dramatic theatre, as theorized by Hans-Thies Lehmann, moves beyond the traditional dramatic structures, which often prioritize human agency and linear narrative, toward more fluid, fragmented, and non-hierarchical theatrical experiences. Carr's work aligns with this aesthetic, often employing fragmented language, non-linear time, and a heightened emphasis on the physical and sensory. Carr creates spaces where the environment itself becomes a protagonist and the subject and the object, the human and the non-human, are not merely juxtaposed but fundamentally intertwined in a symbiotic relationship. Environmental humanism, challenging conventional anthropocentric perspectives, moves beyond an appreciation of nature to recognize the agency of non-human entities and the ethical obligations humans bear towards them. This theoretical framework will be integrated with Carr's post-dramatic techniques to better understand how her selected plays contribute to a reconsideration of human-environment relationships in contemporary Irish drama.

Keywords: Marina Carr, Environmental humanism, Post-dramatic theatre, Subject-object relationship

Cinematic Adaptations: Bridging Literature and Film

Sara HADAoui

Fenerbahce University, Department of Foreign Languages
E-mail: sara.hadaoui@gmail.com , ORCID: 0009-0006-0821-112X

Abstract

This paper, explores the dynamic relationship between fiction and cinema through the lens of adaptation theory. It offers a critical analysis of three significant cinematic adaptations: Tennessee Williams' *A Streetcar Named Desire* (1951) and *The Glass Menagerie* (1987), as well as David Lean's *A Passage to India* (1984).

The study investigates the extent to which these adaptations maintain fidelity to the original literary text while considering the artistic liberties exercised by the directors. Using Linda Hutcheon's theory of adaptation as a conceptual framework, the paper suggests that adaptation represents a transformative process rather than a mere replication. Through detailed textual and cinematic analysis, the research examines the preservation and alteration of some themes to suit the society. Themes such as marriage, societal expectations, and the portrayal of women are also discussed. The explorations of such themes reflect broader cultural and cinematic contexts, shedding light on the evolution of narrative technique both in cinema and literature.

Furthermore, the study investigates the feminist characteristic in these adaptations, with a particular emphasis on Virginia Woolf's *A Room of One's Own*. This perspective highlights the importance of financial and social independence in shaping women's narratives across both literature and film. By comparing textual fidelity with cinematic innovation, the paper underscores the collaborative and interpretive nature of storytelling, challenging the notion of hierarchy between the two mediums.

This research not only contributes to adaptation studies but also fosters meaningful discourse on the symbiotic relationship between literature and cinema, offering new insights into how these art forms enrich one another.

Keywords: Adaptation Theory, Textual Fidelity, Cinematic Innovation, Feminist Dimensions

Living in a Brave New World

Sara Hilal SEDEEQ SEDEEQ

Fenerbahce University, Department of Foreign Languages
E-mail: sara.sedeeq@fbu.edu.tr, ORCID: 0000-0001-9770-7587

Abstract

The post-humanism approach was once just a literary theory, but now it is turning into reality. Taking, Aldous Huxley's *Brave New World*, Yevgeny Zamyatin's *We*, and Kazuo Ishiguro's *Never Let Me Go* under a post-humanistic lens to show how those three dystopian worlds are different yet still similar to each other. This paper will shed light on the struggle between happiness, power, and free will. It will show how science can have its disadvantage in confining people's free will. While on the surface it might seem that the characters are living happily in a peaceful world, by going further down to the roots of their happiness the veil will be lifted, and the reality will be exposed. By comparing these three dystopian novels through a post-humanistic approach, I intend to clarify the dangers of science and the ultimate power given to the people who use it to control humanity.

Keywords: Posthumanism, dystopia, science, cloning, freedom

Reimagining Fiction: Postmodern Reflections in Alasdair Gray's *Lanark*

Seçil ÇIRAK

Pamukkale University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: scirak@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0002-0038-1427

Abstract

Alasdair Gray's *Lanark: A Life in Four Books* engages critically with the conventions of postmodern fiction. The novel both employs and questions key postmodern techniques such as metafiction, and self-reflexivity, while engaging with questions of ethics and politics as well as with social alienation, urban decay, and the role of the artist in late capitalism. Therefore, it can be asserted that Gray is not only experimenting with form but also grappling with the pressures of the social and political problems of his time, which makes the novel as both reflective of the and resistant to postmodernist fiction. By incorporating forms such as realist, dystopian and metafictional elements and dedicating a theoretical chapter into his fiction, it might be suggested that Gray highlights his dual role as both the narrator and the critic of literature. However, Gray not only experiments with narrative form, but also grounds the fantastical elements of *Lanark* in actual socio-political realities to surpass stylistic experimentation. Within this perspective this paper explores how Alasdair Gray employs postmodern techniques in order to use fiction as a space for theoretical and political reflection.

Keywords: Alasdair Gray, *Lanark*, postmodern fiction, narrative structure, metafiction, late capitalism, Scottish literature

“Prince am I none, yet am I nobly born”: Proto-Populist Fiction in Thomas Dekker’s *The Shoemakers’ Holiday*

Seçil VARAL

Karamanoğlu Mehmetbey University, Faculty of Letters, Department of English Language and Literature

E-mail: svaral@kmu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3776-769X

Abstract

Thomas Dekker’s *The Shoemakers’ Holiday* (1599) is often read as a light-hearted city comedy about artisanship and the celebration of class harmony, the potential of the artisan class and social mobility. However, beneath the festivity of the play, there was a polarizing society that had fallen apart with food shortages, high inflation and the resultant London apprentices’ revolts (1595 onward). The play traces Simon Eyre’s rise from an anti-elitist shoemaker to the mayor of London which is the culmination of his self-fashioning as a charismatic populist leader. Mobilizing Laclauian ‘empty signifiers’ like “the gentle craft” or his self-presentation as “princely”, Eyre constructs an antagonism between the artisans (‘us’) and aristocrats (‘them’) which ironically collapses when his own rise to Mayor reaffirms the very hierarchy he seemingly challenges. Within this frame, drawing on Ernesto Laclau’s *On Populist Reasoning* (2005) which theorizes populism as the mobilization of ‘the people’ against elites through ‘articulation of demands’ and ‘empty signifiers’, this paper argues that Thomas Dekker’s comedy develops a proto-populist aesthetic. Through its portrayal of class dynamics, urban customs and rituals, the play ostensibly elevates common culture with mythic collectivity among ‘the people’ while paradoxically reinforcing the elitist status quo at the same time. In this respect, the paper will demonstrate not only how *The Shoemakers’ Holiday*, as a Renaissance comedy, fictionalizes the class politics of Elizabethan period through the illusion of empowerment without threatening the elite but also prefigures populism’s enduring paradox, that is, its simultaneous radical promise and systemic conservatism.

Keywords: *The Shoemakers’ Holiday*, Ernesto Laclau, Populism

Patrick Deville'in *Viva* Adlı Tarihsel Anlatısında Devrimler ve İki Meksika Efsanesi: Lev Troçki ve Malcolm Lowry

Seçil YÜCEDAĞ BAŞSOY

Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: secilyucedag@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8531-2817

Özet

Fransız yazar Patrick Deville 2014'te kaleme aldığı *Viva* adlı romanında, Meksika'da bir araya gelen önemli figürlerin biyografik hikayelerini ve tarihsel gerçeklikleri kurgusal bir evrende yeniden yazar. Deville, iki önemli figür Rus devrimci Lev Troçki ve İngiliz yazar Malcolm Lowry'nin hayatlarını 1930'lu yılların sonunda Meksika'da kesiştirerek hem estetik hem de siyasi bir çerçevede tarihi olaylara değinir. André Breton, Antonin Artaud, Arthur Cravan, Tina Modotti, Frida Kahlo, Diego Rivera, Emiliano Zapata ve Pancho Villa gibi romanda adı geçen birçok sanatçı, edebi ve siyasi figürün yolları Meksika'da kesişir. Bu kişilerin birkaç ortak yönü vardır: Ya Meksika'dan geçerler ya da orada yaşarlar. Ancak hepsi devrimden bir şekilde etkilenirler. Deville, bir tarihçi gibi çalışarak Meksika devrimi, İspanya iç savaşı, Rusya tarihi üzerine detaylı araştırmalar yapar ve tarihsel yöntemler kullanır. Arşivleri, eski gazete ve belgeleri araştırır, alanın uzmanları ve dönemin tanıklarıyla görüşür. Daha önce gidilen mekanları ve şehirleri ziyaret ederek gözlemler yapar. Deville, Tarih, Coğrafya, Etnoloji ve Antropoloji gibi sosyal bilimler alanlarıyla Edebiyatı ilişkilendirerek saha çalışmalarını yürütür. Bu yönüyle, *Viva* romanı, Fransız eleştirmen Dominique Viart tarafından öne sürülen Saha Çalışması Yazınlarının bir sembolü olarak kabul edilir. Deville, bugünün perspektifi ve kendi hikayelerinden yola çıkarak tarihi yeniden yorumlar. Bu bakımdan anlatıda, sınıflandırma, hiyerarşik ve kronolojik düzen gibi unsurlar bulunmaz. Deville, geriye dönüş tekniği, anakronizm, tesadüfler, parçalı ve kurmaca bir anlatımla olayları birbirine bağlayarak farklı imgeleri bir araya getirir. Gerçek ve kurgunun iç içe geçtiği *Viva* anlatısında, Troçki ve Lowry'nin hayatlarını, devrimleri, diğer tarihsel anekdotları ve kurgusal düzeni, yeni bir edebi biçim olan Saha Çalışması Yazını kapsamında inceleyeceğiz.

Anahtar Kelimeler: Patrick Deville, Viva, tarih, kurgu, Meksika, devrim, saha çalışması yazını

El Acoso'da *Eroica*'nın Yapısal ve Tematik İşlevi

Selen KİPMEN

İstanbul Medeniyet Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, İspanyol Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: selen.kipmen@medeniyet.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1773-453X

Özet

Kübalı yazar Alejo Carpentier, 1956 yılında kaleme aldığı *El acoso* isimli kısa romanında müzik ile edebiyat arasında özgün bir diyalog kurar. Anlatı biçimi ve içerik bağlamında, Beethoven'ın 1803 yılında bestelediği *Eroica* (*Üçüncü Senfoni*) adlı eserinin yapısıyla paralel bir kurgu geliştirir. Bu çalışmada medyalararasılık kavramından ve Steven Paul Scher'in edebiyat ve müzik ilişkileri sınıflandırmasından yola çıkılarak, özellikle de müzikal bir yapı olan senfoninin edebiyata aktarımı merkeze alınacak ve yazar olmasının yanı sıra müzikolog da olan Carpentier'in edebiyat ve müziği *El acoso* romanında nasıl bir araya getirdiği incelenecektir. Romanın yapısı *Eroica*'nın dört bölümlük senfoni formunu yansıtır ve anlatı, senfoninin dramatik kurgusuna koşut olarak ilerler: Allegro, Marcia funebre, Scherzo ve Finale bölümleri romanın iç yapısında karşılık bulur. Böylece zaman algısı, gerginlik düzeyi ve olayların seyri müziksel ritimle senkronize bir biçimde yapılandırılır. Kahramanlık miti, ölüm ve zaman gibi temalar, Beethoven'ın senfonisinde olduğu gibi, Carpentier'in romanında da merkezî birer anlatı ögesine dönüşür. Müzik, kurgunun oluşturulması açısından büyük önem taşır ve müzik sisteminin yapıları, gerçek anlamda kullanılır. Bu inceleme, *El acoso* romanında senfonik yapının edebi kurguyla nasıl bütünleştiğini ve bu yapı üzerinden edebiyat-müzik ilişkisinin metin düzeyinde nasıl yansıtıldığını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Alejo Carpentier, medyalararasılık, Beethoven, senfoni, müzik

Rereading the Hundred Years' War: Historical Fiction and English Nationalism in the Works of Sir Arthur Conan Doyle and Bernard Cornwell

Selim Burak YEŞİLDAĞ

İstanbul Kent University, School of Foreign Languages
E-mail: selimburak.yesildag@kent.edu.tr, ORCID: 0009-0007-7544-1707

Abstract

This paper examines how historical fiction contributes to the construction of English national identity by analyzing the reimaginings of the Hundred Years' War in the works of Sir Arthur Conan Doyle and Bernard Cornwell. Drawing on Benedict Anderson's theory of imagined communities, this paper argues that these narratives function as literary tools by framing medieval warfare and chivalric ideals as legitimizing forces for forming a cohesive English national identity. Doyle's *The White Company* (1891), written in the context of Victorian imperialism, constructs a romanticized vision of England's past rooted in Christian valor, feudal loyalty, and national unity, contributing to imperial Britain's ideological needs. Cornwell's *Grail Quest* trilogy (2000–2003), while more grounded in historical realism, similarly evokes a collective memory of English resilience and moral superiority amidst the chaos of war, mirroring post-imperial nostalgia and a reassertion of national pride. Both writers, though writing in different centuries and ideological climates, participate in the myth-making process by using the medieval past to naturalise a sense of historical continuity and national identity. Through close textual analysis and historiographic contextualization, the paper highlights how literary representations of the Hundred Years' War serve as cultural artifacts that mediate and reproduce nationalist sentiment. Ultimately, this study argues that historical fiction not only reflects but also manufactures nationalist consciousness, enabling readers to imagine themselves as part of a continuous and heroic English narrative stretching from the medieval battlefield to the modern nation-state.

Keywords: English Nationalism, Historical Fiction, Hundred Years' War, National Identity, Imagined Communities

An Autofictional Portrait of the Twenties in Christopher Isherwood's *Lions and Shadows*

Selma PARLAKAY TOPBAŞ

Karabük University, School of Foreign Languages
E-mail: sparlakay@karabuk.edu.tr , ORCID: 0000-0002-3229-0298

Abstract

This paper examines Christopher Isherwood's *Lions and Shadows: An Education in the Twenties* (1938) as an early and significant example of autofiction, a hybrid literary genre that merges autobiographical material with fictional narrative strategies. Although the term autofiction was only coined later by Serge Doubrovsky in 1977, Isherwood's text demonstrates many of the genre's defining characteristics, including the blurring of fact and fiction, the use of a self-referential narrator, and the self-referentiality of the narration. By describing his work "never indiscreet" and "not even entirely true", Isherwood queers the genre of both autobiography and fiction, advising readers "to read it as a novel". Developed as a bildungsroman, *Lions and Shadows* sheds light on the making of the writer, as suggested in the subtitle, within the social and political context of 1920s.

The lens of autofiction in *Lions and Shadows* is evident in the use of pseudonyms for real individuals—Weston (W. H. Auden), Chalmers (Edward Upward), among others; while the shared name between author and narrator allows Isherwood to maintain narrative distance and create a self-aware, reflective text. The narrator's school years in Cambridge and London demonstrate the early formation of 'Auden Generation', a group of writers and artists who emerged as the voice of interwar period and were politically, deeply engaged with the disillusionment and estrangement from traditional values that followed the First World War. This study argues that Isherwood's text aligns closely with autofiction's central preoccupations: alienation, identity crisis, and the negotiation of personal truth within a rapidly shifting historical and cultural landscape.

Keywords: Christopher Isherwood, autofiction, autobiographical fiction, Auden Generation

"La memoria como refugio: análisis de 'Funes el memorioso' desde la imaginación simbólica de Gilbert Durand"

Semanur ŞAHİN

Universidad de Estambul, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail:sahinsema.97@gmail.com, ORCID:0009-0008-7435-9135

Resumen

Este trabajo tiene como objetivo analizar el cuento "Funes el memorioso" de Jorge Luis Borges a través del marco teórico de la imaginación simbólica propuesto por Gilbert Durand. En dicha teoría, los antagonismos entre los regímenes diurno y nocturno, así como el concepto de eufemismo, ocupan un lugar central para revelar las distintas capas de significado de los textos. En este sentido, el presente estudio se centrará especialmente en la manera en que dichos antagonismos y el eufemismo se manifiestan en el relato. Además, se recurrirá a los aportes de Carl Gustav Jung y Jean Chevalier en la interpretación de los símbolos presentes en la narración. El protagonista del cuento, Funes, queda paralítico tras un accidente y adquiere una memoria absoluta que le impide olvidar nada. Por su parte, el narrador-personaje posee una memoria limitada y representa el fluir del tiempo en contraste con la memoria de Funes. Lejos de percibir su condición como una desgracia, Funes la considera una forma de liberación, aunque desde la perspectiva del narrador vive en una especie de encierro. Nuestro análisis sostiene que, mediante esa memoria que se niega a olvidar, Funes intenta protegerse de la acción destructiva del tiempo y, en consecuencia, de la muerte. Sin embargo, aunque en un principio esta memoria absoluta parezca una fuerza que lo protege, finalmente no logra salvarlo del destino inevitable.

Palabras clave: Borges, Funes el memorioso, Durand, imaginación simbólica, memoria, eufemismo

Body as a Site of Trauma in Pat Barker's *Toby's Room*

Sena Damla ÖZER

E-mail: sdamlaozer@stu.aydin.edu.tr, ORCID 0000-0002-1526-2586

Abstract

Written in 2012, Pat Barker's novel *Toby's Room* explores the crashing realities, lingering effects and the place of art in World War I through the experiences of students and teachers at the Slade School of Fire Art. Centred on Elinor Brooks' search of her missing, believed killed brother Toby, the novel examines loss, memory and the tensions between visibility and silence. Barker highlights the society's discomfort with the visible trauma and the medical establishment's attempts to erase its physical markers. Thus, in *Toby's Room*, Barker explores the body as a site of trauma, demonstrating how physical disfigurement functions as both manifestation and suppression of psychological wounds. Through Kit Neville and other war-injured soldiers, the novel critiques the medical institutions that prioritize physical restoration over emotional healing, exposing the limitations of reconstructive surgery as a means of erasing war trauma. This study questions whether concealing visible wounds help alleviate the trauma or merely silences it. Drawing on Elaine Scarry's *The Body in Pain* and Cathy Caruth's *Unclaimed Experience*, this paper argues that *Toby's Room* reveals the failure of medical and institutional efforts to conceal trauma by addressing only its visible traces. In fact, the more trauma is silenced through reconstructive surgeries, the more visible it becomes. The reconstructed bodies of the wounded soldiers do not signify healing, rather, bear silent witness to psychological wounds that cannot be sutured. Barker reclaims the wounded body as a powerful site of testimony against the sanitizing impulses of war and medicine alike.

Keywords: Cathy Caruth, Disfigurement, Pat Barker, *Toby's Room*, Trauma

Leitmotifs on Doris Lessing’s Short Stories: A Semiological Analysis

Senem ÜSTÜN KAYA

Başkent University, Faculty of Education, Program of English Language Teaching
E-mail: efesenem@yahoo.com, ORCID: 0000-0001-6537-9769

Abstract

“Leitmotif”, a literary term, circumstance, or character action that the author purposefully repeats often, serves as a compass for readers to navigate to the subtext in a literary work. Leitmotifs with an indicating purpose that serve both to draw readers in and provide them specific details about the author’s philosophy so they could actively participate in the interpretation. During the interpretation stage, signs provide readers paths for the implicit messages. In its broadest sense, signs are the parts of a meaningful whole formed by systems that are realized through tools such as sound, writing, image, movement, which are composed of languages, various gestures, deaf-mute alphabet, traffic signs, flags, posters, fashion, architectural arrangements, literary, pictorial and musical units that people create and use to communicate with each other. Although there is meaning in all linguistic structures, the revealing of this is explained through semiology. In semiology, the structural relations of signs are examined while creating the meaning. Analyzing the leitmotifs in Doris Lessing’s short stories, through which she critiques the oppression of women by men, is the aim of this study. The framework of “sign”, “signifier” and “signified” in Ferdinand de Saussure’s semantic analysis scheme was used to analyze the systematic structure of the signs in Lessing’s short stories. This semiotic analysis led to the conclusion that the leitmotifs in the selected stories of Doris Lessing serve two purposes: they express the characters’ emotions and thoughts and enhance the narrative’s aesthetic ambiance.

Keywords: Leitmotif, semiotic analysis, Doris Lessing, Ferdinand de Saussure, aesthetic ambiance

Göstergelerarası Çeviride Kurgusal Dönüşümler

Serhan DİNDAR

Selçuk Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Fransız Dili ve Edebiyatı
E-mail: serhan.dindar@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7138-672X

Özet

Son zamanlarda sıklıkla karşımıza çıkan ve çeviribilim alanında da üzerine akademik çalışmalar yapılan göstergelerarası çeviri türü hem uygulamada hem de kuramsal düzlemde önemli bir yere gelmiştir. Farklı gösterge sistemleri arasındaki aktarım veya geçiş olarak tanımlayabileceğimiz bu çeviri türü bize özellikle de gösterge sistemleri arasında gerçekleşen biçimsel bir dönüşümü de sunmaktadır. Tıpkı farklı dil gösterge sistemleri arasındaki aktarım anlamına gelen dillerarası çeviri türünde olduğu gibi göstergelerarası çeviride de amaç kaynak metnin anlamını, işlevini ve etkisini erek metin ile erek kitle üzerinde sağlamaktır. Bu bağlamda, göstergelerarası çeviri de biçimsel açıdan erek odaklı, anlamsal açıdan kaynak odaklı bir yaklaşımı gerektirmektedir. Göstergelerarası çeviri, bir romanın filme, çizgi romana, tiyatroya, operaya, müzikale vs. uyarlanması şeklinde birçok biçimde yapılabilmektedir. Burada önemli olan yazılı bir biçimde dilsel gösterge sisteminde oluşturulan bir metnin görsel-ışitsel bir gösterge sistemine aktarılmasıdır. Göstergelerarası çeviri sürecindeki söz konusu bu aktarım, süreçte bazı dönüşümleri de beraberinde getirmektedir. Bu dönüşümler, anlam her ne kadar değişirse de, biçimsel olduğu kadar kurgusal ve içeriksel olarak da karşımıza çıkmaktadır. Kaynak metin olan romanın anlamını olabildiğince bozmadan küçük eksiltmeler, eklemeler ve değişimler şeklinde kendini gösteren dönüşümler metnin akışı, kurgusu ve kurgusal özellik gösteren diğer unsurlar üzerinde gerçekleşmektedir. Söz konusu unsurları kaynak metnin olay akışı, örüntüsü, zamanı, karakterleri ve bağlamı olarak düşünebiliriz. Bu çalışmanın amacı, roman-film ekseninde yapılmış olan göstergelerarası çeviri türünde romanların kapak baskısı ile başlayan ve çeviri sürecinde kaynak metnin kurgusu ile ilgili dönüşümleri belirleyerek bunların hem kaynak metne hem de erek metne nasıl yansıdığını ve erek kitle üzerinde nasıl bir etkisi olabileceğini çeşitli örnekler üzerinden göstermektir.

Anahtar Kelimeler: Göstergelerarası çeviri, kurgu, dönüşüm, kaynak metin, erek metin

Äsop im Wandel: Eine Charakteranalyse seiner Fabeln vor und nach der Freiheit

Seval PARLAKGÜNEŞ ERDOĞAN

Universität Necmettin Erbakan, Ahmet Kelesoglu Pädagogische Fakultät, Abteilung für
Deutsche Sprachausbildung
E-mail: serdogan@erbakan.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8561-3778

Zusammenfassung

Im Laufe der Menschheitsgeschichte wurden gesellschaftliche Ereignisse, erworbene Kenntnisse und Erfahrungen und deren Auswirkungen auf unterschiedliche Weise in literarischen Texten thematisiert. Einer der fiktionalen Texte, der sich auf humorvolle Art und Weise mit den von der Gesellschaft angenommenen oder abgelehnten Werten und Urteilen auseinandersetzt, ist die Fabel. Fabeln sind in Versen oder Prosa verfasste, kurze und lehrhafte Erzählungen, in denen meist Tiere mit menschlichen Eigenschaften wie Sprache, Verstand oder Moral auftreten. Sie dienen dazu, menschliches Verhalten auf einfache, oft geistvolle Weise zu spiegeln und eine moralische Lehre zu vermitteln. Als literarische Gattung entstanden Fabeln bereits in der Antike und erfüllten vor allem eine erzieherische und gesellschaftskritische Funktion. Sie sollten Missstände aufzeigen, zum Nachdenken anregen oder Verhaltensnormen vermitteln. Fabeln werden so geschrieben und aufgebaut, dass sie auch für einfache Menschen verständlich und einprägsam sind. Einer der bekanntesten Fabeldichter ist Äsop (Aesop), ein griechischer Sklave und Geschichtenerzähler vermutlich aus dem 6. Jahrhundert v. Chr. Aesops Fabeln beeinflussten die europäische Literatur nachhaltig und sind bis heute ein fester Bestandteil der Weltliteratur. Diese Studie zielt darauf ab, eine charakteranalytische Untersuchung zwischen den Fabeln, die Äsop als Sklave und als freier Mann erzählt hat, durchzuführen. Zu diesem Zweck wurden aus dem Buch „Aesops Fabeln oder die Weisheit der Antike“ von Dimiter Inkiow 5 Fabeln mit Tieren, die Äsop als Sklave erzählt hat, und 5 Fabeln mit Menschen, die er als freier Mann vermittelt hat, ausgewählt. Die 10 gewählten Fabeln wurden im Hinblick auf die Charaktere und die zu erteilenden Lehren miteinander verglichen.

Schlüsselwörter: Dichtung, Fabel, Äsop, Charakteranalyse

Wrong Time, The Correct Time: Anachronism in Margret Atwood's *The Penelopiad*

Seyfettin Doğaç OVAT

E-mail: dogac.ovat@gmail.com , ORCID: 0009-0008-7702-2917

Abstract

The use of intentional anachronism by Canadian novelist Margret Atwood in *The Penelopiad* is examined in this study based on Jeremy Tambling's work named *On Anachronism*. Atwood's employment of deliberate anachronism as a literary device creates a complex narrative structure by juxtaposing contrasting time periods to reinterpret and challenge the traditional foundations of Homer's *The Odyssey*, which can also be regarded as a primary grand narrative. In *The Penelopiad*, Atwood's centralisation of Penelope as the narrator, initially representation as the decentred obedient wife figure for Odysseus, functions both as the implementation of her ideological aspect and fundamental discipline to implement her anachronistic narration. Penelope's portrayal as merely existing rather than living as an individual, amplifies the degree of anachronistic narrative, contingent upon her association with diverse time periods and the historical and cultural contexts of different eras. Atwood illustrates a sense of absurdity and non-compliance through the integrated use of pieces from distinct periods, ultimately resulting in the deconstruction of the traditionally recognised depictions established in Homer's *The Odyssey*. Accordingly, Atwood's re-depiction of the traditional narration in a postmodern deconstructive context achieves a change in literary canon related to the selected grand narrative and provides a new literary tradition/canon where the invisible becomes visible and the visible becomes blurry.

Keywords: Margret Atwood; *The Penelopiad*, Jeremy Tambling; *On Anachronism*, Revisionist Myth-Making, Postmodern Fiction

Forging the Past: Historical Imagination and Literary Invention in Peter Ackroyd's *The Lambs of London*

Sezer Sabriye İKİZ

Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Letters Department of English Translation and Interpretation

E-mail: sabriye@mu.edu.tr , ORCID 0000-0002-1311-3333

Abstract

The Lambs of London (2004) by Peter Ackroyd serves as an engaging example of modern historical fiction which explores how truth and imagination work together to shape historical narratives. The novel depicts the intertwined lives of Charles and Mary Lamb alongside William-Henry Ireland who became notorious for producing fake Shakespearean documents in late 18th-century London. Through this blend of fact and fiction, Ackroyd engages with questions central to the genre: How is history mediated through narrative? What distinguishes authentic from invented memory?

The study analyzes *The Lambs of London* as a meta-historical work which challenges traditional representations of history. Through his narrative technique Ackroyd intentionally fuses documented history with imaginative details to question the possibility of objective historical truth from a postmodern perspective. The story prioritizes the examination of historical knowledge production and distribution instead of striving for factual precision. Ackroyd investigates forgery across texts and identities to demonstrate how cultural authority remains fragile and history becomes susceptible to manipulation.

Through its exploration of the emotional and psychological dimensions of its characters including the Lamb siblings' troubled relationship the novel provides a humanized perspective on historical events. The paper concludes that through its narrative innovation *The Lambs of London* demonstrates how historical fiction can reconstruct and re-envision historical events to reveal profound historical and emotional insights.

Keywords: Peter Ackroyd, *The Lambs of London*, historical fiction, literary forgery

A Littoral Being in Flux: The Question of Power / Knowledge Interpellation in Abdulrazak Gurnah's *By the Sea*

Sezgi ÖZTOP HANER

Kütahya Dumlupınar University, School of Foreign Languages
E-mail: sezgi.oztop@dpu.edu.tr , ORCID: 0000-0001-9687-5159

Abstract

This study attempts to investigate how the littoral regions, particularly the southern seashore, indicate the traumatic effects of colonial legacies and its logical inheritor in Western imperialism which impact refugees from the southern coast. Keeping the southern sea as the focal point of this study, it thus points to southern waters and southern people's aqueous imaginations of one of the contemporary Global South novels – Abdulrazak Gurnah's *By the Sea* (2001). The close reading of Gurnah's *By the Sea* foregrounds the novel's aesthetic and formal features and their connections with the oceanic fluidity, unboundedness, and its constant movement, resisting measurement, control and knowledge that exists on the land.

Drawing upon Indian Ocean scholars such as Elizabeth DeLoughrey, Elizabeth Hofmeyr and Meg Samuelson, this study proposes the littoral as an alternative to expaduate on interpretations of fluctuating conditions and constant flux in the postcolony. In this respect, Gurnah's novel, *By the Sea*, exposes geopolitical dynamics and cultural imaginations through the littoral. Throughout the novel, the littoral sea is situated as an agent of cultural exchange, which comes to terms with ambiguity and inherent flux when facing globalist imperialism or postcolonial, neoliberal global order.

Keywords: littoral, unboundedness, Abdulrazak Gurnah's *By the Sea* (2001)

Patrick Modiano'nun *Bir Gençlik (Une Jeunesse)* Adlı Eserinde Arketipsel Bir İnceleme

Sibel YILDIZ

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu
E-mail: sibelkozan@adu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-1702-1214

Ertuğrul İŞLER

Pamukkale Üniversitesi, Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümü
E-mail: eisler@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1133-1556

Özet

20. yüzyıl ile edebi eleştiri yaklaşımlarına yeni ufuklar açan Arketipsel eleştirinin Freud'un öncüsü olduğu psikanalitik yaklaşımla benzeşen bir çok tarafı olsa da bu eleştirel yaklaşımın dayanak noktası, bireysel bilinç dışından ziyade kolektif bilinç dışına ait kavramlardan oluşmaktadır. Carl Gustav Jung'un kuramlarından beslenen bu eleştirel yaklaşım, edebî metinlerde sık sık tekrarlanan imgeleri, anlatı kalıplarını, olay örgülerini ve karakter tiplerini merkeze alarak, eserlerin simgesel ve kültürel arka planının çözümlemesinde oldukça önemli rol oynamaktadır.

Çalışmamızda, Patrick Modiano'nun *Bir Gençlik (Une jeunesse)* adlı romanının arketipsel edebiyat eleştirisi bağlamında incelemesi amaçlanmaktadır. Modiano'nun anlatısının temelini oluşturan belirsizlik, hafıza, kayboluş ve kimliksizlik gibi baskın izlekler, bu çalışmada arketipsel bir okuma çerçevesinde ele alınarak ve romandaki karakterlerin "kahraman", "anima/animus", "gölge", "persona" ve "bilge adam" gibi arketiplerle olan ilişkileri incelenerek, süregelen bu figürlerin çağdaş anlatılarda geçirmiş oldukları dönüşüm analiz edilmeye çalışılmaktadır. Arketiplerin yalnızca mitolojik ya da geleneksel anlatılarda değil, çağdaş anlatılarda da farklı biçim ve maskeler altında varlıklarını sürdürdüğü görülmektedir. Bu bağlamda, yapmış olduğumuz bu inceleme ile, bu arketiplerin çağdaş edebî metinlerde çeşitli temalar, simgeler ve karakterler aracılığıyla nasıl yeniden üretildiğinin ve arketipsel eleştirinin modern anlatıların incelenmesinde okuyucuya sunduğu özgün ve işlevsel okuma imkanının ortaya konulması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Arketipsel eleştiri, Patrick Modiano, arketip

Bu Evrende Ölüm Yok: Maurice G. Dantec'in Romanlarında Kurgulararası İlişkiler

Simay TURAN YILDIZ

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi Fransız Dili ve Edebiyatı,
E-mail: simayt@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0985-0143

Özet

Bir anlatının kurgusal bir uzantısı ya da devamı yazıldığında Richard Saint-Gelais'nin adlandırmasıyla “kurgulararasılık” kavramı devreye girer. Metinlerarası ilişkilerin bir başka versiyonu diyebileceğimiz kurgulararasılık, “aynı yazara ait olsun ya da olmasın birden fazla metin arasında, kişileri tekrarlanarak, önceki bir olay örgüsünü sürdürerek veya kurgusal bir evreni paylaşarak aynı kurguyla bir ilişki kurulması” (Saint-Gelais, 2011: 24) olarak tanımlanır. Saint-Gelais'ye göre yeni anlatıda tekrarlanan unsurun (büyük olasılıkla kişi ya da kişilerin) yeni yapıtta kurguyu, yani içeriği etkileyen bir işlevinin olması gerekir. Bu durumda kurgulararası ilişkilerin en yaygın olanı, önceki bir kurgunun bir roman kişisi veya olayı aracılığıyla içeriksel olarak genişletilmesi ya da yeniden yazımıdır. Bu çalışmada irdelenecek olan Fransız bilimkurgu yazarı Maurice G. Dantec'in yazınsal evreninde de kurgulararasılık benzer bir çerçevede kendine yer edinir. Neredeyse tüm romanları arasında devamlılık ilişkisi bulunan Dantec, romanlarının kurgusunda işlevi olan karakterlerin, verilerin, hafızaların, bilinçlerin ve fikirlerin anlatılar arasında göç ettiği bir evren sunar. Roman kahramanları tekil veya salt psikolojik bireyler değildir, evrim geçiren unsurlardır. Örneğin bir romanın kahramanı, anlatı zamanı yüzyıllar sonra olan başka bir romanda dijital bir bilinç, felsefi bir yankı ya da düşünsel bir iz biçiminde karşımıza çıkar. İnsan bir karakterin ölümü, Dantec için o karakteri sonraki romanlarında teknolojik bir bakış açısıyla yeniden kurgulama fırsatıdır. Bu yönüyle kurgulararasılık, Dantec'in roman evreninde insanın sonluluk düşüncesiyle mücadelesinin bir ifadesine, hatta insanın ölümü aşma arzusunun bir temsiline dönüşür. Böylece kurgulararasılık, Dantec'in posthüman imgeleminin biçimsel göstergelerinden biri olur.

Anahtar Kelimeler: Kurgulararasılık, Maurice G. Dantec, posthüman, imgelem

Dying to Tell About it: The Lacanian Sinthome and Narrative Desire in Sait Faik Abasıyanık's *A Dot on the Map*

Sinem ORUÇ KESİCİ

Middle East Technical University, Department of Foreign Language Education
E-mail: sinoruc@metu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2758-9778

Abstract

Sait Faik Abasıyanık's short story titled "A Dot on the Map" is a work of narrative fiction about the urge to narrate. The story consists of the unwilling yet desperate-to-narrate fictional author's self-justifications, descriptions, and repetitive statements that seem to defer the narration until his final authoritative statement. The pent-up narrative energy is released with his closing sentence, where the narrator reveals the reason for penning this story in spite of his vow to never engage with authoring again. The narrative progresses as the fictional author fails to repress his urge to narrate, which is the reason why the story lends itself for a psychoanalytical discussion. This study focuses on how Abasıyanık accentuates the value storytelling brings to human lives. By conducting a comprehensive textual discussion of the short story starting from its ending, this paper focuses on the return of the repressed narrative desire across examples of narrative deferrals and the psychological outcome of storytelling in "A Dot on the Map." Combining the Lacanian concept of sinthome with the concept of narrative desire, which Peter Brooks explores in *Reading for the Plot*, for the theoretical backdrop, this study argues that the true plot of the short story is the fictional author's desire to narrate and connect with his sinthome through artistic creation although the plot is structured around repressing the narrative urge. While the coexistence of the need to tell and its repression propel the narrative forward, the narrator's coming to terms with narrative desire helps him cohere his sinthome, which is "penning a story," and avoid psychosis.

Keywords: sinthome, narrative desire, the return of the repressed, "A Dot on the Map"

Constructed Morals in Fiction: Nineteen-Eighty-Four and Lord of the Flies

Soner GÜVEN

E-mail: snrgven@gmail.com , ORCID: 0009-0005-5904-0431

Abstract

Morals, ethics, and societal values have been a troubling issue to consider as well as resolve the values and rules for these. One may say that morals or ethics were absent for ‘cavemen’. Traces of first thoughts on these might be found back in ancient Greek philosophy and philosophers. The ‘modern’ morals can be traced back to the Renaissance and Enlightenment eras. Ideas like ‘humanism’ first appeared back then. Akin to this, a person’s moral development and values are seen throughout their development from puberty to adulthood. When it comes to children, it is hard to see morals or ethics. It might be because morals and ethics are constructed and learned later. It is easily observed that children are unhinged and unfiltered. They do not show signs of sympathy towards other beings and might demonstrate cruelty and harm. *Lord of the Flies* and *Nineteen-Eighty-Four* as novels are significant manifestations of these constructed morals and ethics. Both novels’ characters exhibit an adoration towards power, which is evident in nature that is wild. In the wilderness, it is survival of the fittest, unlike today’s human society. Therefore, it might be said that morals and ethics are constructed through scrutinizing children’s behaviour in fiction. This study aims to enlighten how morals are not natural aside from being constructed by evaluating fictitious characters.

Keywords: *Lord of the Flies*, *Nineteen-Eight-Four*, Morals, Ethics, Social Darwinism

Fiction as a Site of Ethical Collapse: Normalization of Cannibalism in the *Tender is the Flesh*

Sude ÖNER

Istanbul Aydin University, School of Foreign Languages
E-mail: sudeoner@outlook.com.tr , ORCID: 0009-0005-4991-5767

Abstract

This paper examines Agustina Bazterrica’s dystopian novel, *Tender is the Flesh*, through the theoretical framework of Giorgio Agamben, specifically his concepts of bare life, state of exception, and biopolitics. In the novel, a virus renders animal meat inedible, leading to the reclassification of human flesh as “special meat” and the legalization of cannibalism under a tightly regulated industry. This systemic transformation mirrors Agamben’s notion of *homo sacer*—a figure reduced to biological existence, stripped of legal and moral value, and subjected to death without consequence. Cannibalism thus emerges not as a collapse of order but as an extreme manifestation of sovereign power, where violence is normalized through bureaucratic language and ritualized consumption. The breeding centers and slaughterhouses represent modern camps—spaces in which the law is suspended, and life becomes fully exposed to political control. The novel portrays how ethical boundaries are not only eroded but also reconstructed through the internalization of institutionalized cruelty, revealing the mechanisms by which individuals adapt to oppressive regimes. Drawing on *The Kingdom and the Glory*, this paper also considers how the spectacle and liturgy surrounding the “special meat” industry sustain the political system, echoing Agamben’s claim that governance relies as much on ritual and glorification as on law. *Tender is the Flesh* ultimately becomes a disturbing reflection on how fiction can expose the processes of dehumanization, the commodification of the body, and the transformation of moral perception. By foregrounding cannibalism as both a physical act and a symbolic structure of control, the novel compels readers to confront the terrifying ease with which violence can be normalized and human life stripped of its ethical significance under the guise of necessity and order.

Keywords: Cannibalism, Commodification of the Human Body, Dystopian Fiction, Giorgio Agamben, *Tender is the Flesh*

Entre mémoire et fiction : *Petit Pays* de Gaël Faye

Sultan Dilek GÜLER

Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Fransızca Mütercim Tercümanlık Bölümü
E-mail : sdguler@cumhuriyet.edu.tr, ORCID : 0000-0001-6536-3396

Résumé

La fiction autobiographique est une forme d'écriture proche de l'autofiction qui permet à l'auteur d'exprimer des faits réels tout en les mêlant à son imagination. Paru en 2016, *Petit Pays* de Gaël Faye, auteur franco-rwandais, est un roman qui aborde la guerre au Burundi et le génocide de 1994 au Rwanda. Il peut être qualifié de fiction autobiographique compte tenu des faits historiques réels qui y sont mentionnés et les points communs entre le narrateur et l'auteur de l'œuvre. Cette forme d'écriture hybride entre réalité, mémoire et fiction permet à l'auteur de se mettre en retrait par rapport à son expérience personnelle qu'il exprime avec plus de liberté. Ce qui offre au lecteur l'opportunité de formuler sa propre réflexion sur des écrits qui prennent un aspect plus universel. Au-delà d'un récit d'enfance *Petit Pays* est une œuvre qui fait attrait à plusieurs sujets tels que l'enfance et la fin de l'enfance, la guerre et ses effets, l'exil, la violence, l'appartenance identitaire ou encore l'innocence et permet donc de mettre en question certaines facettes et réalités de la vie. Nous tenterons ainsi de voir comment mêler la fiction et les faits réels permet à l'auteur de donner une dimension universelle à des faits concrets qui se sont passés dans une région du monde puis de discerner l'évolution du personnage narrateur-enfant protagoniste en nous appuyant sur les effets de la guerre sur les enfants, le développement de leur personnalité, leur identité et leur vision du monde.

Mots-clés : Autofiction, enfance, fiction autobiographique, guerre, identité, *Petit Pays*

Silence, Filiation et Mémoire Postcoloniale dans *Je ne parle pas la langue de mon père* de Leïla Sebbar

Sultan KAYMAK DOĞAN

Université de Selcuk, École Supérieure des Langues Étrangères
E-mail: sultan.kaymak@selcuk.edu.tr, ORCID: 0009-0001-2588-782X

Résumé

Cette communication se propose d'analyser le récit autobiographique de Leïla Sebbar, *Je ne parle pas la langue de mon père* (2003), en mettant en évidence comment elle restitue la trajectoire paternelle à travers une enquête mémorielle afin de réparer sa lignée généalogique. Leïla Sebbar, écrivaine algérienne, explore dans ce récit les effets de l'absence de transmission de l'héritage paternel sur sa construction identitaire. Pour elle, la méconnaissance de la langue arabe, celle de son père, ne constitue pas un simple déficit linguistique : elle devient le signe d'une mémoire occultée et d'un héritage familial et culturel interrompu. À ce monolinguisme imposé s'ajoute le silence paternel, qui creuse un fossé et isole l'auteure d'un riche substrat psycho-ethnographique, porteur d'une mémoire familiale bouleversée par le colonialisme et la guerre d'indépendance algérienne. Cependant, la reconfiguration de la lignée paternelle ne se limite pas à une quête strictement intime ; elle s'inscrit dans un processus plus large de réécriture de la mémoire postcoloniale et met en lumière les interdits de l'Histoire coloniale, les discontinuités intergénérationnelles et les enjeux identitaires liés à la condition postcoloniale. À travers une narration fragmentaire, loin de la chronologie linéaire de la biographie traditionnelle, la narratrice poursuit une démarche d'*enquête archéologique* – au sens que lui donne Dominique Viart – en fouillant les strates du passé à partir du présent, plutôt que de les reconstituer selon l'ordre des événements. Pour combler le vide événementiel, engendré par la faillite de la mémoire et le silence du père, elle brouille parfois les frontières entre le récit autobiographique et la fiction par des recours aux faits imaginaires.

Mots-clés : Récit de filiation, restitution, enquête archéologique, mémoire, transmission, silence intergénérationnel

Niimi Nankichi'nin Kurgusunda Japon Folklor İmgesi Tilkinin Modern Anlatıya Dönüşüm Örneği: Tilki Gon

Şeyda Nur YILDIZ ÇOLAKER

Pamukkale Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu
E-mail: seydanuryildiz@windowslive.com, ORCID 0000-0002-6816-6440

Abstract

Bu bildiri, Japon çocuk edebiyatının klasiklerinden biri olan こん狐 “Gon kitsune” (Tilki Gon) adlı öyküyü, Japon folklorundaki tilki imgesinin dönüşümü bağlamında 186igure etmektedir. Niimi Nankichi'nin kaleme aldığı bu öykü, 1932 yılında 赤い鳥 “Akaitori” (Kırmızı Kuş) adlı aylık çocuk dergisinde resim içermeyen sade bir metin olarak basılmıştır. Günümüzde dahi Japonya'nın ilkokullarında ana dil (kokugo) ders kitaplarında yer almaktadır. Ayrıca eserin animasyon uyarlamaları ve resimlendirilmiş kitaplarda basımları, okul tiyatrolarında sıklıkla sahnelenmesi kültürel sürekliliğini korumaktadır. Öykünün neredeyse her Japon vatandaşı tarafından bilinmesi bunun bir göstergesidir. Bu nedenle Niimi Nankichi'nin eseri, yalnızca edebi bir metin değil, aynı zamanda eğitsel işlevi ve kültürel aktarımı destekleyen toplumsal bir anlatı niteliği taşıması bakımından önemlidir. Bu çalışmada, tematik içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Tilki Gon karakterine yüklenen yalnızlık, empati, sessizlik ve yanlış anlaşılma, iletişimsizlik gibi temalar temel alınarak tilki imgesinin Japon kültüründeki klasik niteliklerinden nasıl farklılaştığı incelenmektedir. Tilki Gon karakteri, geleneksel anlatılarda sıklıkla doğaüstü, 186igure ya da kutsal özelliklerle tasvir edilen tilki imgesinden farklılaştırılarak; sessiz, iyi niyetli fakat çevresi tarafından yanlış anlaşılan bir imge olarak modern anlatı dünyasında yeniden kurgulanmıştır. Bu çözümleme, kültürel kodlarla örülmüş bir imgenin, modern çocuk edebiyatında yeniden kurgulanarak bireysel ve duygusal bir karaktere nasıl dönüştürüldüğünü göstermeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Niimi Nankichi, 186igure186e imgesinin dönüşümü, Tilki Gon

Reimagining “The Girl Without Hands”: Handless and Whole

Şeyda SİVRİOĞLU

Pamukkale University, Faculty of Humanities and Social Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: sinceoglu@pau.edu.tr , ORCID: 0000-0002-7570-7903

Abstract

A fictive text exceeds its borders, very much related to the power dynamics that constitute it. Consequently, it offers a lot of knowledge about history, politics, culture, and belief systems. Interestingly, it invites readers to the realm of a fictive world that invades both the conscious and unconscious states of the mind. In mythology, fairy tales, and folk tales, symbols do not change; that is, the themes are universal and applicable to all ages, either in terms of a real historical story or other representative stories. The fairy tale of the Brothers Grimm, “The Girl Without Hands,” invites us to a closer examination of the underlying assumptions and biases within these stories, fostering a deeper understanding and appreciation of their cultural significance and potential for transformation. In “The Girl Without Hands,” the loss of hands serves as a dramatic element that highlights the themes of patience, endurance, and creativity in relation to a naïve/pure, and innocent girl. Conversely, Margaret Atwood’s 20th-century poem, “Girl Without Hands,” portrays a girl who, though devoid of hands, still has a connection with the outer sphere. It does not necessarily have to be a physical touch since the absences mean a lot to form a circle that encompasses all differences. She alone creates that circle, and she needs the others to understand her and, moreover, to enlarge the circle so that no one could be excluded, discriminated, or mutilated ideologically. Thus, in this paper, with both religious and cultural intertextual references to the source of “The Girl Without Hands”, how the female perspective shifts from a unitary male-oriented perspective to a more universal, flexible, free-floating world will be explored.

Keywords: “The Girl Without Hands”, “Fairy Tales”, The Brothers Grimm, Margaret Atwood

The Reader as Architect: Storyworld Construction in Italo Calvino's *If on a Winter's Night a Traveller* (1979)

Şükran İlkay AKARÇAY

Başkent University, School of Foreign Languages
E-mail: ilkayakarçay@gmail.com , ORCID: 0009-0009-0352-1526

Abstract

This paper examines Italo Calvino's *If On a Winter's Night a Traveller* (1979) as an experimental case study in narrative processing, where the act of reading becomes both the subject and the mechanism of the text. By continuously inviting and frustrating storyworld construction, the novel foregrounds the reader's active participation in assembling meaning from incomplete or shifting cues. In doing so, it offers a unique lens through which to explore how narrative comprehension, immersion, and the imaginative labor of world-building operate – especially when traditional narrative coherence is deliberately withheld. Calvino's text ultimately becomes a self-aware meditation on fiction's cognitive architecture, revealing that the experience of storytelling is not simply about following a plot, but about engaging in a dynamic, recursive, and sometimes precarious process of co-creation between text and reader.

Keywords: Narratology, Metafiction, Narrative World-making, Readerly Text, Demfamiliarization

Queering the Archive: Graphic Memoir as Counterpublic Memory

Şükran İlkay AKARÇAY

Başkent University, School of Foreign Languages
E-mail: ilkayakarcay@gmail.com , ORCID: 0009-0009-0352-1526

Abstract

This paper examines selected graphic memoirs as queer counter-archives, arguing that they disrupt traditional historiographic practices through their multimodal engagement with memory, trauma, and identity. Drawing on Ann Cvetkovich, Judith Butler and Jack Halberstam's work, I explore how graphic memoirs use visual-verbal layering to reconstruct partial and affectively charged records of their own queer coming-of-age. Rather than offering narrative closure, they dwell on epistemological ambiguity, ethical tension, and recursive narration, challenging the reader to engage with queer memory as speculative and open-ended. Ultimately, this paper argues that the selected graphic memoirs queer the archive not by revealing truth but by rendering the unspeakable, invisible, and unknowable central to the work of memory. In doing so, they reframe both memoir and the archive as unstable yet necessary forms of queer historiography.

Keywords: Queering the Archive, Counterpublic, Temporality, Queer Witnessing, Affect

Docile No More: Resisting Biopower in the Dystopian Fiction of Dunn's *Geek Love* and Cuarón's *Children of Men*

Tuba ÜNLÜ ÇEKİÇ

İstanbul Kültür University, School of Foreign Languages
E-mail: t.unlu@iku.edu.tr, ORCID : 0009-0001-2275-2073

Abstract

This paper examines how fiction-especially dystopian fiction- provides us a strong way to imagine what it means to live under oppressive power systems which control the body and identity. By applying bio-political ideas of Michel Foucault and Giorgio Agamben, this study scrutinizes how Katherine Dunn's novel *Geek Love* (1989) and Alfonso Cuarón's film *Children of Men* (2006) reflect the worlds where people are reduced to "bare lives" that are no longer socio-politically valued. Herein, I explore how these two very different fictional works mutually depict the characters' struggle and resist against the oppressive bio-political control over them. In *Children of Men*, there is a harsh global chaos and infertility around the world. This situation turns the country into a police state where only certain lives are protected. The story follows the characters who challenge this brutal bio-power that dehumanizes refugees and reduces lives to mere survival. Likewise, *Geek Love* presents us a carnival family whose genetically altered bodies bring about questioning societal norms and being "normal." Through the rise of a cult Althurism in the novel, Dunn critiques the bio-power that decides which bodies are worth being protected and valued in the society. In this sense, Althurism seems as a way of fighting back against being docile bodies under the bio-power. All in all, the dystopian fiction in both works opens up a space for contemplating the implied hope for "a qualified life" through the characters' resistance to bio-power.

Keywords: Dystopian Fiction, Bio-politics, Foucault, Agamben, Resistance

From Metaphysical Temptation to Bureaucratic Control: Mephistopheles and Halit Ayarçı as Agents of Transformation

Tuğba AKMAN KAPLAN

İstanbul Gelişim Üniversitesi, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences,
Department of English Language and Literature
E-mail: tugbakman@gmail.com, ORCID: 0000-0002-0766-792X

Abstract

This study focuses on the characters of Mephistopheles in *Dr. Faustus* and Halit Ayarçı in *The Time Regulation Institute* through the lens of narrative manipulation, power theory and identity construction. The study refers to Foucault's ideas on power and surveillance, Bakhtinian dialogism, as well as modernist critiques of societal systems, the analysis examines how each character embodies distinct models of influence. While the former is rooted in metaphysical temptation, the latter is in bureaucratic restructuring of identity. Mephistopheles represents the struggle with human ambition and theological determinism. He serves as a means for forbidden knowledge who entices Faustus into a deal that ultimately leads to his downfall. His manipulative power is grounded in the existential limits of human understanding, which can be reflected on Nietzschean ideas on the will to power and its inherent self-destruction. On the other hand, Halit Ayarçı operates within a modernist critique of institutional absurdity. Through bureaucratic discourse, he reshapes Hayri İrdal's character and values. Ayarçı's guidance can be said to reflect Foucault's exploration of disciplinary power in which individual subjectivity is subtly reconfigured within external systems of control. By juxtaposing 1911 figures, this research supports that both characters serve as mediators between illusion and reality. Mephistopheles acts as a mediator through seducing Dr. Faustus from a metaphysical point while Halit Ayarçı uses a pragmatic reorganization of social roles as his means. Even though the mentioned works' publishing is centuries apart, the function of these two characters suggests a shift from the existential tragedy of Renaissance drama to the satirical critique of modernization and institutional control in 20th century literature. By focusing on these aspects, this analysis provides insight into changing formations of identity formation, manipulation and fate across various literary movements.

Keywords: Foucault, narrative manipulation, power theory, Bakhtinian dialogism

On the Otherized Perspective: An Olfactory Analysis of Virginia Woolf's *Flush: A Biography*

Tuğba ÇANAKÇI

E-mail: t.canakcii@gmail.com, ORCID: 0009-0001-1928-1186

Abstract

This paper offers an olfactory analysis of Virginia Woolf's *Flush: A Biography* (1933), explaining how Woolf explores the perspective of a non-human subject to challenge anthropocentric narrative traditions. This shifting perspective extends beyond the text itself, as evidenced by a wide range of book covers that reinterpret Flush's viewpoint—examples of which are available at Woolf Arts Archive. Framing her novella through the technique of delayed decoding, Woolf channels the experiential world of a cocker spaniel, Flush, to reconstruct reality through scent rather than sight or speech. Drawing on developments in Comparative Psychology, this paper highlights how Woolf embraces zoomorphic consciousness as a literary tool to interrogate the boundary between “human” and “infra-human.” Through detailed olfactory episodes, such as Flush's encounters with nature, urban spaces, and class-based environments, Woolf not only renders the dog's perception vivid, but also critiques Victorian social structures and the limitations of human-centric epistemologies. By allowing the reader to enter a sensorially alien yet affectively rich world, Woolf decentralises the human subject and offers a profound meditation on non-human agency. Woolf's narrative becomes a site where scent, memory, and identity converge, ultimately expanding the scope of literary empathy and modernist innovation.

Keywords: Virginia Woolf, *Flush: A Biography*, Modernism, Zoocentricism, Comparative Psychology

19.Yy. Rus Öyküsünde Fantastik Kurgu: “İblis’in Huzuruna Çıkış”

Tuğba GÜNÖR

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu
E-mail: tkaragozlu@nku.edu.tr, ORCID:0000-0002-3259-3141

Özet

Osip İvanoviç Senkovskiy (1800-1858), Rus edebiyatı için sadece yazar kimliğiyle değil, yayımcı kimliğiyle de ön planda olmayı başarmış önemli isimlerden biridir. Bu çalışmada 1832 tarihli ve yazarın Baron Brambeus mahlasıyla kaleme aldığı grotesk ve absürt öğeleri ustalıklı harmanladığı “İblis’in Huzuruna Çıkış” adlı fantastik öyküsü üzerinde duracağız. Her ne kadar öykünün temelinde Rus edebiyat dünyası yatıyor olsa da Senkovskiy’nin fantastik kurgusu, en az konusu kadar dikkat çekicidir. Yazar, bu eserinde gerek kendinden önceki gerekse de kendi kuşağına ait edebiyatçılara karşı sert bir tavır takınır. Hatta tavrı öylesine serttir ki, eserde edebiyat dünyasını cehennem, edebiyatçıları ise şeytani varlıklar olarak yansıtır. Bu sıra dışı kurgu aracılığıyla yazar, gerçek ile hayalin sınırlarını ustalıklı silikleştirerek özgün bir fantastik evren inşa eder. Şeytani varlıkların dünyası, yalnızca korku değil, zarif bir mizah ve keskin hicivle beraber sunulur. Cehennem, hiyerarşik bir düzene göre yapılandırılmıştır, her görevli şeytan isimlendirilmiş ve ayrıntılı betimlemelerle okura aktarılmıştır. Öyküde karakterlere verilen isimler ve onların cehennemdeki varlık biçimleri o denli dikkat çekicidir ki, kimi zaman bu unsurlar ana temanın dahi önüne geçer. Bu fantastik kurgu içerisinde tıp, siyaset, felsefe, tarih vs. birçok alanın atası olarak görülen ve insanlık tarafından yüceltilmiş pek çok isim de cehennemde İblis’e hizmet eden figürler olarak sunulur. Ayrıca eserde dünyaca ün kazanmış birçok edebiyatçı ve eserlerine de özellikle yer verilir. Bu durum, kurgunun gücünü destekler. Bu çalışmada bir eserin konusu ve mesajının ötesinde kurgunun bir edebi yapıta ne denli katkı sağladığı gösterilmek amaçlanmıştır. Amaca ulaşabilmek adına da fantastik kurgudan ayrıntılı bir planla söz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Senkovskiy, “İblis’in Huzuruna Çıkış”, fantastik kurgu, grotesk, hiciv

Classical Myths and Gendered Nature in Andrew Marvell's Pastoral Poetry

Tuğrul Can SÜMEN

Aksaray University, Western Languages and Literatures, Department of English Language
and Literature

E-mail: tugrul.can.sumen@gmail.com , ORCID: 0000-0002-9751-9129

Abstract

Andrew Marvell is a seventeenth-century English author, politician, and satirist. Marvell is known for creating fictions on nature, in the form of pastoral poetry. Poems, such as “A Dialogue between Thyrsis and Dorinda,” “The Garden,” “The Mower against Gardens,” and “Upon Appleton House, to My Lord Fairfax” describe human figures as surrounded by the natural world, and re-imagine the relationship between culture and nature. The critics agree that Marvell's portrayals of the natural scenery are inspired by Horace, Theocritus, and Virgil, and as a consequence, he alludes to gods and goddesses of nature. However, examinations of the crossroads of gender and mythology in his pastoral poetry are generally disregarded. This study focuses on revealing how Marvell's employment of gods and goddesses from mythology in his pastoral poetry is more than for the sake of intertextuality, and functions as a construction of a gendered conception of nature, specifically by the figures of Ceres, Diana, Faunus/Pan, Flora, and Silvanus. The gendering of nature in Marvell's nature fictions is erratic, depicted either as feminine or masculine. The female aspects of nature are agriculture, domestication, flowers, and spring, represented by Ceres, Diana, and Flora. Contrarily, the male aspects of nature are disorder, wilderness, and wildlife, represented by Faunus/Pan and Silvanus. The evocation of a gendered mythology allows Marvell to compare and contrast cultural and natural codes on femininity and masculinity, all within a symbolic landscape. The conclusion of the study is the gendering in Marvell's pastoral poetry creates a two-way mirror, allowing for a less anthropocentric, and perhaps pre-ecocritical, perspective on the natural world.

Keywords: Andrew Marvell, gender, pastoral, myth, nature

***Leïla Slimani*'nin Yapıtlarında Kurgusal Kadın İmgesi**

Tuğrul ERTUĞRUL

E-mail: tugrul.ertugrul.14@gmail.com ORCID: 0009-0007-6018-0313

Özet

Goncourt ödüllü *Leïla Slimani*, çağdaş frankofon kadın yazarlardan biridir. Slimani'nin Türkçeye çevrilen eserleri arasında yer alan *Gulyabanının Bahçesi*, *Hoş Nağme*, ve *Başkalarının Ülkesi* bir üçleme olarak yer almaktadır. Yazar, bu eserlerinde genellikle kadının toplumdaki yerini, eşitsizlik, Doğu-Batı toplumunun kadına bakış açısını ve farklılıklarını ele alır. Söz konusu eserlerin ortak yönlerinden biri de ana karakterlerin kadın olmasıdır. Slimani, özellikle doğu toplumunda baskılanan kadınların yaşamışlıklarını eserlerine aktararak onların bir sesi olmayı amaçlamıştır. Yazar, bu yaşamışlıkları yapıtlarını yansıtırken gerçek olaylardan faydalanarak gerçeklik ve kurgu arasında gidip gelen hikayeleri okura sunar. Fas asıllı yazar, *Başkalarının Ülkesi* adlı üçleme eserinde ailesinin bir panoramasını ortaya koyarken, bir yandan Fas'taki kadınların yaşadığı durumları hem kendi gözünden hem de ailesinde ki yaşayan kadınların gözünden okuyucuya aktarır. Bu üçleme, içinde gerçek olayları, baskılanan kadınları, travmaları ve yazarın yaşamışlıklarını da metne dahil etmesiyle kurgu ve gerçeklik arasında geçişleri olan bir yapıya bürünür. Slimani'nin yapıtlarındaki kadın karakterler, özgürlükçü, kendi ayakları üzerinde durabilen, erkeklerle eşit haklara sahip, seslerini duyurabilen, baskıya boyun eğmeyen ve toplumun onlar üzerindeki kalıplaşmış yargılarını sorgulayan, hatta altüst eden düşüncelere sahiptir. Bu durum aslında doğu toplumundaki baskılanan ve toplum içinde yeri olmayan kadınların tam tersidir. Bu yüzden, Slimani yapıtlarında kurgusal güçlü bir kadın imgesi yansıtması aslında baskılanan kadınların ve her toplumda eşitliği isteyen kadınların da sesi olmaya çalışır. Bununla birlikte, yazar söz konusu yapıtlarında kadın karakterler üzerinden travmaları da ele alır. Fas'ın özgürlük savaşı dönemi yaşanan olayları aktarırken, bir yandan da kadınların baskılanması üzerine okura derin bir psikolojik yolculuk sunar. Bu çalışmanın amacı toplumsal gerçekliğin Slimani'nin yapıtlarındaki kadın karakterlerin kurgusal yapısını ve eserdeki karakterlerin psikolojik yönlerini incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Leïla Slimani, kurgu, kadın, travma, kadının toplumdaki yeri

Die Reflexion der NS-Zeit im Roman *Der Silberfuchs meiner Mutter*

Tutkucan GÖLGEÇİ

Universität Trakya, Philosophische Fakultät, Abteilung für Translatologie
E-mail: tutkucangolgeci@trakya.edu.tr, ORCID: 0000-0002-7474-071X

Zusammenfassung

In der nationalsozialistischen Epoche unterlag die Gesellschaft in Deutschland einem tiefgreifenden Wandel. Das NS-Regime durchdrang alle Lebensbereiche. Die daraus resultierende gesellschaftliche Transformation bestand darin, die Deutschen zu einen und ein Gefühl der Zugehörigkeit zu schaffen. Gleichzeitig wurde jedoch ein „Anderes“ bzw. ein Feindbild konstruiert.

Der Schriftsteller Alois Hotschnig hat das Leben von Heinz Fitz, der die Zeit des Nationalsozialismus persönlich erfahren hat, literarisch fiktionalisiert. In seinem Werk *Der Silberfuchs meiner Mutter* schildert Hotschnig die damalige Gesellschaft.

In diesem Vortrag wird versucht, die im Werk erschienenen gesellschaftliche Phänomene wie Identitäts- und Zugehörigkeitssuche, Entfremdung, Diskriminierung, Segregation aufzuzeigen. Die Frage, inwiefern sich die gesellschaftlichen Strukturen in diesem literarischen Werk widerspiegeln und das Werk gesellschaftliche Realität reflektiert, bildet das primäre Ziel des Vortrags. Ausgehend von dieser Fragestellung wird das Konzept der „Grenzen“ als analytischer Rahmen herangezogen. Ein weiteres, sekundäres Ziel besteht darin, die Strukturen der nationalsozialistischen Gesellschaft sichtbar zu machen und deren soziale Mechanismen zu reflektieren.

Schlüsselwörter: Fiktion und Geschichte, NS-Gesellschaft, Zugehörigkeit und Ausschluss, *Der Silberfuchs meiner Mutter*

The Death of the Decentred Posthuman Identity in *Rats and Gargoyles* by Mary Gentle

Türkan YILMAZ

Aksaray University, Western Languages and Literatures, Department of English Language and Literature

E-mail: turkanyilmaz2009@windowslive.com, ORCID: 0000-0001-5009-5720

Abstract

As a critical discourse that emerged in the middle of the 1990s, posthumanism aims to revise and reinterpret the discriminative principles of humanism embedded in the philosophical impetus of the Renaissance and the Enlightenment about human perfectibility and exceptionalism. In the context of animal studies, posthumanism interrogates the rigid dichotomy between the human animal and the nonhuman animal in order to pertinently mirror human's animal origins with no hierarchical ontological differences in the ecological order. In other words, in the violation of all dogmatic Renaissance ideals referring to the conventional boundaries between the species, a posthumanist approach may uncover the untouched political humanist discourses on species hierarchy through a new light thrown by a posthumanist reframing. Accordingly, this study explores how the rule of anthropomorphic rats over humans in a surreal society deconstructs the unified, autonomous human subject in *Rats and Gargoyles* by Mary Gentle (1990). From this nonhuman-centred view, while the novel imagines a nameless and timeless city where the human sovereignty over animals is reversed, and now, humans are reduced to slaves by Rat Lords, it also offers a chance to empathise with animal beings under the oppressive reign of human civilization.

Keywords: Mary Gentle, *Rats and Gargoyles* posthumanism, animal studies, animetaphors

‘Bellek, Travma ve Kimlik Arasında: Perec’te Parçalı Anlatı ve Özkurmaca’

Uğur TÜRKSEVER

Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Fransız Dili ve Edebiyatı ABD
E-mail: ugurturksever@hotmail.com, ORCID: 0009-0003-3953-3322

Özet

Bu çalışma, Georges Perec’in *W ou le souvenir d’enfance* (*W ya da Çocukluk Hatırası*) adlı eserinde kullanılan parçalı/anlatımı ve bu anlatımın bellek, travma ve kimlik temalarıyla ilişkisini incelemektedir. Modernist ve postmodernist edebiyatın bir özelliği olan parçalı anlatım, doğrusal olmayan, kesintili ve çok katmanlı bir yapı sunar. Bu yapı, okuyucuyu metnin anlamını yeniden inşa etmeye davet eder ve sabit bir hakikatin reddini ifade eder. Eserde paralel biçimde ilerleyen iki anlatı —distopik bir öykü olan *W* adası ve Perec’in çocukluk anıları— dilsel ve yapısal karşıtlıklarla sunulmuştur; bu da okuyucunun metne etkin katılımını teşvik eder. Bellek ve travma kuramları, parçalı anlatımın tematik derinliğini kavramada kilit bir rol oynar. Perec, kayıplarını ve travmalarını doğrudan değil, dolaylı ve parçalı biçimde aktararak bu temaların temsilini güçlendirir. Eserin özkurmaca yönü, yazarın kimlik arayışını karmaşıktırmakta ve kurmaca ile otobiyografik gerçeklik arasındaki gerilimi gözler önüne sermektedir. Bu çalışma, *W ya da Çocukluk Hatırası* eserindeki parçalı yapının estetik ve kültürel etkilerini ve bu yapının okuyucunun anlam üretme sürecini nasıl etkilediğini analiz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Parçalı anlatı, özkurmaca, Georges Perec, *W ya da Çocukluk Hatırası*, hafıza, travma, kimlik

All That is Solid Melts into Air: Schizoanalysis, Gender, and Desire in *The Left Hand of Darkness*

Vahide METİN

Istanbul Gelişim University, Faculty of Economics, Administrative and Social Sciences,
Department of English Language and Literature
E-mail: vmetin@gelisim.edu.tr , ORCID: 0000-0002-5372-5684

Abstract

Ursula K. Le Guin's speculative fiction *The Left Hand of Darkness* (1969) operates at the intersection of feminism and a poststructuralist critique of capitalism and fascism, offering a literary model of resistance to rigid identity, centralized authority, and systemic repression. Written in the wake of global political upheavals and the revolutionary fervor of the time, the novel resonates with the radical theoretical energies found in Deleuze and Guattari's *Anti-Oedipus* (1972). As Holland notes in his *introduction to Anti-Oedipus*, the work was born of revolutionary desire—a desire to dismantle centralized authority and psychoanalytic repression. This same spirit animates Le Guin's imagined world of Gethen, where gender is not fixed but fluid, and where identity resists stable categorization. Through the lens of schizoanalysis, Le Guin's novel can be read as a literary desiring-machine: a speculative system that does not merely represent desire but actively produces and models it in anti-Oedipal, non-linear, and non-binary terms. Gethenian androgyny and the novel's fractured narrative structure serve as processes of deterritorialization, echoing Deleuze and Guattari's vision of the "schizophrenic" as a revolutionary figure who subverts all fixed meanings. In this way, *The Left Hand of Darkness* performs what Marx described as capitalism's own paradoxical drive—"all that is solid melts into air"—but redirects it through a liberatory reimagining of social and bodily arrangements. This study argues that Le Guin's speculative fiction embodies a schizoid form of revolutionary production: a text that both critiques systemic totalities and enacts the fluid multiplicities that poststructuralism theorizes and desires.

Keywords: Ursula Le Guin, Schizoanalysis, Desiring machine, Anti-Oedipus

Ethical Implications of the Gaze of the Artificial Other in *Klara and the Sun*

Vildan KANSIN ÖKRUCA

Istanbul Yeni Yüzyıl University, Faculty of Arts and Sciences, Department of English
Language and Literature

E-mail: vildan.kansin@yeniyuzyil.edu.tr , ORCID: 0000-0001-7315-8464

Abstract

Kazuo Ishiguro's *Klara and the Sun* depicts a futuristic society in which artificial beings serve as companions for genetically lifted children. The novel inquires on agency, love and moral recognition. This paper explores the ethical implications of the gaze of Klara, an Artificial Friend (AF); it challenges the human surveillance and focuses on Klara's gaze towards humanity, emotions, and environment. Rather than serving as a tool of surveillance or control, Klara's gaze is of ethical witnessing, attentive care, and a non-anthropocentric attitude. Through scrutinizing Klara's reverence to Sun, her silent observation of Josie's illness, and her sacrificial moral decisions, it is aimed to examine how Ishiguro challenges anthropocentric models of ethical superiority. Grounded on theories of Foucauldian gaze, Braidotti's and Haraway's posthuman ethics, and Levinas' philosophy of the other, how Klara's way of seeing redefines the boundaries of fiction, subjectivity, and the human are explored. In her observations of her surroundings, Klara becomes more than an artificial being—she becomes a mirror through which the moral and responsibility failures of humanity are reflected. Her perspective can be called a kind of “literary love”: a non-oppressive, ethical devotion through care and observation. The paper situates Ishiguro's novel within contemporary debates on fiction and artificial intelligence, posthumanism, and ethics, and ultimately, it argues that Klara's gaze calls for a rethinking of how fictional narratives represent the ethical capacities of the artificial Other in an age increasingly shaped by human-AI relations-and our readiness for ethical scrutiny.

Keywords: Artificial Intelligence, Ethics, Gaze, Ishiguro, Posthumanism

Žižekian Real in Joseph Conrad's *Heart of Darkness*

Yağmur GÖKSEL

E-mail: yagmurgoksel331@gmail.com , ORCID: 0009-0003-7726-7221

Abstract

This paper offers a psychoanalytical and political reading of Joseph Conrad's *Heart of Darkness* through Slavoj Žižek's interpretation of Jacques Lacan's concept of the Real. It focuses on how Western imperial ideology constructs a fantasy that shields the subject from the traumatic core of colonial violence. The analysis situates the novel within broader frameworks of cultural criticism and postcolonial theory, arguing that *Heart of Darkness* exemplifies how colonial fantasy sustains a seemingly coherent symbolic order that is persistently threatened by eruptions of the Real. By applying the Lacanian triad (Imaginary, Symbolic, Real) and Žižek's theory of ideology, the paper explores the psychological and narrative mechanisms that legitimise imperial violence. It further demonstrates how Conrad's narration offers a fertile ground for tracing ideological disintegration, as characters confront the Abject and the unassimilable. This interdisciplinary approach reveals *Heart of Darkness* not only as a critique of colonialism, but as an exploration of the fragile structures that underpin Western 'reality' itself.

Keywords: *Heart of Darkness, Slavoj Žižek, Jacques Lacan, The Real, Ideological Fantasy*

Therapeutic Power of Fiction: Storytelling as an Act of Healing in Nathan Filer's *The Shock of the Fall*

Yağmur SÖNMEZ DEMİR

Çankaya University, Faculty of Art and Sciences, Department of English Language
and Literature

E-mail: yagmurs@cankaya.edu.tr, ORCID: 0000-0002-8204-2401

Abstract

Literature and art play significant roles in shaping human beings' state of mind. Along with reading stories or appreciating art works, being involved in the creative process also serves the purpose of fostering the mental well-being of individuals. Developed by James W. Pennebaker in the late 1980s, expressive writing is a type of therapy in which patients are required to write about their deepest emotions. This process is known to enhance psychological well-being. A qualified mental health nurse and author Nathan Filer tells the story of 19-year-old Matthew Homes who grapples with trauma of losing his brother Simon in his award-winning novel *The Shock of the Fall* (2013). Throughout the narrative, it is revealed that the narrator Matthew struggles with schizophrenia and writes his story in a psychiatric ward. The story oscillates between the past and present and is marked by several ambiguities and inconsistencies, which is in parallel with Matthew's mental state. The narrator's emotional turmoil is also supported with doodles, sketches, and changes in text style (handwritten, typewriter, computerized). Additionally, the self-awareness of the narrator and the story makes the reader conscious of storytelling as a coping mechanism. At the end of the narrative, Matthew emerges as a healthy individual; when expressed in the terminology of salutogenesis, his Sense of Coherence (SOC) is restored. At the intersection of literature and psychology, or narratology and salutogenesis, this study aims to analyze Filer's novel to display how writing/storytelling contributes to the healing process of an individual with a mental disorder.

Keywords: Salutogenesis in fiction, expressive writing, well-being through storytelling.

Exploring the Human-Animal Divide in Sheikhi's *Harnâme*

Yalçın ERDEN

Gendarmerie and Coast Guard Academy, School of Foreign Languages
E-mail: yalcin.erden@jsga.edu.tr , ORCID: 0000-0002-6790-6486

Abstract

Ecocritical and animal studies have unearthed that anthropocentric ideologies adopted in the Western world have rendered animals subordinate beings, and several academic studies have so far interrogated human-animal relationships in the literary works of the Western world, including fables, which are intriguing stories that are likely to serve as an apparatus to consolidate certain norms of dominant ideologies. Although anthropocentrism is not peculiar to the Western world, very few studies have discussed it in the fables of the Eastern world. Accordingly, this study seeks to analyze Turkish poet Sheikhi's *Harnâme*, which is regarded as the first example of the genre fable in Turkish literature, from an ecocritical perspective. *Harnâme*, written in the form of a masnavi, provides a moral lesson and satirizes the irregularities experienced in the 15th-century Turkish community; nevertheless, it can also serve as a source to explore the prevalent human-animal binary in the Eastern world. In *Harnâme*, a personified feeble donkey that emulates strong and fatty oxen grazing in the meadow recounts its unfortunate experiences, the last of which is the severe punishment of its master, a nameless human being. This study views the donkey in the fable not as a donkey that can speak like a human but as a donkey that reveals the severe impacts of anthropocentrism on domesticated animals. In this sense, the study interrogates the dichotomies between animals in the fable and the nameless human being, and it argues that an ecocritical reading of *Harnâme* can function to reconsider the human-animal divide and defy anthropocentrism.

Keywords: *Harnâme, fable, the human-animal divide, anthropocentrism*

A Comparative Study of the Ellesmere and Kelmscott Manuscripts of the Canterbury Tales and Fiction in Art

Yeşim TÜRKER

Kapadokya University, School of Foreign Language
E-mail: yeşim.turker@kapadokya.edu.tr , ORCID: 0000-0002-7371-4819

Abstract

Geoffrey Chaucer's *The Canterbury Tales* has been interpreted through various artistic mediums, with the Ellesmere Manuscript (early 15th century) and the Kelmscott Chaucer (1896) being two of the most significant examples of this fusion of fiction and visual art. Both manuscripts illustrate the same literary work, but their artistic styles, historical contexts, and cultural movements differ greatly, offering unique insights into the evolving relationship between literature and visual representation. The Ellesmere Manuscript, which was produced shortly after Chaucer's death, is known for its rich illuminations that depict the pilgrims and their journey in a detailed documentary style. Each character is carefully portrayed with an emphasis on their social status and personality, exhibits the medieval tradition of using art to enhance and bring life to literary works. This manuscript is a direct reflection of the medieval focus on realism and religious symbolism, offering a clear narrative of the pilgrims and their stories. In contrast, the Kelmscott Chaucer, which was created by William Morris and illustrated by Edward Burne-Jones, represents a significant departure from this approach. It was produced during the Arts and Crafts movement, it features delicate, stylized woodcut illustrations that offer an idealized, romantic vision of Chaucer's characters. The focus is not only less on realism and aesthetic beauty but also the artwork emphasizing mood, symbolism, and the emotional tone of the tales. The Kelmscott manuscript embodies Victorian ideals, medieval craftsmanship and the emphasis on individual artistic expression. This comparative study highlights how these two manuscripts, while enriching Chaucer's work, reflect different artistic and cultural movements which is one rooted in medieval realism, the other in Victorian romanticism demonstrating the evolving role of fiction in art over time.

Keywords: Fiction in Art, Cultural movements, The Canterbury tales, Manuscripts, Medieval art, Victorian art

Anomie in Adiga's *The White Tiger*

Yıldıray ÇEVİK

Istanbul Aydın University, Faculty of Science and Letters, English Language and Literature
E-mail: yildiraycevik@aydin.edu.tr , ORCID: 0000-0003-2967-6517

Abstract

The article discusses the identity formation through Emile Durkheim's theory of anomie in *The White Tiger* (2008), a British-Indian postcolonial debut novel by Aravind Adiga. Anomie has been utilized as a sociological and literary theory to understand the repercussions in societal forms, culture, and relevant behavioral codes. Durkheim is known to have set up the conceptual structure of anomie as a behavioral feature of a person with limitless aspirations despite insufficient norms and individual capacities. Anomie follows through a lack of control over greed and aspirations, a deviant social condition of normlessness out of man's presumptuous ambition. Anomic social structure imposes stress on individuals to adopt nonconforming conduct, in which social order enforces individuals to redesign responses. In this regard, Adiga's *The White Tiger* is seen as a reflection on the concealed absurdities of the two Indias- "dark and light". A close reading of the novel discloses ample evidence to utilize Durkheimian theory of anomie, a social phenomenon where individual conduct and relationships are formed in response to the heterogeneity of the postcolonial and caste Indian society. Thus, the study intends to analyze the theory's applicability in the narrative delving into the duality and marginalization in social construct embodied in the protagonist Balram Halwai. In other words, this study examines how anomie accounts for creating social and individual realities and, if any, possibilities in the Darwinian struggle for existence as well as identity formation in the duality of Indian society.

Keywords: Durkheim, anomie, identity, India, *The White Tiger*

Göçmen Edebiyatında Atatürk İmgesi

Yunus KINALI

Milli Savunma Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksekokulu, Batı Dilleri
E-mail: yunus.kinali@msu.edu.tr, ORCID: 0000-0002-3453-0793

Özet

Edebiyat, en geniş anlamıyla bir kurmacadan ibaret olsa da gerek içinde bulunduğu dönemin gerekse önceki dönemlerin izlerini yansıtabilmektedir. Bu izler; sosyal, kültürel ve siyasi olmak üzere çeşitli noktalara değinebilir. Nitekim tarihe bakıldığında edebiyatın farklı zamanlarda farklı noktalara değindiği görülmektedir. Bu bağlamda edebiyat alanı büyük bir potansiyele sahiptir.

Ekonomik nedenlerden ötürü İşgücü Antlaşması ile Türkiye'den Almanya'ya göç eden işçiler, yaşadıkları sorunları ifade etmek için edebiyata yönelmişlerdir. Bu da ilgili dalda kendilerine yeni bir alan bulmalarına neden olmuştur (bkz. *Göçmen Edebiyatı*). Göçmen Edebiyatı, edebiyatın yukarıda bahsi geçen potansiyelini keşfetmiş ve bundan çeşitli şekillerde faydalanmıştır. Bu yeni çatı altında birleşen işçi yazarlar ve onların alt kuşakları, göç kaynaklı yaşadıkları sorunları kaleme almış ve bazı ortak imgeler kullanmışlardır. (bkz. *tren istasyonu, mektup, bavul, saz* vb.) Sözü edilen imgelere ek olarak, Atatürk imgesinin de Göçmen Edebiyatı'nda farklı kaynaklarda yer alması bu bakımdan dikkat çekicidir.

Bu çalışma, Göçmen Edebiyatı'ndaki Atatürk algısını resmetmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda çeşitli eserlerden alıntılara yer verilecektir. Çalışma, Edebiyat Biliminde yer alan Metne Bağlı Yorumlama tekniğine göre analiz edilecektir. Yapılan analizler ışığında sonuç bölümünde kapsayıcı bir değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Atatürk, Göçmen Edebiyatı, imge, göç, kimlik arayışı

Fransız Romanlarında Fenomenolojik (Olgubilimsel) Anlatı Tekniği

Zehra Bilge KONUR

E-mail: konurzehrabilge@gmail.com , ORCID: 0009-0009-6631-740X

Özet

Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri arasından yaygınlaşmaya başlamış nitel araştırma yöntemlerinden olan fenomenoloji kavramı 20. Yüzyıl filozofları ile oluşmuştur. Fenomenolojinin kurucusu sayılan alman filozof Edmund Husserl'in amacı felsefenin özel bir alanının var olduğunu ileri sürerek şeylere dönelim çağrısında bulunmuştur. Böylece fenomen kavramı üzerinden nesnelere özüne inilmiştir. Fenomenin özüne inilmesiyle fenomenoloji diğer adıyla olgubilim kavramı şeylerin algılanması sorunsalı olmuştur. Fenomen algılanan şeydir. Fenomenoloji görünen şeyin nasıl görüldüğüne odaklanır. Fransız felsefesinde bir akım olma çabası yerine bir sistem fikrinden yola çıkarak düşüncenin sınırlarını aşan görüşlerden istisnai olanı evrenselleştirme eğilimleriyle bir hareket oluşturmuşlardır. Bu bağlamda bu çalışmada çağdaş Fransız felsefesinden bahsettikten sonra fenomenoloji kavramını detaylı açıklamayı, fenomenolojinin kurucusu alman filozof Edmund Husserl'in yöntemlerini ardından gelen Maurice Merleau-Ponty gibi Fransız filozofların fenomenoloji üzerine düşüncelerini açıklamayı ve Fransız yazarlardan Michel Butor'un *Değişim* romanı ve Jean Paul Sartre'in *Bulantı* romanında fenomenolojik anlatım tekniğini incelemeyi amaçlamaktayız.

Anahtar Kelimeler: Fenomenoloji, fenomen, Edmund Husserl, Maurice Merleau-Ponty, Michel Butor, *Değişim*, Jean Paul Sartre, *Bulantı*

Una nueva ficción a la sombra de Sherlock Holmes: *Sarah Holmes*

Zeliha DURAN

Universidad de Burdur Mehmet Akif Ersoy, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail: drzelihaduran@hotmail.com , ORCID: 0000-0003-1996-7214

Resumen

En el presente estudio se analiza el cómic titulado *Sarah Holmes y las agujas del Big Ben* (2022), escrito por el autor español Luis Ponce Segura e ilustrado por Inma Almansa González, desde la perspectiva de la teoría de la transtextualidad desarrollada por Gérard Genette. En particular, se examinan las relaciones intertextuales entre las narraciones protagonizadas por el icónico detective de la literatura policíaca, Sherlock Holmes, y esta obra concebida como un ejemplo de reescritura, a través del concepto de la hipertextualidad. En este sentido, el cómic *Sarah Holmes y las agujas del Big Ben* mantiene una interacción directa con los relatos clásicos de Sherlock Holmes, no solo a través de su título, sino también mediante la construcción de los personajes, el desarrollo de la trama y los elementos espaciales. Dicha interacción se configura como un ejercicio de reconstrucción y transformación. El personaje de Sarah Holmes reinterpreta el arquetipo detectivesco de Sherlock Holmes desde nuevas coordenadas de género, edad y público destinatario, dando lugar a una figura que resulta simultáneamente familiar y original. Esta narración visual, pensada para un público infantil, simplifica las nociones clásicas del género detectivesco sin renunciar a sus estructuras fundamentales. Desde esta perspectiva, la obra no solo constituye un cómic de carácter lúdico, sino también una producción cultural situada en la confluencia entre la literatura infantil y el género policíaco.

Palabras clave: Sherlock Holmes, cómic, novela policíaca, literatura infantil, literatura española

The Crisis of Masculinity in *Saved*: Power, Violence as Language, and Survival

Zeliha KURUDUCU

Karabük University, School of Foreign Languages
E-Mail: zelihakuruducu@karabuk.edu.tr, ORCID:0000-0002-4337-5983

Abstract

This paper focuses on the crisis of masculine identity and the normalization of violence in Edward Bond's *Saved* (1965). The play portrays a world where young men, disconnected from family and society, seek meaning and identity through acts of violence. In this emotionally barren atmosphere, masculinity is formed through power, destruction, and emotional crisis. There is a strong sense of violence in the play's tone. Therefore, this study examines how violence functions both as a survival strategy and as a tool of unity among men who are disconnected from social and emotional bonds. Drawing on masculinity theory, the analysis underlines how cultural and social norms construct male identity and how these constructions lead to emotional detachment, alienation, and the manifestation of violence as a form of escape. Ultimately, the paper argues that *Saved* reveals the destructive effects of hegemonic masculinity and questions the emotional silence imposed on men within power-based systems.

Keywords: Violence, Power, Masculinity, Alienation, Identity Crisis

Психоаналитическая функция символов сна и видений в произведении «Доктор Живаго» Бориса Пастернака

Зейне ОРАЗБЕКОВА

Сельчукский университет, Факультет литературы, Кафедра русского языка и
литературы

Эл. почта: zeineorazbekova@selcuk.edu.tr, ORCID: 0000-0002-5009-635X

Аннотация

Статья посвящена исследованию влияния психоаналитической теории на символику сна и видений в творчестве Бориса Пастернака, с акцентом на роман «Доктор Живаго». Здесь анализируется, как идеи Зигмунда Фрейда и Карла Юнга способствовали пониманию и раскрытию сновидений и мистических образов в произведении.

Особое внимание уделяется функции снов как способу выражения бессознательных желаний, страхов и внутреннего конфликта героев. Видения рассматриваются как мост между сознанием и глубинной психикой, выполняя роль катализатора психологической трансформации.

Анализ показывает, что символика сна в романе не только отражает личностные переживания персонажей, но и служит универсальной метафорой исторической и духовной драмы эпохи. Особо подчеркивается значимость психоаналитического подхода для более глубокого понимания символического языка Пастернака.

Ключевые слова: Пастернак, психоанализ, Живаго, бессознательное, историческая память

Who's Afraid of Artificial Intelligence? Digital Identities and Frankenstein Syndrome in Foreign Language Education

Zeyneb DOLAN

Marmara University, School of Foreign Languages
E-mail: zeyneb.dolan@marmara.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6929-3161

Abstract

The purpose of this study is to examine foreign language teachers' and instructors' perceptions of Frankenstein Syndrome in relation to artificial intelligence within the context of their digital identity profiles. Frankenstein Syndrome describes the fear of losing control over one's own intelligent creation, inspired by Mary Shelley's story of Victor Frankenstein and his tragic monster (Falk, 2020). These digital identity profiles are based on Prensky's (2001) conceptualization of "digital natives," "digital immigrants," and the more recently discussed "digital hybrids," which refer to individuals' familiarity with and adaptation to digital technologies depending on their generational background.

Using a phenomenological research design, the study will examine how digital identity influences these perceptions. Purposeful criterion sampling will be used to select 15 foreign language teachers and instructors working in Istanbul, with five participants representing each digital identity group: digital immigrants, digital hybrids, and digital natives. Data will be collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis via MAXQDA 2020 software.

The study is expected to reveal variation in attitudes toward AI based on generational and digital experience factors. By situating these responses within the framework of Frankenstein Syndrome, the research will offer insights into the emotional and ethical dimensions of AI resistance among language educators, contributing to the discourse on technology integration in education.

Keywords: Artificial Intelligence, Frankenstein Syndrome, Digital Identity, Foreign Language Education

El pánico encarnado: “La mujer alta” de Pedro Antonio de Alarcón en el marco del cuento fantástico decimonónico

Zeynep ŞEKERCAN DUMAN

Universidad de İstanbul Medeniyet, Departamento de Lengua y literatura españolas
E-mail:zeynep.sekerkan@medeniyet.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1076-5221

Resumen

La mujer alta, de Pedro Antonio de Alarcón, uno de los autores más destacados de la literatura española del siglo XIX y cercano a la estética del realismo, representa uno de los pocos pero significativos cuentos fantásticos del periodo. El relato narra la experiencia sobrenatural de Telesforo, un joven ingeniero de pensamiento positivista, quien comparte con su amigo Gabriel, también ingeniero, sus encuentros perturbadores con una figura femenina grotesca. Gabriel, como narrador, relata estos hechos a un grupo de amigos, generando así una estructura narrativa enmarcada.

Desde su infancia, Telesforo experimenta un miedo irracional hacia las mujeres que caminan o permanecen solas por calles durante la noche. Este temor se encarna en la figura de la mujer alta, un símbolo gótico que representa una amenaza vinculada al destino. La aparición de esta mujer anticipa desgracias personales o pérdidas irreparables, convirtiéndose en una presencia ominosa y burlona.

La narración difumina los límites entre el miedo y la realidad. El elemento fantástico no se limita a lo sobrenatural, sino que sugiere una amenaza ligada a la locura, el destino y lo metafísico. El narrador no puede determinar si la mujer es un fantasma, una alegoría o una manifestación mental. Tal como lo define Tzvetan Todorov, lo fantástico surge en este espacio de “incertidumbre”.

La mujer alta permite una lectura multidimensional desde perspectivas psicológicas, sociales y culturales. No obstante, esta comunicación se centra en el análisis del cuento dentro del marco del relato fantástico.

Palabras clave: Pedro Antonio de Alarcón, cuento fantástico, literatura española del siglo XIX, miedo, figura femenina, narración gótica

Fictional Reality and Subjectivity in *The Importance Of Being Earnest*

Zümrüt ALTINDAĞ

Kocaeli University, Department of Western Languages and Literatures
E-mail: zumrutaltindag@kocaeli.edu.tr, ORCID: 0000-0001-5194-3963

Abstract

With his unorthodox lifestyle and views on art Oscar Wilde (1854-1900) is among the major Victorian literary figures that paved the way for the birth of modernist English literature. In “The Preface” to *The Picture of Dorian Gray*, Wilde revolutionises the function of art and literature by declaring that “[a]ll art is quite useless” since “[t]here is no such thing as a moral or immoral book” (p. 8, 7). Challenging mimetic and rhetorical functions of art, Wilde’s Aestheticism emerges as the Anglo-Irish counterpart of the continental decadence and reflects the avant-garde artists’ prioritisation of form and technique over content and the authentic representation of external reality. As manifested in his famous motto that “[b]ooks are well written or badly written,” Wilde strives to liberate art and literature from conveying moral messages that teach and delight (p.7). Consequently, he experiments with language as a fundamental tool in the creation of a piece of art with an artistic or objective function. Undermining the glamour of the Victorian Age and its progressive ideology, Wilde composes works that are filled with the consciousness of inhabiting a universe in which logos and God fail to function as origin to provide life with meaning. In his play, *The Importance of Being Earnest*, as a playwright, Wilde celebrates the emerging decentred universe and explores the constructed nature of reality and social norms. By hybridising the conventions of romantic comedy and comedy of manners, Wilde blurs the boundaries between reality and fiction and displays the absurdity of the Victorian values. Wilde’s experimentation with language in the play echoes Derridean free play of signifiers as he introduces a signification chain in which what being Ernest/earnest, as the master signified, is constantly differed. Thus, the aim of this study is to explore Wilde’s challenge to logocentrism and causality in the construction of fictional reality and fictional subjectivity as part of the futile search to grasp and define “the vital Importance of Being Earnest” (*The Importance of Being Earnest*, p. 712).

Keywords: Oscar Wilde, *The Importance of Being Earnest*, fictional reality and subjectivity, free play of signifiers

References

- Falk, M. (2020). Artificial stupidity: The philosophy of AI and the return of the Frankenstein myth. In N. McDonnell (Ed.), *AI narratives: A history of imaginative thinking about intelligent machines* (pp. 145–160). Oxford University Press.
- Prensky, M. (2001). Digital natives, digital immigrants, Part: 1. On the Horizon, 9(5).

Ecological posthumanism in “Vaster Than Empires and More Slow” by Ursula K. Le Guin

Derya BİDERCİ DİNÇ

İstanbul Topkapı University,

deryabidercidinc@topkapi.edu.tr 0000-0002-9443-7136

Abstract

This study aims to analyse the speculative short fiction “Vaster than Empires and More Slow” (1971) by Ursula K. Le Guin through the lens of ecological posthumanism. Her fiction reflects the core ideas of ecological posthumanism, including the human/non-human relationship, ecological interconnectedness, and disturbed subjectivity. Le Guin narrates that a group of explorers from a distant future embark on a mission to survey an inhabited planet called World 4470. The planet, which is entirely covered by a forest, reacts emotionally to the explorers’ presence. The sentient forest experiences fear due to the arrival of the unfamiliar, having never encountered otherness before. Le Guin’s narration decentres the human by presenting a world where human consciousness, emotion, and intelligence are not central to life itself. It attributes consciousness, emotional response, and agency to plant life. Moreover, she allows human beings to realise the interconnectedness of the planet, as Osden, who possesses extraordinary empathic abilities, unites with planetary consciousness both spiritually and emotionally. As a result, Le Guin illustrates how fiction can serve as a space to imagine posthuman subjectivities and multispecies interconnectedness within the context of the Anthropocene. She highlights ecological awareness of interdependence as the ultimate value of ecology.

Keywords: Ecological posthumanism, Fiction, Anthropocene, Otherness, Ursula K. Le Guin.

Davetli Konuşmacılar / Keynote Speakers

**Prof. Dr.
Kubilay AKTULUM**

Hacettepe Üniversitesi,
Fransız Dili ve Edebiyatı
Hacettepe University, French
Language and Literature

**Prof. Dr.
Mehmet Ali ÇELİKEL**

Marmara Üniversitesi,
İngiliz Dili ve Edebiyatı
Marmara University, English
Language and Literature

Angelika Overath

Yazar / Writer

**Selçuk Üniversitesi Merkezi Derslikler,
Alaaddin Keykubat Yerleşkesi / KONYA**

bakea9.selcuk.edu.tr

**SELÇUKLU
BELEDİYESİ**

tarabya^{KA}

Selçuk Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Tarafından 25702012 Numaralı Proje ile Desteklenmiştir.

E-BOOK

ISBN: 978-6-25572-906-4

9 786255 729064